

Napsugár

TESTVÉREM, NE ÁLLJ HÁTTAL A NAPNAK

1.

Tartalomtól.

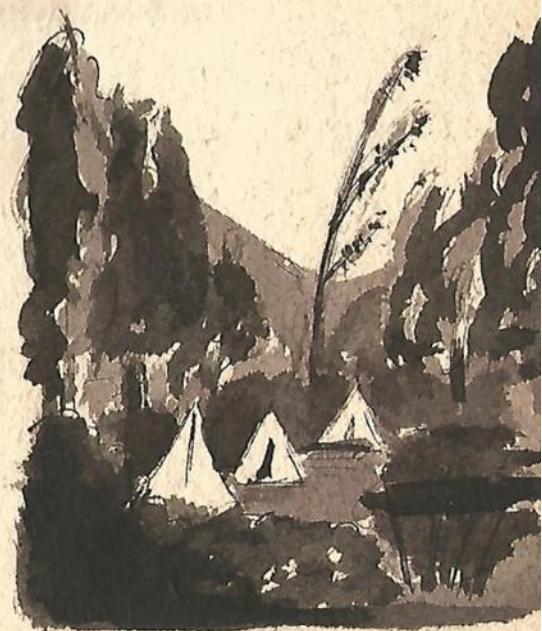
*
NAPSUGÁR

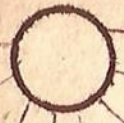
*
NYISD KI A SZÁD

*
Ezt fejtöd meg

*
KEZDŐBIKAZ ISKOLA

*
Az egyeneslelkűség

NYÁRI élmények

A KISEBB HEGYEKET ELHAGYVA, MÁTRA
NAGY HEGYEI KÖZÉ ÉRÜNK. AZ ÚT GYÖ-
NYÖRŰ TÁJAKON VISZKEDESZTŰL ÉS
ÁLLANDÓAN EMELKEDIK, FELJEBB, FEL-

JEBB... KÉT ÓRA MŰLVA MEGÁLL AZ AUTÓBUSZ A GALKA-
TETŐI SZÁLLÓ ELŐTT. KISZÁLLUNK, ELŐSZÖR KÍVÜLRŐL
MAJN BELÜLRŐL NÉZZÜK MEG A SZÁLLÓBÁT.

EBÉD UTÁN KÖRÜLNÉZÜN A VIDÉKEN
ELŐTTÜNK HAZÁNK LEGMAGASABB CSÜCSÉNEK, A KÉKESNEK
SÖTÉT TÖMEGE LÁTSZIK... LASSAN LEJÁR AZ IDŐ, S ÖT ÓRA
FELE MEGINDULUNK VISSZAFELE.

Fürge Párdus

VIHAR A BALATONON

DELUTÁN FELHATVAN, NAGY A
SZÉL, AZ ABLAKOK ZÖRÖGNEK.
ELHATÁROZOM, HOGY LELEGYEK

FÜRDENI. FOGOK EGY AUTÓBELSŐT ÉS KIMEGYEK A PARTRA.
KITÖR A VIHAR... BEERESZTEM MAGAM A VÍZBE... LEÖN MEG-
KÉT FIÚ ÉS POMPÁSAT FÜRDÜNK A NAGY VIHARBAN

FÉL ÓRA MŰLVA KIBERÜL AZ ÉG, SÖT A NAP,
ÉS FÉL NYOLC FELE MÁR GYEREKEK ÖLNEK KÖRÜL ÉS KE-
DÜK, HOGY MONDJAM EL, HOGYAN IZLIK A FÜRDÉS A
VIHARBAN.

-18-

HATA TÖRZS TÖBBI TAGJA MÉRRE JÁRT A SZÜNIDŐBEN &
FEKETE NYIL DRÁVAPART-BUDAPEST FIGYELŐ KAKAS
SÖLYMSEME-BIZTOS MÉRRE DRÁVAPART FONYÓD
NAGYMOS FÜZFA SCHORGYORSZÁG VIDÁMHÓKUS BÜKKVIDÉK

NAPSUGÁR

Pécs, IV. Vadászó Hold

Napsugár

Zivatar vonult át az erdőn. Csend ülte meg
az egész vidéket. Nem hallatszott a madárdal, a
bogarak szummögése, csak a fákról csöpögött egy-
hanguan a víz...

Egyszerre mintha világosabb lett volna.
Igen, elvonultak a viharfelhők, kisütött a nap.
És az előbb még oly csendes és buskomor erdő
megváltozott. Dalolni kezdtek a kismadarak. Az
őzek, szarvasok meg az erdő többi lakója vidám
ugrándosással hagyta el rejtekhelyét és megin-
dult a fényben uszó tisztások felé. Ujjáéledt
minden, szongott a rengeteg. És odafentről vidá-
man ragyogott az életet adó napsugár.

A Mohikán törzs most meginduló kis lapjá-
nak a "Napsugár" címet adtuk. Talán ez a szó je-
jezi ki legjobban a mi ezer élménnyel teli éle-
tünket, igazi fiús világunkat. Ujságunknak el-
sősorban az a célja, hogy hü képet adjon tör-
zsünk életéről, a napsugaras életről. A címfel-
irat alatt rövid jelmondat áll: "Testvérem, ne
állj háttal a napnak!" bizony, már a mi életünk-
ben is akadhatnak nehézségek. Ezeket le kell
küzdeni, de nem lógó orral, hanem mosolygós
arccal. Míg a nap a felhők mögött jár, addig
legyünk mi a napfény. Mert egyszercsak elvonul-
nak a felhők és akkor ismét diadalmasan fel-
ragyog a fény, a jó Isten éltető napsugara...

NYISD KI A SZÁD

Most egyszer szabad, sőt kell. Tábortüznél ülünk. Vidám nóta járja. "Három szabó legények, mekk-mekk-mekk..." A szomszédod nagy buzgalommal fújja, a többiek is. De te hallgatsz. Vajjon miért? Talán nincs hallásod? Ugyan kérem, erről szó sincs. Hát akkor? Csak. Megrántod a vállad: most nincs hozzá ihletem. Hát jó. Ne énekelj, de míg a többiek a szabó legényeket elkísérik a kocsmába, hadd sugjnak meg valamit:

Az ének a lélek megnyilatkozása. Ezt azt hiszem elismered. Nos, ha többen önként, szabad akaratukból énekelnek egy dalt közösen, az mit jelent? Azt jelenti, hogy az az ének valamennyiük lelkének azonos és egyszerre történő megnyilatkozása, a szívéből jön. Vagyis, akik most itt mellettünk éppen sajnálkoznak szegény szabóknak, mert a bor árát "kifizetni nem tudták" valamennyien vidámak, tréfáskedvűek, szeretik egymást. De ha a megölt legényről szól a ballada, akkor egyszerre szomorodnak el, ha a hazáról a vitéz ősről, akkor egyszerre telnek meg magasztos ünnepélyes érzéssel. Természetesen akimezt nem éli át, annak zárva marad a szíve és a szája. Hz nem énekel. Hz nem tudja a saját érzéseit átadni másoknak, mert ő maga is hideg. Kőszív.

De nem folytatom, mert idefigyelnek... No, csak énekeljünk tovább. "Forrjon össze dalban ajkunk, úgy amint szívünk is egy!..."

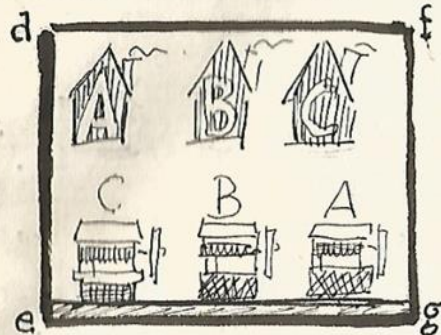
Ugy van, helyes testvérem. Fújd csak bátran, ami szivedből jön! Csak hangosan. Nyisd ki a szádat! Különböznem nem hallja meg senki...

-Tili-

Ezt fejtsd meg

A defg területet fal zárja körül. A három ház lakója minden reggel az azonos betűjelzésű kutra jár vizért, de mivel ha-

ragban vannak egymással, nem akarják keresztezni egymás útját. Persze a kutra azért mégis el kell menniük. Rajzold le külön papírra, hogy milyen úton mennek el a kutjukhoz.

/A "Bilderspiele"-ből
fordította: Sz. K. f./

A három elsőnek beérkezett megfejtést 5-5 dkg cukorral jutalmazza a szerkesztőség.

A hangyák

-Ezeknek a dögöknek Nobel-díjat kéne adni-mondta egyik nap a tábor érdemes főnöke. Rengeteg baj volt velük, de végül is megszoktuk őket. De beszéljenek a tények:

Ezek a szentelen állatok rendkívül szeretik az édességet. Állandóan tele volt velük a lekvár és a cukros zsákra is rámászták. Elhatároztuk, hogy a víz fölé tesszük a zsákot. Bevertem egy karót a vízbe és rákötöttem a cukrot. A ravasz állatok erre fölmásztak a fára és onnan ráejtették magukat a zsákra, majd szentelenül falták a cukrot. Erre aztán olyan helyre vertem a karót, hogy ha be nem repülnek, nem érik el. Nem is bántották azután.

A lekvárba is belenyalagodtak. Valaki kitalálta, hogy ki lehetne kötni. Ugy is csináltunk. A lekváros köcsögöt beletettük egy lábosba és zsinagdarabbal kikötöttük a partra.

A hangyáknak ez nem jelentett semmit. Be-

másztak a kötélén és megint csak vigan nyalták a lekvárt. Hát mit is lehetett ellenük tenpi...

A SZOLGÁLATOSOK

Hát igen a szolgalatosok. A konyha örökös lakói. Éppen csak éjjel nem voltak bent. Volt egy szabály, hogy a konyha területére csak a szakácsok léphetnek be engedély nélkül, a szolgalatosok is csak hívásra jöhetnek be. Dehát nincs olyan szabály amit át ne lehetne hágni, a szolgalatosok is valami megoldáson gondolkodtak.

A ravasz alakok találtak is ki valamit. A legfőbb konyhamalac: Toncsika állandóan bent lógott. Ki akartam dobni azzal, hogyha nem megy ki, mosogat. Erre szentelenül befújta:

-Ugy is kell mosogatnom, szolgalatos vagyol
Hát mit szóljon erre a szegény szakács?
Nem tud szóhoz jutni és kénytelen őket megtűrni.

Vasárnapi Ebéd

Már fő a tészta. Forr a leves és ég a rántás. Ketten vagyunk csak hozzá. Bendi keleti nyugalommal keveri a tésztát, én pedig a rántást. A tűz irtózatosan melegít. A rántás ég, a kezem ég, a konyha előtt pedig a vendégek minke néznek.

Megfogom a rántásos edényt és belekotrom a rántást a levesbe. Dezsó közben viccesen belefúj a kéménybe, és a lángnyelvek meglátogatják a térémet. A kezem meg a forró levesbe ér bele. Kicsuszik belőle a csajka és bele a levesbe. Dezsó gnyosan vigyorog, de nem sokáig. Kiveszem a levestől a z e-dényt és irgalmatlanul befogom a vi-gyorgót mosogatni...

Az ebéd azért jó lett a belefőtt ujjam ellenére. A látogaták is megkóstolták és csodá-csodája mindenki ehetőnek találta.

/ A Főszakács. /

A SAKKBAJNOKSÁG VÉGEREDMENE

Itt közöljük a múlt évben lezajlott törzs-sakkbajnokság végleges eredményeit:

1. Súlyossem	5. Fúrge Párdue
2. Fehér Szervas	6. Figyelő Kakas
3. Dörgő Felhő	7. Bistos Medve-
4. Vidám Mókus	8. Vas Sziv
9. Magányos Püzfá	

KEZDŐDİK AZ ISKOLA

"Vége a gondtalan szünidőnek és uj-ra be kell ülni a rosszagu osztályok kopott, agyon-faragott padjaiba és hallgatni figyelmes képpel a tanárok süket dumáit"-gondolod most te és mély undorral veszed tudomásul az iskola kezdetét.

Hát igen. De emlékezz csak kicsit vissza az elmúlt évre, olyan rettenetesen rossz lett volna az az iskola. Nem emlékszel a vidám diákcsinyekre amiken olyan jókat lehetett nevetni, aztán a nagy befújások, a régi haverok, vagy egy klassz tanár, aki melett lett öröm a tanulás. Ugye, már nem is olyan rossz rád gondolni a következő évre.

-Hát így tényleg nem olyan rettenetes az iskola, csak tanulni ne kéne!-mondanád.

Hát bizony tanulni is kell, de gondolj csak arra, hogy mennyi új és érdekes dolgot fogsz majd tanulni. Meg aztán ez az utolsó éved az általános iskolában. Most bizony elérkeztél a finishez és illő lenne talán egy kicsit tanulni is. Nem kell nagyon megerőltetned magad csak hozzá ki ami benned van és az elég lesz. Aztán nem gondolod, hogy bele fognak pislogni a bizonyítványodba ha tovább akarsz menni? Mert, hogy tovább akarsz menni az biztos ugye?

Akkor hát rajta, itt az utolsó éved ezer ujdón-

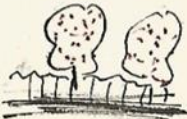
sággal és vidámsággal és te csak bízzál magadban
és a győzelemben s finised sikerülni fog.

A cseresznye — BALLADUMA

Tűzpiros cseresznye teracsényi fákon,
Tíz-tizenöt kiló egy-egy nagyobb ágon.
Növeli az eső érleli a napfény,
Nem pusztítja gazul az emberi önkény.

Egy szép nyári napon Mohikánok hada
Hosszu portya után beérkezett oda.
A gazdára csapás, rájuk nagy szerencse:
Hatalmas kosárba gyűlt a sok cseresznye

A táborba vissza vonaton utaztak;
Féltett kincsük volt a nagy cseresznyeasztag.
Szigetvár. Átszállás. - Vigye el a tatár:
Állomáson maradt a cseresznyéskosár!

SZIGETVÁR

Már futott a vonat, mikor észrevették,
Elkanyarítottak egy nagy "teringettét";
Szentlőrincre érve távbeszélőn kérték:
Küldjék majd utánuk, hiszen ez nagy érték.

Igéretet kaptak, hogy utánukküldik.
Felzaklatott szívük reménységben fürdik.
Nyárásvölgybe érnek. Megjön a hír másnap:
Barcon van a kosár, megkapják, ha várnak.

BARCS

Két nap erről van szó, két egész éjszaka
Cseresznyét álmodik Mohikánok hada.
És harmadik napra - rugja meg a tatár:
Megérkezik végre - üresen a kosár.

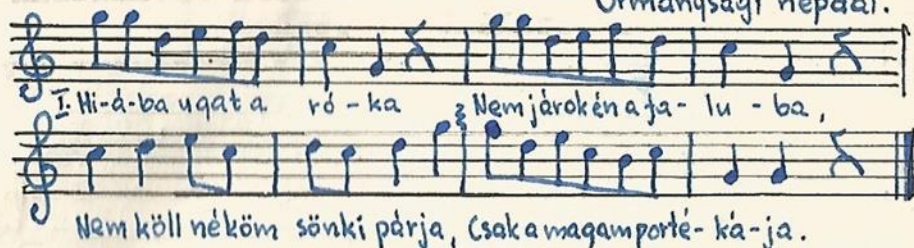
Vagyis: nem üresen, tán husz szem volt benne,
De ha tele volna az is kevés lenne,
Mohikán tagoknak üres maradt szája...
Ez volt a cseresznye bus históriája.

-Sz.K.f.-

Kétszáz dalunk egyet

Ormánysági népdal.

Nem köll neköm sönki párja, Csak a magamporté-ká-ja.

II.

Három éle van a sásnak-
Szöbő szeretöm van mint
Bár csak olyan szép se vóna,
Annyi irigyöm se vóna.

III.

Üröm, üröm, fehér üröm-
Csak egy legény az
irigyöm,
Hogy én ötten szerem
töm

ELSŐ ELVÖNK

Az egyenes belkűség

-Kis történet-

Karthágó békét kérő követséget küldött Rómába. A követség vezetését a fogoly római Regulusra bízta, kitől esküt vettek ki, hogy ha küldetése nem jár sikerrel, visszatér a fogságba.

AUGUSZTUSBAN kint jártam Nyárásvölgyben. A táborhelyet már benőtte a fű. Minden olyan mint a táborverés előtt. De áll a tábori kereszt és áll a táborkapu. A T betű szára kiszüldelt, mivel fűzfából készítettük. Lehet, hogy pár év múlva, már komoly fa lesz belőle amely törzsünk nagyszerű táborának emlékét fogja őrizni...

Képzelted lelki megrendülését, mikor ismét otthon volt szeretett Rómájában! És otthon is maradhatott volna mégkép, ha létrejön a béke.

S tudod, mit tett?

Ő tüzelt legjobban a háboru folytatása mellett s mikor a szenátus őt otthonmaradásra bízta azzal az indokolással, hogy a kicsikart eskü nem kötelező, így felelt:

"Hát mindenáron azt akarjátok, hogy becs-telenné legyek? Jól tudom, hogy kin és halál várakozik rám, ha visszatérek. De mily csekélységek ezek a becs-telen tett szégyenéhez, a bűnös lélek sebeihez ké-pest! Legyek bár a Karthágóiak fogly-a, római jelle-memt meg akarom tisztán őrizni. Megesküdtem, hogy visszatérek. Kötelességemnek eleget teszek. A többit bizzátok az istenekre".

Visszatért Karthágóba és a Karthágóiak nagy kinzás közt ki is végezték.

Jó pályázatok

Győző azt mondja: Hü, de bikás! A De-
zső: Ez aztán vagány! Irjátok össze, hány féle módon
mondják az emberek ezt a szót: jó.

Egy-két tippet adunk: Klassz, bikás,
vagány stb..., folytassátok! Aki a legtöbbet össze
tudja írni jutalomban részesül.

Szerkesztőség.

- N A P S U G A R -

Szerkesztik: Fekete Nyil f. Vidám Mókus

NAPSUGAR

EGY EMBER BEMENT A VÁROSBA
AZT MONDJA NEKI EGY INAS:

- BACSI TUDJÁ-E KEND MI A VICC?

AZ EMBER RÁFELELTE HOGY NEM TUDJA Ő. AZ INAS RÁTET-
TE AZ USJÁT A KÖVÉRE ÉS AZT MONDTA AZ EMBERNEK.

- HÁT BACSI ÜSSÖN AZ ÖKLÉVEL AZ ÉN USJA

BA (AMIKKO) OLYANT, AMILYET CSAK AKAR!

AZ EMBER JÓ ERŐSET ODAGYÓGOTT AZ ÖKLÉVEL, DE AZ I-
NAS ELKAPTA AZ USJÁT. AZ EMBER A KÖVET CSAPTA MEG
AZ INAS ELNEVETTE MAGÁT.

- Láss, bicsi! Ez a vicc!

AZ EMBER HOZAMENT A FALUSÁBA VAGY GONDOLTA, HOGY
AZOKNAK AKIK NEM ISZOKTAK A VÁROSBA JÁRNI ELMONDJA
A LEGPRÍSSEBB ÚSÓGOT. ELMEGY A KOMÁSÁHOZ ÉS MOND-
JA.

- MEGTANULTAM A VICCET!

- HÁT MI AZ?

AZT MONDJA AZ EMBER:

- NEZZE KOMÁN, ÉN AZ USJAM IDETESZEM A

HOULOKORRA, KEND MEG AZ ÖKLÉVEL ÜSSÖN AZ USJAMRA
OLYANT AMILYET CSAK AKAR!

AMIKOR A KOMA ODAGYÓGOTT AZ EMBER ELKAPTA AZ USJÁT, AZ
ÜTÉSTŐL ÚGY NÁHYLT ODAGYÓGOTT, HOGY HARMANNAP IS
MONDTA AZ DÓGAT. ODAMENT A KOMÁSÉ AZ ÉGYHOZ ÉS
AZT MONDJA NEKI:

- NO KOMÁN HÁT

A VÁROSBAN ILYEN ÚSÓGOT KELL
TANULNI!

Napsugár

TESTVÉREM, NE ÁLLJ HÁTAL A NAPNAK!

2.

TARTALOMBÓL

— 0 —
Első kirándulásunk

— 0 —
50 perc repülőgépen

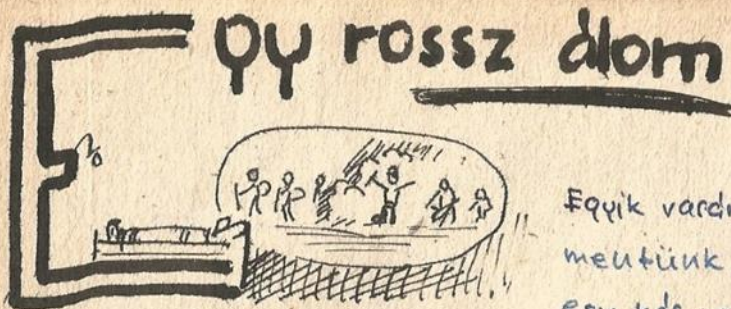
— 0 —
A KINCST

— 0 —
LÉGLÖKES

— 0 —
FELDERÍTÉS

— 0 —
A törzsdal

gy rossz álom

Egyik vadrnap kirándulni mentünk. Mindenkinél volt egy két vagy három nádza mentünk az erdőn át, egyszercsak megröktek a bokor s nagy csatakiditással cigányok ugrálnak elő.

Fogtuk a késeket és összecsaptunk a cigányokkal. Mindenkinek bátran harcolt. Ákapcsok recsegték csontok törték, sütkök, kőromkodások és haldihörpések feltűntek be a levegőben. Eppen csak a cigányok futásnak eredtek. Mikor már eltűntek, akkor vettük csak észre, hogy a Pityu kidnyzik. Adsnap virsitt ettem ebédre és ahogy kettévágtam Pityu kemémet találtam meg benne. Ekkor nagy huppanással leesem a földre és felebreedtem.

- György -

Ezt süsseitek ki!

Törjétek egy kicsit a koponyátokat és számítsátok ki, úgy kívülről, hogy tényleg az elmúlt három esztendő alatt összesen hány kilométert tett meg a táborok, pontyák és kirándulások folyamán?

Persze nehéz lesz összeadni emlékezetből a sok gyaloglást, de azért próbáljátok meg. Ha nem megy más képp, hát írjátok valami jó "haradmot". Érdemes rajta egy kicsit töprengeni, mert aki legjobban közelíti meg a valódságot, annak

$\frac{1}{4}$ kg CUKORKAT ad jutalmul a

Szerkesztőség

NAPSUGÁR

Pécs, IV. Hulló Levelek Holdja

Első kirándulásunk

-Részlet-

...Mikor a forráshoz értünk, letelepedtünk és hozzáláttunk az ebédeléshez. Ebéd közben az ember-szövegű cigányokról beszélgettünk. T.i. a forrástól kb. 100 méternyire cigánytanya volt, és a rájkók nagyon ordibáltak és innen jutottak eszünkbe a félelmetes történetek. Ebéd után lepihentünk és közben Matyi az ügyeslelkűséggel kapcsolatban olvasott fel. Mikor már nagyon ellustultunk a pihenésben, Kevével komitámanizni kezdtünk. De ezt hamarosan meguntuk és egy új játékot kezdtünk.

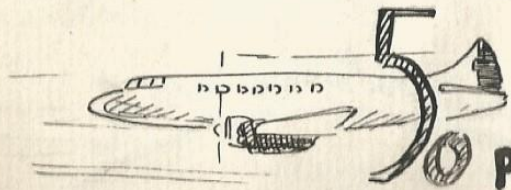
A magunkal hozott kötél két végét Matyi és Keve megfogta és forgatni kezdte, mi meg ugráltunk át rajta. Először csak próbálgattuk az ugrálást, de később annyira izgalomba hozott bennünket a játék, hogy versenyezni kezdtünk, ki tud többet ugrani? A rekordot Keve és én vittük 60 ponttal. Mikor már kifáradtunk és a verseny véget ért Keve még megpróbált egyszer menni. Lapla annyit ugrott, mint amennyi a versenyben a rekord volt.

De az idő nagyon eljárt. Összecsomagoltunk és rövid szertartás után megindultunk hazafelé. Utunk Orfűn ment keresztül. A hátunk mögött szekér jött, Keve azt gondolta, hogy megkérdezi a szekérem ültetőjétől, hogy mit hallott a cigányokról. Hátra is ment. Mint egy tíz percig tartó beszélgetés után hozzánk csatlakozott és elmesélte, hogy mit hallott.

VADÁSZÓ HOLD LEGJOBB MOHIKÁJA: BANDI.

Az ember azt mondta, hogy a cigányhistoria nem igaz, de egy sásdi mészáros a közeli faluból elcsalt egy kislányt és kitekerte a nyakát. A mészárossal néhány cigányfiú volt és ezektől félnek a falusiak. Közben már a falut is elhagytunk...

-Pisti-

50 perc repülőgépen

Budapesten volt egy kis dolgom, hát úgy határoztam, hogy az utat -legalább is odafelé- repülőn teszem meg.

..Az autóbusz a repülőtér bejáratánál áll meg. Kiszállunk. Az első ami rögtön a szemünkbe tűnik: a repülőgép, amely menetlősen áll tőlünk kb. 40-50 lépésnyire. Miután az igazoltatások megtörténnek, beszállunk a gépbe. Olyan belülről mint valami hosszú, keskeny autóbusz belseje. A két oldalán kis ablakok, ezeken lehet kinézni. /Persze kinézni nem lehet! Minden ablak mellett ülés, kényelmes, párnázott karosszék. Középen szőnyeg. Ezen esetleg sétálgatni lehet ha valaki unatkozna menet közben. Leghátul van a W.C. címzetű helyiség. Ha valaki "légibetegséget" kap ide mehet be "hódozni".

Három férfi megy be a vezetőfülkébe és az ajtót becsukják maguk mögött. Így hát nem lehet őket látni, mert alumínium fal választja el őket. Megkezdte a gép: begyújtották a motort. A légszavak irtózatossággal kezdenek forogni. Indulunk. A földön futva Ny-i irányba megyünk egészen Kovács-telepig. Itt megfordul a gép és állandóan fokozódó sebességgel rohan a város felé. No mi volt ez? Nini! Távolodunk a földtől. Alig éreztem a levegőbe-emelkedést. Feljebb és feljebb! Most haladunk el a Havi-templom fölött; Itt a Mecsek. Árpádtető, Józsefháza... Itt a 7-es ut, Komló, a Mária-völgy.

Végetért a hegyvonulat, síkságok jönnek. Akár hiszitek, akár nem, alig hallható a motor zugása. Még

annyira sem, mintha autóbusszon utazik az ember... Földvárnál elérjük a Dunát. Gyönyörű ez az utazás!!!

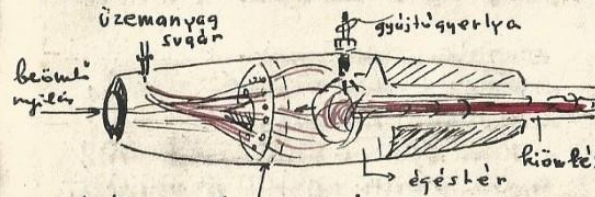
Előttünk a messzeségben repülőtér tűnik fel. Már ott is vagyunk. Gépünk ereszkedik és máris futunk a széles betonpályán. A leszállást is alig lehetett érezni.

Megállunk. Kinyilik a gép ajtaja és mi lelépdelünk a odatett alumínium lépcsőn. Ránézek az órára: 50 perc eltelte előtt még Pécsen voltunk és most az ország fővárosában, Pécsen több mint 200 km-re.

-M-

A XX. században élünk és mégis sokan olyan keveset tudnak a léglökéses és más hasonló, furcsa nevű repülőgépről. Pedig hihetetlenül egyszerű a szerkezetük. Nézzük például mi is az a léglökéses motor?

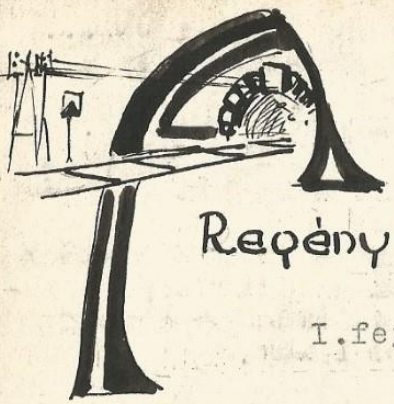

A levegő betödul a beömlőnyíláson, magával ragadja az üzemanyag szemcséket /PORLASZT/ átme gy lukacsos lapon eltolja a lukakat elzáró lemezt, s bejut az égéstérbe, a gyertya felrobbantja /közben elzárja a réseket/ és az égéstermek nagy sebességgel kitödulnak a szűk nyíláson. Légüres tér keletkezik és újra bejöhetnek a z üzemanyag szemcsék és kezdődik előlről az egész...

Ennyi talán elég is ahhoz, ha majd a léglökéses repülőgépről lesz szó nem fogsz olyan értelmetlen és bamba képet vágni mint eddig.

-Navigátor-

A Levegő a motorizált világ egyik munkaterülete

KINC

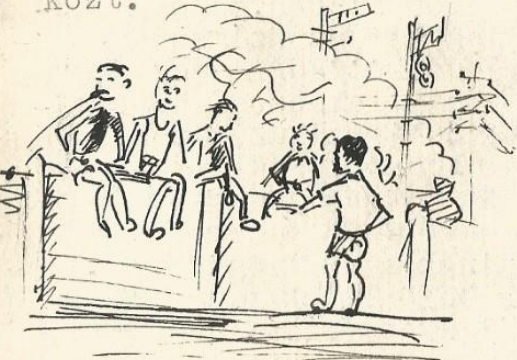
Regény

Írja: Doló

I. fejezet.

A vasuti kerítésen öt fiu ült. Egykedvűen néztek a váltókon áfdöccenő marhavagonokak, a tolatómozdony dugattyujából kipöfögő gőzfelhőket, az ide-oda futkosó váltókezelőket. Lógó lábaikkal doboltak a betonkerítésen, sőt az egyik, kis pufók kopasz gyerek nagy élvezettel rugdalt egy pléhtéblát, amin a következő felírás éktelenkedett: "Tilos aznátjárás"

A felírás rájuk persze nem vonatkozott, Nekik mindenhova szabad volt az út, de ha nem volt szabad akkor is bemétek. A vasutasok ismerték őket. Itt nőttek fel a külváros kisforgalmu állomásán, évek óta minden délután itt játszottak a megrakásra váró marhavagonok, kiöregedett személykocsik és olajszagú roncsok közt.

-Kellene valamit csinálni- szólalt mag Bognár Pali, csillogó szemü, mozgékony szőke fiu, s hogy még jobb nyomatékot adjon a szavának, leugrott a kerítésről.

Mindenki helyeslően bólintott, a lábak lassabban kezdték ütögetni a kerítést, és a kis pufók kiköpött a szájából egy agyonragott szilvamagot.

-De mit csináljunk? -

Nem találtak semmi újat az állomás tájékán, és úgy őszintén már nagyon unták a láblógatást.

-Mit kellene csinálni, ami új is, érdekes is, élvezetes is meg hát... -itt megakadt aszónoklatban

Bognár Pali.

...meg hát valami komoly dolog is! - vágta rá Zsád Zoli, aki a fiuk között afféle költő hírében állt. Mindjárt mondott is egy gyönyörű rimeta a helyzetre.

- "Tenni, vagy nem tenni, ez itten a kérdés! Nincsen habozás nincsen félreértés!"

S hogy a hatás nagyobb legyen, ő is leugrott a kerítésről. A kis pufók, aki Muki névre haligatott, egy újabb szilvamag kiköpése után ráfordult a "költőre".

-Most mondtál egy nagyot, de evvel a kérdés nincs elintézve. Ha sürgősen nem csinálunk valamit, elalszom. Punktum.

Avval nagy erővel hajított fel egy rothadt szilvát a magasba.. A dobás azonban balul sikerült, mert a szilva egyenesen a szemközti állomásépület peronja felé vette útját, ahol szépszámmal várták az utasok a délutáni személyvonatot. A helyzetet egy pillanat alatt mindegyikük átlátta. Szempillantás alatt átvetették magukat a kerítésen és hasravágódtak. Az utolsó Zoli volt, aki a kerítés tetejéről egy röpke pillantást vetett az állomásfőnöki lakás egyik ablaka felé, és fülíg pirult arra a gondolatra, ha most ott megjelenne egy szőszke fej... Nem, őt nem látta, azt ellenben látta, amint a Muki szilvája nagy koppással kötött ki egy újságot olvasó bácsi kopasz fején...

-Hogy te mekkora örült vagy! -mordult rá a "költő" Mukira-most képzeld el, ha...

...ha valaki kinéz az ablakon és neglátja lovagját, amint ugrik a kerítésen a bácsi haragja elöl, akkor egyszerre vége a költői tekintélynek! De szerencséd van, mert láttam, hogy ~~KÁK~~ "Ó" elutazott a mamájával és csak az esti vonattal jön haza... Egyébként ...

... ha nem hagyod azonnal abba akkor ... akkor... belédtömök egy kiló szilvamagot, te gyomorsák, te! ...

Össze is vettek volna ott hasonfekve, a másik három nevetése közben, ha valami nem történik.

Hátulról a fehérmalmi bakterház felőli uton megjelent Kárász Jóska, a hatodik jóbarát. Futólépésben jött és már messziről kiabált:

-Szervusztok fiuk! Hatalmas szenzációt tudok! Örület! Ilyent még senkisen hallott! Micsoda szerensénk van! Olyan gazdagok lehetünk, amilyenek csak

akarunk !

A fiuk egyszerre elfeledkeztek a szilvakalandról, felugráltak és Jóska elé szaladtak.

-Mi van?! Mesélj! Gyorsan! Hogy történt?
Mit tudsz? -

Jóska kissé lecsillapította a zajongó társaságot, azután halkán, titokzatos hangon suttogta, hogy senki más meg ne hallja:

-Fiaim, gazdagok vagyunk! Kincset találtam!
A fiuk nem tudtak szólni sem a kíváncsiságtól, hanem ott ahol voltak leültek az ut szélén a fűbe, és Jóska mesélni kezdett.

/folytatjuk/

A portya 9 óra hosszat tartott. Ennyi ideig csak szedren, somon és vadkörten éltünk.

Összesen megtettünk 25 km-t mégpedig öten mezitláb! És nem panaszkodott senki pedig ugyancsak kirojtosodott a talpunk és a nadrágszíjunk csatja pedig a gerincünket sűrűlt.

-Nyil-

ELMERÍTÉS

Hidasivölgyi táborban történt...
Estefelé egy nagyobb fiú ólálkodott a tábor körül. De később elment. Matyi Jancsit meg engem utána küldött, hogy nézzük meg hova ment.

Már sötétedni kezdett mikor elindultunk. Nesztelen léptekkel mentünk és figyeltünk minden hangra. Már majdnem Csurgóra értünk, de még nem találtunk semmit. Jancsi tanácsára megindultunk visszafelé. Sikerült is ráakadni egy sátorra. Csak ketten voltak ott nem messze a táborunktól.

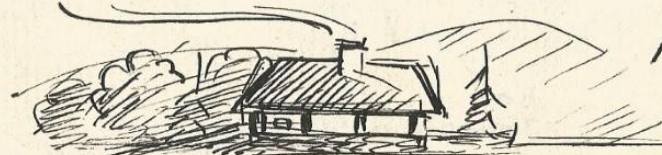
Nem sokat időztünk, megindultunk a táborunk felé. Jelentettük a Matyinak, hogy mit láttunk.

-Győző-

Leg.ek a Hidasivölgyből

LEGjobb tag volt	Bandi
LEGstahóbb volt	Jancsi
LEGnagyobb élmény	a tenyérlabda és a portya
LEGizgalmasabb volt	a detektívgyűlés
LEGcsendesebb volt	a Pisti
LEGTöbbet vigyorgott	a Győző
LEGTöbb ruha volt	a Pityun
LEGarogásabb est volt	a vitatkozás
LEGnagyobb kitolás	csalán az ingujban
LEGkellemebb meglepetés	eljött a Bence

A LEGnagyobb jótétemény, hogy ezt most abba hagytuk.

/ Gneel /

A köteleltség teljesítés

Kr.e. 79-ben kitört a Vezuv és forró hamuesője és tüzes lávája végigborította az egész vidéket, s az életüket mentő kétségbeesett emberek vad dulakodással, fejvesztetten menekültek.

A római katona szemrebbenés nélkül állott őrhelyén. A zürzavarban elfelejtették leváltani. Kötelessége pedig ideszö-

gezte: nem mozdult. És jött a láva. És tüze sistergett. És kénes gáza folytogatott. És lángoló pokla hortyogott. S a katona állt, állt, amíg betemette a láva,

A modern ásatások úgy találták őrhelyén állva ezt a katonát. S a nápolyi Borbonico-muzeumnak ma egyik legértékesebb kincse ennek a katonának sisakja, dárdája mellvértje, aki rendületlenül kitartva kötelessége mellett, inkább eltemettette magát a forró láva által, mintsem, hogy foltot ejtsen a római katona becsületén.

EMLÉKEZZÜNK!

Széchenyi Istvánnak a legnagyobb magyarnak a múlt hónapban ünnepelte a nemzet születésévi 160. évfordulóját.

Emlékezzünk mi is hálás szívvel rá hiszen hatalmas lépéssel vitte tovább a magyarság nagy ügyét...

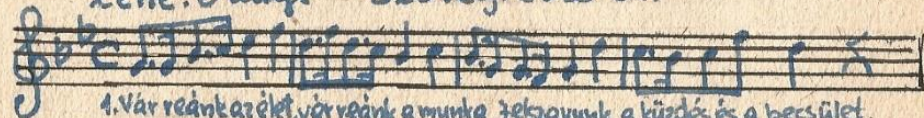
NAPSUGÁR

Szerkesztik:

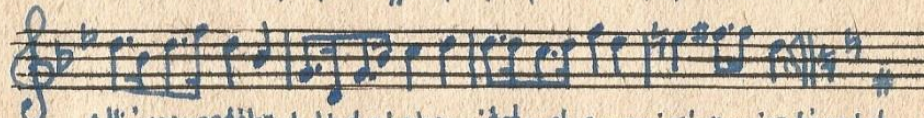
Keve Győző
Jancsi Győző

AZ ÚJ TÖRZSDAL

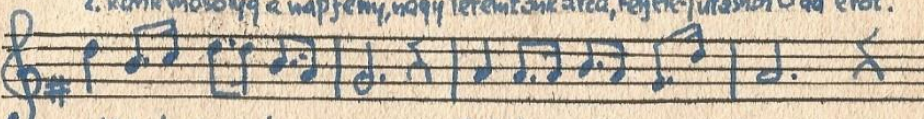
Zene: Mahyi Szöveg: Ernő Bá.

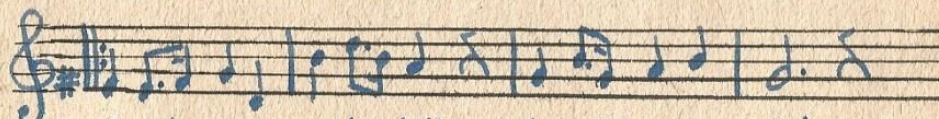
1. Vár reánk az élet, vár reánk a munka, fészakunk a küzdés és a becsület.
2. Felkeltült a hajnal, rózsaujjú hajnal, Vig dalunk bejárja erdőt, a mezőt.

1. Ifjú nemzedékünk, légy a bekemény út, mely a messi esüstra visz tégedet.
2. Ránk mosolyg a napfény, nagy Teremtőnk arca, Felfelé jutáshoz ő ad erőt.

1.-2. Krisztus-kereszt a hegy csúcsán. Testvér, ne állj meg félúton

1.-2. Eszmék, ha hívnak, légy tetterős, Légy bátor, ifjú hős!

A törzskönyvtáros jelentése

A múlt év folyamán a törzskönyvtárosok a törzskönyvtári összesen 100 db könyvel olvastak. Ebből:

Gazsi	25 db	Kere	6 db
Toncsi	20 "	Rishi	6 "
Jancsi	17 "	Bondi	4 "
Győző	18 "	Laci	3 "
Pityu	8 "	Dezsi	1 " könyvel olvasott.

Olvassatok ideig is sokat! A jó könyv jó barát...

Napsugár

Testvérem, ne állj háttal a napnak!

3.

TARTALOMBÓL

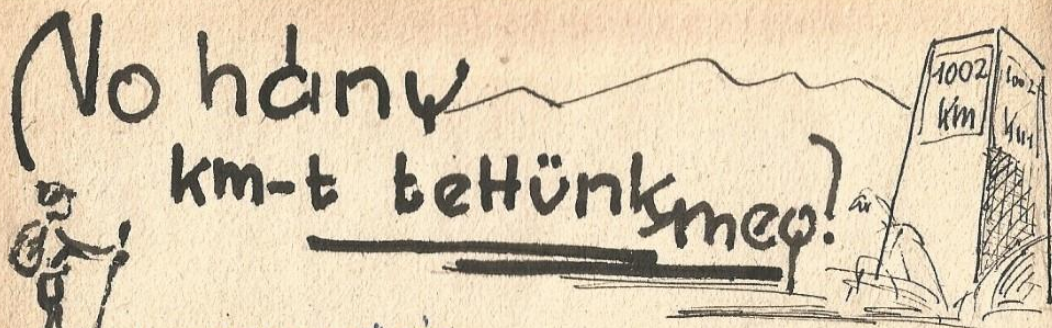
◦
Kedves édesanyák!
◦
No, hány km-t
tettünk meg?
◦
Csiny
◦
Életmentés.
◦
Ha én Fulgur
lennék.

4 Szent István herceg
napja

„Szent István herceg
Magyarország éke
Szűz tiszta élet
Legszébb példaképe;
Serdülő ifjak
Pajzsa menedéke
Könyörögj
érteünk!”

/Régi magyar egyházi ének/

No hány km-t tettünk meg?

A SZERKESZTŐSÉG

TÉRKÉPÉSZETI ÜGYVIVŐJE HOSSZAS KÖRMÖLÉS, ÉS CENTIZÉS ÚTSÁN PONTOSAN KISZÁMÍTOTTA, HOGY HÁNY KM-T TETT MEG A TÖRZS TÁBOROK, PORTYÁK ÉS KIRÁNDULÁSOK ADÉJÉN. ÍME AZ EREDMÉNYEK:

Az	1. évben megtettünk	226 km-t
	2. " " "	306 "
	3. " " "	413 "
	4. " " "	57 "

összesen = 1002 km.

Tehát 1002 km-t tettünk meg, ez kb annyit jelent mintha Pécsről elgyalogoltunk volna Konstantinápolyba, Rómába, vagy a keleti tenger partjára. No, de nézzük ki mennyit tippelt?

Laci > 754 km, tévedett 248 km-b

	Győző:	910 km	tévedett	92 km-t
	Pilyu:	999 "	"	3 km-t
	Dezsd:	999 "	"	3 km-t
versenyzői kívül	Pisti:	1000 "	"	2 km-t
	Maiyi:	1000 "	"	2 km-t
	Keve:	1000 "	"	2 km-t
	Gaszi:	1000 "	"	48 km-t
	János:	1050 "	"	48 km-t
	Toncsi:	1100 "	"	498 km-t
	Bandi:	1500 "	"	

1/4 kg cukorkát így két menetsés tag kapja meg, mégpedig PISTI és GASZI.

NAPIUGRÁRO

PÉCS, IV. HÓDOK HOLDJA

Kedves édesanyák!

Szerény kis ujságunk lapjain keresztül szeretnék kérni valamit. Karácsony estéjén, -mint az elmúlt években is tettük- egy nagy szegénységben élő sokgyermekes családot szeretnék megörvendeztetni valami kis ajándékkal. A mult ezstendő karácsonyán négy szép csomaggal leptük meg őket.

Nagyon kérem tehát, hogy tehetőségük-höz képest járuljanak hozzá valamivel / kinőtt ruha, zsír, cukor, liszt, játék, pénz, stb. / szeretetet -akciónk-hoz.

"Legalább egy szomorú arcon fakasszunk mosolyt a béke és a szeretet ünnepén"

Szives támogatásukat előre is

hálásan köszönöm.

Mati

Hulló Levelek Holdja

Lejjebb Mohikánja:

Pisti
Laci

KIRUCCANTUNK

Körtvélyesbe

Elmondják : Dezső és Győző

...Ürögbe érkezünk. A falu végén azt mondja e gy ember : " Ne menjenek fel, a Jakabhegyre ,mert éles-lövészet van." De erre mi nem sokat adunk, csak megyünk felfelé.

Közben kecskéekkel találkozunk, amelyeket egyesek meg akarnak fejni. Fenn az erdőben megtízóraizunk. Jakabhegy irányából állandó lörrénéseket hallunk. Lövik az utat előttünk ! A Mohikán vezérkar félrevonul tanácskozni. Matyi kiadja a parancsot :

" Az ellenség tűz alatt tartja utunkat, ezért tervszerűen visszavonulunk az Égervölgyhen megyünk tovább !..."

...

Ebéd után felolvasás .Utána számjatek .mi vagyunk a védők. Matyiék sokáig nem támadtak. Egyszer csak hallom, hogy Toncsi kiabál. Elmegyeka a helyemről.

Ahogy mászok a bozótban, egyszer csak Matyi ugrik elő. Nagynehezen sikerül meglógni. Folyik a harc...

...

Utközben teljesen besötétedik, úgy hogy alig látjuk egymást. Egyszerre azt veszem észre, hogy egyik cipóm hiányzik. Visszamegyünk egy pár lépést s megtaláljuk a cipőmet egy sáros tócsa közepén...

...

Nagyon köves az út. Ketten-ketten összefogódunk és támogatjuk egymást, mintha egy kicsit borosak lennénk. Az élenhaladó Keve többször hátrakiált: Vigyázat , patak !

Feltűnnek ürög lámpái ...

* Y X Y Y X Y Y J 1 . 1 7 7 1) * 9 . 7 7 * + 1 1 1 7 7 1 M *

4

Csiny

Részletek egy Pécselt megjelenő újságból.

(Tillai Auréliek "Inverny Híradó" 1941)

Bábnymok a forrásnál. Jól ki lehet venni őket a nedves t alajon. A legnagyobb egy feketebajszos sűrűszemöldökű fiatalemberé. Lopózkodva jutunk a Hidasi-völgyi vadászházhoz. Az ajtón egy cédula függ :

"... 6 órára visszajövünk."

Amit a bünjelek mesélnek... egy paprikaosutka, paprikaszelet arról tanuskodik, hogy ez a nemzeti eledel. Gyümölcsök közül a z alma /osutka / barack /mag / és a hecsedli népszerű. Jelentős a csokoládéfogyasztás is. Elsősorban szeretik az "Orange Gerbeand "-ot másodsorban az "Ezerjő"-t/Hauer gyártja/Ennek a minősége gyengébb lehet ,mert egy papíron nagyobb darabokat találtunk. Kulturigényeik kielégítésére olvassák a Dolgozók Világlapját és a Néphadsereg-et

A betörés. Ebéd után jöttt egy férfi, valószínűleg az erdész, aki megkérdezte, hogy azonosak vagyunk e a lakókkal. Mi kikértük magunknak, mire eltávozott.

A behatoláshoz egy tör és egy helyszínen szerzett "munkaeszköz" a segítség. Tizenöt perc alatt benn vagyunk...

A Medvebarlangban ... a szobában emeletes ágyak. Az emeleten található a hátizsákok, élelmiszer stb. A nyugati oldalon három ember holmija .A magas vezérkaré. Nini ,ki használ itt babaszappant ? A nagyfőnök ! Hü !

Van itt minden. Egygy henger alakú dobozra ez van írva; "Gyenge csontrendszerű gyermekek számára"

Egy kis tréfa... Elsősorban összebogoztuk a cipőfüzőket, egy kettőt egymással fűztünk össze. A csajkákat besóztuk/belülről/Ez hármas célt szolgált: 1. A szétszakadt zacskó tartalmát felhasználtuk. 2. Konzerváltuk a csajkákat.

3. Ugy gondoltuk, hogy a főszakács hifelejt sót tenni a teába és így ezt a mulasztást is pótoljuk. /Helyszüke miatt a többi kitolást nem soroljuk fel/ Nehéz a válasz. Sajnos sürget az idő és mennünk kell. És egy hátizsák mélyén félve lapul a nagyfőnök zsákmányolt furulyája...

5

KINCSES

Repény Irja: Dólb.

II. fejezet.

Tudjátok, tegnap édesapám kiküldött borért a nagybácsimhoz, akinek a Fehérhalmi dűlőben van a szőlője. Vissza jöttem a literes üveggel a hónom alatt. Hát ahogy a vasuti sineken átmegyek, látom ám hogy az öreg Szepe bácsi a lámpával sétál asinek közt és közben ilyesmiket motyog!... én mindig mondtam, hogy ez igaz van!... Szepe bácsi nem van boldog... Az első bakter kincsei... Aztán ijedten bámult messze, a nagy kanyar felé, ahol az alagutba vezet a vasutvonal.

A szemei kimeredtek, a kezében lévő lámpa fúrcsán világította meg az arcát, hatalmas vörös arca hosszú árnyékot vetett a homlokára. Olyan volt, minz egy kíséftet. Egy lépést sem tudtam tenni és ijedtemben az üveg is majdnem kicsuszott a hónom alól.

Percekig állt a z öreg némán az alagut felé bámulva, aztán támolygó léptekkel megindult a bakterház felé. Gondoltam egy nagyot és odaköszöntem neki.

-"küldnaht Szepe bácsi!"

Szepe bácsi hirtelen rámnézett, megtántorodott és végigvágódott a sinek között. Odaszaladtam és fölsegítettem. Valami köszönöm félét motyogott, aztán mikor megpillantotta kezemben a borosüveget ravasz mosoly futott végig ráncos vörös arcám.

-Bejönni kicsit látogatni Szepe bácsi, van hüvös, melegedni, Józsika! -szólt és tuszkolt a bakterház felé. Az én fejemben akkor már az előbbi jelenet motoszkált, folyton arra gondoltam, amiket az öreg motyogott valami kincsekről és bakterről, és elhatároztam, hogy akármi lesz, ennek utána járok. Bementem a tántorgó bakter után a kis órházba.

Leültetett maga mellé az ágyára és pislog-

va vette szemügyre a borosüveget, de egyenlőre nem szólt. Én törtem meg a csendet.

-Mitől ijedt meg az előbb annyira Szepe bácsi? Az öreg felkapta fejét, felugrott az ágyról, hogy ijedten nézett rám, sűrűn pislogott és sipolt melle, ahogy kapkodta a levegőt. Aztán rekedt hangon rámordított:

-Józsika! Te láttál minden? Látni Szepe bácsi, mikor futni.....? Felelni, Józsika!

Nem tudtam ijedtemben mit mondjak, egy árva szót sem szóltam, de az öreg igénnek vette.

- Józsika mindent látni!

Visszaült mellém az ágyra egész közel hajolt az arcomhoz, úgy suttogta:

-Józsika jó gyerek van, nem árulja el az első bakter kincseit!

Aztán a borosüvegem után nyult. Nem mertem visszatartani. Szájához emelte ádámsutkája remegett, és csak akkor vette el szájától az üveget, mikor már félig volt csak.

Nekidőlt az ágyhoz és a bortól megeredt anyelve:

-Mikor a vasutat sok év előtt építeni, nagyon régen volt,..... azt mesélik vasutasok... egyik ember találni ásásnál sok kincset... nagyon szegény ember volt, felesége otthagyni és menni Amerika... mert nem tudni mit enni... szép gyermek nekik lelelcbe... mikor kincset találni, írt levél asszonynak Amerika, hogy hazajönni, vannak sok kincsek... Asszony nem jönni, ő pedig lenni első bakter Fehérmalomnál új bakterháznál... Betg van érzi a halál, kincseket elásni asszonynak ha jön... Aztán meghalni.....

Ezt mesélik vasutasok.....senki sem tudja hol a kincs...én máma meglátni lidérc ott lenni elásva kincsek...de Szepe bácsi öreg, nem kell kincsek...avval leöntötte a másik fél üveg bormat is, és végigdőlt az ágyon; ott al is aludt.

A csengő jelezte a z éjjeli gyorsot. Gondoltam egyet, felhúztam az öreg vasutaskabátját, fejembe nyomtam a vasutassapkát és leeresztettem a sorompót. Az öreg közben szortyogott. A gyorsvonat eldübörgött előttem, tisztelegtem aztán mindent rendbe-

Raktam és hazafelé indultam. Csak akkor jutott eszembe, hogy mit fogok mondani otthon, ha a bort keresik. Szerencsére, volt nálam pénz, és egy kocsmában vettem bort.

Gondoljátok, egész éjjel nem tudtam aludni. Az iskolából egyenesen a fehérhalmi bakterházhoz rogtam, most jövök onnan, és -és tudom a kincs helyét!

A fiúk eddig szótlanul hallgatták Kárász Jóska beszédét, de most mindenkiből egyszerre tört ki a sok visszafolytott szó:

-Hurrá! Még ma este! Tizkor találkozunk!

/ fóljt./

Mottó:

Az igaz magyar fiú
ahol tud, segít.

A Duna vizét selymesen simította a nyári napsütés. Vidám kacagás verte fel a Vác alatti kis sziget délelőtti csendjét. A kis Dunaágon néha megjelent egy kajak, majd újból a parthoz surrant és kilépett belőle az utasa. Sátrak álltak a parton. Pécsi fiúk táboroztak ott előző este óta. A sziget alsó végénél sződligeti gyerekek lubickoltak.

A pécsiek délfelé csomagolni kezdtek, mert aznap estére Pestre akartak érní csónakkaravánjukkal. Egyszerre egyikük figyelmes lett arra, hogy a sziget alsó vége felől segélykérő gyermekhangok foszlányait felfelé hozza a langyos dunai szél. Kajakba ugrott és levezett a kiságon. Rövid idő múlva egy eszméletét veszített kisfiú feküdt a pécsiek egyik sátra előtt pokrócba takarva. A fuldokló. Rövid alvás után újból magához tért. Ijedt szemekkel nézett körül, nem tudta, hogyan került ide. Aztán lassan nem csak a teste, de a lelke is felmelegedett. Hálás szemmel nézett megmentőire. Amikor egyészen rendbejött átvittük a tulsó partra. Vidáman indult szülei távoli háza felé, a lakatlan parton.

Még egyszer visszanézett a kis szigetre. Örült az életnek.

Osszel Dénes mellé rejtették az életmen-

tő kitüntetését. Egy kis magyar életet ragadott ki izmos karjaival a halál öleléséből. A legnagyobb jótettet végezte el bátor szívvvel, amit csak ember elvégezhet: életet mentett.

/ Ernő bá./

Száz év múlva, képzeljétek el, amikor már mindannyian bucsut mondunk a földi életnek, az akkori Mohikán törzs halottak napján le fog látogatni a temetőbe. Itt egy hatalmas emlékmű körül fognak elhelyezkedni a mostani törzs tagjainak sirjai. Vajjon mit olvashatnak majd a fejfékon??? Hipp-hopp repüljünk csak előre loo évet. Már itt is vagyunk. Olvassuk mi is az akkori Mohikánokkal, a sirfeliratokat.

Itt nyugszik egy bringás
Járókelők réme
Szornyázott egy nagyot
S kifolyott a vére.
Győzőnek nevezték földi
életében
Mehótt szegény s alszik
Lent a sir mélyében.

Pisti nyugszik itt lenn
A nagy csendességben
Most is hallgat szegény
Mint fent életében,
Nem volt ő hallgató
Csak a törzs hitte azt
Megvert kislány dühe
Volt halála oke.

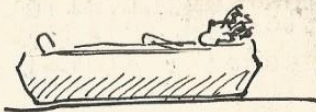
Piti nyugszik itten
Lent a sir mélyiben
nagy cowboy volt szegény
Egész életében.
Kint a préri pusztán
Nyári nap hevében
Fordítva szólt a colt
Pitike kezében.

E sir alatt nyugszik
Jancsi a szerkesztő
Gonosz nyelvek szerint
Sirban is szerkeszt ő
Azért szerkeszt itten
Lent a sir mélyében
Mert nem szerkesztett ő
Földi életében.

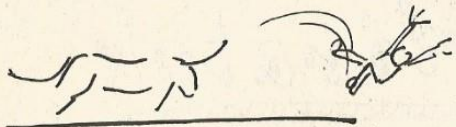
Gazsi lapul e sir
alatt
Torkán akadt egy jó falat
Mert mindig csak morgott
s kajált
Ezért elvitte a Halál

Itt nyugszik a Dugó
Rendes neve Hugó
Szegény feje mindig
fütyült
E miatt a sirba került

"Dezső vagyok ki itt nyugszom
Még a sirban sincsen nyugtom
Hárim mindig kócos nagyon
Ezért vagyok zabos nagyon"

21
97
4

Itten fekszik a Banda
Felöklelte őt egy bika
A szarvaira felkapta
És a sirba beledobta

Lángok csapnak ki e sirból
Ég itt minden: fű, fa, sirbolt
Toncsi nyugszik itten-
Tettét meg is bánta-
Halálát okozta:
Égő kazal lángja.

Itt nyugszik a Keve
Megrugta egy tevé
Ebédkezés közben
Beesett tűzbe.

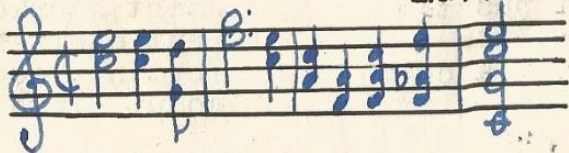

Matyi nyugszik itten belül
Még a sirban is hegedül
"Kerülje a sirom táját
Mert elhuzom a nótáját!"

-Magyóke-

MOHIKÁN TÖRZSJELE

Liszt Ferenc

Részlet a „Les Préludes”-ból

10

Napsugár. SZERKESZTIK: KEVE, JANCSI, GYŐZŐ

Ha én Fulgur lennék

Nagy izgalommal és
élvezettel olvassuk a
„FULGUR” fejezeleit

Csodáljuk a zsenidélis öpör férfi találmányait.
Gondolkozz egy kicsit Mohikán testvérem!
Mit csinálnál Te, ha birtokodban lennének Ful-
gur csodálatos találmányai: a gaborit, a 10
ezer km/óra sebességgel szálluló repülőgép,
a távolbalátó és halló perceptor, a traditor, a
borzasztó erejű fulgurátor és még a többi.

Mit kezdenél velük. Biztosan veszem,
hogy valami, szép, nagy dolgot.

Vegyél a kezébe papírt és ceruzát
és írd le pár mondatban, hogy mit tennél
most, ha Fulgur lennél! Aztán add ide
nekem ezt a papírt.

A két legötletesebb elgondolást

10-10 Ft-al jutalmazom.

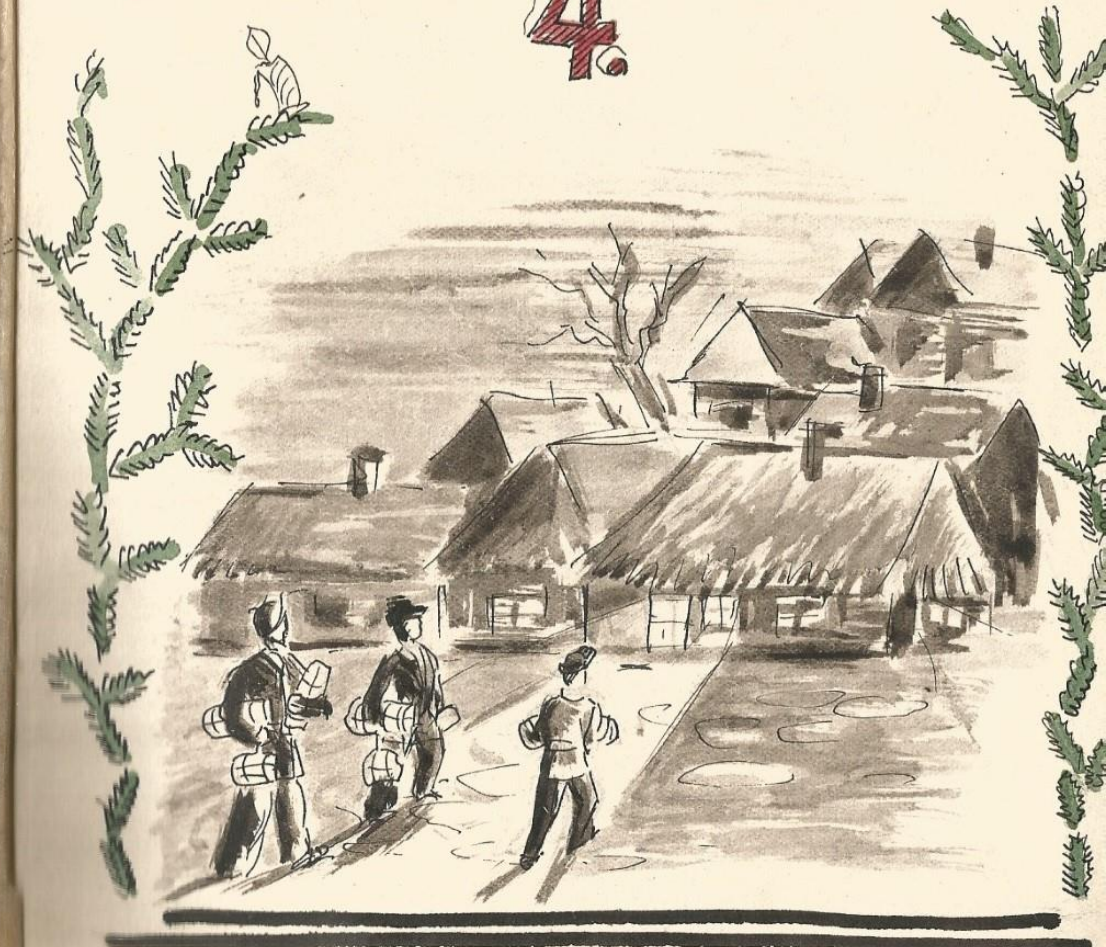
Magyóke

Napsugár

TESTVÉREM, NE ÁLLJ HÁT TAL A NAPNAK !

4.

TARTALOM

MOHIKÁNOK KARÁCSONYA (Ernö bá / ... 3 old.	
RÉMES TÖRTÉNET / Egy öreg Mohikán / .. 5 "	
A KINCSES / Dólb / .. 6 "	
ISMEREK EGY FIUT / Győző / .. 8 "	
Egy kis STATISZTIKA / Matyi / .. 8 "	
KÖZÉPMECSEKI PORTYA /Részletek a füzetsnaplóból/ .. 9 "	
MELYIK REGÉNYBŐL VALÓ EZ A RÉSZLET? ... 10 "	
ÉHENKÓRÁSZOK ÉNEKE / Bence / .. 10 "	
HARAG / Laci bá / .. 11 "	
AROGA'NS VISELKEDÉS / Győző / .. 12 "	
HOL VOLTUNK EDDIG? / TÉRKÉP, Keve / .. 13 "	
TERECSENYI KARÁCSONY / MIKLÓS / .. 14 "	
VILLANYMOTOR / Keve / .. 14 "	
HAJSA / Jancsi / .. 15 "	
H. SZILVESZTEREST / Ernő bá / .. 16 "	
MERÉNYLET / MATYI / .. 17 "	

NAPSUGÁR

PÉCS, IV. HOSSZÚ ÉJEK HOLDJA

Mohikánok karácsonya

/Karácsonyi legenda/

Irta: Ernő bá.

Ott, hol a boldogság örök és nem véges,
Az élet igazán s mélyen békességes,
Nagy ünnepre készül a vig angyalsereg.
Muzsika tölti be a végtelen teret.

Egyszerre követ jön, elhalkul a lárma:
Az Úr két angyalt hív nagy kihallgatásra.
Boldogan, sietve lendül mind a kettő,
Kitüntetés az, ha szólít a Teremtő.

"Ti üdvözült lélek, égi angyalkáim,
-Szól az Úr-szeretett arany báránykáim,
Ma nagy utra keltek, lementek a Földre,
És két napig jártok mindenre ügyelve.

Boldogasszony népét meglátogatjátok,
Meggyőződtek: ima vagy pedig átok
Száll a magyar földről ide fel az égbe.
Aztán visszajöttök trónusom elébe."

Elment a két angyal áldástól kísérve.
Gondterhelt lélekkel magyar földre érve
Kétfelé indultak a nagy parancs szerint,
Hogy majd két nap múlva találkoznak megint.

HÓDOK HOLDJA LEGJOBBJAI : PISTI, LACI, PITYU.

Handwritten signature or mark.

Két nap múlva ott fenn az Ur trónusánál
Egyik angyal így szól: „Lenn a magyaroknál,
Felséges Teremtőm, nem sok szépet láttam,
Kevés a szeretet abban az országban.

Téged megtagadnak sokan, nagyon sokan,
Mindenki a pénzért és hirnévért rohan.
Legnagyobb parancsod a szeretet szava
Nem él a lelkekben, ez ott a nagy hiba.”

Két kis ezüst könnyesepp futott le az arcán.
Elhallgatott sirva. A másik szólt aztán:
„Uram és Alkotóm, vidám hirrel jöttem,
Amit most hallottál, megcáfolom menten.

Magyar földön járva, Pécsnek városában,
Egy kis háznak sötét, kicsi udvarában
Elrejtőzve vártam, tudtam, hogy Tenéked
Innen jó hirt viszek, ha majd visszatérek.

Kicsi fiucsapat jött be az udvarba
Mindenféle széppel-jóval megrakodva.
Szép kis karácsonyfát is hoztak magukkal,
Aztán lerakodtak, s ajkukon szent dallal

Halkan eltávoztak. Kijött a kis család,
Távolból még hallva a fiuk szent dalát
Tégedet dicsérték, könnyű jött a szemükbe,
Ünnepi szeretet költözött szívébe.

A nagy boldogságtól én is sirni kezdtem.
Aztán a távozó fiuk után mentem,
Elkisértem őket. Bementek egy házba,
S ünnepet tartottak vidáman teázva.

Volt ott ének, móka, tréfálkozás, lárna,
Nem maradt sütemény a három nagy tálba’.
Végül az egyikük könyvet vett kezébe,
Áhitat költözött a fiuk szívébe.

FELOLVASTÁK halkán Krisztus születését
Ének üdvözölte Betlehem vendégét,
Aztán kezétfogtak s keményen fogadták,
Megtartják a Kisded szeretetparancsát.”

Ez volt a jelentés. Mosolygott az angyal.
Most az Ur szólalt meg simogató hanggal:
„Hüségés angyalkák, ime láthatjátok,
Ha sok is a Földön a gonoszság, átok,

Vannak még, látjátok, olyan jó emberek,
Akikben mélyebb lett az igaz szeretet.
S akik a szeretet parancsát szolgálják,
Elnyelik az örök élet koronáját.”

/ Elhangzott a karácsonyi teadélutánon/

RÉMES TÖRTÉNET

Kalábria az olasz csizma orrán
levő terület neve. Sokan azt
hiszik, hogy ott bosszuálló
vérszomjas nép lakik.

Pedig ennek ellenkezője
igaz...

Egy francia író, barátjával arrafelé utazott és
közben szénégetők vendége lett. Noha igen szívesen
fogadták őket, azt hitték hogy rablók kezébe ke-
rültek. Egész éjjel nem hunyták le szemüket, hajnal-
ban pedig égszerűre lépéseket, majd hangokat hal-
lottak:

„Egyiket öljük-e meg, vagy mind a kettőt?
Mindketten remegve várták közeli halálukat, mikor
kidérült, hogy csak arról volt szó, hogy a vendégek
reggeljéhez egy, vagy két csirkét vágjanak le.

/ Olasz eredeti szöveg után írta:
egy öreg Mohikán./

ARKINC'S

Regény. Irja: Dold.

III. fejezet.

Korom sötét, hűvös őszi este volt. Egyetlen csillag sem volt az égen, csak messziről a pályaudvar felől világítottak a szemaforok piros és zöld fényei. A kocsit, amely a városba vezetett egy szerkény dőcögött, átkoccant a síneken a Szepi bácsi bakterháza előtt, aztán lassan csend lett.

A városból idehallatszott amint a toronyórák ütötték a tíz órát. Egyszer csak bagolyhugás hallatszott az ut felől. A sínek mellett egy bokorból válasz hangzott rá. Aztán különböző helyekről még négy huhogás. A sötétben hat fiu fogott kezét. Egyik izgatottabb volt mint a másik. Halkan suttogtak. Mutogatták, magyarázták egymásnak, milyen szerszámokat hoztak magukkal. Muki hátán hatalmas hátizsák éktelenkedett. Saját vallomása szerint két darab 1 kg-s kenyeret, lekvárt, szalonnát, szilvát, körtét és ehhez hasonló dolgokat tartalmazott. Zoli nem állhatta meg szó nélkül:

-Csak megint csinálj valami botrányt a szilváiddal, tudom beléd tömöm te fenekedben gyomor.

Kárász Jóska csendet intett és elindult a kis társaság a sínek között, minden lépésre ügyelve. Elöl Jóska egy jókora csákánnyal, övére csatolt zseblámpával, amit persze még nem gyújtott meg, aztán Bognár Pali egy batyuban mindenféle szerszámmal, mögötte Zoli, a költő, Laci, Karcsi, és hátul Muki az élelmiszerekkel.

Jóska egyre lassabban és óvatosabban lépkedett. Már közel járhattak ahhoz a helyhez ahol Szepi bácsi a lidércet látta és most nincs semmi fény. A fiuk is egyre Jóskát böködték, hogy hát hol a kincset jelző lidércfény. Egy nagy bozót volt a töl-

tés mellett a hegyoldalban. Jóska hirtelen megállt. Ez az a hely, amit Szepi bácsi mutatott: itt szokott éjjelenként világítani a lidérc... De most sötét volt, és a bozót ágait egykedvűen rázogatta a hűvös szél.

A fiuk némán álltak és Jóskát figyelték. Muki szólalt meg elsőnek:

-Te Jóska, ha itt nincs semmi, és én potyára cipelem ide ezt a sok vacakot...

Jóska csak állt némán és gondolkodott. Lehetőséges lenne, hogy Szepi bácsi nem jól látta, hogy-e vagy képzelődött?.. Vagy talán nem jó helyet mutatott...?

-Bolondság az egész - szólalt meg Bognár Pali. Tudhatnátok, hogy lidérc nincs is a valóságban, csak a mesében... Részeg volt az öreg, nincs itt semmi..!

-Menjünk haza - morgott Muki és szájába rakott egy félmarék körtét. Jóska tétozáva elővette a zseblámpát, és a bozótba világított. Aztán a csákány nyelével megtogogni kezdte a bozót. Egy helyen a bozót szétnyílt és a zseblámpa fényénél valami sötét lyuk tátongott a bokrok mögött. Jóska izgatottan hívta oda a fiukat. Néhány pillanat múlva a lyuk előtt álltak.

Akkora nyílás volt, hogy egy ember éppen beférhetett volna.

Jóska meg Zoli egészen közel hajoltak a nyíláshoz és a villanylámpa fény e egészen behatolt az üregbe. Lépcsők vannak belülről az agyagba vágva!

-Nicsak, egész friss nyomok!

Hirtelenjében előkerült egy ruhaszáritó köté. Jóska a derekára kötötte az egyik végét, a másik végét a fiuk kezébe adta, és máris eltűnt a mélyben. Sötét lett, csak a gödörből, szűrődött ki néha azse a zseblámpa fénye, aztán ez is eltűnt.

Pár pillanatig dermedt csend lett. Karcsi foga vacogott és Muki a nagy izgalomban majd lenyelte a szilvamagokat, aztán megint megjelent a nyílás szájában az imbolygó fény és Jóska feje.

Eljöhetnek bátran, járható az út! Tulságosan is járható, majd világítok!

A fiúk sorban eltűntek a kis barlangoska szájában. Legutoljára Muki préselte magát be hátszákostól.

/ folyt. /

Ismerek egy fiút

Aki már fiatalembernek érzi magát. Közben még csak tizennégy éves, osztálytársam. Sokszor látom az utcán, két kislányt kísér és fujja a füstöt mint egy tüzhányó. Aki meglátja az utána néz és nevet rajta. Persze ő azt képzei be magának, hogy azért mert lányokat kísérget meg cigarettázik hát ő nagy fiú. Beképzeld magának, hogy úgy néznek rá mint egy felnőtt fiatalemberre. Hely pedig ha tudná, hogy a háta mögött kinevetik és menyire nem fiatalembernek, hanem buta kis gyereknek nézik biztosan nem csinálná.

Ha meglát egy kislányt, rögtön elkezdi verrekedni valamelyikkéznél lévő gyenge kis fiúval.

Pedig csak nagy szája van. Természetesen ezzel csak a tekintélyét akarja emelni a kislányok előtt.

Nézzetek csak jól körül az iskolátokban bizonyára találtok ehhez hasonló nevetséges alakot.

-Győző-

Egy kis statisztika

Nézzük csak meg hány napot táborozott törzsünk összesen.

Kétágurét	7 nap	Ormányság	5 nap
Kelet-Mecsek	3 n	Terecseny.	12 n.
Végot	4 nap	Nyárásvölgy	11 n.
	Hidasivölgy	4 nap	

Összesen táboroztunk tehát 46 napot.

Középmecseki portya

-Részletek a törzsnaplóból-

...A Tetty-e után bent az erdőben megállunk egy helyen. Itt Matyi elmondja, hogy ma nem kirándulni megyünk, hanem portyázunk egyet. Nem valami nagy lelkesedéssel fogadtuk ezt a dolgot, mert úgy gondoltuk, hogy egész nap egyebet sem csinálunk csak gyalogunk szakadatlanul. De a nap hátralévő részében bebizonyosodott, hogy a portya is van olyan jó, mint a kirándulás, sőt...

...Kantavártól a miutig megfigyeljük az összes állathangokat, amelyeket hallani lehet és felírjuk.

A miutról leereszkedünk Melegmánya. Az uton sétálunk. Amint a forrás fölé érünk, Matyi hirtelen megállítja az egész társaságot. Mi csodálkozunk, majd arra nézünk amerre mutat. Hát a forrás mellett az erdőben, háttal felénk egy hatalmas himszarvas áll. Hátranéz, bár mi úgy állunk, mint a szobor, észrevesz bennünket s lassan elüget.

... Nemsokára megpillantjuk a mánfai öregtemplomot, mely mag az Árpád-királyok idejéből való. A templom előtt megpihenünk, majd tovább indulunk. Egy domb megmászása után, melyen szőlőtáblák vannak, szemünkbe tűnik egy város, előtérben gyönyörű új házakkal: Komló, a bányászváros...

Elhatározzuk, hogy bemegyünk. Először Kőkönyönsön megyünk keresztül. Itt csupa új bérház emelkedik. Aztán az óvárost is megnézzük.

A városból kiérve komoly feladat áll előttünk a mi általunk elnevezett Sziklás hegység megmászása. Ezen átkelve lejutunk egy völgybe, ahol melegvízforrást találunk. Innen egy újabb völgybe kanyarodunk. Bandi megszólal:

-Te, Matyi, nem Rákossivölgy ez ?
Matyi hallgat. Pár perc múlva nékem is nagyon ismerős a hely. De mire felismerem, már ott is vagyunk az elhagyott kőbánya-a alatt...

Ebéd után /már fél 5 és sötét van/ tábor tüzet tartunk. Megbeszéljük a portya eseményeit...

-Bandi és Ești-

In egyik regényből való EZ A RÉSZLET ?

"El ne felejtsetek, kicsi fiaim, hogy a karácsony, a husvét, az édesanyátok születése-és nevnapja a világ vágéről is hazahív benneteket később is, ha nem már kemény férfiakká lesztek... Mert ezek a család ünnepei és édesanyátoknak joga van az ő ünnepnapjaihoz... Menjete, örüljete a kis Jézus születésének..."

Éhenkórások éneke

/ Hideg a tél, s szerte a világon éhező emberek ezrei járják az országutakat; Lerongyolódott, összefagyott emberek. Embertársaink, testvéreink. Róluk szól az alábbi kis vers. /

Széles országúton, mint az ég morgása
Messziről hallatszik a gyomrod korgása.
Épp az imént ittál egy kis lábvizet, s lám,
Percről-percre eljött az éhséged immár.

Hétrétű gyomrodnak kaján korogása
Messziről hallatszik, mint az ég morgása.
Kolduló koldusnak jajgató sirása,
Mint az ölyv-visitás siró sipitása...

/ Bence. /

HARAG

// Kis elbeszélés. /

"Az igaz magyar fiu minden embert testvérenek tekint"

Amikor csengettek, Sanyi sietve vette az aktatáskáját és magányosan indult haza. A délelőtti veszekedés óta, amikor Pistával összeszóvalkozott, dühös, rosszkedvű volt. Valahogy nem csak Pistára haragudott, hanem mindenkire. Mindenki ellenességét látta, aki vele akar veszekedni és akivel neki gorombáskodnia kell. Szeretett volna egészen egyedül lenni, hogy senkit ne lásson, senki ne szóljon hozzá. Ezért is sietett el az iskolából. Otthon is csendesen, sietve ette meg ebédjét, s utána -mert nem találta sehol helyét- sétálni indult.

Gondolkodás nélkül, szinte önkéntelenül ment a Mecsek felé. Szerette volna ha semmire sem kell gondolnia, de mégis folyton a délelőtti veszekedés járt a fejében. És minél feljebb járt, minél jobban körülvette az erdő békés csöndje, benne is annál inkább lohadt le a harag és vált csöndes szomorkodássá.

Egy kanyarodóban egyszerre a Mária-kép előtt találta magát. Leült a kép mellett lévő padra és gondolkodott. Szomorú gondolatait mindig inkább a szeretet érzése váltotta fel. Harag már csak maga ellen volt benne.

-Miért is kellett nekem olyan hirtelennek lennem? Miért nem tudtam Pistához szeretettel szólni akkor, amikor éreztem, hogy úgy sem nekem van igazam?

Szerette volna, ha most együtt lenne a barátjával. És nem is csak azzal az eggyel, akivel való veszekedése ebbe a szomorú hangulatba kergette, hanem sokkal. Mindazokkal, akikkel közös játékban, tanulásban, munkában együtt szokott lenni, és akiket

többé-kevésbé mindig közeléig érzett magához. Most mindannyiokat nagyon közeli társának érezte. Vágyott a barátságra és őszinte szeretetre. És minél inkább kavartak benne a gondolatok és érzelmek, annál inkább erősödött benne a közösség iránti vágy, az emberek iránti szeretet. S ahogy újra és újra a Mária-képre emelte tekintetét, érezte és tudta, hogy honnan árad az a szerető szelidség, amivel az emberek között kell járnia, ha nem veszekedést, hanem békét és barátságot akar.

Boldog megbékéléssel indult haza és alig várta a másnap reggelt, hogy újra a társai között lehessen, s feledve minden félreértést, szeretettel járják együtt ifjúságuk közös utját.

- Laci bá -

Állítólag ARROGÁNS VISELKEDÉS

/ Megtörtént jelenet. /

A hidasi völgyi táborban történt, hogy a főerdész kijött megnézni, hogy hogyan tartjuk rendben a vadászházat. Épp a portya utáni nap volt ez. Bejött, megnézte a szobát, a verandát és kérdezte:

Főerdész: Milyen szemét ez itt, kérem?

Keve: Ez egy faág, amivel seperni szoktunk.

F.: Olyan ez itt, kérem, mint egy disznóól. Egész féregtanya ez.

K.: Holvan itt piszok, tessék megmutatni, itt bent tiszta minden.

F.: Itt kint a verandán miért nem seperték össze ezt a szemetet?!

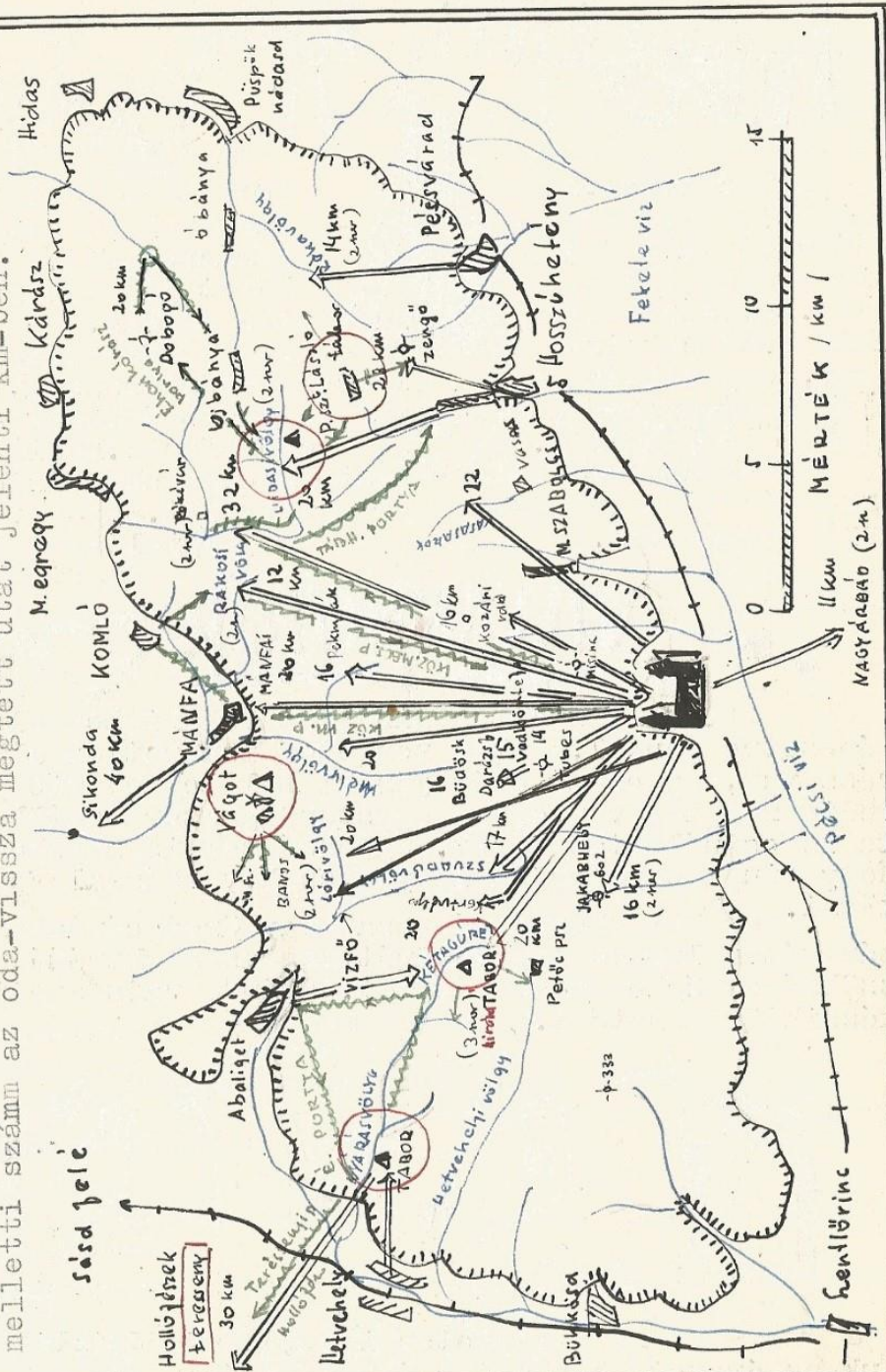
K.: /nyugodtan/ Azért, mert még erre nem volt időnk, egyébként is ezt nem mi csináltuk.

F.: /mérgesen/ Fiatalember, maga nagyon arrogánsan viselkedik. Különb. is, majd jelentést tesz erről az arrogáns esetről... /elrohan/

- Győző -

Hol voltunk eddig?

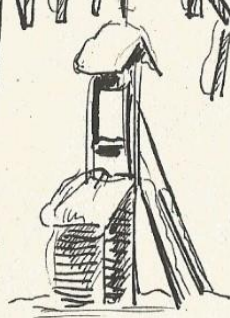
A térképen megtaláljátok azokat a helyeket ahol eddig táboroztunk, vagy kirándulni voltunk. A portyák jelölése zöld. A kirándulólhelyek melletti szám az oda-vissza megtett utat jelenti km-ben.

TERECSENYI KARÁCSONY

Karácsonyra, a kis Jézus születésnapjára a fák is díszbe öltöznek. Felveszik fehér bundácskájukat, hogy méltón fogadják a jászolban született kis Jézuskát.

Nálunk Terecsenyen, érdekes karácsonyi szokás van.

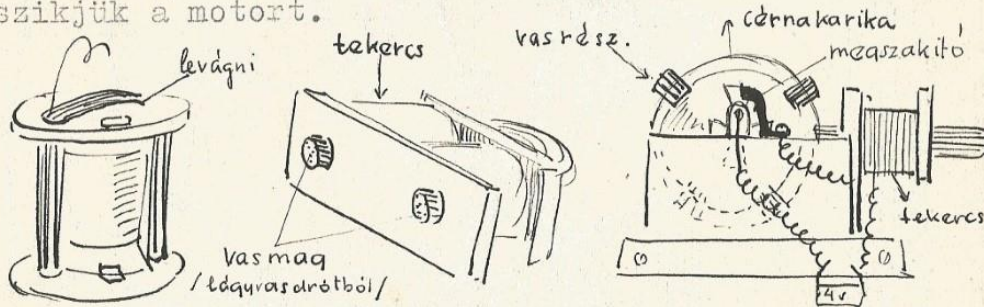
Felöltözik valaki Jézuskának és hozza a karácsonyfát. A gyerekeket jól elveri aztán elmegy.

A terecsenyi fiúk, lányok csodálkoznak, visitálnak, de azért örülnek a karácsonyfának. Pedig az igazi Jézuska nem bántotta a gyerekeket. Ugy-e?

/Miklós/

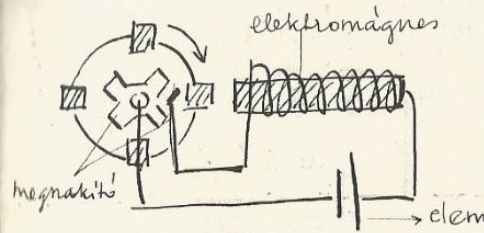
VILLANMOTOR

Az ember mindjárt valami bonyolult gépezetre gondol, amiben rengeteg ismeretlen alkatrész van, egy csomó drót jön ki belőle meg miegymás. Pedig nem így van, egész egyszerű a szerkezetük. Akár te is csinálhatsz egyet. Még hozzá nem is nehezen. Hogy minél egyszerűbb legyen, csak, vonzással fog működni. Nem kell hozzá más csak egy üres cérnakarika pár méter Imm-es lágyvasdrót, meg az elektromágneshez szükséges 2/10 mm-es rézdrót. Aztán a rajz szerint elkészítjük a motort.

A motor így fog működni: Bekapcsoljuk az áramot az elektromágnes magához vanza a lágy-

VASKÖTEGET, ebben a pillanatban megszakad az áram. A mágnes elereszti a köteget s a karika tovább gördülhet, az áramkör persze most záródik és az E-mágnes megint vonzza a lágyvas rézszeket, az áramkör megszakad, s kezdődik előről az egész.

A megszakító készüléket egy bádogból könnyen ki lehet vágni. Hogy jobban megértsetek, a kapcsolási rajzot is idetettem.

Ha tehát elkészült a motor, csak be kell kapcsolni az elemet és ha nem követtünk el valami nagy hibát a motor el fog indulni.

/Trafó./

HAJSSZA

/Nyárról maradt történet./

Vasárnap délután két fiú biciklizik a mánfai országúton. Úgy mennek, mintha csak most tanulnának kerékpározni. Megállnak egy hirdetőoszlopnál és tanakodnak. Egy kellemetlen külsejű alak megáll mellettük és rikácsoló papagájhangon megkérdezi:

-Fiúk, nem jöttök Sikondára?

A két fiú izgatottan összesug és az egyik már felel is:

-De megyünk.

És elindulnak, de nagyon lassan hajtanak, mintha temetésre mennének. Az egyik ledobja a zsebkezdőjét, hogy szándékosan húzzák az időt. De az ismeretlen kerékpáros csak állhatatosan vár rájuk.

A két fiú megindul. Ráépnék a pedálra és villámgyorsan elhagyják "Jóbarátjukat" aki most vadul kergetni kezdődiket. Utközben látnak egy fiatal embert aki kerékpárját javítja.

Beérnek Sikondára. Hamarosan a fiatal ember is megjelenik nagy lihegve, és legvégül a papagájhangú "jóakaró" is befut...

Fürdés után a két gyerek felöltözik és lassan elindulnak. A fiatal ember követi őket. Az egyik gyerek előreszól:

VÁRJUK A FULGUR PÁVÁZATOKAT

- Te, menjünk csak Abaligetnek!

A fiatalember elhagyja őket, értesíti a társát. A két fiú elindul, de nem Abaligetnek, hanem a hazafelé vezető útnak. Lassan fogynak a kilométerek. Végre itt van Árpádtető!

A fiúk nekieresztett géppel száguldanak hazafelé...

/ Jancsi /

Hetvehely községre leszállt a hideg téli éjszaka. A csillagok fénye megcsillant a befagyott patak jegén. Néha felugatott egy kutya, aztán megint csend borult a téli álmát alvó tájra.

Az egyik házból vidám, hangos fiúszereg lépett ki. Elindultak a Nyárász völgy felé, oda, ahol a patak kilépve a völgyből széles elterült a legelőn. A zord tél pompás korcsolya pályát varázsol a patak vizéből. A jég szélére érve felkötötték korcsolyáikat és megkezdődött a szilveszteresti mulatság. Nem füstös, borgőzös szobában, hanem az Isten szabad ege alatt. Nem emberi kéz által csinált táncteremben, hanem természetalkotta csillogó jégen a férfiasan kemény csikorgó hidegben. Kipirultak az arcok, és a korcsolyák éle suhogva karcolta a jeget. Csengett a dal, a kacagás. Soha ilyen vidám társaságot nem látott még ez az alvó vidék.

Mint olló a szálát, úgy vágta el a kacagás vig zaját egy mély férfihang:

-Gyülekező!

A fúrge lábak fékezve kanyarodtak. Körbe állt a társaság. Aztán újból szétbontak és rögből, kövekből határvonalat raktak a jég közepére. Az egyik oldalra gyülekeztek és csendben várták a jelet. Az óramutató éjjelt mutatott. A kis társaság átlendült a jég másik felére: az új évbe.

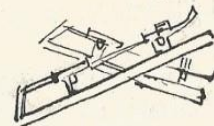
Ismét megindult a forgatag: korcsolyák, jókívánságok, kacagás kergették egymást. Itt az új esztendő!

A józan mértéktartás végetvetett a mulatságnak. A fiúk kisurrantak a jég szélére. Csak a kövér Putyu tett még pontot a mulatság végére, mint nehézsúlyú korcsolyázó: óriásit ült a jég kellős közepén.

Másnap valaki a fiúk közül látva a sugarasan ripityára repedt jeget, elmorzsolta foga közt!

-Hely, miért is nem volt ez a jég egy centivel vékonyabb!

Ernő bá.

-Diákhistória-

Hiába no! Valami csibészesség készül. Osztálytársaim kajánul vigyorgtak rám. Vajjon mit akarhatnak? Az lehet, hogy Miki tüzelte fel a társaságot, akivel tegnap alaposan kitöltünk. A főludas én voltam. Persze, persze most bosszút akar állni. A padszomszédom óvatosan rákosgat valamit a padjában, s majd szétdurran a röhögéstől. Mi készül itt? Hirtelen megvillan valami szomszédom kezében: borotvapenge. Majd hirtelen eltűnik a pad fiókjában. Nem a szomszédom, hanem a penge. Közben folyik a történelemóra.

Csengetnek. Rosszat sejtve elsőnek megyek ki az osztályból. Megyek? Csudákat megyek, rohanok. Az ajtóban ketten megfognak. Lerázom őket. Rohanás! Le az első emeletre. Az üldözők most már legalább tizen vannak. A földszinten vagyok. Gyerünk ki az utcára! Az ám, de hogyan? A kapuban állaportás bácsi, és ember legyen a talpán, aki hétpecsétes igazolvány nélkül ki akar jutni.

Végem van! Zsákutcába jutottam. Hátulról megragadnak, hiábavaló minden védekezés. Megfognak valami hatan és eipelnek vissza a II. emeletre, fel valami-hatan az osztályba. Lefektetnek egy padra, ketten a hasamra ülnek, hárman a lábaimat szorítják és nemtudomhányan a kezeimet csavarják hátra.

Szent ég! Mi lesz itt? A padoszomszédom áll mellettem a kezében porotvapamacs és máris kenik a szappanal a bajuszomat. Ah, értem már! Le akarják borotválni a bajuszomat! Borzalom!!! Megkísérlem a védekezést. Az osztály már tele van más osztálybeli diákokkal, akik eljöttek végignézni a nemminden-napi eseményt.

De nem adom meg magam! Fejemet forgatom, azt is lefogják. Amikor a pamacs közel jár a szá-mhoz elkapom a fogaimmal. A fele pamacsszőr kicsupálódik, mire kiszedik a számból. Már villog a borotvapenge. Nem merem megmozdítani a fejemet, mert véletlenül le találják vágni az orromat. A nyelvemet tolom ki a bajuszomra, így nem tudnak hozzáférni.

Már irtón kivagyok. Érzem, hogynem sokáig bírom tartani magam. Hamarosan kifulladás és akkor vége a bajuszomnak. Már éppen meg akarom adni magam, amikor érzem, hogy enged a nagy nyomás és egy szempillantás alatt eltűnnek mellőlema marénylők.

Mi történt? Felülök. Az osztály áll az ajtóban és vészés a hűgja:

-Mi van itt?

Egy pillanat alatt mindenki a helyén van. Az osztályfőnök ur felmegy a katedrara és miután megtudja a történeteket szörnyü itéletöt hoz. Ezt azonban borítsa a feledés fátyla.

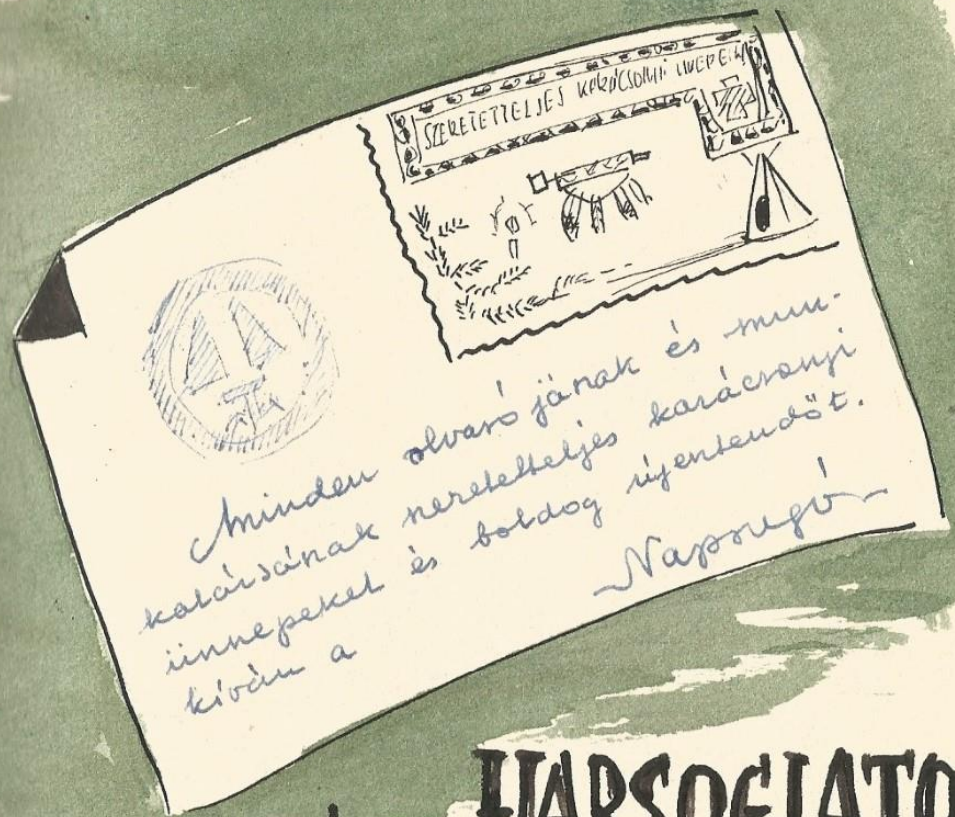
Siri csend van. Mindenki ijedten lapul az elötte ülö mögött. Egy, csak egy legény vigyorog kajánul, orra alatt az életben maradt bajusszal...

- M -

NAPSUGÁR.

Szerkesztik:

KEVE
GYÖZÖ
JANGSI

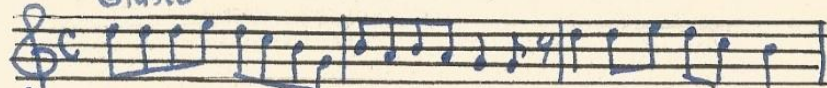

HARSOGJATOK

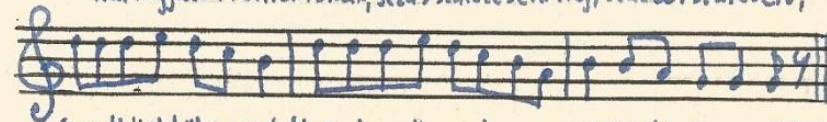
Réztrombiták

/Betlehemes ének az Ormányságból./

Giusto

Harsogjatok réztrombiták, Jézus születésén! Hej, születöl születött,

Szentlélektöl foagadott, Esztergályos páros angyel, áldottnak mondjátok.

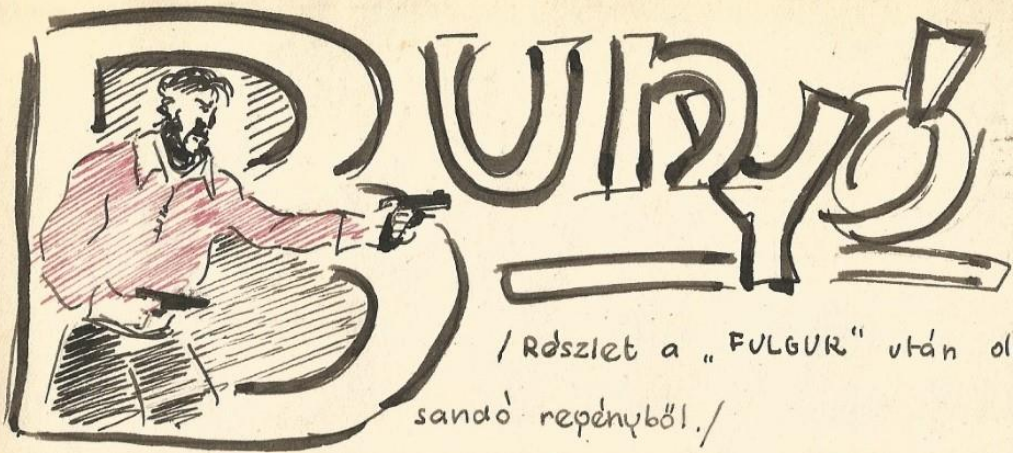

Napsugár

Testvérem, ne dőlj kiattal a napnak!

5.

/Részlet a „FULGUR” után olvasandó repényből./

Benyitottam.

Összekötözött két kezével a mestengerendára akasztva függött az én kis pajtdrom ruhátlan teste. Közötte négy csizma, vadarcú pribelek, egy öltözik a sarokból orátra vezényel. Amint beléptem éppen lecsapolt az egyik korbács a fiúra.

Egyetlen, vaddatir dühkidítást hallottam. A magam hangja lehetett, mert az öt emberbe belétagyott a nő. Aki utoljára ütött, azt elkaptam és egyetlen mozdulattal kitérttem a nyakát. Kettőt ököllel rentem le. A negyedik rámelemte korbácsát; az olyan rugdost kapott, hogy a szoba sarokba röpült, ott esett össze.

A rekedthangú vezénylő menekülni akart, lelöttem mint egy veszett kutyát. Aékredülva levdgtam a fiút a gerendáról és a karomba öleltem. Rdm nézett és elmosolyodott.

- Tudtam, hogy értem jön. Már vdrtam magára. Köszönöm!

Eldjult.

Tartalom:

BUNYÓ - HÍV A DUNA - SZERETET KIRÁNDULÁS

TOLDI M. ERBEJE - KOLDUSOK - KINCSEK - KARÁCSONYI HÁROMSZÖG - FÉK

NAPSUGÁR

Pécs, IV. január.

Valahogy hogy karácsonyig az elmúlt nyárra tekintünk vissza. Emlegetjük, gondolatban többször is átéljük minden kedves emléket élményét, énekelgetjük a táborban tanult nótákat.

Aztán jön a karácsony. Ha nem is meüül feledésbe az elmúlt nyár, de más, valami titokzatosabb gondolat foglalkoztatja gondolatvilágunkat: a jövő nyár, az eljövendő nagytábor...

A teadélutánon elhangzott a nagy szó: a jövő nyáron a Duna mellé megyünk táborba! A feladat nagy. Legalább is nagynak látszik. De ha egyszer felvertük sátrainkat a széles Duna partján, akkor közénk száll a Mohikán élet kedvenc tündére az Élmény és olyan életünk lesz, amelyet még nem látott a vén Duna.

Hajrá, fiúk. Hív a Duna! A nehézségek nagyok, de ha a mi akaratumk még nagyobb, akkor nem kétséges a siker!

/-M-/

DECEMBER LEGY ÖBB MOHIKÁNJAI: LACI, GAZSI, TONCSI
A JÓTETTHÉT GYŐZTESEI: TONCSI, DEZSŐ.

+ - + +

Szeretetkirándulás

Minden évben megtesszük a szeretetkirándulást. Ebben az évben is megtettük...

Egymásután állítanak be a fiuk. Mikor üti az óra a hatot, elindulunk. Mind a hatunknak egy-egy csomag jut. Szűk kis utcákon haladunk fölfelé. Egyszer csak Matyi megállást int. „Én nem megyek be” mondja.

Keve vezetésével bemegyünk a házba. Laci fogja köszönteni őket. Még az ajtó előtt vagyunk Laci már teli toa rokból kiabál: Jóestét kívánok!

Kis büdös, füstös konyhába lépünk be. Egy asszony és három gyerek ül egy gyertya mellett. Átadjuk a csomagokat, boldog karácsonyi ünnepeket kívánva kimegyünk. Kint már vár ránk Matyi. Egymásbakarolva indulunk még hazafelé. Matyiék házánál elvállunk egymástól, egymásnak is boldog karácsonyt kívánva.

Hazafelé menet elgondolkodom, hogy milyen nyomoruságos is egyes emberek élete.

Hálát adhatunk a jó Istennek, hogy mi nem vagyunk ilyen sorsban, hanem még segíthetjük a szegényeket.

- Pisti -

BAROMI ötlet

Végy egy félcem-es falifurót furj két lukat gyomorfaladon. Az egyik lukon cink/Zn/ a másik lukon réz /Cu/ drótot dugj be. A két drót közé kapcsolj be egy zseblámpa-égőt. Mivel a gyomrodban sósav van tehát a két különböző fém

/Zn és Cu / áramot fog adni.

-És most mit látsz?
A körte világítani fog...

/Jancsi/

Toldi Miklós ereje

„Az igaz magyar fiu másokkal szemben gyöngéd, magával szemben szigorú.”

Miklós az igazságtalanul béres-sorban tartott kisebbik Toldi-fiu tehetetlen dühében megölte bátyja szolgáinak egyikét. Sulyos bünt követet el, tudta ezt nagyon jól. Elbujdosott majd éjnek idején visszalopódzott a szülői házhoz. A hosszú évek alatt elszenvedett sok keserű megaláztatásért elégtételt vehetett volna azzal, hogy álmában megöli gonosz bátyját, de nem tette. Inkább megtréfálta: két agyonvert farkast tett ágya szélére, a szolgák ruháit pedig lándzsáikkal a földhöz szögezte.

Tudta, hogy el kell bujdosnia hazulról és az életosztón azt parancsolta neki, hogy siessen, hiszen bármelyik percben felébredhetnek a szolgák és ha elfogják biztosan a halál fia.

De Miklós erős volt. Tudta, hogy édesanyjával szemben gyermeki kötelessége; hogy elbúcsúzzék tőle, mielőtt bujdosásnak indul. Hiszen ha így, búcsu nélkül hagyja el édesanyját, talán meghasad az anyai szív a fia utáni aggodásban reménytelen várakozásban.

Bement hát halkán anyjához, hogy búcsút vegyen tőle. Gyöngéden vigasztalta és bátorította a bánkódó asszonyt. A gyermeki szeretet forró könnycseppjei végigperzdültek kemény férfiarcán. Így búcsuzott el édesanyjától.

Miklóst nem izmainak keménysége, hanem érzékeny lelkiismerete, jóra vezérlő önuralma és a szívében lakozó gyöngéd szeretet tette igazán erős férfivé.

/-re-/

A KINGCS

REGÉNY - IRJA: DOLO

Néhány méter hosszú szűk bejárat után tágas helységbe jutottak. Sárga agyagos falai csaknem szabályosan laposra voltak kivájva és az egész üreg akkora volt, hogy hatan kényelmesen elfértek benne. Izgatottan néztek szét. Az egyik sarokban szalmata tetején koszos rongyok diszelegtek. Középen a földön kövekből összehányt szabad tűzhely, mellette néhány darab fa. Bognár Pali a tűzhely mellé guggolt, és egy fadarabbal kaparászott. Egyszer csak fölkiált:

-Fiúk, itt valaki előttünk járt! Ez friss tűzmaradvány!

Mindannyian a tűzhely köré tolaakodtak.

-Nicsak, egy izzó parázsvég a hamu alatt!

-Ez a kő még meleg!

-Egy cigarattavég!

-Megelőztek! Valaki elvitte már a kincset!

Ezt persze Muki mondta, de kit érdekelt! Most a kincs sokkal izgalmasabb kérdés volt maga ez a különös barlagszoba.

-Itt valaki lakik! Ételmaradékok!

-Ki lakhat itt vajjon?

-Nézzétek csak itt egy újabb üreg szája!

Valóban a hátsó sötét sarokban kis kerek nyílás tátongott. Olyan szűk, hogy felnőtt ember csak nagy ügyvel-bajjal tudna bebujni rajta, de Jóska pillanatok alatt belépett a lámpával együtt.

-Micsoda pazar szoba, de úgy látszik ismeretlen házigazdánk nem használja-hallatszott bentről és a többiek is sorba másztak be a lyukon.

A belső üreg jóval tágasabb volt az elsőnél, és amint Jóska lámpájának fénye végigvilágította a

a boltozatot, a falakat a fiúk nem győztek csodálkozni. A szemközti fal mellett boroshordók zöldeltek a penésztől. Az egyik sarokban régi fegyverek, előltöltős kanócos puskák, kardok, török, a másik sarokban néhány poros fakó aranyozott zászló állt a falnak támasztva, a falon régi kovácsoltvas keretű istállólámpa, alatta egy rozszant asztal, mellette lóca... És mindenem zöld penész és rozsdá.

-Ezek szabadságharcbeli fegyverek!-kiáltotta a sarokba lépve Zoli, aki nem csak a költészethez, de a történelemhez is kitűnően értett.

-Kuruc fegyverek!-tört ki egyszerre mindannyiukból és így egyszerre megszállta a kis társaságot a történelmi levegő.

-Bujdosó kurucok áshatták ezt a rejtett barlangot!-Talán maga Rákóczi is járt itt...-kezdte költői pózban Zoli, de belefagyotta szó amint Muki rémült arcába nézett. Mukinak csak most sikerült átpréselni magát a nyíláson és szinte úgy esett ide a fiúk közé.

-Vigyázzatok! Csend Valaki ereszkedik le a nyíláson! Hangokat hallotam!

A fiúk egyszerre elnémultak. A bejárat felől hangok hallatszottak. Két durva férfihang. Éktelenül káromkodtak, aztán röhögtek.

Jóska azonnal eloltotta a lámpát és csendben kiadta a z utasítást:

-Huzódjatok a nyílás felé, hogy kiláthassunk az első helyiségbe, csak vigyázzatok észre ne vegyetek. Lényeg, hogy pissenés se legyen. Ebben a helyiségben mostanában senki se járt, nem találtunk nyomot.

Ha ezek a tüzetrakó és cigarrettázó embereink, akkor most sem akarnak ide bebujni.

Psztt! Már itt vannak!

Imbolygó világoosság jelent meg a külső üreg szájánál, aztán két ormótlan bakkancs, két láb, nadrág, aztán egy egész ember. Szőrös, torzonborz, forradásarcu utoállótípus, fején micisapka.

Gyakorlott mozdulattal a kasztotta a lámpát egy szegre

aztán a bejárat felé fordult:

-Na mi lesz !?

Rekedt hangja volt és olyan ijesztő volt az egész ember, hogy a fiuk a hátán végigfutatta hideg.

-Na mi lesz? Ne sokat ~~xaxax~~, játszál, lökd be, ha magától nem jön !

Kintről káromkodás hallatszott aztán egy test huppant be a nyíláson.

/folytatjuk./

Ujévkor Matyival meglátogattunk egy-két srácot Pityuáknál azzal a borzalmas dologgal gyanúsítottak, hogy Szilveszterkor este fél 6-kor koldusnak öltözve boldog újévet kívántunk. De ez még semmi. Elemér bá háziasszonya is ugyan evvel rontott nekünk. Hogy ezt a borzalmas gyanút elhárítsam magunkról elkértem annak a két vak koldusnak a naplóját, akik valóban köszöntötték. Itt van hát a napló:

DECEMBER 31.

Tompa M. utca emeletes ház. Becsöngetek. Egy ijedt fiuhang dadogását hallom:

-Kii az ?!

-Kézit csokolom! Szabad-e boldog újévet köszönteni ?

-Várjanak-/ezt a papa mondja/

Biztosan a pénzt küldi, de hátha a kutyát ! Gyerünk csak, huzzuk el a csikot!

Megyeri ut egyik bérháza. Lezuhanunk, a lépcsőkön. Bezörgök. Nyilik az ajtó. Megszólalok remegő hangon:

-Szabad-e poldog újévet....

-Na jöjjenek csak beljebb...ejnye, ejnye...

hiszen ez a Domborá...megismertem !-mondja a papa/no nem hinném/De erre már aztán menni kell. Ekkor észreveszi a földit.

-Hát ez meg ki lehet ?-csodálkozik és jön utánunk. Erre aztán már végképp elhuzzuk a pupot.

...Rókus utca ...Itt sem kapunk semmit, de azt mondták, hogy gyerünk reggel.

...Szent István-tér, egy ismerős tanár ur is lakik itt. A gimn.-ban tanít számtant, fizikát.

Megzörgetem az ajtót csak úgy visszhangzik a lépcsőház. Kijön egy asszony és go-rombán kiszól:

-Ki az !?

-Szegény vakok vagyunk, boldog újévet kívánunk mindenkinek...egy kis..alamizsnát..?!

-Mindjárt szólok a tanár urnak.

Kihallatszik a beszélgetés:

-...a vakoktól vannak...

-Kik azok?

-Nem tudom, álarcban vannak, ..talán mégsem va

-Álarcban..!!? Akkor minek jönnek! vakok!

Csapódik egy ajtó, majd csend lesz. Na nekünk nincs szerencsénk mehetünk innen is tovább...

HÁRÁCSOHYI háromszög

-Hát ez meg mi a csoda?

Megmondom: Így nevezem én a jótetthet, teadélután és a szeretetkirándulást egy névvel. Néhány szóval szeretnék beszámolni a "háromszög" lefolyásáról, eredményeiről.

A jótetthet.

A törzs tagjai által végzett jótettek száma egyenként:

Matyi	80	Keve	69	Laci	30
Toncsi	73	Pisti	61	Pityu	27
Dezsó	71	Gazsi	55	Győző	26
		Jancsi	43	Báddi	8

Ezbösszesen 544 jótett, kiegészítve 550. Pontosan százal több a tavalyinál.

Miki versenyen kívül indult, 23 jótettet végzett. Általában mindenki sokkal több jótettet végzett, mint tavaly.

Teadélután.

Mit irjak erről? Elég az hozzá, hogy irtó bikásan sikerült. Doló volt a legjobb bolond a "Tör"ben. Hát nem igaz? Laci meg olyan nagy számokat fogott, hogy csak na! De Pityu szavalata és Jancsi éneke sem volt utolsó.

Még valamit megsugok: mi 14-en összesen 152 teát és 8 tál süteményt fogyasztottunk el...

Szeretetkirándulás.

Legjobb lesz ha minden magyarázat nélkül közlöm, hogy mi mindent adtunk össze a szegény család részére:

1 db. kiskabát, sapka, sál, kézmelegítő	1 pár bakancs
2 db. kötöttkabát, női alsónadrág, mesés könyv	Játékok
3 db. ing, nadrág	sütemény, szaloncukor
4 db. szoknya	
11 pár harisnya	
2 kg. liszt, 1 kg. cukor, 1/2 kg. zsír.	
30 Ft. készpénz.	

Első ibolya

megetalálója idén is jutalomban részesül. Sőt még az is aki másodikként hoz ibolyát. A fontos az, hogy vadon termett, tehát erdőben vagy mezőn termett virágot hozzatok gyökerestől kiszedve és nem hervadt állapotban.

Az első jutalma 6 Ft. a másodiké 4 Ft.

<u>NAPSUGÁR.</u>	Szerkesztők:	Keve Jancsi Győző
------------------	--------------	-------------------------

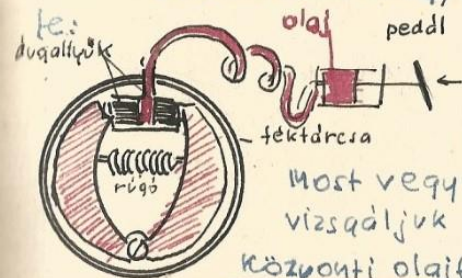
A FEK

... Küttet a nagy város eléte. Hirtelen álljt inta rendőr. Egy

tehergépkösi a gumik sirdjótól kísérrve mutatja be pompós fékjeit.

Mézzük csak meg, miből is áll egy autó fékszerkeze-

Egy tárcsából, mely a kerék belső részén van, két felhordalakú sűrűlódófelületből, fékdugattyúból és az olaj, illetve lég-vezetékkel.

Most vegyük sorra a különböző fékeket és vizsgáljuk meg működésüket.

Központi olajfék. Egy tartályban van az olaj. Gumi-

csöveken jut el a fékig. A fékezéskor az olajat benpomjuk a két dugattyú közé, ezek szét nyomják a két felhordalot, neki a tárcsának. Ha elengedjük a pedált, a rügő újja az eredeti helyére viszi a szerkezetet.

Légfék: Gintén ilyen szerkezetű a nyomásos

légfék. A fékezésnél egy tartályból/amiben 2-3 atm. nyomású levegő van/sűrített levegő megy a dugattyú közé. A levegőt egy kompresszor sűniti.

A szivósos, v. vacuum fék is majdnem ilyen.

A fék dugattyút (csak egyet) a vacuum odaszívja a henger végére s ez aztán nekinyomja a fékpofákat a tárcsának.

A vonatnál és villamosnál hatalmas féktuskók találhatók, közvetlenül a kerékhez.

A püsszenést akkor halljuk, mikor a levegő már jön ki a fék hengerekből.

Ugye, most már mindenki fog érteni a fékekhez valamit?

fsofför-

Napsugár

TESTVÉREM, NE AÍJ HÁTTAL A NAPVAK!

TARTALOM: 6.

HIPP HOPP FARSANG!

KÉMHAJSLA

ATOMBOMBA

KINGS

SPORT 880

DUMÁN TÖRTÉNT

FARSANG

VADNYUGATON

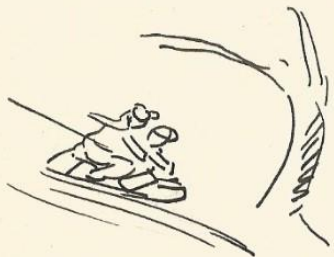
SZANKIRÁNDULÁS.

*

HIPP HOPP FARSANG!

Szánkózás

Egyik délután Jan-
csival és egy osztálytár-
sunkkal szánkózni men-
tünk. Dömörkapunál
jó pályát találtunk és
itt maradtunk...

Mikor már vagy egy
óraja rödliztünk Jan-
csi szánkót cserélt az osztálytár-
sunkkal s ő átült a másik rödlire. Én a barátunk-
kal ültem fel és megindultunk lefelé a jeges
pályán.

A kanyarban azt vettem észre, hogy
veszedelmesen közeledünk egy fához. Fekezni már
nem lehetett.

Naq csattanással nekirohantunk a
főnek. Nekem semmi bajom, de a barátom el-
terült. Akár mit csináltunk, nem tudott feláll-
ni.

Telefonon felhívtuk a mentőket
és barátunkat bevitték a kórházba. Még máigsem
jött iskolába...

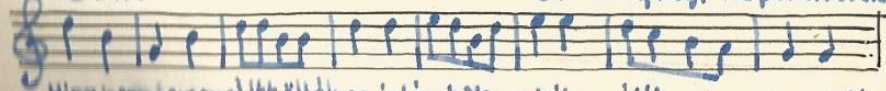
Fő az óvatosság!

- Gyöze -

Hipp hopp farsang!

Gravito.

Ormányági népdalrészlet.

Hipp, hopp farsang! Itt éltek az arkányt, Nem adják a máját, csak a szalondját.

NAPSUGÁR

Pécs, IV. február.

Hipp hopp farsang!

Megérkezett a Farsang herceg, hogy átvo-
nájjon a Föld-kerekségen. Ahol elmegy fölcsendül a dal
a kacagás, táncraperdülnek az emberek.

Farsang van.

Mi, Mohikánok is szeretettel üdvözljük
a vidámságot hozó herceget. Össejöttünk fogadására.
Nevettünk, játszottunk sőt még táncoltunk is.

Nem lehet azonban teljes az örömünk,
ha csak magunknak farsangolunk, ha csak mi érezzük
jól magunkat. Legyünk azon, hogy hozzátartozóink, szü-
leink, testvéreink is vidámak legyenek.

Ébresszünk vidám mosolyt édesanyánk és
édesapánk fáradt, gondterhelt arcán.

Igy lesz teljes igazán a farsang öröme.

- M -

JANUÁR LEGJOBB MOHIKÁNJA : P I T Y U

KÉMHAJÓ 666

Hát végre röhögve utnakbocsátottak. Keve a kapuból utánam kuncog, aztán jól behuztam magam a sok idegen ruhadarabba, mélyen fejemre huztam azt a klasszikusan gyűrött kalapot és nekivágtam egy bolondos de izgalmas kis kalandnak.

A jobb lábamra kellett sántítani, ami könnyen ment, mert amugyis fájt a lábam. Sokkal izgatóbb volt, hogy a Keve által festett bajusz és ráncok most elkezdtek száradni és huzták a bőrömet. A napszemüvegem keresztül meg a sötétben semmit sem láttam.

A Fiume -uti iskola környékén néhány fiu ácsorgott. Vajjon kik lehetnek? Átkozott szemüveg!! Ahogy elhaladok köztük, érzem, hogy figyelnek.

Az egyik közülük elémkerül, aztán lehajol a cipőfüzőjét megkötni. Közben az arcomba néz./jó trükk/Ezervördög: ez a Jancsi.

Az Apponyi tér sarkán egy kicsit megállok, hogy kifújjam magam. A mindig körülöttem csellengő Jancsi kihátréplésére használja az alkalmat:

-Átkísérem az uton, bácsi?

Elváltotztatott hangon felelek:

-Nem, arra megyek!

+

A Fiume és a Ráth-u sarkán kellene Kevével találkozni. De vajjon elkészült -e ennyi idő alatt? Mereven bámulom a sarki bérházat; onnak kell kijönnie...

Valaki a vállamra teszi kezét. Ijedten megfordulok. Csizmás, bajszos, vállas legény áll előttem.

-Mi van?

-Az ördögbe! Te vagy az Keve? -suttogtam.

Aztán átadott egy iratcsomót.

+

Megyeri-ut. Örült sár. A fiuk felismertek már

felismertek bennünket és most nagy-legények. Jancsi és Pityu egyenesen megtámadják Kevét, az "ellenséges kémet". Keve persze aprítja őket.

-Nem szégyenli magát, vén számár! Mért bántja azokat a kisfiukat! -sikoltoz egy nőhang.

Egy óvatlan pillanatban átteszem a balzsebembe a "fontos adatokat tartalmazó" papírlapot. Épp jókor, mert ketten nekem esnek. Persze működik az én botom is. Pityu a jobb zsebemből kirángat egy papírtüres újságot és diadallal elrobog. Igen abban volt a névsor...

+

Békésen bandukolunk visszafelé. A fiuk nem tudták visszaszerezni a "kémetől" a névsort. Nagy hangon mesélik élményeiket. Egy sötét sarokból egy árny lép ki a világságra; Matyi, ő is látott mindent.

= Doló =

A II. Világháború vége felé járt már mikor az amerikaiak két japán várost tettek tönkretesző hatású bombáikkal. U.n. Urán-plutónium, vagy közönséges néven atombombát. Ennek az irtózatos hatású bombának a szerkezete nem éppen egyszerű.

A lényeg az, hogy nagy atomsúlyú elemek atombomlásánál óriási energia szabadul fel./ A texasi próbabomba 6000 C fok meleget csinált./

Az atombomlás az Urán-Plutónium magban kezdődik, egy bonyolult szerkezet indítja meg, aztán áttérjék a környezetre a felszabadult energia pusztítása. Jellemző az indító szerkezet bonyolultságára, hogy az össz. bombasúly 150-200 kg a mag pedig csak 1 kg. Ezek az indító szerkezetek persze féltve őrzött titkok, ennyit magáról a bombáról.

Az atomenergiának olyan nagy jelentősége van, hogy szinte alig tudjuk elképzelni, és csak az illetékes nemzetektől függ, hogy mire használják fel. Rombolás - építés, világvége, vagy világbéke.

= keve =

A KINGCS

Regény írja: Doló

Egy fiu volt, keze hátrakötözve.

Utána még egy torzonborz mászott be. Rávigyorgott a forradásosképüre, aztán mindketten a szalmára ültek. A fiu föltápáskodott a földről és körülnézett a helyiségben. Amint a hátsó nyílás felé fordult a fiuk szinte fölszisszentek a meglepetéstől:

-Hisz ez az Imre, a Szitás Imre, aki velünk jár iskolába, a külvárosi sekrestyés fia!-sugták egymásnak.

-No, kolyók, hogy tetkszik az új lakásod? Itt fogsz éhendöglenni, ha meg nem mondd, hogy hol őrzi apád a templom kulcsait! He? Jár a pofád, vagy kapsz megint egy párat!

Azzal ököllel bele is ütött egy párat a gyerek arcába, mire ez majdnem elesett, de a forradásosképü elkaptá és talpra-állította.

-Lesz kulcs, vagy nem lesz kulcs?!... Hol őr-zitek az aranyat, a sekrestyében? He? Vagy az oltáron? Járjon a pofád!!... Ne félj az istentek nem köll, azt kihajitom belőle, csak az aranyra volna szükség... Megnémultál...? Majd beszélj te még ész nélkül!...

Azzal ugy hasbarugta a megkötözött Szitás Imrét, hogy az hanyattesett. A fiunak ökibe szorult a keze a sötétben. Bognár Pali ki akart rontani, de Jóska visszatarította.

-Ugy sem tudnánk segíteni így szegény Imrén. Két ilyen haramiával szemben. Biztosan fegyverük is van. Meg kell tudnunk, mit akarnak!...-suttogta a fiuk fülébe,

A két betörő közben egyre ütötte verte Imrét. A fiu csak sirt, de nem szélt egy szót sem. Végére megunták és a sarokba lökték a kékre-zöldre vert gyereket.

pont abba a sarokba, ahonnan a fiuk izgatottan figyeltek az eseményeket. Jóska a kezével elérhette volna.

-Akkor is a mienk lesznek az istened aranyai-üvöltötte a ragyásképi-látod ezt a revolvert? Látod ezt a golyót? Ez megy az apád fejébe, ez megy az anyád fejébe ez meg mikor visszajövök a tiedbe! Tudod-e, már, holvannak a kulcsok?

Imre egész zavarodottan nézetta revolverre, egész testében megrázta a sirás, talán, talán akart is mondani valamit, de akkor egyszerre abbahagyta a sirást és mereven nézett maga elé, mint aki nagyon figyel valamire. A sötét nyílásból Jóska suttogta csak-nem a fiu fülébe:

-Ne áruld el Imre, segítünk, kiszabadítunk, ne félj...! Nem engedjük, hogy a templomot meggyalázzák...

-No, kölpök, indulunk, épp itt az ideje, éjféli elmúlt... Adod-e a kulcsot, vagy tudod milesz!?

De Imre egy szót sem szélt. A két haramia meg negy káromkodva készülödni kezdett. A ragyásképi még utoljára jól belerugott a fiuba, aztán eltűntek a kijáratnál.

De abban a pillanatban már kattant is Kárász Jóska zseblámpája és a kigyuló fényben egymás után hat fiu toppant az álmétködő Imre elé. Kés került elő, Imre pillanatok alatt szabad volt. Mindenki egyszerre beszélt a nagy izgalomban, Imrét segítették, simogatták, ruháját porolták, csak Kárász Jóska őrízte meg nyugodtságát.

-Fiuk most nem lehet játszani ez a két gazember megöli Imre szüleit és kibontja a templomot és, ha mi meg nem

akadályozzuk!...

-Gyorsan kell valamit tenni-vette át a szót Bognár Pali-meg kell előzni őket. Ha előbbkérünk be a városba mint ők, még mindent megakadályoz-

hatunk !

-Induljunk !

A fiúk villámgyorsan bujtak ki a nyíláson és közben Imrét is óvatosan kíségtették. Kinn aztán Jóska is megtorpant egy pillanatra.

/ folyt. /

...Továbbmentünk Kantavárra. Itt tüzet raktunk és megebédeltünk. Ez még egy kicsit kevés lenne, hanem még teáztunk is. Ez volt a kantavári tea-délután.

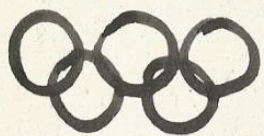
Két óra tájban visszafelé vettük utunkat. Ez már egy kicsit unalmas volt de csak Kisrétig, ahol már komoly száncótereget találtunk: a rettentő meredek siugratót. Először nem mert egyikünk sem lemenni.

Aztán én egy nagyot gondoltam és lecsusztam. Semmi bajom nem lett. A többiek hosszas rábeszélés után, de lementek. Gassi egy olyan hatalmas szaltót csinált, hogy majd betörött a feje. Nekem meg elszakadt a nadrágom.

De sebaj. A végén már az összes szők és száncózóknak mentek.

A bátor és merész Mohikán - ifjakat...

/ Dezső /

Sport

„A sport muzzája a kezét dörzsöli.” Ugye jól ismeritek ezt a mondatot. Hát ebben az évben ugyancsak nem panaszkodhat, mert olyan színvonalas versenyek folynak szerencsére a világban, hogy csuda! Most nem régen ért véget az asztalitenisz VB. A mű-és gyorskorcsolyázó Európa B., a belgiumi vívóversenyek, most indul Oslóban a Téli Olimpia.

És a nyáron megkezdődnek az olimpiai játékok. Ezen a nagy világversenyen elindul Magyarország is. A magyar sportolók az eddigi olimpiákon mindig az élsők közt kötöttek ki, maguk mögé utasítva több hatalmas nemzetet.

És reméljük, hogy majd mikor Helsinkiben az olimpia végén levonják az átkarikás lobogót, a magyarok újból az élsők közt lesznek... / Keve /

-6. elvünk.-

A Duna fodros hullámai vidáman kergetőztek a langyos tavaszi szélben. A nagy hid alatt zöldtetűjű fehér faházikó kuporgott, előtte két öblös mentőcsónak ringott a parthoz kötve. A két szolgálatos mentőrendőr éber szemmel figyelte a vizet. Közben halkán beszélgettek.

János a motorkezelő észrevett valamit. Egy pillanat alatt az egyik mentőcsónakban termett és máris felbugott a motor. Péter fegyelmezett, gyors mozdulattal dobta le a zubbonyát és máris a csónakban ült. Nagy ívben kanyarodtak ki a folyó közepére.

-Férfi, vagy nő a szerencsétlen?-kérdezte Péter. János arcán mosoly futott át:

-Csak egy fecskemadár.

A víz színén vergődött egy fecske. Kiemelték. Kivitték. Ez is élet ezt is meg kell menteni ha veszélyben van.

Pár nap múlva új fecskefészek sárgálott a parti faházikó eresze alatt. A megmentettmadár hátlából odaköltözött a jószívű mentők órházához. Megmentett kis éltéért így mondott köszönetet.

- Ernő bá -

Farsang vidnyugafon

I. felvonás.

- Véres tragédia -

Lodó sajtárban ül és fázik. Kettentő
lassan előviharzik Csiton hóna alatt Zyfűvel és meg-
áll a lubickoló előtt.

Csiton: Bátya, bátya mely az ut a Moh-Ikánok táborá-
felé?

Zyfű: Csiton hóna alól megszólal: /A lubickolás-
tól nem lehet hallani mit mond/

Lodó: Ajdóán kiterjeszti rájuk a nyelvét.
Csitonék továbbállnak, de ezt nem lehet
láttni mert a függöny lelkohad.

II. felvonás.

Mitya a félelmetes indián bálrende-
ző wigwamja előtt énekel és hegedűvel kíséri VA-
rázsdalát:

„Kincsem komám-asszorosszárosszárossz
asszony

Adj egy marék lencsérencsérencsencsét
Mert éhes a benderenderendendóm
Feneketlen tekerekerekenóm!,,

Csitonék ismét beviharzanak, mint egy osztriga.

Zyfű: / ad egy kiló asztalisot a varázslónak,
majd halkán felordít: /
-Ahh padisah wigwam ! I am Newyork !

Mitya: / bátoritóan int és lenyeli a konyhasót /

Zyfű: Copyright. / Még bátrabb lesz / Big-Bill ?
Waterloo ! Rémes lamberjack !

Mitya: Kihuzza szájából a szóacska papírját és s
átadja a belépőjegyet a Moh-Ikánok bál-
jára.

Függöny: /Elromlik és nem megy le./

3. felvonás

Áll a báll. Zyfű és Csiton ropják a tán-
cot. Mitya, az indián bálrendező a néger Nou-iram-
mal dagasztja a sarat a „Favágo” dallamára,

Stapi egy láncos kuttyát vezet be.

A láncos kutya (Tyupi) megharapja Mityát.
Nagy bonyodalom támad. Mitya fejhangon füttyül:

„Fájó felhők fürödjetek

Fá-füleim füleljetek

Ki a bünös e csúf tetteben,

Lequen belőle rántotta”

Csiton és Zyfűt megláncolva elviszik. Egy ba-
goly rémülten harákol. Korhadt jenyök csettintenek.

Függöny.

4. felvonás.

Izzó sötétség. Balra fekete, jobbra rozsdá-
barna semmi tátong. Lila cimbalom bűdös hangokat bö-
köd elő. Fáradt, fölnyársalt citromok nyargalnak át a szin-
padon. A sötétből egy kinyúló körvonalai bontakoznak ki.
Elnyúlt indiánüvöltések táncolják körül.

Kórus: Ah, wampir Winnetou

Préri perzsel, Manitou

Uh, wah, uh wah ony way

Tűzben pirul meg a háj.

Equik egy kén-vicet najit az áldozatokra. Ezután
a kórus ismét rázendít: „Ah, wampir...”

Ismét egy új kénvics-kórus és így tovább. U-
tolsónak marad Mitya, a félelmetes bálrendező. Az áldozat-
okra hárja a piócás vicet.

-Hirtelen óriási dörrenés, a kinyúló na-
quot lobban, mequilágitja a földrezuhant indiánokat. A lila
cimbalom húrja elpattan, egy citrom fölordít fájdalomában.

Függöny.

Ekkor a függöny elé gurul egy sajtár, benne
Lodó, és pöttös zabot haquezup énekl:

„Ah wampir Winnetou...” stb.

- VÉGE -

Aki e szindarabot megértette, az a törzs legokosabb tagja.

NAPSUGÁR • SZERK. • KEVE
GYÖZÖ.
JANCSI

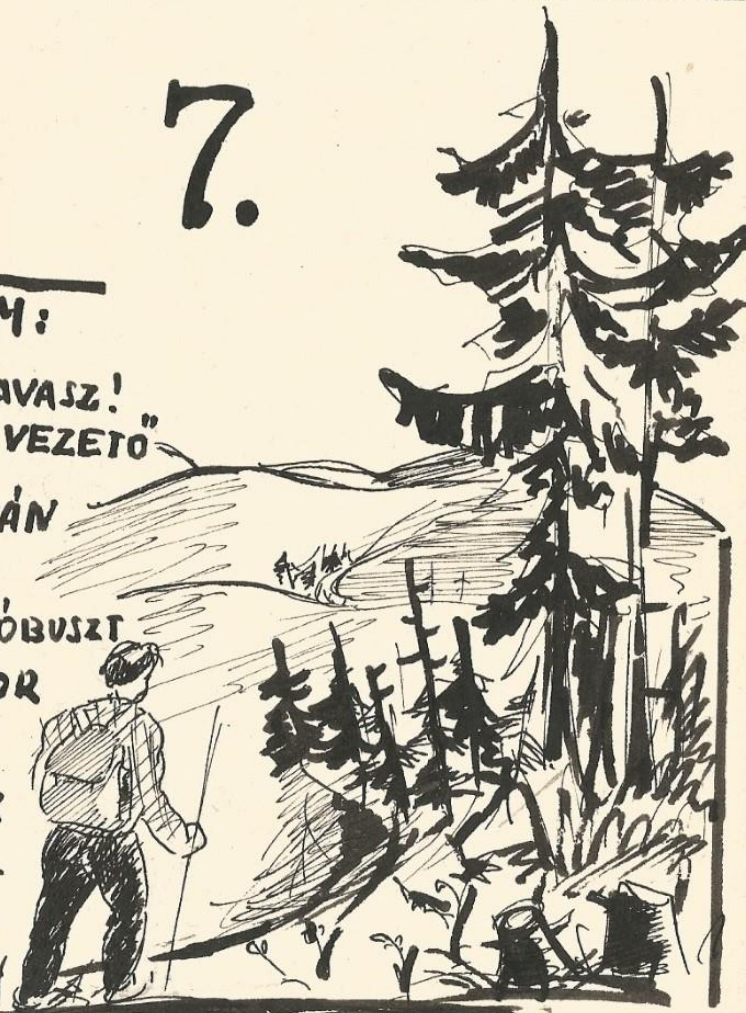
Napsugár

Tésvérem, ne dlij háttal a napnak!

7.

TARTALOM:

JÖJ, SZÉP TAVASZ!
KIRÁNDULÁS VEZETŐ
NELKÜL
ÉJJEL A DUNÁN
A KINC
VÁROM AZ AUTÓBUSZT
DIESEL-MOTOR
HAPCI!
PÖSZE LÁNYOK
KÉTÁGÚ RÉT-
RŐL
JELENTIK..

Dösze lányok

BARANYAI NÉPADOMA

EGY HÁZNÁL VOLT HÁROM PÖSZE
LÁNY. EZEK EGYSZER MEGTUDTÁK,
HOGY KÉRŐ JÖN AHÁZHOZ. AIBBAN
ÁLLAPODTAK MEG, HOGY BESZÉL-
JEN A LEGÉNY, AMIT AKAR, ŐK

NEM SZÓLNAK EGY SZÓT SEM, MERT AKKOR MEGTUDJA, HOGY
PÖSZE LÁNYOKKAL VAN DOLGA!

AMIGY A KÉRŐ MEGJÖTT, BESZALADT A KUTYA
AZ ÁGY ALÁ ÉS ELKEZDTE ENNI A LISZTET. NÉZTEK EGY-
MÁSRA A LÁNYOK, DE EGYIKÜK SEM MERT SZÓLNI. GOYSZER
AZTÁN A LEGELSŐ, MIKOR MÁR NEM BIRTA HALLGATNI A
KUTYA CSAMCSOGÁSÁT, MEGSZÓLALT:

- ETI A TUTA AD AD ALATT A LITTET!

Rdmondja a második:

- ÜDD A TÖTÖLAPÁTTAL!

A harmadik is belekolttyant:

- HÁLA ITTEVEK ~~ÉMI~~ EN MÁR FÉRHEG
MEDET. EDD TÓT TE TÓLTAM!

A KÉRŐ MIDDART OTT-HAGYTA ŐKET.

NAPSUGÁR

Pécs, IV. március

Jöjj szép tavasz!

Esett a hó, amikor multkor a Két-
águ réten sátrat vertünk. De egyikünk sem hitt már a
vén Télapónak. A patakparti tisztásokon fehérlik a hó-
virág, virágzik ak kankalin, a hunyor: a közeledő Ta-
vasz tündér hirnökei.

Mert itt leselkedik a kedves tündér valahol
a hegyek mögött. Nemsokára lemerészkedik a városba,
asikságokra az egész országra.

Erőt hoz magával, a szabadság nagy erejét.
S mint régen a márciusi ifjúságot, úgy minket is ser-
kentsen e szent erő nagy tettekre, magyarságunk és
keresztény hitünk megőrzésében a továbbfejleszté-
sében.

Jöjj szép tavasz!

Tedd szebbé, vidámabbá ifjúságunkat!

- + -

/ ytami /

FEBRUÁR HÓNAP LEGJOBB

L A C I

MOHIKÁNJA:

G Y Ó Z Ó

Vasárnap 10-órakor a Széchenyi téren gyülekeztünk. Amint ott sétáltam, megjelent Pisti, annak elmondtam, hogy Matyinak sürgős ügyben el kellett utaznia, Keve meg szintén nem ér rá. Megkérdeztem tőle, hogy elmegyünk-e azért. Pisti azt mondta, hogy menjünk.

Megjött Jancsi. Ő nem akarta elhinni, hogy Matyi nem jön, de aztán ő is meggyőződött róla.

Felültünk a pécsbányai buszra. Annyian voltunk, hogy egymás hegyén-hátán álltunk. Kb. 20 perccel múlva Pécsbányatelepre értünk. Ott egy kis időzés után elindultunk a temető melletti völgybe.

Szép kis fenyvest találtunk ott s mindjárt meg is álltunk. Itt-ott még hófoltok világítottak. Egy-szépét szeftünk, tüzet rakunk aludtizenöt-szál gyufával. Megmelegedtünk és enni kezdtünk.

Ebéd után játszottunk és megnéztük a tájat. A kis fenyves telve volt madarakkal, mindegyik dolgozott énekelt fáradatlanul. Lassan visszatértünk a tűzhöz. A tűz eloltása után elindultunk hazafelé.

Egy tölgyesnél jól megtömtük zsebeinket gubaccsal. Tíz perc múlva felszálltunk a buszra és hazafelé utaztunk.

/ Jancsi-Laci /

"Az igaz magyar fíu feljebbvalóinak jó lélekkel és készségesen engedelmeskedik.

Négy kajak uszik a fofyón. Mindegyikben két-két napbarnított izmos fíu ül. Az első kajakban csak egy

fíu, a kis társaság vezetője foglal helyet. Moszótáborban vannak s még néhány nap és véget érnek az élménydus hetek. Fölöttük ragyognak a csillagok.

Eredeti tervük az volt, hogy Földvár alatt kötnek ki, de mivel alkalmas helyet nem találtak, elhatározták, hogy továbbveznek. A vezércsónakban ülő fíu szinte belefurja tekintetét a sötétségbe.

Vigyázz/nehogy zátonyra fussanak, vagy összeütözközenek valamivel. A többiek csendesen beszélgetnek.

-Nézzétek-szól Laci-piros az ég alja, bizonyosan tűz lehet ott.

Mindnyájan a jelzett irányba fordultak s meglátták a valóságot:kelt a hold.

Gyönyörű látvány.

Ezüstösen csillog a víz. Erre figyel pár pillanatig a társaság vezetője is. Épp ezért nem veszi észre a közeledő veszélyt: az előttük álló hajómalmot. Azaz mégis;kiáltás harsan a víz felett:

»Vigyázz, balra!

Szinte pillanat alatt fordulnak a kajakok a jelzett irányba. Senki sen érti, miért kellett ezt tenni, de nem kérdezősködnek, kemény fegyelmezett fíu valamennyi...

És amikor néhány perccel később kikötöttek, megszólalt a vezető:

-Látjátok, ezért szoktattalak benneteket az engedelmességre. Ha kérdezősködtetek volna, hogy miért forduljunk balra, és ehhez hasonlókat, akkor most jónéhányan összeroncsolva, holtan a malomkerék lapátjai közt lennétek.

-Lám az engedelmesség életet, sőt életeket mentett. Most pedig rakjuk meg a tábornőt és verjük fel, a sátrakat...

- M -

AKINGS

REGÉNY IRJA: DOLÓ.

-Merre kellene mennünk, vajjon merre mehetek ők?-kérdezte Jóska. Kormsötét volt, és a felkelő szél messziről vonatfütyű foszlányait hozta.

-Fiúk! Megállítjuk a gyorsot! Néhány perc múlva itt az éjféli gyors!-mondta szuszogva Muki, mint aki tudja, hogy ez volt életének első okos gondolata.

-Nagyszerű! Megállítjuk a gyorsvonatot! Félóra gyaloglás helyett három perc alatt a városban leszünk!

Muki hátizsákjából előkerült még egy zseblámpa. Aztán mindannyian asinék mellé álltak, üvöltöztek és zseblámpáikat nagy ivben mozgatva jeleztek a vonatnak, mely épp most bukkant elő az alagutból.

-De észrevesznek-e?

-Köteles -e megállni ilyenkor?

-Vigyázzatok fiúk, mert ha észrevettek is nem tud majd idáig megállni, fékre kell ugorni a sinek mellől.

Az izzó szempár rohanva közeledett, csikorgás hallatszott, egy csomó gőz tódult ki, és a gőzparipa lassított.

-Hurrá! Észrevettek!!!

-Jóska, te beszélsz a mozdonyvezetővel. A hatalmas mozdony szempillantás alatt ott termett mellettük. A fiúk akkor már a sinek mellett bukdácsolnak a töltésen, és Jóska gyakorlott mozdulattal kapaszkodott fel az emeletnyi magas vasalkotmányra. Egy vasutas lámpa jelent meg a magasban. Aztán egy izzadt fej tűnt fel a kis ablakban és ahogy a töltésen néhány rövidnadrágos fiút látott a töltésen mérgesen kiabált le:

-Mi az!!

-Édesapám!-szólalt meg Jóska már egészen fenn a mozdonyon.

Furcsa jelenetek következtek. Kárász papa ameglepetéstől szólni sem tudott. Mi az ürdögöt keres az ő fia éjjel itt kint? De Jóska világosan elmondott mindent. Mire a kormos arc egyre derültebb lett. A gyerekek már fenn lógtak a mozdonyon és a szeneskocsin. Épp ideje is volt, mert a vonaton mindenhol, kinyitották az ablakot és a kalauzok leugráltak, mindenki össze-vissza kiabált.

-Mi történt! Miért álltunk meg?

-...Elgázoltak egy embert...nem egyet, tizet!...Nem is férfiak, gyerekek voltak...!

Kárász papa közben már a kapcsoló karokat húzta, a hatalmas mozdony sísteregve engedelmességet akarvának. Közben a város felé nézett. Néhány perc múlva ott fog kibontakozni a sötétből a külvárosi templom tornyának árnya.

A szenes kocsin kuporgó fiúk pedig üzenéztek.

-Öt percet veszítettünk- mondta órájára nézve Bognár Pali. / folytatjuk. /

Várom az autóbust.

Várom az autóbust. A menetrend szerint már itt kéne neki lennie, de még se hirt se hirt.

Végre megjelenik a látóhatáron valami autóbusznak csufolt t árgy. Megjegyzem sokkal jobban hasonlít egy hatalmas cipősdobozra/ami hátul füstölög/mint buszra. De végre is megáll ez a doboz és nekünk egy lukon be kell mászni a belsejébe. A kalauzok szónokolni kezd:

-Tessék kérem még két és fél métert beljebb menni a kocsiba!

Indulunk. A hirtelen lökéstől az utasok egymás keblén kötnek ki. No de így van ez jól. És megyünk. Ha fékez a kocsi a meglátogatott keblű utasok visszaadják a látogatást előttük álló embertár-

saikkak. Szóval olyan érzése van az embernek mintha hal lenne a szardiniás dobozban.

Leszállok, megérkeztem. Persze ez sem megy egész simán. Minden igyekezetem ellenére sikerül rálépnem egy két utas lábára.

-Jaj a tyukszemem!

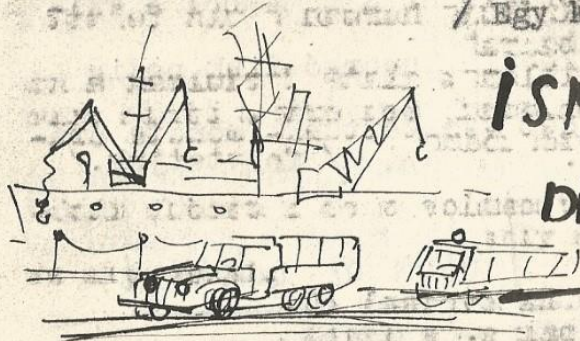
-A fene a bokáját!

és ehhez hasonló ~~szépek~~ üdvkitöréseket hallok magam mögött.

Mikor elhagyom a dobozt, akarom mondan az autóbust, elgondolom, milyen jó is lesz, ha elkészülnek a száz-személyes autóbustok. Milyen kényelmes is lesz akkor! Ötven ember fogja tolni és ötven fog benne ülni. Az érdekes csak az lesz, hogy egyszerre fognak megérkezni a célhoz.

Ja, igen a busz-tolók 50 %-os utazási kedvezményben részesülnek...

/Egy kisfiú ötlete után: M/

ISMERED A DIESEL-MOTORT?

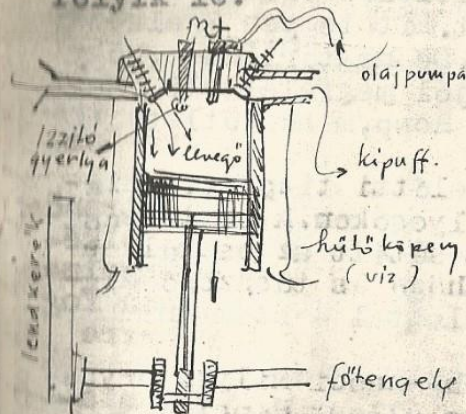
Ugye nem. Pedig mikor fől-szálltok egy buszra, vagy elsuhan mellettetek egy Csepel autó akkor nem is gondoltok arra, hogy Diesel motor van benne. Ezt a motortípust egy német Diesel nevé bácsi találta ki és azóta tömegesen alkalmazzák mindenfelé. Hajók, motorvonatok, teherautók nagyrésze mind nyersolajmotorral megy.

Nézzük csak meg közelebbről a diesel-motort. Hát először is kell hozzá egy henger, benne dugattyu, üzemanyagpumpa és végül nyersolaj, gázolaj vagy akár petroleum.

A motor működésének lényege a következő: ha levegőt hirtelen nagy erővel összenyomunk hihetetlenül felmelegszik. /kerékpárpumpa/ Ha most ebbe a meleg/ 6-800 C.fok/ levegőbe bespric-celünk valami folyékony, éghető anyagot, akkor az

hirtelen robbanásszerűen elég.

Na most technikailag kivitelezve ez a hecc így folyik le:

A hengerbe belóg egy izzítógyertya és az üzemanyagpumpa vége és végülvan egy szívószelep/levegő/és egy kipuffogószelep. Ennyi az egész.

De nézzük a működést:-

A dugattyu mozog lefelé a hengerbe levegő áramlik be, az izzítógyertyák közben előmelegítik, de a dugattyu már jön is vissza és összenyomja a levegőt, az erre ijedtében felmelegszik/s mikor a felső holtpontra ér egy pumpa besercinti az olajat az felrobban és levágja a dugattyut, mikor már jön vissza egyuttal kinyomja az égéstermékeket a hengerből. Aztán a lendkerék átsegíti a felső holtpontra megy lefelé szív, összenyom, sercintés, robbanás stb. Az izzógyertyát később már kilehet kapcsolni, mert a meleg hengerfal és az összenyomott levegő már elvégzi a robbantást.

Hát ennyit mindenkinek tudni kell a diesel-motorról, még nektek is. És most már ugye öt is a jó ismerőseitek közé soroljátok.

-soffór-

Hajci!!!

Becsés törzsünknek tagja az a szivar akivel az alábbi eset megtörtént.

Volt egy számtantánerja aki rettenetesen félt a betegségtől, de különösen a náthától. Annnyira félt, hogy hamegy diák náthás volt, nem is merte feleltetni. Ha valaki tüszentett az osztályban négtön figyelmeztette: „, sebkehdót használ s tüszentő,,

Hát szóval ez a barátunk akiről szó van nagyon közel érezte magához a felelés veszélyét. Már vagy egy hóhappja nem felelt. Mit tegyen? Elkezd rettenetesen tüszögni az órán. De megtörténhet, hogy a tanár ur nem veszi észre és jól megfélelteti. Mert ilyen csoda is előfordult már/ Hopp, mesés ötlete támadt.

Eljött a számtanóra előtti tízperc. A diákok vigan zsibongtak kinn a folyosókon. A pontosságáról híres számtantanár már ott sétált az osztály előtt. Messziről elkerülve a köhögő és tüszögő diákokat. Bőrártunk hirtelen mozdulattal a számtantanár elé lépett.

-Tanár ur kérem, há-há-hapci! Milyen orvosság a legjobb az erős influenza ellen? Hapci!!

A tanár ur mintha darázs csipte volna meg úgy ugrott hátra, pedig erősen közeledett a 60. évhez.

- Jajj, fiam én ehhez nem értek, de gyorsan távozz innen! - S mintha a bacillusokat akarná elhárítani, maga elé tartotta a kezét.

A barátunk rohant is. Neki ennyi elég volt. A tény az hogy nem felelt ezen az órán. A tanár ur rá se mert nézni...

De pontosan egy hét múlva, ajajj! hiába volt köhögés tüszögés! Olyan elégtalant kapott, hogy még a szára is kilógott a számtantanár ur noteszéből...

A kétágú réti forrás korszerűsítése megkezdődött. Az elmúlt napokban egy fő forrás-építő szakember is megtekintette az építkezés színhelyét és utasításokat és tanácsokat adott a jövőre nevezve. A gigantikus méretű építkezést a Mohikán Magas és Mélyépítő Vállalat végzi.

NAPSUGÁR

Szerkesztik:

KEVE
JANCSI GYÓZÓ

Két mohikán beértelet...

A: Holnap Laciéknál, 2. számú otthonunkban lesz a tandes.

B: Az nem a 2. számú otthonunk hanem a harmadik.

A: Hogy-hogy??

B: A második Matyinnál a harmadik Lacindl.

A: ÉS AZ ELSŐ?

B: Az első..., a Messek, a természet!

HOL VAN EZ A VADÁSZHÁZ?

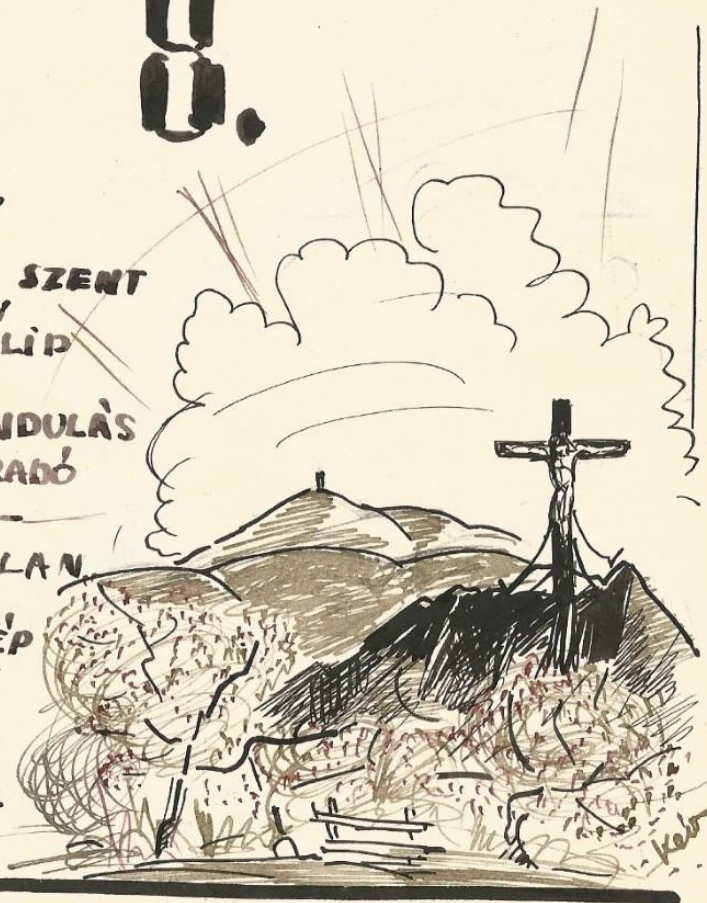
Népszavazás

Testvérem, ne állj háttal a napnak!

8.

Tartalom:

TÁBORTŰZ, A SZENT
IHRE SZIKLAN
KAMPECZ POLID
A'PRILISA
TAVASZI KIRÁNDULÁS
A'PRILIS 1-i HIRADÓ
- A KINGS -
MEGGONDOLATLAN
TETT
ATOMREPÜLŐGÉP
HIDASHÁTI
BEFÚJÁS
APRÓSA'GOK

KAMPECZ POLIP

ÁPRILIS 1959

KAMPECZ POLIKÁRP,
ROVIDEN KAMPECZ POLIP BÉKÉSEN HORTYOGOTT A KOLLEGI-
UN EGYIK HÁLÓJÁBAN.

POLIP HIRTELEN FELRIAD. MINTHA HOZZA SZÓLTAK VOLNA.
— GYERE MÁR! GYERE MÁR! — RECSEGTÉ VALAKI A
FÜLÉBE — KADEROZÁSRA KELL MENNED!
NO, POLIP, HA EDDIG ALUDT, MOST FÖLÉBREDTIGAZAN
S MINT EGY HOLDKÓROS ÖLTÖZKÖDNI KEZDETT, ÉSZRE SEM
VETTE, HOGY A HARISNYÁT RAHÚZTA A CIPŐJÉRE, A NADRÁG-
TARTÓT A KABÁTON KÍVÜL KÖTÖTTE FÖL.

ÚGY ROHANT LE A PIAKSZÁLLO LÉPCSŐIN, MINT EGY SZE-
NETKOSÁR. BENYITOTT, LEÜLT, NEM VETTE ÉSZRE, HOGY A BI-
ZOTTSAG HOGY RAHA A SZÁJASZÉLET.

— HOGY VÉGEZTEL BIOLÓGIÁBÓL? MI AZ APÁD UNO-
KA ÖCCSÉIBEK FOGLAL KOZÁSA? HOVÁ KÉRED MA FAD?
KINBK UDVAROLSZ?! — CSAK ÚGY RÖPKÖDTEK A KÉRDE-
SEK.

— KÖSZÖNÖM, EL, VAGY MEG, SŐT SZINTÉN. — HELEGTE
TULAJDONKÉPPEN JÓL AZAZHOGY ELEGSEGES KÖTŐBŐRÉSZELE
AKTÍVA.

HAGA SEM TUDTA HOGY ~~MEG~~ KERÜLT KI AZ AJTÓN.
NIKOR A LEPSSÖKHÖZ ÉRT FELHARSANT A KACAGÁST

— HAHAHHA BEVETTE! BEVETTE! HAHAHHA
FORGOTT VELE A NYLÁG. MIT VETT BE? ROHANT A SZO-
BÁJÁBA MEGNEZNI MIT IHAZOTT AZ ÉJEL
ODAFÖNT MÁR KÖRÜSBAN RÖHÖGTEK A TAGOK.

— MI AZ? MIT VÍHOGTOK? ~~(HET)~~ — KIÁLTOTT POLIP DÜ-
HÖSEN — MIT ETTEM ÉN, HOGY ÚGY RÖHÖGTÖK?

— MESZET, SZIDOLT, KORMOT HANUTARTÓT! HÁT MÉG MOST
SEM JÖSSZ RÁ?!

POLIP MEGKINZOTT ARCCAL AZ ASZTAL FELE PISLAN-
TOTT. OTT ÁLLT A NAPTÁR ES EZ VOLT RÁSTA:

ÁPRILIS 1.

EGYSZERRE KAMPECZ VOLT, ÚGY
MOSTAK FÖL

— Tili —

A NAPSUGÁR

— PÉCS, IV. ÁPRILIS. —

TÁBORTÜZ A SZENT IMRE SZIKLÁN

Eppen eltűnt a nap a Jakabhegy
mögött, mikor fehértünk a Szent
Imre sziklához. Gyorsan hozzálát-
tunk a fagyűjtéshez. Megraktuk a tü-
zet és pár perc múlva vidám nótá-
zó mellett ültünk köréje.

Előjöttek a kedves tábortüzi
dalok, azn április 1-i hadjárat.
Mindannyian véleményt mondtunk róla. Majd a dunai tá-
borról kezdtünk beszélgetni. Matyi elmondta, hogy taka-
rékoskodjunk, mert elég sok lesz a táborozási díj.

Beszélgattunk a tábori fegyelem kérdéséről is.
Nótáztattunk, tréfálkoztunk.

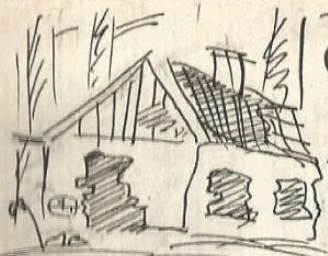
Nyolc óra felé, a már hamvadó tűz mellett fel-
hangzott az utolsó nóta: "Szellő zug távol..."

Aztán eloltottuk az év első tábortüzeit.

A következő már valahol a Duna partján fog
fellobogni...

— PISTI —

MÁRCIUS HÓNAP LEGJOBBE MOHIKÁJA: LACI, PITYU
AZ ÁPRILIS 1-i „HADJÁRAT” LEGJOBBJA: PESTI

Első tavaszi KIRÁNDULÁSUNK

...Hat órai misére mentünk--

Lerobogtunk az állomásra és megváltottunk a jegyet Hosszúhetényig. A vonat hétkor indult. Hamarosan Héténybe értünk. Az országuton mentünk Zobák felé.

A templomnál Keve bement egy ismerőséhez mi pedig lepihentünk a templom előtt. Nemsokára jött Keve és újra elindultunk.

Keresztülmentünk a mezőkön az országút mellett. Elhagytuk Zobákat...

...Egy meredek lénián kapaszkodunk fel a Hidashátra. Sokan nem bírnak jönni és lefeküdnék. Kellemetlen, fullasztó meleg van. Matyi, Keve, Győző és én elől mentünk és csakhamar megtaláltuk a hidas-háti vadászházat. Lepihentünk...

...Befutnak az elmaradozott tagok is. Matyi-val egy páran elmentünk vizet keresni. Nemsokára találtunk egy szép kis patakmedret, sz vidáman csörgedezett benne a víz...

....Lejönnek a többiek is. Leülünk enni. Matyi a FULGUR utolsó fejezetét olvassa.

Játszunk egy csomó érdekes játékot a tenyárlabdával és akötélllel. A kötélugráló bajnokságot újra megrendezzük. Keve lett az első.

Szabadidő következett. Egy-ketten elmentünk körülnézni. A többiek leültek a patakszurdokba pihenni és hűsölni...

...Már Csurgónál vagyunk. Végigmegyünk a Hidasivölgyön a vadászház felé. Nyári táborhelyünk most tele van szenes-zsákokkal. Megállunk virágot szedni. Laci szorgalmasan szedegeti ki gyökerestől a kis kankalin bokrocskákat...

...Hosszúhetény. A falu végén nagy szél kerekedett. Fenyegetően viharzottak fejük felett a felhők. Azt hittük, hogy bőrig ázunk. Az esőből azonban nem lett semmi. A faluban Keve bement a tanítónénihez.

Mi továbbmentünk az állomás felé. Leértünk az állomásra. Rövid idő múlva befut a vonat...

/ PITYU /

ÁPRILIS 1-i HIRADÓ

IKINC5

Regény - Irja: Doló

IV. fejezet.

A külváros aludt. Mert ahogy az emberek napközben munkálkodnak, lármáznak, szórakoznak, vagy nyomorognak, aztán a nyugalmathozó álomban megpihennek egy éjtszakára, úgy ez a különös külváros is megpihen minden éjtszaka egy-egy nap, izgalma, lármája után. Aludtak a hegyoldalba épült öreg házak, a macskaköves utcák, a telefonfülkék, az ujságosbódék. Aludt a domb tövében sötétlő templomis mint lándzsájára támaszkodó elaludt órszem, a heverő zsoldoskatonák közt.

Egy házból szűrődött ki csak valami fény a leeresztett ablakredők alól. Kis ház a templom tövében: mióta csak felépült mindig a harangozó lakta.

Szitásék ébren voltak. Szitás néni az ágyban fekve hangosan olvasott a Bibliából. Szitás bácsi meg az ágy szélén pipázgatva hallgatta. A fejezet végére érve mind a ketten nagyokat ásítottak, aztán Szitás bácsi a fejét csóválva nézett a faliórára.

-Hát perszenmost már nem jön haza, biztosan elbeszélgették az időt, aztán meg nem engedtet utnak a nagymama a gyerket ilyenm későn. Tudod, hogy mennyire szereti Imrét.

A felesége szólt is nem is, a feje alá tette a kezét aztán a mennyezetet nézegette. A sekrestyés közben ágybabujt, de az asszony csak nem ottotta el a villanyt.

-Még azért jöhet! -mondta és csak bámulta tovább a mennyezetet.

Egyszer csak megcsendült kint a kapu feletti csengő, rögtön utána valaki ököllel verte a kaput. Szitás bácsi kiugrott az ágyból, papucsba

bujt és kisiertetett, közben olyanokat morogva az orra alá, hogy: "ez meg ki az örgög lehet?" A konyhaajtóban megállt és onnan kiabált ki a kapuhoz.

-Ki az?

Dadogó, zavart férfihang felelt:

-Szitás bácsi...a...plébános ur...üzeni...
...hivatja...neki haldoklóhoz kell menni...legyen szives a kulcsokat, a sekrestyét kinyitni...a feleségemhez.....

-Megyek mindjárt, csak valamit veszek magamra!

A szobába érve csak úgy a foga közt morogva mondta a feleségének:

-A plébános ur hivat, haldoklóhoz megy...

Vállára kapott egy kabátot, a szekrényfiókból, az abroszok közül előszedte a templom kulcsait, és csak úgy, papucsban ment ki.

A kapu előtt rongyos férfi topogott fázósan.

Szitás bácsi először egy pillanatra meglepődött aztán arra gondolt, hogy biztosan a plébános ur szegényei közül való. Sokan járnak az új plébánoshoz az öregek meg szegények közül, azt mondják róla, a szegények papja.

-Siessen Szitás bácsi, mindjárt jön a plébános ur is, csak felöltözködj.

Közelről ijesztő és durva hangja volt az idegennnek, Szitás bácsi magában neheztelve gondolt a plébánosára, aki ilyen rablákinézésű emberekkel is szóba áll, sőt még éjjel is szolgálatukra van.

Közben kinyitotta a sekrestyét és felgyújtotta a villanyt. Ahogy hátranézett, hogy világosban is megnézhesse az idegent, beléfagyott a lélekzet. Két torzonborz forradásosképű karamia állt mögötte, az első kezében pisztoly, és guhyos vigyorral emelték meg sapkájukat előtte.

-Dicsértessék...sekrestyés ur!

Szítás bácsit egyszerre kiverkte a verejtek, a szive a torkában dobogott, de nem mozdult, a bajsza sem rezdült és erőltetett nyugodtsággal felelt:

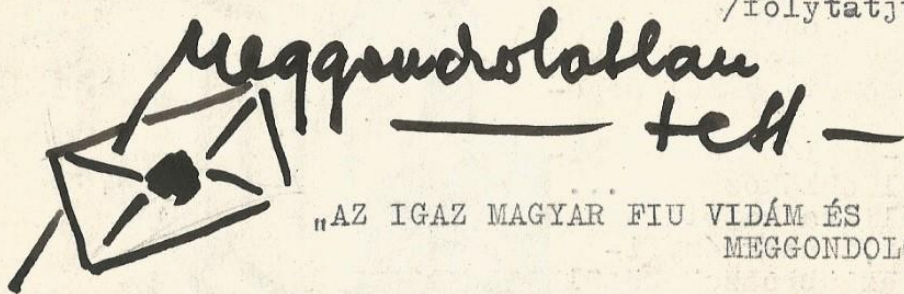
-Mindörökké! Mit óhajtanak!

A forradásosképi egészen a sekrestyés orra alá dugta a revolvert, úgy felelt vigyorogva:

-Öntől sekrestyés ur, már semmit! Amit akarunk tunk azt már megkaptuk!

Azzal a sekrestyést félrelökve a templomajtó felé indult. Szítás bácsit előntötte a méreg. Felkapott egy öreg réz gyertyatartót és a forradásosképi után ugrott.

/folytatjuk./

"AZ IGAZ MAGYAR FIU VIDÁM ÉS
MEGGONDOLT."

Az iskola folyosója hangos volt a nevetéstől. Csoportokba verődve álltak a diákok és hol itt, hol amott csattant el egy áprilisi tréfa. A becsapottak fanyar mosolygással, vagy kicsit haragosan vették tudomásul, hogy áldozatul estek társaik beugrató kedvének.

Laci sietve közeledett az iskola felé. A kapuból Zoli jött eléje és szomorú arccal köszöntötte. ~~Laci~~ Levelezőlapot adott át neki és zavartan motyogott valamit. Laci szeme végigfutott a sorokon. Meglepődött, elszorult a torka és mire az írás végére ért könnycsepp jelent meg a szeme sarkában. Körülnézett, de Zoli már nem volt mellette. Most mit csináljon? Azonnal háza kellene utaznia. De előbb engedélyt kér az igazgató urtól. Lehorgasztott fejjel indult befelé az épületbe, hiszen meghalt az édesapja!

Ami a folyosó sarkánál fogadta az jobban meglpte mint a levelezőlap. Marminc osztálytársa torkából egyszerre tört ki a nevetés és úgy hullott lelkére minden hang mint egy-egy korbácsütés. Hát ez is áprilisi tréfa? Szédülő fejjel botorkált be a nevetők sorfala között az osztályba. Azt sem vette észre amikor belépett a tanár. Gépiesen felállt,

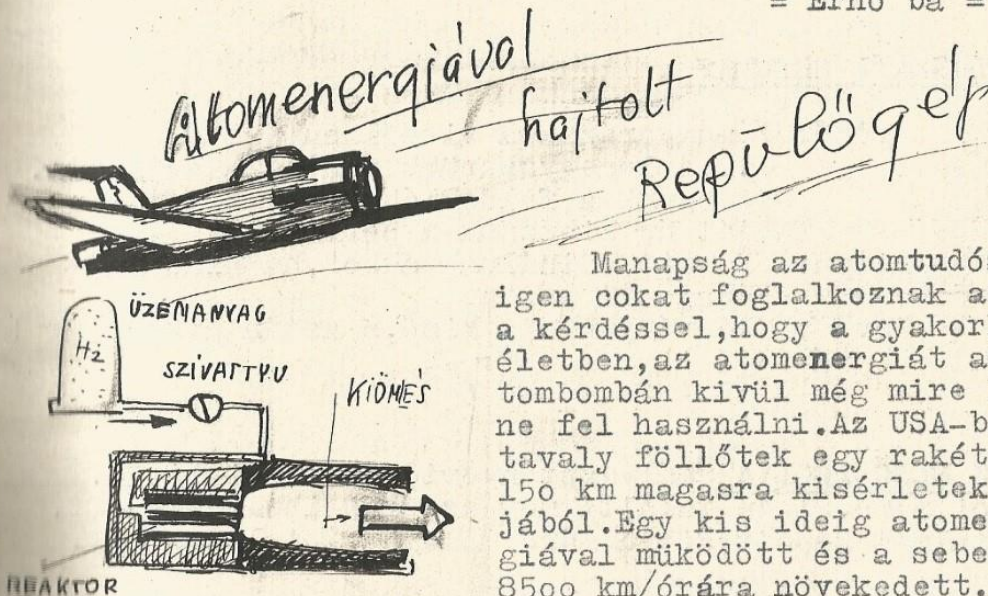
után leült és bámult maga elé. Amikor becsukódott az osztálykönyv, kivette a táskáját a padból, fakó arccal és sajtó lélekkel felállt és csak ennyit mondott:

-Tanár ur elmegyek...

És elindult. Döbönt arccal nézték a többiek. Ő pedig elment és soha többé nem tért vissza ebbe az iskolába, olyan fiuk közé, ahol a vidámságot nem tartja féken a szeretetből fakadó, józan meggondoltság.

Pár nap múlva a város másik iskolájában folytatta a tanulást. De még évek múlva is fájt neki annak a tuskének a helye, melyet meggondolatlanul vidám társai ütöttek szívébe azon az áprilisi reggelken. Megbocsátott nekik, de még nagyon sokáig nem tudta elfelejteni azt a durva áprilisi tréfát.

= Ernő bá =

Manapság az atomtudósok igen sokat foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a gyakorlati életben, az atomenergiát az atombombán kívül még mire lehetne felhasználni. Az USA-ban tavaly föllőtek egy rakétát 150 km magasra kísérletek céljából. Egy kis ideig atomenergiával működött és a sebessége 8500 km/órára növekedett.

Technikai megoldása eléggé bonyolult, az elv azonban egyszerű.

Egy tartályból az üzemanyagot/mert itt is kell ám üzemanyag! mondjuk folyékony Hidrogént egy szivattyu nyomja a reaktorba, itt folyik az atommaghasadás/urán-plutónium preparátum/fölbomlik az anyag szerkezet és a felszabadult protonok/az atommag töltései/ szétbombázzák a reaktorba jutott párolgó, gőzölgő H atomokat, a felszabaduló hő eléri az 5-6000 C fokot. A magasnyomású égéstermékek rettentő sebes-

séggel kiszáguhdanak a fuvókán és ez szolgáttatja a hajtóerőt.

Vannak viszont komoly nehézségei az „atomrepülőgépnek”.

Ilyen pl. a reaktor magas hőmérséklete. Védelem a rádióaktív termékeknek a reaktorból az üzema-
ba jutása ellen. A védősúly, ez kb. egyenlő a reaktor, tüzelőanyagta tanúk és az irányítószervezet súlyá-
val.

Remélhető azonban, hogy a mérnökök és fizikusok legyőzik ezeket a nehézségeket is, és akkor rövid időn beleül megindulhat az atomrepülő so-
rozatgyártása és talán a világűr titkainak felkutatása is.

= KEVE =

+

HIDASHÁTI BEJÁRÁS

Győző: / magyarázza a vizbőlmantést/

...A legegyszerűbb mentés a hajfogás.

Odauszunk a fuldoklóhoz, megragadjuk a haját és kihuzzuk a partra.

Pityu: És mit csinálunk akkor, ha nincsen haja?!

Keve: Megvárjuk míg kinő, s aztán kimentjük!

+

AZ ELSŐ IBOLYA pályázat nyertesei: Laci, Pityu.
Laci márc. 21-én találta meg az első ibolyát, 6 Ft. jutalmat kapott; Pityu márc. 30-án, jutalma: 4 Ft.

+

FIGYELEM !!! A most megalakult Pécsi Orrbányászati Tröszt mérnököket, technikusokat, aknamélyítőket, vajúrokat és segédmunkásokat felvesz. Azonnali belépés! Jelentkezés a vállalat központi irodájában.

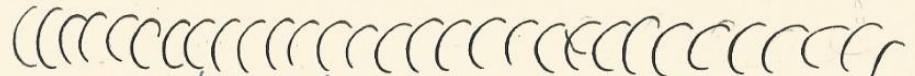
Lócsei István sk.
váll.ig.

N A P S U G Á R

SZERK:

KEVE
JANCSI
GYŐZŐ

Rémlétek Dr HUGÓ LÁSZLÓ prof. -előadásaiából-

... - HÁT TUDJÁTOK SRÁCOK, HOGY IZE A LEGLÖKÉSÉS REPÜLŐGÉP NAGYON ÉRDEKES!

KÉT ALAK KÍVÍSZI A RÖPCSI TERRE, BELEÜLNEK A RÖPZAJBA AZTÁN CFÜÜLITTY! JULIUS! DÖRC!
FÖLSZÁLL A LEVEGŐBE A GÉP...

- ... Jutó gyorsan megy a'm. A HÁZUNK-
BAN LAKIK EGY NÉNI, AZ AZT MONDTA, HOGY LEG-
ALÁBB SZÁZÉZER KILOMÉTERT TESZ MEG Ó-
RÁNKÉNT!!

MIKOR MEG BOMBÁZNI KEZD, HÜ,
CFÜÜLITTY!! JULIUS! KAAPERÁCIJA!
AZ AM BIKÁS! EGY MÁSODPERC ALATT 50 ATOM-
BOMBÁT TUD LEDOBNI...

/ LEGKÖZELEBB FOLYTATJUK. /

A KÜLÖNPRÓBA'KRA való előkészületek most
már teljes gőzzel és gőzzel [amotorosoknál] meg-
indultak különösen a „KÉZÜGYESSÉG” „MECSEK-
ISMÉRET” és a „MENTŐSÖK” HALADNAK SZÉPEN.
HAJRA, TÖBBIEK IS!

Neapsuocjón

Testuðrem, ne ölli hálftal a napna

9-10.

A tábor jelvénye

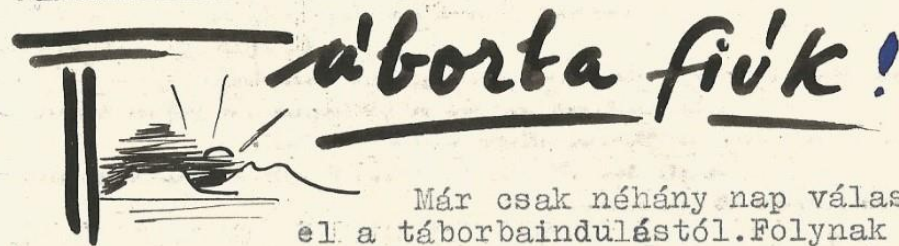

Arztalom

- old. TÁBORBA FIÚK! / MATYI /
" KÉT KIRÁNDULÁS / TONCSI - GAZSI /
" KI MÍLYEN MUNKÁT VÉGZETT / MATYI /
" A KINCSES - DOLO -
" MOHIKÁN KRÓNIKA - MATYI -
" KÜLFÖLDI TŰRÁNTÖRTÉNT - ERNŐ BAI -
" TÁBORI LEXIKON - DOLO -
" HOL IS LESZ A TÁBOR? - KEVE
14. MEDENCE SZELÉN / Laci bá /
15. RADAR / KEVE /
16. KÜLVÁROSI KALAND / Jancsi /
17. A VILÁG LEGBUTÁBB KÉRDÉSE / MATYI /
19. BÓCSÓZUNK / KEVE /

NAPSUGÁR

Pécs, IV. május-junius.

Már csak néhány nap választ el a táborbaindulástól. Folynak a nagy előkészületek, hogy törzsünknek minden eddiginél jelentősebb vállalkozása, a viz melletti tábor sikeres legyen.

Már karácsony óta tervezgetünk s valamennyiünk előtt már számtalanszor megjelent az eljövendő tábor képe: Mit is fogunk csinálni? Sokat csónakázunk-e majd? Hányszor lesz éjjeli riadó?

Egyszóval képzeletben már jónéhányszor végigéltük a nyári nagytáborunkat.

Arra a kérdésre, hogy miként fog sikerülni a tábor, egyszerűen felelhetünk: úgy, mint ahogy egész évi munkánk sikerült. A tábor aratás: ha jó magot vetettél az év elején, szép buzát fogsz aratni a nyáron.

A tábor egész évi munkánk koronája... A viz melletti élet alapkövetelménye a fegyelem. Fegyelem nélkül nincs tábor, de különösképpen nincs vizitábor. Tűzzön ki minden Mohikán maga elé egy xx célt, amit ott kint meg akar valósítani. Pl: jól megtanul uszni, főzni, jobban fegyelmezi magát, stb.

És ha majd ott ülünk az utolsó tábor-tűznél, hát elmondhassuk, hogy többek lettünk és törzsünk története egy újabb élménnyel gazdagodott.

= MATYI =

Áprilisban legjobb munkát Toncsi, májusban pedig Gazsi végezte.

AZ ELMULT ÉV LEGJOBB MOHIKÁNJA: LACI.

Két kirándulás

A Széniszló pihenő érintésével Kisrétre értünk. Felmentünk a siugratóra és megreggeliztünk. A 20-as uton Keve, Pityu, Toncsi és Jancsi előrement. Az volt a feladatuk, hogy rejtőzzenek el az út közelében, hogy ők lássanak minket, de mi ne lássuk őket. Jól elbújtak, mert csak Jancsit vettük észre. A többieket elkerültük.

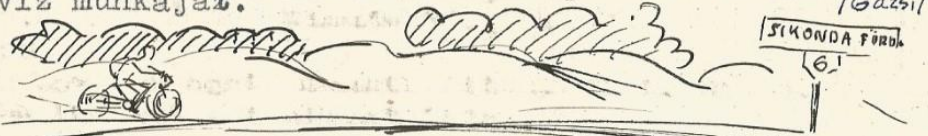
Majd mi mentünk előre és fordítva megismétlődött a játék...

Melegmányon keresztül hamarosan elérkeztünk kirándulásunk céljához: a Mánfai völgybe.

Miután letáboroztunk, hozzáláttunk a főcél megvalósításához a zsiványpecsenye sütéshez. Tüzet rakunk, ágakat faragunk. Egyszerű a pecsenye elkészítése. A nyársra felhuzunk egy szelet húst, egy szelet hagymát egy szelet szalonnát, majd megint húst szalonnát, hagymát és így tovább. Ha ez megvan, akkor két ág segítségével a parázs fölé helyezzük és lassan forgatjuk. Elég hamar megsül. Igen jóízű étel...

Ebéd után Tyima részleteket olvasott a "Quidquid latet"-ből. Azután később nagyot játszottunk. Később elmentünk megtekinteni a tíz méter magas sziklát, amelyről csöpög a víz...

A homokos sziklában szépen lehet látni a víz munkáját.

... A Mandulásnál Keve, Pityu, Győző előrehajtottak kabint foglalni. Megigazítottam a külső gumi alatti alátétet és elindultunk és a Lapisi vadászháznál találkoztunk Gazsival. Megreggeliztünk. A gumimat kívülről átkötöttük. Kezdtünk pumpálni. Most azonban a szelep engedett.

Betölttem egy éggel. Beletűstt. Gondoltuk, hogy megállítunk egy kerékpárost vagy egy motorost. Most azonban egy se jött. Nagysekára feltűnt egy. Kértünk tőle szelepet és szelepgumit. An ki akartam fizetni, ő azonban csak kölcsönadta.

Végre egy óras késés után elindultunk. Minden baj nélkül értünk Arpádtetőre. Megindultunk a lejtőn. Mánfától kb. másfél km.-re a hátsó gumi/nem a rossz/kidurrant. Matyiék előre mentek. Betöltük a gépet Mánfára. A faluhoz érve az első háznál csak köszöntünk s már is hozták félakós bögrében a vizet.

A falun túl egy dűlőtra tértünk. Egy meredek lejtőn felérve oseressnyefa került az utunkba...

A 16-os uton haladtunk tovább, mignem a rét szélőnmeghallottuk a Sikondáról jövő lármát. Most már nem volt nehéz odatalálni. Sok akadállyal ugyan, de odaértünk és az egész délutánt a fürdésnek szenteltük...

/ Csonti /

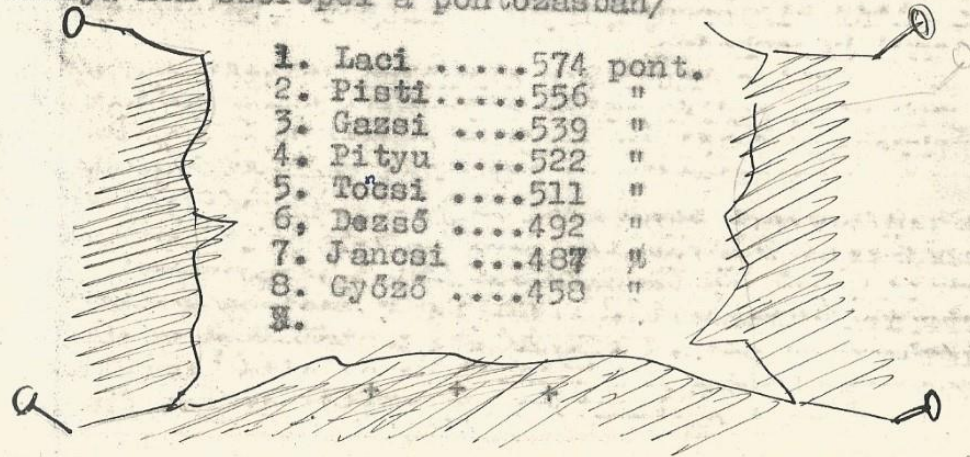
Milyen munkát végzett?

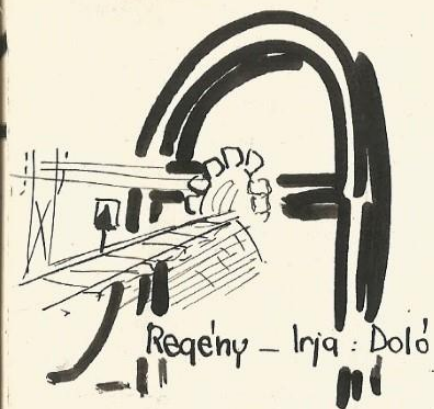
Az alábbiakban közöljük az elmúlt év összesített pontozását.

A néhány számadat tükrözi kinek-kinek a IV. évben végzett munkáját.

/Természetesen a vezetőhelyettesek: Kovec és Bandi munkája nem szerepel a pontozásban/

1. Laci	574	pont.
2. Pisti	556	"
3. Gazsi	539	"
4. Pityu	522	"
5. Tócsi	511	"
6. Dezső	492	"
7. Jancsi	...	487	"
8. Győző	458	"
9.			

KINCSES

-Nem addig van az ! Még kaphatsz tőlem, ha nem is akarsz! Kiáltotta Szitás Bácsi.

Egy pillanatra farkaszemet nézett a haramiával és a pisztollyal, aztán vil-

lámgyors mozdulattal a revolvert tartó kézre ütött a gyertyatartóval. Dörrenés és füst volt a válasz, a földre esett pisztolyból üresen gurult ki a tár.

Egyetlen töltése a padlót lukasztotta... De még abban a pillanatban háta mögött termett a másik betörő. Borzalmas harc kezdődött. Szitás bácsi hamar a kulkerült. Kezéből kicsavarták a réz gyertyatartót és ~~axxx~~ a ragyásképű rátérdelt a mellére, a másik meg futólépésben indult ~~axxx~~ templomba, az oltár lépcsőn felügrött, és Szitás bácsi félájultan hallotta, hogy a szentségház aranyozott ajtaját fessegeti.

Minden erejét összeszedve igyekezett kimászni a haramia alól. Egy váratlan mozdulattal orronvágta a betörőt, felugrott, és a templomba szaladt. Az a gondolata támadt, hogy a kórusra rohan és meghuzza a harangokat, de a betörő az áldoztatórácsnál utolérte. Rettentő páros harc kezdődött, mialatt a másik az oltár kis aranyajtaját fessegette, kalapálta éktelenül káromkodva.

Szitás bácsi egy váratlan ütéstől épp végigzuhant a padlón, mikor ellenfele hangokat hallott a sekrestye felől. Az ajtóhoz ugrott, becsapta és egy nagy vasreteszt tartott rá hirtelen. Kintről dörömbölés hallatszott, fessegették az ajtót. A sekrestyés felhasználta a váratlan szabadságot és amit nem is tudott minek köszönni, csak látva, hogy szabad, a kórus felé iramodott. Ellenfele a vasreteszt tartott a kétségbeesetten. A ragyásképű az utolsókat véste a kis aranyajtón, a zár kiesett és az ajtó kinyílt.

Abban a pillanatban egy rövidnadrágos fiú

jelent meg a szószék párkányán. Fekete poros volt és csapzott. Amint a betörőt meglátta a nyitott szentségház előtt torkaszakadtából üvöltött rá:

- Megállj ! -

A haramiák megtorpantak egy pillanatra, és ebben a pillanatban a fiú már rugalmas ugrással lent termett a templom kövén. És utána még kettő, négy... hét fiú... Az ajtónál állót egyszerűen lerohanták. Pillanat alatt nyitva állt az ajtó, és akkor... a rablók nem ijedős emberek, de a két templorabló haramiába belefagyott a vér...

Jöttek volna Mert mintha az alvilág ördögei maguk Istent templomának megmentésére, koromfekete alakok rohantak be a kinyitott sekrestyeajtón izzádtan, maszatosan, egyik kezükben vasutaslámpa, másikban csavarkucs, lapát, kalapács, ami éppen kézbe akadt.

Ami ezután történt, pillanatok műve volt. A két haramia nem is védekezett.

Arról már nem is kell beszélni, hogy az egész szénporos, olajos diszmenet hogy kísérte végig az alvó macskaköves utcákon a két jómadarat.

Leghátul Muki a hatalmas hátizsákkal szilvamagokat köpködve, mert hát abból még se lehet megélni, hogy kincset keresünk és templorablót fogunk...

+

Másnap vasárnap volt, szép szeptembervégi vasárnap.

Délután kis társaság ült a plébánia-kertben az öreg hársfák alatt, terített asztal mellett. Hét fiú, a plébános, a bekötözött fejű Szitás bácsi, meg néhány férfi. Vidám uzsonna közben sok mindenről volt szó. Százszor elmesélték az éjjeli élményeket, Szepi bácsi lidércétől a rendőrségi

De a sok dicséret, beszéd közül mégis az maradt meg legjobban a fiu. lelkében amit a plébános úr mondott bucsuzóul, mikor a felnőttek már elmentek és ők a kapuban még egy pillanatra visszamaradtak.

~~##~~ - Kincset keresni indultatok el fiuk. Aranyat, pénzt, ékszereket. És kincset találtatok, sokkal nagyobb kincseket. Kincseket adtatok a tudománynak, hogy megtaláltatok egy régóta kutatott kúruckori fegyvertárat, amiről annyi írásos emlék beszél. Megmentettétek egy ember legnagyobb földi kincsét az életét. És megmentettétek a meggyalázástól az ég és föld legnagyobb Kincsét...

Legyen az életetek ilyen kincskeresés és kincsgyűjtés, legyetek mindig ilyen bátor és jólelkű fiuk és maradjatok együtt. legyetek egymásnak mégis jobb barátai...

A fiuk szeme összevillant a sötétben, ők ezt már ma reggel megfogadták egymásnak....

VÉGE.

Mohikán Krónika

TÖRZSÜNK TÖRTÉNETÉT A IV;-IK ÉVBEN.

-Olyan lesz a tábor, amilyen egész évi munkánk volt.

Csupán ez az, amit előre megállapíthatunk a tábor sikerére vonatkozólag.

No, de milyen volt az évi munka? Erre a kérdésre szeretne választ adni az alábbi cikk, mely vázlatosan elmondja az elmúlt év törzstörténetét.

- + = = + -

Szeptember 2-án egy ünnepélyes évnnyitó tanáccsal kezdtük meg az évet. Ekkor jelent meg a NAPSUGÁR első száma. A lap szerkesztői: Keve, Győző Jancsi. Megindult a szentáldozási lánc.

Az őszi folyamán ~~kétszáz~~kirándulást és egy portyát rendeztünk. Halottak napján szokás szerint felkerestük Frici bá sirját.

December 9-től 16-ig tartott a jótettét, mely alatt a törzs tagjai 550 jócselekedetet végeztek. 16-án rendeztük meg a karácsonyi teadélutánt, melyen a törzs tagjain kívül résztvettek a tb tagok is. Ernő bá, Doló és Miki.

Szeretetkirándulás alkalmával minden eddiginél több ajándékkal leptük meg a szegény assaladot.

Az aránylag kielégítő hóviszonyokat jól kihasználtuk. Két egésznapos si illetve szánkírándulást tettünk. Délutánonként többször felmentünk a Mecsekre ahol a sízést gyakoroltuk.

Megrendeztük a kémversenyt.

Febr. 3-án igen hangulatos farsangi teát tartottunk.

Laciéknál felállított ping-pong asztalt.

~~##~~. A tavasz folyamán több kirándulást tettünk.

Május 11-én volt a sikondai kerékpár túra.

15-én megtörtént az első Mohikán különpróbázás:- Laci megszerezte a kézügyességi különpróbát. Jelenleg folynak az előkészületek a további különpróbázásokra.

A jelen napig /május 25/ az év elejétől számítva összesen 43 alkalomkor jöttünk össze. Ebből 12 volt kirándulás, öt séta, 16 tanács, 10 egy egyéb megmozdulás. 7 mozi, sportverseny stb./ Tehát átlag minden héten legalább egyszer találkoztunk. Az év legjobb Mohikánja Laci volt. Szép jutalomban részesül.

+

Egy ilyen élménydús év után egy csudajó tábor kívánkozik. Hát akkor hajrá! Vár a tábor, vár viz. Induljunk!

= Krónikás =

A TÁBOR A KEMÉNY FIUK VILÁGA.

KÜLFÖLDI TÚRÁN TÖRTÉNT

AZ IGAZ MAGYAR FIU TAKARÉKOS .

Laci már a Bp-i pályaudvar cukorárúsánál alaposan bevásárolt. Két kezében alig fért el a sok édesség, annyit vett. Egészen a határig abból falatozott a fülkében utazó nyolc fiu.

-Zoli gyere fagylaltozni ! -hivta barátját, amikor Krakko utcáin sétáltak.

-Majd Varsóban, itt még nem költök fölösleges dolgokra.

Zoli két lapot irt haza: egyiket szüleinek, másikat a Tiszaparton táborozó csapatának. Laci tizenhét lapot dobott fel. Mindenkinek irt, aki csak eszébe jutott. Hadd egye a sárga irigység az unokabátyját, az osztálytársait és az utcabeli fiukat, hogy ő Krakkoban jár.

A tábor tizedik napján. Varsóba kirándult a magyar csapat. A kirándulás költségeit a táborozási díjból fedezte a parancsnokság.

Varsó megnézése közben izgalmas hír terjedt el a fiuk között : A csapat egyrész holnap felutazik a tengerpartra, Gdinyába, a nagy lengyel kikötőbe. Alig várták a fiuk az esti parancshirdetést a szállásul szolgáló kollégium udvarán.

-Holnap reggel egy kisebb részleggel kétnapos utazást rendezünk a tengerpartra - önköltségen. Akinek a zsebéből nem futja, az a másik csoporttal visszatér holnap estére a táborba.

És megmondták mennyibe kerül a tengerparti utazás.

Mindenki a ~~zz~~ zsebéhez kapott, és maradék zsebpénzét kezdte számolni. Zoli széles mosollyal állapította meg, hogy hazulról hozott szerény zsebpénzéből még marad is 11 zlotyi. Laci annál keserűbb képpel látta, hogy a sok fölösleges költsékezés 6 zlotyi híjján elvitte egész bőséges zsebpénzét. Annál büszkébb volt, semminthogy összekéregesse az ut költséget.

/ Folytatása a 12. oldalon. /

- TÁBORI LEXIKON -

-NÉHÁNY TÁBORI FOGALOM MAGYARÁZATA-

Adag.

Pontos műszerekkel is alig mérhető mennyiség. / kis mennyiség ! / Táborban is csak a szakács tudja kiszámítani bonyolult számításokkal. Érdekes tulajdonsága, hogy függő viszonyban van az étel mennyiségével. Minnél jobb ez, annál kisebb az adag.

Számjáték.

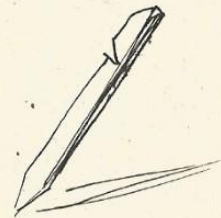

Számozott fiuk rohanása számozatlan fák között. Majd hasoncsuszás, végén csallánbaesés.

Mindig veszteséggel végződik. /t.i. egy-két bicska vagy sip veszik el/

Cövek.

Többnyire fából készült, hegyes végű sátorfelverési közalkalmazott. Fő székhelye a cövekesláda, táborok alkalmával földben foglal helyet, de néha bablevesben is előfordul/jajj neked szakács!/.

Pételek.

Kisérteties tábori éjtszakákon, főképp a kisebbeknél, de esetleg még a vezetőknél is föllépő tünet. Előidézője lehet: Fekete bakmacska nyávogása, bagolyhuhogás, Sátrak dülése, vagy Keve horkolása. Kisérőzőreje: Fog illetve térdvacogás. Dadogó makogás. Kisérőjelenések még: Öszülés, hajégnékállás, valamint a latrinához vezető ut nagyvárosi forgalma.

Cyönyörű : Tábori értelme egy tábor parancsnokság nélkül.

Csendes tábori éjjelbe harsányan beleüvöltő, siró, rottyogó, soha le nem kottázott dalmű. Megszüntetése az előadóművész orrbefogásával lehetséges.

Folytassátok!

- DOLÓ -

Mégis lesz a tábor

- RIPORT -

Hát bizony nem a Duna mellé megyünk, mint azt évközben elterveztük. Hogy miért? Hát a sok ok közül a legfontosabb, hogy az usznitudástok ~~éssza xix~~ hihetetlenül silány, és a vízbiztonság sokaknál ismeretlen fogalom. Van ugyan még egy pár elenyésző ok, de azokat említeni sem érdemes. A ~~ix~~ fürdés lehetetlenségével szemben. A víz már a part mellett 2-3 m mély. Ez tehát megmagyarázza azt, hogy miért tettük át a tábort a Balaton mellé.

Az egyik vasárnap meg is történt a táborszemle. Szombaton reggel fölpakkoltunk Pityuék motorjára és nekiindultunk.

/Folytatás a 10-ik oldalról./

- Elmégy? - kérdezte röviden Zolitól.

- El ám! - volt a válasz.

- Én nem, - ezt úgy mondta Laci, mintha éppen csak nem volna kedve a holnapi tengerparti kiránduláshoz.

És megkezdődött a vidám tolongás a kis asztal körül, ahol a holnapi ut részvétel díjait kellett befizetni.

Ernő bá.

Szigetvárig jó aszfalt ut vezet. Zselicség. Matyi beszalad Terecsenyre. A motor eddig jól viselkedett. Saját súlyával együtt 500 kg terhet cipel.

Kaposvár előtt elhagy bennünket a motoroszerencse. Csapágy-perselytörés. Bedöcögünk Kaposba. Közben fejünk fölött léglökéses vadászgépek suhognak. Három óra javítás. Ugy nézünk ki, mintha olajban fürödtünk volna.

Ujra uton vagyunk. Osztopáni halálkanyar, majd Somogyvár, Somogyjád, Lengyeltóti. Unalmas vidék. Az utak mellett végig jegenyefák.

Feltűnnek a balatoni hegyek. Boglárnár elérjük a Balatont. A megtett ut eddig 128 km. A motor már kivan. Állandóan melegszik. Sokszor megállunk.

A Pécestől számított 155-ik km Berény. Ez a végcél, itt lesz a tábor!

Az engedélyt minden további nélkül megkapjuk. A faluban a beszerzési lehetőségek jók.

A táborhely balatoni viszonylatból nézve jó. Réten van ugyan a Balaton mellett, de a legközelebbi lakott hely /Berény/ 2 km. Nem igen fognak zavarogni.

Fürdési lehetőségek kitűnőek.

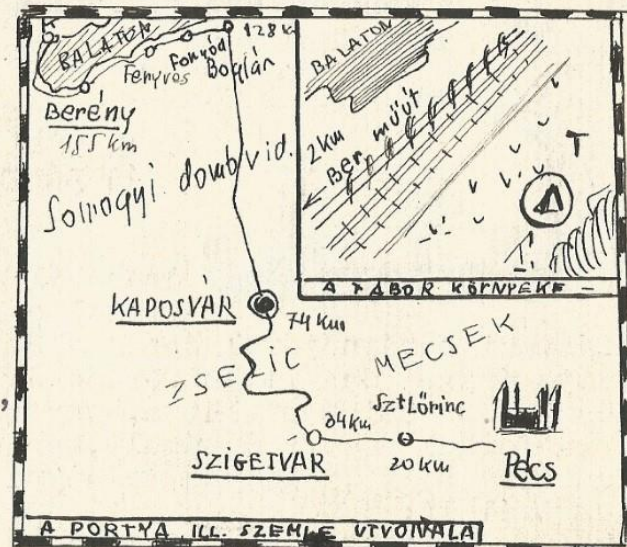
Öböl, nádas kagyló, kavics, homok, minden van itt.

A nap már-már lebukik a Keszthelyi hegyek mögé, mikor indulunk vissza. Bálatalepen fölme gyünk a hegytetőre egy kis templomocskához. Gyönyörű a kilátás.

Kilenckor hagyjuk el Boglárt.

Többször pihentetjük a motort.

Ilyenkor mi is leülünk a pokrócra az árokszálon és eszünk, vagy alszunk, vagy pedig nézzük az üstökös-ként száguldozó léglökéseseket.

Átme gyünk a kihalt Kaposváron. A Zselicség-
ben uja bb pihenő és alvás az árokszélen.

A hegytetőkön jó meleg van, de a völgyekben
csak úgy folyik a hideg levegő. Már világosodik.
Nagyon melegszik a motor, nem huz semmit. Igen sok-
szor kell már megállnunk.

Hajnali négy óra. Szigetváron vagyunk. Majd rö-
videsen Szentlőrincen. Még két pihenő és hatra benn
vagyunk a városban az utolsó csepp benzinnel.

+
Ez volt tehát a legeredményesebb tábor-
szemle. Föbbe-kevésbé mindennel elégedettek lehe-
tünk. Igaz hogy ennyi szemle még sohasem volt egy tá-
bor előtt. Az első dunai vasuton volt 270 km
a második " kerékpárral 180 km
a balatoni motorral 310 km

A km-ek persze az oda-vissza utat jelentik. Ezek
összesen 760 km-t tesznek ki. Ez már elég csinos szám.
Nem sokkal kevesebb, mint amennyit négy év alatt
tett meg a törzs gyalog.

+
Nagyon nehezen indul meg az idei táborunk, de
a nehézségek azért vannak, hogy legyőzzék őket, és
csak rajtunk áll, hogy milyen sikerrel fog végződ-
ni az első vizitáborunk.

Medence szélén /Keve/

" AZ IGAZ MAGYAR FIU TESTBEN
ÉS LÉLEKBEN TISZTA."

Béla kimászott a me-
dencéből és csapzott hajjal,
vitztől csöpögőn bámult Marika

tán, aki parátnőjével éppen előtte ment el. Alig
ette észre Sanyit, amikor megállt mellette és rá-
bámult. De amint meglátta, hogy Sanyi tekintete is
arra fordul amerre ő bámult, keresve, hogy mi érdeklí-
annyra Bélát, fölényes mosolyra huzta száját és
megszólt:

-Klassz kis csaj, mi ?

Sanyi komolyan szólt rá:

-Ugyan, Béla, megint éretlenkedsz.

A figyelmeztetés azonban csak még jobban
tűzbe hozta Bélát:

-Mit szenteskedsz, te is a legszivesebben
utána sündörögnél, söt...

-Hallgass már! Te soha se tudsz úgy nézni
egy lány után, hogy tiszteletet érezz, mindig csak ka-
maszas butaságok jutnak eszedbe.

Sanyit bosszantotta Béla viselkedése és ko-
moly figyelmeztetéssel fordult hozzá:

-Ide figyelj XX, Béla. Ha a hugodra a fiuk olyan
megjegyzéseket tennének, mint amilyeneket te szok-
tál mostanában a lányokra mondani, azt hiszem megrak-
nád őket. Gondolj csak arra, hogy a lányokban leendő
menyasszonyod tisztaságát, vagy édesanyád szeretetét
kell meglátnod, és akkor másként fogsz gondolni rá-
juk és ge beszélni róluk.

Béla nem sokat törődött az okos szával.
Felállt a medence szélére, fölényesen köpött egyet s
egy ott mászkáló leány orra előtt csobbanva ugrott
a vízbe...

Laci bá.

Légiriadó...! Nehézbombázók motorjainak mély
zugása hallatszik. A város felett sűrű köd terpeszkeik.

Az emberek mit sem sejtenek abból, ami most a
levegőben, a felhők fölött repülő bombázók pilótafül-
kéiben történik. A bombatiszt a radarral ellátott
bombacélzó készülék fölé hajol. Látja a várost, az i-
partelepeket és már nyul is a bombakioldó kapcso-
lójához, a nehéz csomagok már hullanak halálos biz-
tonsággal a célra...

Hogy is működik ez a készülék? Először is, két-
féle radarkészülék van. Az egyik az irányradar.

Ez a célpont távolát, irányát adja meg. Elektro-
mos hullámokat bocsát ki egy irányítható keretanten-
nával és a visszavert hullámokat ue. az antennával
fölfogja. A keretantenna folyton mozog ide-oda reng
geteg hullámot sugározva ki. Amerről a legerősebb a

visszaverődés ott megáll az antenna, jelezve az irányt és a távolságot is. U.i. az elektró-hullámok 1 mp alatt 300 000 km futnak be, és a radar könnyen méri a mp milliommódrészét is.

A másik típus a látóradar.

Működése a következő: A látókészülék elektron-sugara végigsöpri az üveglapot, úgy mint amikor olvassunk és szemünk végigfut egy soron, majd az alatta levő sorba ugrik, és így tovább. Az E-sugár azonban pm ként 40-szer fut végig a lapon, úgy hogy ha ránézünk csak egyenletesen fénylő felületet látunk.

Most működésbe lép a jelkibocsátó. A visszavert hullámok persze hol gyengébbek, holerősebbek lesznek aszerint, hogy milyen felületről verődnek vissza.

A jeleket most arra használják fel, hogy az üveglapot végigpásztázó fény sugar erősségét befolyásolják. Pl. tenger felett repül a gép.

A jelekben nincs változás, a látókészülék egyenletesen vibrál. Egyszer csak hajó érkezik a látómezőbe, ha szövetséges akkor egy meghatározott jelet ad, amit a radar szintén felfog. A hajó szabálytalan felülete szétszórja a jeleket és így a visszavert jelek gyengébbek lesznek, az üveglapon megjelenik egy sötét folt, a hajó alakja.

A mai radarok már mikron-hullámokkal dolgoznak, ez már szinte cm-ekre menően részletes. A radargyártás már nagyüzemszerűen működik, a radarok egyre tökéletesebbek lesznek, és talán már nincs messze az az idő, mikor a radar egyik elvén alapuló televíziós rádió olyan népszerű lesz, mint egy egyszerű rádió-készülék.

KÜLVÁROSI KALAND / Navigátor /

Fél négy van. A roncsstelepen az autóroncsok közt játszom. Nem tudom, hogy szabad-e de hát most úgy sem jár erre az ór.

Egyszer csak egy kéz nehezedik a vállamra. Hátranézek, s látom, hogy egyik barátom. Most már együtt játszunk nagy vígan. Célbadobálunk apró vasdarabokkal...

Hirtelen kiabálás hangzik mögöttünk. Szent ég! Az ór kiabál, futás! Kerékpárjaink a kerítés mellett állnak. Hátranézek. Két lopakodó alak jön felénk.

- Ezek meg akarják fogni - villan át az agyamon. Kerékpárra ugrunk, megindulunk. Izgató darálás következik. Elöttünk zsákutca: elállták az utat. Fordulás, hajtás be a tömegbe, egy rugás jobbra, egy köpés balra és már kint is vagyunk.

- De hát hol van a barátom Pista. Nagy csörömpöléssel jön ő is.

Dohány utca. Két gyerek van elöttünk.

Kontrázunk, megperdül a gép és hajtás.

Rákóczi ut autók, autóbuszok és kocsik forgalma. Az üldözők elfognak. Gyerünk a rendőrségre!

Pista megszökött a nagy forgalomban...

/ Ez a történet első része, legközelebb majd megírom a folytatását "Három óra a redőrségen" címmel / Jancsi /

A világ legbutább kérdése

Tudjátok-e, vajjon mi a világ legbutább kérdése? **Nem?** Hát gondoljtok csak arra, amikor találkoztok az utcán a nem tudom hanyadik számú nagynénitekkel és a néni, akit "nagyon régen" kb. két nappal ezelőtt láttatok, felteszi azt a **rettentő** bölcs és igazán érdekes kérdést:

- Hogy vagy?

A jámbor halandó ilyenkor azt feleli:

- Köszönöm jól!

Magában meg mérgelődik, hogy bár, a kedves néni látja, hogy ő duzzadó egészségben van, mégis ilyen együgyű, buta kérdésekkel gyötri az embert. De nem csak a nagynénik, hanem a rükonok, ismerősök, barátok is majdnem minden találkozásnál megkérdezik:

- Hogy vagy?

Jó lenne már valahogy leszoktatniz az embertársainkat az ilyesmikről. Persze nem kell udvariátlan-nak lenni. Mégis ha valaki megkérdezi, "hogya vagy?" nyugodtan válaszoldiz ugyanolyan bölcs és komoly képpel, mint amilyet a kérdés föltevője vár.

- Élek.

Se többet se kevesebbet ne mondj. Valószínűnek tartom, hogy a kérdés feltevői is rá fog-nak arra jönni, hogy erre a bölcs kérdésre bölcsőbb választ nem is lehetne adni.

Ki mennyit írt...

Keve ...	26 cikk	
Matyi ...	25 " XX XX	
Győző ..	8 "	
Jancsi ..	4 "	

Szerkesztőség

Doló	10 cikk
Ernő bá ...	9 "
Tili	3 "
Pisti	5 "
Dezső	2 "
Laci bá ...	2 "
Elemér bá..	1 "

Laci, Toncsi, Gazsi, Pityu, Miki, Bence, Bandi mind 1-1 cikket írtak.

Ezek persze csak a főbb cikkek, az apróbb cikkekkel együtt az egész év folyamán kb. 110 cikket közölt a NAPSUGÁR.

NAPSUGÁR

SZERKESZTIK :

KEVE
J ANCSI
GYŐZŐ

BÜCSÜZVIRK.

Elérkezünk a "NAPSUGÁR" utolsó számához. Tíz hónap telt el az első, a szeptemberi szám óta és, utána mind hónapban megjelent egy szám. Akkor még nehezen futtuk el képzés hogy eljutunk oda, hogy kezünkbe vegyünk az egész évfolyamot. Most itt van mind a Tíz szám. Ha belelapozunk elértünk törzs történelmére. Minden számban ott voltak a hónap legérdekesebb eseményei, megjelent folytatásban egy kisregény, melyért lónak jár köszönet, aztán egy-egy időszervi probléma, vers, pályázat, rejtély, minden számban egy törvénymagyarázat, melyekért Ernő báknak és Laci báknak kell köszönetet mondani végül pedig minden számban egy technikai cikket is találtunk.

A számok szeptembertől kezdve diano-an javultak, színvonaluk, érdekességük emelkedett.

A szerkesztőség nem végzett éppen ro munkát. Ha néha egy gyengébb szám megjelent, és ilyen c-talán kétfő volt / akkor az elő-díjtósnak körülményei miá sikertült vártakozáson alól. Igen szép volt azonban a karácson szám, valamennyi közül ez a legszínvonalasabb.

Ditálában pontosan jelent meg, egy-ke kisiklás a gépelési zavarok miatt volt. A két szerkesztő kö Győző írt többet, Jancsi inkább a diktálásból vette ki részét tagok közül legszebb munkát Pisti végezte. Legjobb cikket a szerkesztőség fejesei, Keve és Matyi írt.

Mindent összevetve a NAPSUGÁR 18 m katarsa egész évben összesen 40 cikket írt, ami egy számba elosztva 11-12 cikk. Tehát minden öndicséret nélkül azt mondhatjuk, hogy a megindulás sikertült, a kezdettel eléged tek lehetünk.

lőbbre újságunknak még jobbnak kell l ni, okolva egy egész évfolyam tapasztalatain, és ha a NAPSUGÁR munkatársai és szerkesztői ezt szem előtt ta-jak, sikertülni is fog.

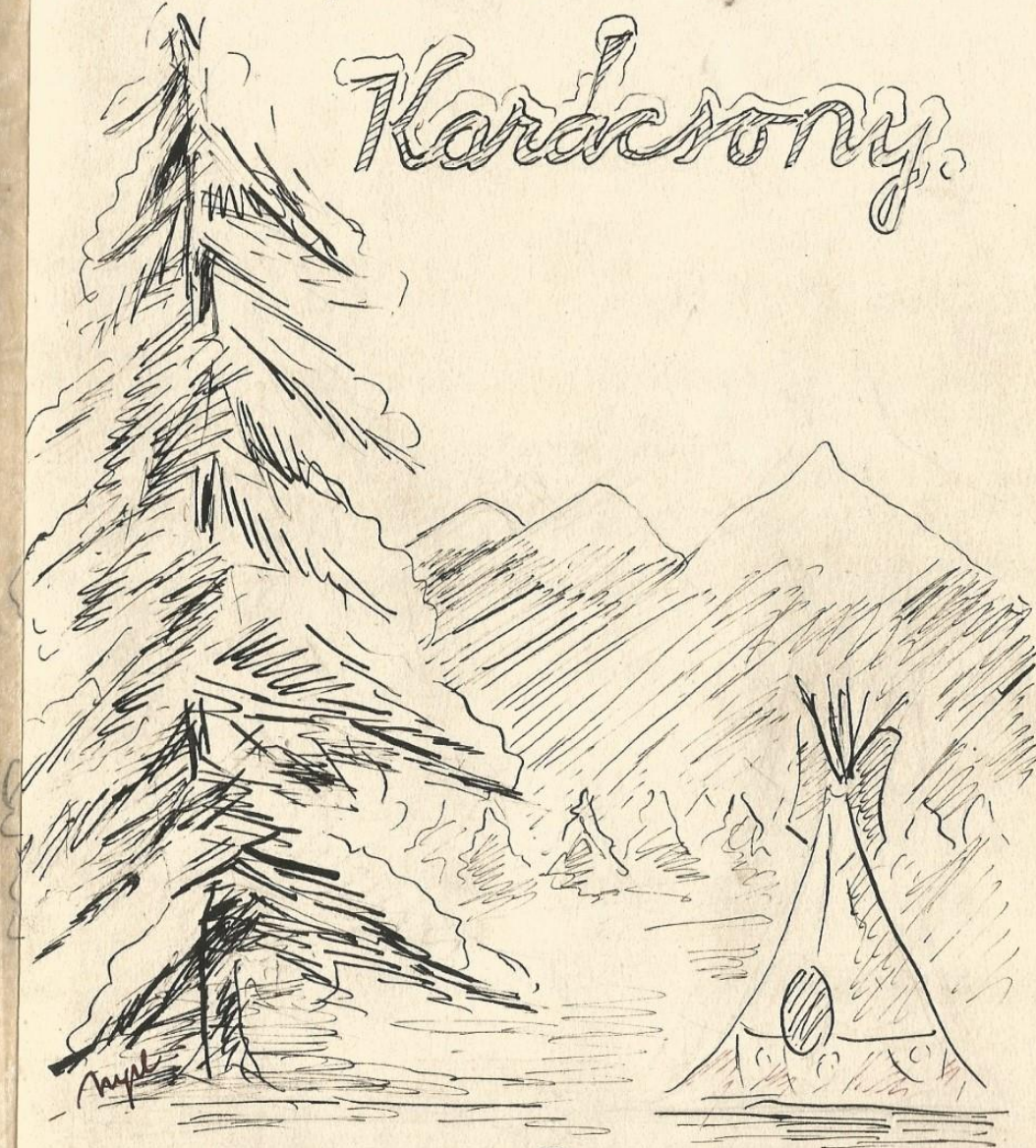
Végül pedig minden olvasónknak, munko tásunknak kellemes pihenést, jó időközletet kívánunk.

Viszont látásra szeptemberben!

Kapusi

Mohikan

Kardsony.

SZERKESZTETTÉK: VIDÁMRÓKA 7. FEKETE NYIL 7. és VASSZIV.

Tartalomjegyzék.

ÖREG RÓKA FŐNÖK LEVELE 1. old.
FEKETE NYIL 7.: EGY SITURA TÖRTÉNETE ... 2. "
VIDÁMRÓKA 7.: LATOGATÁS VIDÁM MÓKUSNÁL ... 5. "
TOMPA KÉS: IGY TANULTAM MEG KERÉKPÁROZNI 7. "
SZÜRKE KÖCSAG 7.: DECEMBER 24. 6. "
VIDÁMMÓKUS: FIGYELŐKAKAS AZ ŐRSÉGEN ... 9. "
VIDÁMRÓKA 7.: EGY KIS VISSZAPILLANTÁS ... 10. "
FEKETE NYIL 7.: RENDŐRKALAND 11. "
SÓLYOMSZEM: TÁBORHELY SZEMLELŐ PORTYA.. 12. "
VIDÁM MÓKUS: KENÉS 14. "
-11- : BALLADA 4. "
FEKETE NYIL 7.: TÉLITÁBOBA SZÁLLUNK ... 16. "

ÖREG RÓKA 7. LEVELE.

Kedves Barátaim !

Igaz örömmel tölt el az a megtiszteltetés, hogy így, e kis lap soraiban szólhatok Hozzátok. Az élet elszakított közületek, elfoglaltságom még azt sem engedte meg, hogy néha-néha ellátogathassak Hozzátok. Az évek is telnek a fejem felett, de higyjétek el, hogy lélekben most is épp oly fiatal vagyok mint Ti vagytok. Épp oly lelkesedéssel, -és egyben fájó szívvvel, hogy már elmúltak gondolok vissza emlékeimre, mint amilyen lelkesedéssel Ti készültök táboraitokra, kirándulásaitokra, erre a gyönyörű, testet-lelket üdítő tiszta ideálokkal teli életre.

Karácsony ünnepe közeledik. A hétköznapi robotjában, a létért folytatott küzdelemben meghajzott embernek talán csak azt a két-három napos pihenést jelenteli. Talán felrémlik még benne gyermekkorának egyik emléke: karácsonyfa, sötét szobában sziporkázó csillagszóró, mosolygó arcok, ajándékok, egy karácsonyi ének foszlányai... Talán előnti egy pillanatra szívét a szertett hulláma, talán eszébe jut a betlehemi jászol...

Aztán ismét jönnek a szürke hétköznapiak...

Kedves kis Barátaim! Egy érzés ne vesszen ki szívetekből: a szeretet! "Ha szeretetem nincs, semmi sem vagyok". -mondja Szent Pál apostol. Gondoljatok a kis Jánosra, Aki ezen a napon született, csak azért, hogy végtelen szeretetből Ti iránta t a t o k, életét adja értetek.

A Ti szívetek még fiatal. Tele lelkesedéssel, ideálokkal. Őrizzétek meg ezt a lelkesedést, ne engedjétek, hogy az élet tisztátalan árja kioltsa belőle ezt a szent tüzet. Legyen a Ti szívetek fehér, mint a fűszen esett hó és legyen benne örök karácsony!

Ezt kívánja Nektek igaz szívből karácsony ünnepen

Öreg Róka.

EGY SÍTÚRA TÖRTÉNETE.

Barom! hideg van./ Jól kezdődik, mi?/ „Méteres” hó fekszik az utakon, mikor hajnali 9 tájban két kék-refagyott alak törtet fel, a lapisi műtöhoz. Igen viharvert kinézésük van. Az egyik egy foltozott lécet cipel / de sok kalandon mehetett már keresztül! / a másik pedig egy kölcsönléc alatt görnyedezik.

Na! Végre felérték az országútra. Lássuk hát mit csinálnak most a nagy turázók. Semmi különöset nem csinálnak, azaz csinálunk, hanem holmi szijjak, rugók / esetleg fogaskerekek / segítségével felkötözzük a léceket. Már csak el kell indulni. De ez nem ollan egyszerű, mint amillenek láttszik. Utat kell törni.

-Az semmi! - Mondja Matyi - csak a léceket kell előre tologatni, a többi aztán már jön magától.

-Jól van - mondom - próbáljuk meg - s azzal elindulok az uton.

Lassan megy is a dolog. battyogok elől, mint egy kivénhedt alaszakai vadőr.

Mikor már unom az uttörést, megállok. Közben leesik a lábamról a léc. Jajj, jajj, ki fogja ezt megcsinálni. Matyi utolér és most ő megy előre.

-Csak menj, majd utolérlek.

-Jó.

Erre aztán eltűnik a kanyarban, Fölteszem az egyik lécet, majd a másikat is / jajj, de nehéz / és körülnézek.

-Hideg van - állapítom meg - a hidegben pedig mozogni kell. Hát én mozogtam is ahogy tőlem tellett, mert valahol azt hallottam, hogy a hidegben lehet a legkönnyebben megfagyni. Miután mozgásom meglehetősen gyorsuló volt, Matyi előtűnt, amint szomoruan taposta a hëvat, / az orra a térdére lógott. /

Megint én veszem át - a vezetést, s mire Lapisra érünk Csigák SE. alelnöke várt bennünket azzal, hogy új lassusági rekordot állítottunk fel ezen a távon és gratulált sikerünkért / husz éves csucsot döntöttünk meg! /

Zsebretettük az érmeket és elindutunk Vágott felé

-Ahá! Itt lejtőt látok - kiálltok fel rémülten. Itt

ne tegyük kockára az életünket. De azért rászántuk magunkat, csak nem riadunk vissza ilyen vacak lejtőtől.

Hopp! hopp! Már repülünk is, mint egy sasmadárka. A nagy sebesség azonban nem tesz jót az embernek, muszáj tehát megállni. Jajj, de hogyan is kell, megállni!

Most nem akarom részletezni a mi megállásunkat, elég az, hogy megálltunk. Vissza Lapisra!

Már illik valamit enni is. Kaja után újra elindultunk. Dombok és völgyek változtatják egymást. Most már hazafelé tartunk. Jajj, de jó lesz otthon!

Reccs!! Baaaang! Puff!

-Mi az? Mi történt? Valami eltörött?

Elkezdek üvöltözni. Semmi válasz. Ajajj! Hátha valami baj történt! Visszafordulok az uton.

„Mely kár” mondaná most Duci.

A hó alól egy fehér alak mászik elő. Ez valóban

Matyi lenne? Valóban az. Ha meg nem ő, hát az sem baj.

De úgy látszik még is ő lesz az.

-Tényleg te lennél az - kérdem.

-Én hát - hallatszik a dühös válasz. Rendezkedés után három darab bot kerül elő.

-Mi az ördög!!

Azelőtt még két botot hoztál. Az egyik alighanem eltörött.

-Dettolento! Tényleg!

-Na, most, hogy jutunk haza? Itt fogunk elpusztulni a hómezőn. Jajj! jajj!

A szerencse azt hiszem mellénk szegődött, mert a botot sikerült megjavítani. Tehát mehetünk is tovább.

-Lassan feltűnnek a város lámpái. Végre, megérkezünk.

◆ BALLADA ◆

Sűrű a sötétség
Dühöng az őrség.
A lábuk remeg
Szívükbe mered
A néma kiáltás:
Jönne már a váltás!

□

Hah! Mi nesz van odabenn?
Keve felmordul
Öldalára fordul:
Mit kell kiállnom nekem!

Kicsordul a könnyem!
Matyi horkol szörnyen!
Krr...Krr...hrrk...hrrk.

Keve keze lendül
Sáros bakancs repül
Horkoló arcába...
Egy nagy száj kinyilik
Bakancs, amint illik
Eltűnik gyomrába!
Kr...hrk...hörk...krampf...
Lebben a sátor rése
Belebben rajta félve
Az őr.
Nincsen kezében kése
Őrök reménysége?
A tör.

Matyihoz lopózik
Lábában fogózik
És rázza nagy-on.
De az föl nem ébredv
Horkolásba mélyed
"Bár ütnék agyon"
"De nincs neki!"
"Hát adj neki!"

Csipés, rugás mit sem
/használ

"Te szegény őr csak
/virrasszál"

Hr...hrkpak...krrf,hrk.
A végsőkhöz folyamodik
Horkoló fülébe ordít:

"Repeta!"

Hr...hrkpak...krrf...

"Mi az, te csakm tovább
/alszol?"

Nini ez pogácsát maj-
/szol!"

A guta!

Ekkor füléhez hajola
S szőrös fülbe ilyet
/suga:

"Matyi! Gyere! Kelj föl!
/ronts ki!"

Vicceket mesél a Tocsí
Abba percben pokróc re-
/pül

Jámbor őrség földre
/terül.

Matyi mint a veszett
/korong

Már az udvaron tolong.

□

De most, öröm, derék
/gyermek

Ily sikerrel elégedj
/meg

Ne ébresztgesd már te
/Kevét

Azt a vén ellustult ge-
/bét

Nem kel az föl neked soha
Szegény örökhöz mostoha
Mert hogy kelne föl már éjjel
Ez a fő-fő alamuszi
Ki a fényes napot kéjjel
Ébren is csak átaluszi?

-11-

Látogatás Vidám Mókusnál.

A legközelebbi tanács riadójával azsebemben csengetek be Vidám Mókusékhöz. Rövid idő múlva ajtó-csapódás, utána trappolás, Benézek a folyosóra, melynek végén megjelenik egy vigyorgó arc, alatta olajos kötény s még két szurtos kéz meliélkelve.

Nyilik a kapu.

-Szervusz, Győző!

-Szevasz, Tyima! Épp a kerékpáromat javítom, képzeld el, az az ütődött Heinemann a tizpercben ...

-Győzőkém, most ne, -szakitom félbe-nagyon siettek! A riadót hoztam el, de elmondom mi van benne. Vasárnap d.u. háromkor tanács. Érted?

-Igen. Képzeld el, az a fakir Heinemann nem is tud bringázni, és az egyik tizpercben- kivitte a kerékpáromat az utcára és...

-Jajj, te, most nem tudom végighallgatni, majd máskor. Szóval, vasárnap d.u. háromkor tanács lesz nálam. Papírt, ceruzát... Elhadarom a riadó szövegét. Megállnom nem szabad, mert akkor Győző folytatja a históriáját és akkor én elkésem a zene-óráról. De hiába! Lélekzetet kell vennem. Ezt természetesen felhasználja a huncut szivar és folytatja. Megadóan nekidülök a falnak.

-...és kivitte a bringámat az utcára. Én persze utánafutottam és elcsiptem. Egy nagyot bevertem neki, persze ő elkezdett bögni s azt mondta, hogy elmegy és szól a Teri pajtásnak. Csak szólj, mondtam, akkor még jobban kibunyózlak. Persze nem mert szólani.

S ezzel befejeződik a nagy eset elmondása. Elbucszom Gy őzötől, a Fürdőutcai ált. iskola fő bonyósától, s a zeneórától már is megkésve, de egy hamisítatlan Győző-kaland elbeszélésével meggazdagodva indulok a Mátyás király utca felé...

V.R.f.

Irta: Szürke Kócsag főnök.

Az utcákon nagy a tolongás. Mindenki siet, mert nagy nap lesz holnap: szent karácsony napja. Az üzletek kirakatai előtt fényárban usznak az arcok. A szürke hétköznapi nehéz gondjait ünnepi izgalom váltotta fel a szivekben.

A fiúk beszélgetve közeledtek a város felé. Nagy élményben volt részük fél órával ezelőtt. A Mohácsi országúton voltak egy elhagyott, piszkos lakásban, Kovácséknál. Karácsonyfát és ajándékokat vitték a gyerekeknek. A várostól kapták a címet, és betekintéssel figyelték a családot, hogy valóban rászorulnak-e a feléjük nyújtott segítő kézre. Bizony, nagyon rászorultak. Igaz, hogy az apa is és az anya is dolgozott, de csak ha akadt munka. Nagy nyomorban éltek három gyermekükkel. És Pistáék látták a szegénységet, a nyomorúságot közvetlen közletről. A beteges arcú, fejletlen gyerekek szemén látszott, hogy sokat éheznek és sirnak. A fiúk pedig mentek hazafelé, ahol várja őket a meleg családi otthon, a sok öröm, a bizakodó boldogság.

A kis Laci, a kis társaság Benjaminja hallgatva ment Pista mellett. Egyszerre megszólalt:

-Pista, te okos fiú vagy, mondd miért van ilyen sok nyomorúság a világon? Miért nem lehet meg mindenkinék az, aminek az emberi élethez szüksége van?

Pista hallgatott egy percig, aztán válaszolt:

-Mert kevés az emberekben a szeretet. Az a szeretet, melyet Krisztus tanított a földön kétezer évvel ezelőtt.

Hallgatva mentek tovább. Gyermekszívük megérezte, hogy Pistának nagyon igaza van.

Amikor a Zsolnay-gyárhoz értek, meálltak. Szokásuk szerint kis kört alkottak és imádkoztak. Utána Pistáé volt a szó.

-Fiúk, ha majd minden ember szive tele lesz igazi, őszinte szeretettel Isten és az emberek iránt, akkor kevesebb lesz a nyomorúság és a bűn. Mi a szeretet harcosai vagyunk és azok is maradunk, amíg élünk. Így lesz?

-Igy! -harsogott a fiúk esküje.

-Oszolj! Boldog ünnepeket kívánok!

-Mi is!

Pista megoldotta a lelkekre nehezedő terhet és utat mutatott.

Laci csak ennyit mondott rá:

-Mondtam, hogy okos fiú ez a Pista!

□

IGY TANULTAM MEG

Kerékpáronia

Egy verőfényes őszi délutánon megjelent Gyuri barátom egy kerékpárral. Odajött az ajtónk elé és megállt. Azt mondta:

-Ha nem tudsz biciklizni szívesen megtanítalak.

Utána szerényen bevallotta, hogy ő sem tud olyan nagyon.

-Mindegy-feleltem s máris felültem a csomagtartóra, hogy elvigyen Bosnyák térig. De ő ebbe nem egyezett bele és a végén ugyáll-apododtunk meg,

Egy kis visszapillantás.

A természetjáró ember ki meg-mászott egy hegyet, visszatekint a megtett utra. Így utólag látja meg legjobban, hogy helyesen választotta-e meg a hegyrevezető utat vagy jobb ösvényen is járatott volna.

Mi, Mohikánok is elég nagy távot tettünk

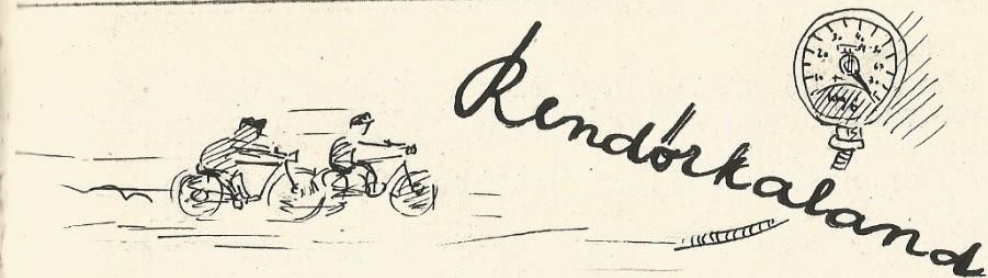
meg szeptember óta, tehát mint a hegymászó mi is visszatekintünk a már hátunk mögött levő utra.

Mi is volt a fő-fő célkitűzésünk szeptemberben? Ja, igen a pontosság. Tervbe vettük, hogy ezt minden téren megvalósítjuk: tanácsokon való pontos megjelenésnél, a tagdíjfizetésnél, naplók beadásánál, és még a törzséletének sok-sok mozzanatában. Nos, hát ki-ki bírálja meg önmagát: méltó volt-e ezen a téren is a Mohikán névre? Én úgy látom, hogy nagyjából mindenki egyénileg is azon fáradozott s fáradozik, hogy a pontosság szelleme uralkodjék köztünk. Egy-két eset kivételével nem is volt baj e téren. Mindannyian kezdjük megérteni, hogy a pontosság nem valami Mohikán-bosszantó találmány, hanem a közösség fennmaradásának egyik fő feltétele.

Az eddigiek után bátran remélhetjük, hogy nem sok idő kell ahhoz, hogy törzsünk egyik legjellemzőbb tulajdonsága a pontosság legyen.

Rajta hát, testvéreim!

V.R.f.

Győző és Pityu 80-as tempóban hasítják bringáikkal a levegőt. Zizegnek a küllők s csendesesen duruzsol az egyik csapágy/alighanem begyulladt/.

-Na, csak most jönne erre a Pálinkás-mondja Győző a nagy száguldás közben.

-Miért?-kérdi Pityu.

-Még kérdezed?! Hogyha nem köszönne előre, úgy keresztülgázolná rajta, hogy kanállal kaparnák össze!

-Az semmi-veti oda megvetően Pityu-ha most itt állna a Marshall akkor egyszerűen úgy vágnám pofon, hogy sipját is elfelejtené megfujni. Azám!

-Csakhogy azt én nem hiszem el-vág vissza Győző.

-Akkor halj meg cipőben!

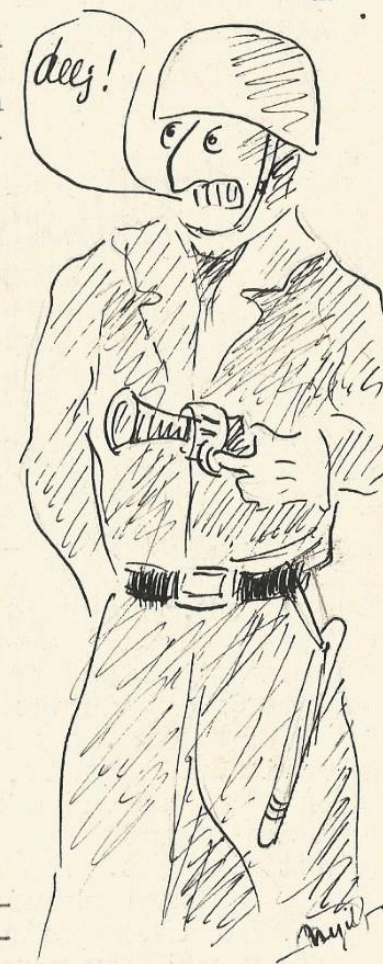
-Eszemben sincs!

A vitatkozásnak azonban váratlanul véget vet egy borzalmas valami: Marshall, a félelmetes áll az ut közepén, kezével megállást jelezve.

Pityu egyszeriben meghunyaszkodik és összes hajszála derékszöveget alkot a fejével.

Győző, a nagy bringás pedig olyan csendes mint a hal. Remegve várják a „jóságosan” mosolygó Marshall szavait. A rend éber őre azonban csak ennyit mond nekik:

-No, még az egyszer mehettek, de meg ne lássalak

benneteket.

A két pofa boldogan ugrik a gépekre. Mikor már jó messze vannak a derék rendőrtől, akkor mer csak megszólalni Győző:

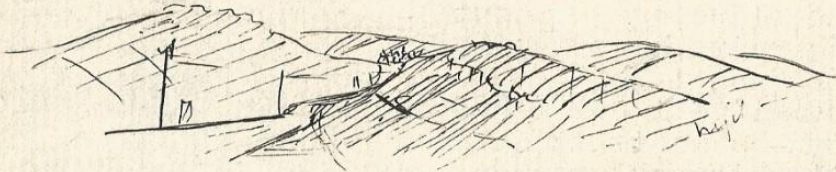
- Szerencséje volt a zsikkesnek, mert már hasba akartam rugni.

- Tőlem pedig már kapta volna a pofont, ha nem enged el ilyen hamar-válaszol Pityu.

Aztán elnyeli őket a város, forgalma.

F. Ny; f.

Táborszemléle portya

Reggel fél 4-kor Vidám Róka ébresztett fel. Felkészültem. Azalatt édesapám összecsomagolt. Elindultunk. Mecsekalját elhagyva kiszámítottuk, hogy milyen gyorsan megyünk/15 km óránként/

Nagypeterd előtt Vidám Róka lemaradt. Egy szercsak egy durranást hallok. „Durrdefekt” kiáltja Vidám Róka. Megragasztjuk, de nem tudjuk jól meg-tisztítani a gumit. Valahogy azért tartotta a levegőt. A legelső házban kértem egy spárgát, amivel a kilyukadt külsőt átkötjük. Valószínűleg „sváb” néni adott spárgát, mert azt kérdezte:

- Huszni akarják egymást, huszni?

De a kerékpár a falu tulsó végén leeresztett. A kocsmánál egy legény megjavította. Továbbmentünk Szigetvár felé. Misét hallgattunk és továbbálltunk. Kint a mezőn reggeliztünk. Vidám Róka megnézte a térképet és kijelentette, hogy rossz uton vagyunk s át kell mennünk. Az egyik uton átvágtunk. A faluban Vidám Róka ment elől. En nekiszaladtam és elestem. A falut elhagyva kiegyengettük a hajtókart. Szántóföldek között toltuk a kerékpárokat. Ezért egy

atyafi cifrákat is mondott. Az Almás -patak egyik mellékágán átkeltünk, amibe én bele is csusztam. Az Almás partján kiértünk a műtra...

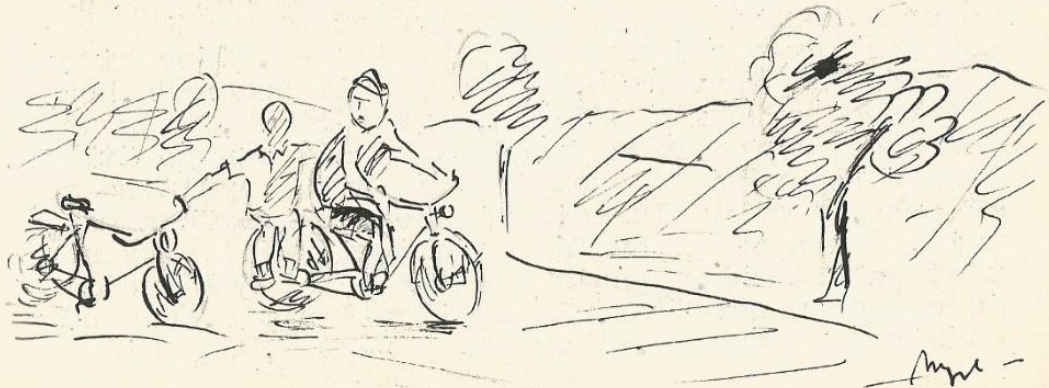
Boldoasszonyfát elhagyva utunk állandóan emelkedett. Beértünk a Zselicségbe. Egy helyen aztán lekerodtunk a műtról az erdei utra. Leereszkedtünk a faluba: Terecsenypusztára.

Az iskolánál megálltunk. A tanítót kerestük. Nem volt otthon. Ebédeltünk. A tanítónő hamarosan megjött. A kerékpárokat bevittük az iskolába. Vidám Róka a különböző dolgok felől érdeklődött a tanítónőnél. Majd miután felajánlotta lakását éjjeli szálláshelyül, elsétáltunk a falu határába táborhelyet keresni. Találtunk is. Lassan eltelt a nap.

Este visszatértünk, hallgattuk a telepes rádiót és lefeküdtünk. Puha paplanos ágyban aludtunk.

Reggel, mikor felébredtünk, cigányok kopogtak. Valami fals hótát huztak. A primás annyira belejött, hogy minden percben egyet lépett felénk. Hogg a hasunkra ne másszon adtunk neki 2 Ft-t. Felöltöztünk és elmentünk ki a táborhelyre. Megmosakodtunk. Majd elváltunk egymástól, hogy jól körülnézzünk leendő táborhelyünk környékén. En az egyik bokron egy fészket láttam. Fölkapaszkodtam és egy madár repült ki belőle. A tojásokat kiszedtem, hogymajd hazaviszem és kikeltetem.

Találkoztunk ugyanott ahol elváltunk. Megnéztük a cigánytanyát. Aztán a rétre kifelé mentünk a napsütésben. Később bementünk a faluba. Ettünk. Az iskolában éppen ünnepélyt tartottak. Megnéztük a ragasztást. Elbucsuztunk a tanítónőtől és elindultunk visszafelé.

Boldogasszonyfa előtt a dombon robogtunk és falun átsuhantunk.

Szigetvár után Vidám Róka gummija ismét leeresztett. Nemsokét teketóriáztunk mert már esteledett. Felültünk az én gépemre. Vidám Róka hajtott én meg a csomagtartón ültem és fogtam a rokkant gépet. Nagypeterden felszálltunk a vonatra, mert az a legény nem volt otthon, aki talán ismét rendbehozta volna a kerékpárt.

S.

Terenypusztán egyik este a tábortűz után Vidám Róka kijelentette, hogy éjjel lehet kenni. Tíz-két óra után hárman, Bence, Bandi és én felkelünk. Ahogy odaértünk a Hiuz sátorhoz, nagy hortyogást hallottunk. Kifüztük a sátrat és bevilágítottunk. Mindenki aludt. Bence és én bekentük őket jó vastagon. Tovább aludtak.

Kimentünk a sátorból és benéztünk a Turul sátorba. Toncsi mélyen aludt. Lerántottam róla a pokrócot és a saját boxával kentem be. Utána kimentünk és azt terveztük, hogy a Matyit bekenjük. Nem mertünk bemenni a sátorba, mert féltünk, hogy felébred és megfog. De a Bencének támadt egy jó ötlete. Hosszu bot végére boxot tett és avval nyult be a sátorba. Ez sikerült is! Alig hogy bekentük a Matyit, a Hiuz sátorban fény gyult ki. Utána nagy nevetést hallottunk. Ugyanis a sátor lakói felébredtek és egymáson nevettek. Mindegyik azt hitte, hogy csak a másik van bekenve. Mikor meggyőződtek, hogy mindegyik

fekete, elkezdték kaparni az arcukat. Mikor benéztünk, három zebrához hasonló alakot láttunk.

Bandi a sátor alatt bedugta a fejét és elfújta a gyertyát. Brre nagyon dühös lett a három zebra. Megint meggyújtották a gyertyát. Mikor Bandi megint el akarta fujni, egy Pityu nevű zebra úgy hozzá vágta a fokost, hogy eltörött.

A nagy zajra Matyi felébredt, kiugrott a sátorból és üldözőbe vette Bencét. A nagy futás közben Bence elesett és így Matyi megfogta. Egy pár simmát adott neki a kenésért és elengedte. Utána mindenki lefeküdt és elaludt.

Reggel három zebra és egy szerecsen volt közzünk. Mi hárman egész délelőtt a ruhákat és pokrócokat benzineztük és mostuk.

Ez lett a kenés vége.

V. M.

MUNKÁBAN A KENŐK.

RAJZOK A MOHİKÁN TÁBOROKBÓL.

Öreg Bagoly 1.

V.2. t.

F. NY. I.

Sz. k. t.

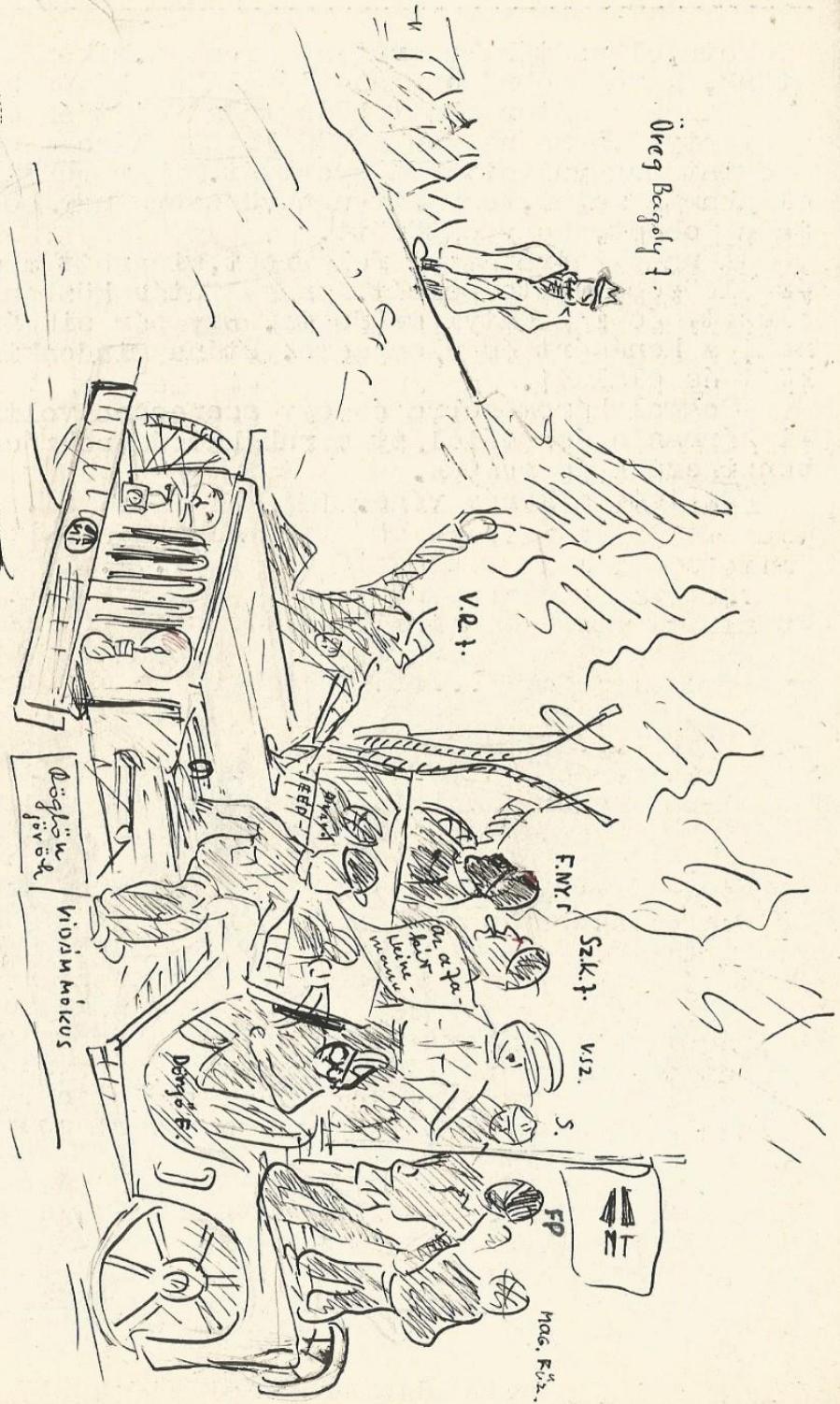
V. 52.

5.

FP

Mag. F. 2.

A TÖRZS TELITÁBORÁRA SZÁLL

Döghözke jövöl

Vidám mőkös

NAPSUGÁR

T E S T Y E R E M E A L L H A T T A L A N A P N A K I .

Véghány jó

A TETTES

DIÁKAIDOMA

Az iskolában a tanulók durva csinyl követnek el öreg tanáruk ellen.

— Ki tette ezt? — kérdi méltatlankodó haraggal a tanár.

A tettes nem jelentkezik.

— Hallgattok tehát? Nos, jó...

Ezzel sorra szólítja ki a gyerekeket és mindigikre alaposat húz.

Amikor az utolsóra kerül a sor, atyai jóindulattal szól hozzá:

— Ha megmondod, hogy ki volt a tettes, nem bántalak.

Felel nyomában a kis csirkefogó:

— Ez voltam tanár úr.

SZÁMTANIBÓL: JELES.

Beteg a kis diák.

Jön a doktorbácsi és megvizsgálja a gyereket:

— No most lélegezz mélyen, és mondj háromszor: húsz...

A gyerek nagyot sóhajt, és kívágya:

— Hatvan...

HITTANÓRÁN

— Hányan vannak a négy evangélisták?

— A négy evangélisták hármán vannak

— Kik azok?

— Márk és Lukács.

— Mit tudsz róluk?

— Semmit.

/SZILÁRD-UNDI: SZÉP VAGY DIÁKÉLET./

NAPSUGÁR

Pécs, V. szeptember.

Gyenge aki felúton megáll.

Az erdő fái kellemes, hűs árnyékot vetettek az útra. Tíz fiú ment vidáman, beszelgetve a tisztás felé. Kiérték, megpihentek. Komoly, meredek és hosszú hegyúton állt előttük, várta őket a hegytető.

Vezetőjük megegyeszer megkérdezte:

— Ki nem tart velünk a csúcsra?

Hallgatásukkal feleltek, hogy mindannyian velemennek. Kemény, férfias küzdelem volt minden lépésük, a köves, napsütötte, meredek úton. Feszültek az izmok, hullt a veríték homlokukról. És egyre nagyszerűbb kép kezdett szemük elé tárulni.

— Ez jó mulatság, férfimunka volt, — mondta az egyik, amikor elérték a csúcsot. Valóban, keményen próbát tette akarataikat az út, de megéerte. Messzire elláttak innen, tisztán, élesen rajzolódott ki szemük elé a környező magyar táj távoli falvaival, templomtornyaiival. Magasban sas keringett és itta magába a fényt.

Együtt küzdünk tovább, ez volt mindegyiknek az elhatározása, amikor elindultak ismét újabb, magasabb csúcsok felé.

= ERNŐ BÁ =

A NYÁRI NAGYTÁBOR LEGJOBBJA: ——— PISTI ———

ÉJTSZAKAI KIRÁNDULÁS

A délutáni motoros vigan rohog velünk/t.ii Matyival és velem/ Pécsvárad felé, hova rövid másfélórás utazás után végre megérkezünk. Aztán hajrá föl a hegyekbe. Egy nagyobb legelő végén Matyi megmutatja a Mecsek harmadik Büdöskútját. Miközben visszatérnénk az utra megismerkedünk a szederindák tuskéival, melyeknek barátságos simogatásai vért serkentenek. Majd hosszabb menetelés után megérkezünk a Halász-patak mellett, évszázados fenyők között épült Rékakunyhóhoz. Itt pár percet pihenünk beszélgetve; közben sötét lőn:

- Hu, de klasszul alszom az éjszaka-mondom.

+Mire Matyi megszólal: -Garantálom, hogy csak másodperceket!

-Te is próbálok magyarázni-én olyan mély alvó vagyok, hogy csak na!

-Majd elvállik-egyezik bele Matyi.

Ezután ujult erővel folytatjuk utunkat, de most már Réka-völgyében. A nagy sötétség miatt nem igen látjuk utunkat, pedig volna rá szükség. Sokszor kanyarog a patak s ezen át kell lábolni./ száraz lábbal/

Egyszer-egyszer megállunk figyelve a oslitosban csörgető őzeket.

A régi szénégető tanya után egy kis tisztáson kötünk ki. Percek alatt szedjük meg afát, s tüzgyújtás után felverjük a sátrat, miközben beszélgetünk:

-Te Matyi jó lenne kihozni a pokrócot.

-Á, de hogy a fűre ülünk.

Majd öt perc múlva megszólal:

-Te vizes a fű kihozom a pokrócot.-

-Na ugye megmondtam? -fejezem be diadalmasan.

Nagy evés után a tűz mellett alszunk el trappermódra. De azért minden neszt hallunk: Bagolyhugást, rókaugatást. Én ébren érem meg a

holdkeltét, s miközben a hulló csillagokat nézem, Matyi jóízűen alszik. Majd bemegyünk a sátorba. Lassan elszenderülök.

Reggel arra ébredek, hogy az izzó napkorong épp most bukkan föl a Szent Imre hegy mögül.

Madáracsicsérgés közepette elindulunk Óbánya felé.

/ Palkó /

Tábori RIGMUSOKBÓL

Elemér báról:

Elemér bá a táborba
Megjön s cuccát kirámolja

Sok, sok minden van ám benne
Több hónapra elég lenne:

Latin-szótár, mentőláda,
Öt szemüveg, logartábla.

Pityuról:

Micsk, mi uszik a vizen?
Mellizom az, én azt hiszem.

Felbukkanik a gazdája
Körülnéz s a körmét rágja.

Laciról:

Hugó Lacié most a szó,
Csunyan néz s kiált; no neeszójj!"

Fütyülése hogyha csendül
Tábor népe belekergül...

++++++

+ J; M; P+

ÚJ REGÉNY!!!

A NAPSUGÁR következő számában új folytatólagos regény indul. Írója törzsünk tb. tagja: Ernő bá. Szép lesz, izgalmas lesz, nekünk való lesz.

BÁRDOS LAJOS

— ÜZENETE —

A nyár végén elküldtük a tábor felnagyított fényképét Bárdos Lajosnak, a nagy zeneszerzőnek, kivel a nagytábor folyamán ismerkedtünk meg. Ugyancsak elküldtük Pisti által írt Tábori indulót is és szakvéleményt kértünk róla, itt közöljük. / a napokban érkezett választ/

ifj. IVASIVKA MÁTYÁS

PÉCS
BÁSTYA u 4.

Kedves ifju Barátom,

Jóleső megemlékezését és bizalmát köszönöm, a beküldött dallamot érdeklődéssel olvastam. Határozott zenei, tehetségre x vall, -okvetlen és sokat kell szerzőjének tanulnia. Elsősorban magyar népdalt százszámra, -ezen még idegen, nemzetközi szokvány-izlés érződik, de formálásban, természetes folyamatosságban rendben van!

Remélve, hogy évközben valami szép zenei esemény alkalmával Pécsen is találkozunk, kívánok további jó munkát kedves társainak is.

Bárdos Lajos

Nyolcadikán éjjel

A tábor tizedik napján a bezerző a következő szövegű lapot hozta a faluból / Tili írta/

Nyolcadikán délután :
Gondoljatok énreám !
Nyolcadikán este:
járjatok keresve!!

Nyolcadikán éjjel:
Jól nézzetek széjjel!!!
Ez éjjel féljetek,
Ez éj lesz éjetek,
Ugy éljetek!

A beharangozott riasztás elmaradt. Bence a naplóban ezt írja:

Nyolcadikán éjjel
Hjába néztünk széjjel.
Nem foghattunk nagy vadat,
A riasztás elmaradt.

Helsinki

olympia

Talán fölösleges is megemlékezni a XV. nyári olimpiáról, hiszen mindenki már annyit hallott róla, hogy már a könyökén jönnek ki Pap Laci, Takács, Csermák, Gerevich, Keleti és a többi olimpiai bajnokunk nevei. Viszont vannak olyan tényezők melyek megkövetelik hogy beszéljünk róla.

Ez volt a legsikerültebb olimpia, itt született a legtöbb rekord, és ami főként minket érdekel, olyan kirobbanó magyar sikerek voltak, hogy az egész világ rajtunk csodálkozott:

"A kis Magyarország..." Igen! A kis Magyarország sok meglepetést és izgalmat okozott. Ki gondolta volna pl. Csermákról, hogy bajnok lesz. Mikor 6m 34cm-re szált a kalapács a hetvenezer néző a stadionban felhördült. Az egyik magyar megkérdezte azt az izgalom okát azt mondta neki az egyik külföldi újsáíró: "Valami Szkermak netű magyar ~~XXX~~ fiu világrekordot dobott!!!"

Aztán az öttusázóink. A svédek valószínűleg elszörnyedtek és csak az vigasztalta őket, hogy az egyéni versenyben az ő versenyzőjük nyert aranyérmel. A kardvívásban az első három helyezett magyar volt. A vizilabdázók, az uszónőink, oldalakat lehetne róluk írni.

A nemzetek pontversenyében harmadikak vagyunk. Hivatalos pontverseny ugyan nincs az olimpián, de mi minden rendszer szerint harmadik helyen vagyunk. Tizenhat aranyérem! Tavaly énnyi volt a svédeknek. Hatalmas sportnemzeteket előztünk meg. Svédország, Finnország, Németország, Anglia

- mind mögöttünk maradtak.

A legtöbb aranyérmet az Egyesült Államok szerezték, ők főleg atlétikában kitűnőek, 41 "goldone"-l dicsekedhetnek. Utánna következik a Szovjetunió 22-vel, majd Magyarország 16-al. A pontverseny szerint az élen szintén ez a helyzet, a negyedik helytől lefelé aztán teljesen megváltozik.

Az olimpiát kitűnően megrendező finn testvérnemzet 6. helyet érte el Svédország/ 4 / és Ny-Németország/ 5/ mögött.

A legközelebbi olimpia négy év múlva ~~1976~~ Melbourne-ben fog lejátszódni, reméljük újabb magyar sikerekkel.

/ Keve/

Balaton emlékek

BETONUT: elsősorban közlekedés céljára szolgál.

Másodsor arra, hogy elszánt fakirok meneszeljenek a kánikulában. "Hólyag a talpán", akimilyet megegyszer próbál.

CSILLAGNÉZÉS: igen jól esett, hogy egy gyönyörű szép és egyben udvariás hullócsillag éppen csillagnézés közben mutatkozott.

KAGYLÓK: szétszórta élnek, halnak a Balatonban.

Amikor azt hiszed, hogy téged nem érhet baleset, mert óvatos vagy, mondom, amikor legjobban meg vagy arról győződve, akkor harap meg.

LATRINA: az akadályverseny legújabb formája. Aki igénybe akarja venni, az a következőkhöz értsen: drótakadály leküzdése, meredek hegyoldalon felfelé, ugyanez lefelé, közben lebegés a nyujtón kellemetlen szakadék felett. / A nyujtó kissé magasabb legyen a szokottnál. / Aki mindezt nem vállalja az magának vermet és, még hozzá többet, vagy pedig kevesebbet eszik.

ÓRSÉG: ez az ami nappal rendszeren nincs. De akad pesszimista, aki az optimisták helyett válik rá.

RAKOTT BURGONYA: életem legfelejtethetlenebb rakott burgonyája. Remek volt.

SZAKÁCSOK: három derék ~~gyerek~~ gyerek.

VONAT: mikor jön a vonat? Kérdik gyakran. Megmondom. Akkor, mikor azon a ponton vagy, hogy elalszol. Akkor aztán várhatod a következőt és így így tovább reggelig. De nappal és este szeretem őket.

/ Elemér bá/

AZ ÖTÖDIK ÉV MEGNYITÁSA

— Éjjeli portya —

"Az évnnyitót egy éjjeli portya keretében tartjuk meg. Gyülekező...."

A társaság több részletben szállingózik a Fehérkúti menedékház felé. Az utolsó csoportot mi alkottuk Palkóval, mert uszóversenyen szerepeltünk és csak később indulhattunk ki. A többieket már mind ott találtuk berendezkedve.

Elhatároztuk, hogy elsétálunk Málnegmány, Mánfai-völgy felé, remélve, hogy egy-két szarvas szörnyű bögéseinek lehetünk tanúi.

Csendesen beszélgetve mentünk végig a sötét erdei úton. Nagyon szép éjtszaka volt. A felhők már kezdtek elvitorlázni más tájak felé, és a telihold egyre jobban megvilágította az erdőt.

Közben leértünk a vizesésekhez, majd a Mánfai-völgy felé vezető útra fordultunk...

A Mánfai völgy egyik holdfényes tisztán alig lobogó csillagtűz mellett ülünk, s beszélgetünk. Mindenről, ami éppen eszünkbe jut. Tábortörténetek, viccek, diákhistóriák váltogatják egymást. Mindenki jókedvű, és csodálatosképpen most senki sem álmos. Lassan odébbvándorol az égen a Hold is fél kettő van már.

Ötpercenként kettesével indulunk hasa...

A vadászhoz még sokáig hangos a vidám beszélgetéstől és mikor Matyi megérkezik a két, elve-

szett" sráccal, akkor csöndesedett csak el a ház...

/ K e v e /

CSILLAGNEZÉS

Este a tábortüznél Elemér bá a csillagokról beszélt nagyon érdekes dolgokat. A magyarázat közepette hirtelen egy meteor rohant át a Balaton fölött. Gyönyörű volt.

Elemér bá megjegyezte:

- Amint látjátok szemléltető eszközökről is gondoskodtam!

MIKI

FULGUR PÁLYÁZAT

Miután a FULGUR-t mindnyájan elolvastuk, megujtjuk a tavaly novemberben hirdetett pályázatot. "Mit tennél, ha most kezdedben lennének Fulgur csodálatos találmányai." Mit kezdenél a gaborittal, az óránként lo ezer km sebességgel szárguldó repülőgéppel, a távolbalátó és halló perceptorral, a fulgurátorral stb.

Ird le pár sorban ötleteidet és add be a NAPSUGÁR-nak. A két legjobb pályázatot lo-lo Ft. jutalomban részesítjük.

Szerk.

KI MERRE JÁRT A NYÁRON ?

Keve: Sztalinváros-Budapest.

Gazsi: Dél-Baranya

Palkó: Kárász

Győző: Székesfehérvár

Laci: Somogyország

Pityu: Balaton

A többiek Pécssett töltötték a nyarat.

NAPSUGÁR

Szerkesztik:

Keve

Jancsi

Miki

Palkó

Napfényes utakon.

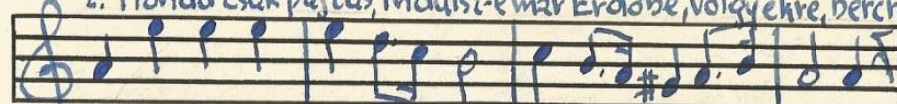

Induló.

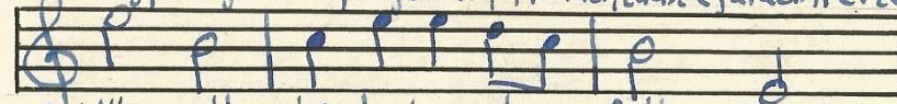
BÁRDOS LAJOS.

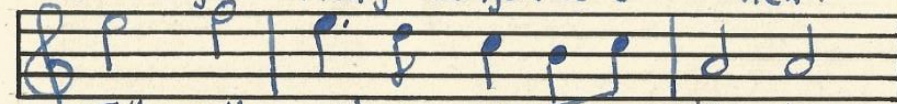
1. szí-vünk mélye új lánggal ég, új dalra hív most az élet!
2. Mondd csak pejtás, indulsz-e már Erdőbe, völgyekre, bércre?

1. Tűz fényben megtört a jég, Minden, mi szunnyad felébredt.
2. Hogyha új út szépsége vár, Mondd, tudsz-e fáradni érte?

1. Vig szél ágat lenget a lég-ben
2. Mért félsz? Indulj! Szálljon az é- nek!

1. Tél volt most a nap Ézre ég-jen.
2. Nézz szét: hi-re sincsen a tél-nek!

HURRÁ, TÉLITÁBOR

/Vers: dr. Varga Károly./

A karácsonyi szünetben télitáborba megyünk. Gondolkodjék mindenki, hogy hol legyen a tábor. Annyi mindenre biztos: ha lesz hó, ha nem lesz hó, mindenképpen megyünk.

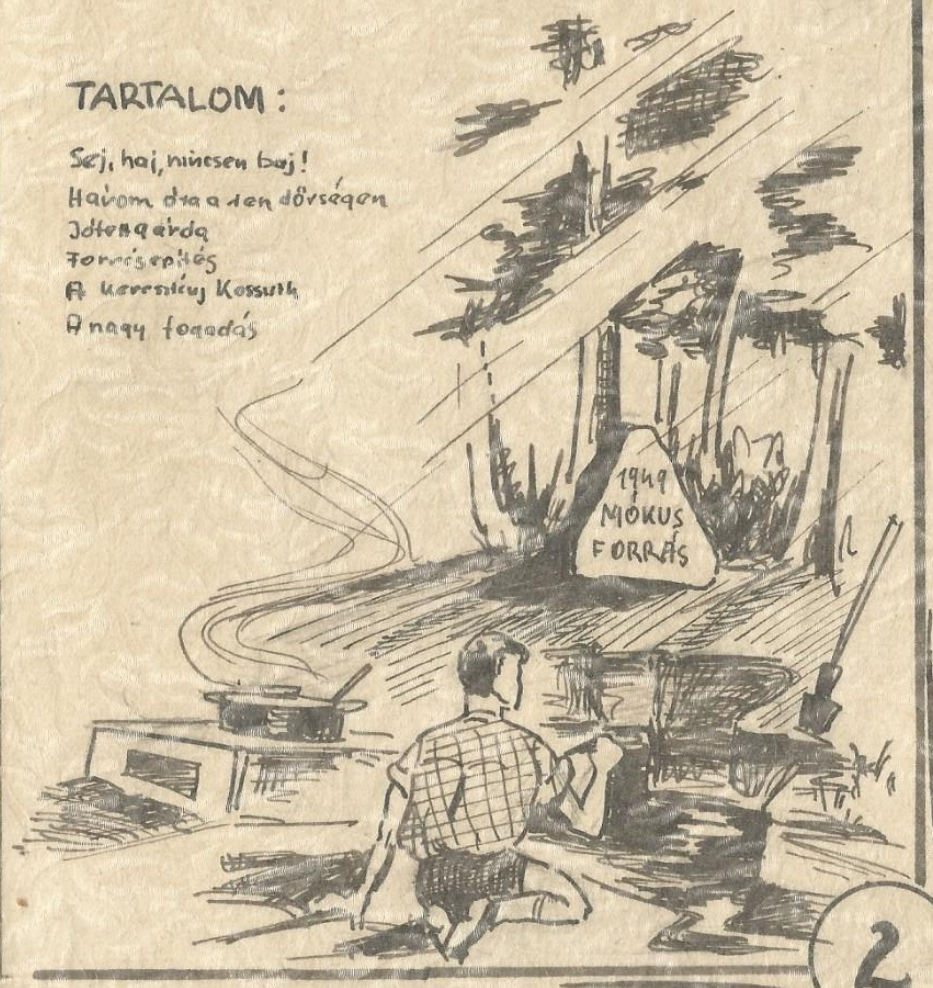

NAPSUGÁR

T E S T V E R E M • N E • Á L L I • H A T T A L A • N A P N A K I

TARTALOM:

- Sej, haj, niesen buj!
- Havom dia a ten dörvőgön
- Jótenqárdq
- Foncsopitős
- A keressicij Kossuth
- A naqy fonada's

Cigánydal

Parlando - Secoj - Viztő V. október 19.

Gyűjtöttük a legutóbbi (barlangnéző) kiránduláson. Énekelte egy Őrsós nevű fiatal cigány.

NAPSUGÁR

PÉCS V. OKTÓBER.

Sej, haj, nincsen baj

Fütyszóval menetelünk a 9-s uton hazafelé a forrásépítő kirándulásról. Nem mondható tui könnyűnek az a munka, amit ott knit végeztünk: cipekedtünk, csákányoztunk a szakácsok főztek. De azért a jókedv nem hiányzik...

Messziről már régóta dörgést hoz a szél. A sötét felhők már felettünk tornyosulnak. Epp elhagyjuk Parkasforrást, amikor kettő a zivatar... Dörög, villámlik, szakad az eső. Percek alatt bőrig ázunk. A fák sem nyujtanak már menedéket, de azért beállunk az egyik alá és - ázunk.

Szünet nélkül esik. Várni nem érdemes, hát megindulunk. Libasorban megyünk. Az uton patakokban folyik a víz.

Hirtelen a sor közepén valaki füttyülni kezd egy vig nótát "Sej, haj nincsen baj". Egy kettőre átvészlik többiek is. Zeng a nóta a viharban és mint egy varázsszóra ismét visszatér a jókedv, de tiszteres erővel. Röpködnek a tréfák, újabb és újabb nóták csendülnek fel! Racolunk a zivatarral csak azért is!

S mire kérünk az erdőből, alábbhagy az eső és az északi égbolton pedig fejragyog egy csillag. Bár bőrig áztunk, de mégis derűs lélekkel vészeltük át a vihart.

"Sej, haj nincsen baj!
Győztünk! (Matyi)

Három óra a RENDŐRSÉGEN

-Kocsis bajtárs, vezesse le a fog-
-Igenis. (dába.)
-Majd ha kéretem, akkor hozza föl.
-Igenis.
-No csak gondolkodj a társad nevé-
-Elmehetnek.

Hát így állunk. Már be is zártak. Mi lesz még ezután? Hány óra van? Itt van egy deszka-pricscs, lefekszem, brrrr, nem lehet aludni, hideg van. Becsukom az abalakat. Mit gondolhatnak otthon?

Kinyilik az ajtó, fölvisznek, F.hadnagyhoz.
-Na, eszedbe jutott a neve? Ulj le arra a s-zékre

-Mi a te neved, Hol laksz? Mi az apád? Hogy kerültél ide? Mit loptál a roncsk-ból, hogy történt az eset? Beszélj! Mi a másik fiu neve?

-Nem tudom.

-Kocsis bajtárs, vigye vigye vissza.
-Igenis.

Most még jobban fádom. Már sötét van kinn is, itt sem ég a lámpa. Kint járkálnak, vacsorát osztanak. Most jut eszembe hogy éhes vagyok. Csak ülök, nem merek mozogni sem. Várok és fádom.

Hallom, hogy kulcsot dugnak a zárba, bejön az ór és felvisz.

-Na, őcsi eszedbe jutott a fiu neve?

-Néem??

Durr egy pofon.

-Nem??

Durr még egy.

-No, ülj le oda. Ird alá a jegyzők könyvet... Most mit csináljak veled? Megverjellek? Bezárjalak? No, de most inkább hazaengedlek.

-Kocsis bajtárs vigye le a kapuhoz!
Tízet ütnek az órák. Fázósan szaladok hazafelé. Mindenkinnek hasonlóxx jókat!

(Jancsi)

JÓTETT GÁRDA

ELŐLJÁRÓUL

Ernő bá irásait valamennyien jól ismerjük és igen kedveljük. Emlékezünk még a tá-
valyi, törvényekkel kapcsolatos elbeszéléseire,
tábori indulók szövegeire és a nagyszabású „Mo-
hikánok karácsony” c. versében írt legendájára.
Most pedig Ernő bá egy folytatólagos regénnyel
ajándékozza meg a törzset. A regény szereplői
hozzánk hasonló fiúk, annyiban hasonlók, hogy
jónéhány olvasó nem egyszer fog magára ismerni
a történet egyik vagy másik szereplőjében.

A regény igen kalandos és izgal-
mas. Megtanulhatjuk belőle, hogy egységben az e-
rő, s jóbarátok összefogásából stramm dolgok
születnek.

1. fejezet.

Kileucórárt ütöttek a város toronyóráj,
amikor a kis társaság utolsó tagja is felért a
szálloda elé. A város utcáin most oltották le
a villanylámpák felét és a tiszta, csillagos
nyári éjszakában mintha egy kicsit erősebben
kezdtek volna világítani az égbolt apró lámpa-
sai:

Laci röviden elmondta utasításait és pár perc múlva kettőseivel folytatták utjukat a fiuk. Pista és Géza a vadason mentek keresztül Kisrétegig, innen a keresztkunyhón át a márfai öregtemplom felé vették utjukat. Pista hiába kérdezősködött feladatai felől, Géza nem volt hajlandó nyilatkozni.

Ejfelé elment már, amikor az öregtemplomnál újból összehátráltak a fiuk. Itt Laci rövid megbeszélést tartott a párok vezetőivel. Az öt fiatalabb ezalatt izgatottan tájékoztatott az éjszakai kirándulásuk utját. Az nyugtalanította őket, hogy Laci mindegyikük szüleitől írásbeli beleegyezést kért a mai kirándulásához. Persze Laci tudta jól, hogy a felelősség azért mégis ő vállán van és ezért készítette elő még az ő megszokott pontosságát is meghaladó körültekintéssel a nagy vállalkozást.

A megbeszélés véget ért. Laci összegyűjtötte a fiukat és elmondta nekik, hogy az utóbbi hetekben több ember titokzatos körülmények között eltűnt a Mecseken. Erről szerzett nyomravezető értesülés alapján ő vállalkozott az ügy felderítésére és most felteszi a kérdést: Ki akar hazamenni és ki tart továbbra is vele. A fiuk egyhangúan mellette szavaztak.

Elindultak tehát a műton és a párok elfoglalták a számukra kijelölt figyelőhelyet. Géza és Pista a faluszéleltől kétszáz méterre, az uttól északra helyezkedett el az utárka mellett egy bokor tövében. Megkezdtek a figyelést szemmel, füllel, szótlanul. Az volt az utasítás, hogy ha végig semmi sem történik a Cifra malomhoz vonuljanak le és onnan együtt mennek haza.

Mármó óra felé járt az idő, amikor egy teherautó robogott el Gézáék előtt a falu felől, szokatlan gyorsasággal. A két fiu minden figyelmét összeszedve nézett és figyelt.

-Hallotad?

-Mit?

-Az autó ponyvája alól jajgató sirás fozslányai voltak hallhatók a motor zugás zaján át.

Ezt Géza mondta és máris az uton termette, zsebiámpájával jelezést adva a malom irányába. Felült neki az is, hogy a kocsi redszámtáblája nem volt kivilágítva, futással eredtek a malom felé.

Mire odaértek, Laci már az uton állt a megállított autó mellett. A vezető dörva hangon ordított neki ki valamit, aztán újból indulni akart, de Laci az autó elé ugrott.

-Még egyszer kérem vigyen el Sásdra, reggelre ott kell lennem és gyalog nem érnék oda idejében.

-Nem viszlek kölyök! Állj fére az utamból, mert átgázolok rajtad!

A többi fiu feszült figyelemmel lapult az autót két árkában. A vezető kapcsolt és vadul megindult. Lacinak éppen csak annyi ideje volt, hogy félreugorjon és lámpájával jól megvilágítsa a kocsi sötét redszámtábláját. Addigra már Gézáék is odaértek. Laci meghagyta a fiuknak, hogy itt várják meg, míg visszajön s Bandival futva Magyarzék felé indult. Egyenesen a postára rohantak, felzörgették a postamestert és felhívták a sásdi rendőrséget.

Rövid mondatokban tette meg a jelentést arról amit tapasztaltak után megkérdezte, hogy hová jelentse még az esetet. Azt a választ kapta, hogy majd ők jelentik tovább Kaposvárnak. Még megkérdezték Laci nevét és lakáscímét és megköszönték neki a jelentést.

A két fiu elégedetten ballagott vissza a malomhoz. Részletesen elmesélték egymásnak megfigyeléseiket és megállapították, hogy Miki jól következtetett abból, amit tegnapelőtti kirándulásán a fülebe jutó mondatfoszlányokból összeállított magának. Valóban ma éjjeleire terveztek az embertolvajok az Árpádtető -

Kaposvár utvonalon a szállítás. Persze any-
nyi eszköz nem volt, hogy szakmányaikat vastag-
gabb, vagy több ponyvával takarják le. Lehet az
is, hogy megzavarták őket induláskor és elsi-
ették az óvatossági rendszabályok végrehajta-
sát. Még csoda, hogy a rendszámtablát elisőte-
titették.

Az események alakulásának lehetősé-
geit mérlegelve, beszélgetve indult a város f-
felé a kis csapat.

(folytatjuk)

Futásépítés

Vasárnap reggel. Gyönyö-
nyörű tiszta idővan. Már fél 9 elmulhatott, mi-
kor felértem a gyülekezőhelyre. Laci már ott a
volt. Hamarosan megjött Matyi, Jancsi, Palkó, majd
Gazsi is. A többiek nem tudtak eljönni.

Igy fél 9 után pár perccel elindultunk.
A szerszámokat felváltva vittük, közben elbesz-
szelgettünk több dologról, így a helikopterek-
ről és néhány mindannyiunk által ismert film-
ről. Megállapodásunkhoz híven a Laci-forrásnál
reggeliztünk, majd folytattuk utunkat a cél f-
felé. Kb fél 12 lehetett, amikor Kétágurét el-
lőtt megálltunk, s Matyi előrement megnézni,
hogy kik vannak ott, mert hangokat hallotunk.
Sanyi bácsi már nagyban dolgozott, ami-
kor leértünk, s ott volt még néhány turista is.
Mi rögtön hozzáálltunk a munkához, Matyi, Jancsi
Palkó a kis vizgyűjtőmedencét ásták ki, mi
meg köveket hordtunk amivel utóbb kiköveztük
azt. Sanyi bácsi közben a felirast véste ki a
nagy szakértelemmel. Kettőig dolgozhattunk, majd
az ebédhez láttunk.

Eközben Sanyi bácsi szólt néhány szót a
forrásépítésről. Mikor ő elment, mi kimentünk a
szomszédos rétre, néztünk egy párat, beszél-
gettünk, értekezgettünk a törzsdal egyes szaká-
szait.

Négy előtt pár perccel gyülekeztünk az
ott talált -kb négy méter magas-igen szép ke-
reszt előtt, amelyen rovásírás volt. Itt imád-
koztunk, néztünk egyet, majd utnak indultunk
a 9-es úton hazafele.

- . -

OKTÓBER 12-e.

Borus reggel van. Mára terveztük
a második forrásépítő kirándulást. A tervhez hi-
híven korán reggel indultunk a Pius-tól. Matyi
Lacival felment utközben Jakabhegyre cserepe-
kért.

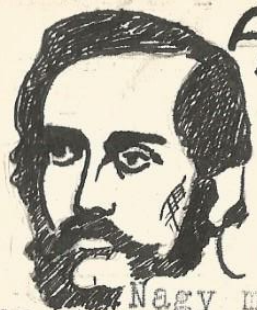
Egyszerre érve Kétágurétre
hozzáláttunk a munkához, Kove pedig a főzéshez.
Kétszeresen mélyítve s vizgyűjtő gödröt, a le-
foiyét is megcsináltuk egy darabig. Az izletes
ebéd után kicsit dolgoztunk még, majd egy ten-
nyérlabda mérkőzést játszottunk.

Öt órakor gyülekeztünk a ke-
reszt e-lőtt, imádkoztunk, és indultunk haza-
felé. Utközben Farkasforrásnál hatalmas esőt
kaptunk, ami egész további utunk ideje alatt
esett.

Bőrigázva, de vidáman tértünk
haza a jó munka után.

(Mityu)

A KERESZTÉNY Kossuth

Kossuth Lajos, hazánk
lángelkü fia, a szabadságharc nagy vezére 1802
ben született Monokon.

Nagy műve a szabadságharc bukása után,
1849. aug. 11-én Damjanich várparancsnok batar-
ján hagyja el Aradot, hogy ezzel megkezdje 45
éves száműzetését. Járt a nagy ügyért Angliában,
Amerikában, majd végül megpöhent a olaszországi
Turinban.

Most másfél évszázaddal születése t-
án, nézzük meg Kossuth keresztényi lelkületét,
mely a krisztusi igazság nevében mondott meg-
álj"-t a nemzetelnyomó Habsburgoknak. "
Nézzük meg szónoklatait, melyekben tisztán lát-
juk tükröződni a mélységes istenhittel áthatott
lángesz énjét.

A Jellasich-féle betöréskor ezt m
mondja: "Védelmet hátr magad, szegény elárult
magyar nép! Ha véded magad, nincs mitől félned,
mert veled Isten és az igazság."

Vallásról mondja máshol: "En ugy
hiszem, a vallásnak szent igazságai sokkal in-
vességesebb, s dönthetetlen alapokon épülnek,
mintsem, hogy azokat bármely fondorkodás is nem
mondom eldönthetné, de csak meg is gyengíthetné,
- s m ami igaz és való, a vélemények harcából
még dicsőségesebben tűnik elő."

Családi élete, amelyről keveset tu-
dunk, valóban keresztényi volt. (fia mellett m
papi nevelőt tartott.) De nemcsak szóval, hanem
tettel is igazolta kereszténységét. Nem egyszer
volt világos ablaka egy-egy roham előtt vagy t-
án, amikor hosszan imádkozott...

(Palkó)

SZERKESZTIK:
PALKÓ

NAPSUGÁR...

KEVE-MITYU-MIKI

A nagy fogadás

Vérőfényes balatoni napnak
Legforróbbik délutáni részén,
Versenyt mentem az Elemér bá-
val Meztláb a műtnak a szélén.

"Bence, én ezt tovább már nem bírom!"
-E zavakkal a harcot feladja.
Kátrányt, szalmát, kavicsot s átdélét
Körmeivel buzgón levakarja.

Eleinte a közepén mentünk,
Elemér bá ezt hamar megunta.
Meg-megállt a fának árnyékában
S minduntalan talpát tapogatta.

Amíg ő a saruját húzkodja
En az úton rendületlenül állok,
S bokáig az aszfaltba süllyedve
A kinktől csillagokat látok.

Alkudozni próbált így is, úgy is:
"Menjünk talán az esti homályban."
S megrágte egy fa árnyékában:
Befizet a "Petöfi"-csordába.

Mikor vára Elemér bá felkelt,
S elindultunk lakunk irányába,
Égyre csak azt mondogatta: "végem!"
"Elvesztettem a fogadást mármár."

Rettentően felt a kikenéstől:
"Kendést lehet csinálni, de egyszer!"
Féllábállás, tapogatás közben
Zümmögte a fülemben nem egyszer.

Lassan kezdtem megszokni már mindent
Nem kerültem többet ki a traktát.
S hát a nagy fogadást már megnyertem
Húztam tovább lábam, mint egy máhát.

Nem szerettem magamat dicsegtetni
-Est tudjátok olvasóim töltem, -
Nem adom föl a küzdelmet-döntőn,
Szenvedek, de dacolok az úttal!

Amikor a tábor elé értünk,
Felderült az én szomoru képem,
És a forró balatoni útról
A jó hűvös réti útra tértem!

Amint amíg megyünk, mendegélünk,
Feltűnik a táborunknak képe
Elemér bá árokpatlra paldul,
S felvidámul elcsigázott képe.

Vége, ahogy sátram elé értem
Megnéztem alábaimnak talpát;
S az egészben az az egy vigasztalt,
Hoagy kikentem éjjel Elemér bát!...!
-Bence-

NAPOSUGÁR

11. KÉRDÉS: MIBEN KÉRTÉK A SZIGETVÁRAT?

SZIGETVÁR PÉCS

Hajtsd a csónakod magad!

-Till-

Itt for-síb nem bamba juh, Mit birkanysj fok, huz odab, Kized
E szep vilagot hat keresel, szeresd hün embartarsadat. Ne

Anz

és akar, fészula kar s maga hajtja csónakát!
jajgass és ne sütközd, de hajtsd a csónakod magad!

Meg nem remeg ha közleleg bor, asszony sík az atonyq. E

Meg nem remeg, ha jó bor, asszony zátonyq

nam merül, tovább kerül, uddman hajtott csónaka.

száll uddman, osól- nla- kb.
to. jabb kerül uddman, büszke csónaka.

NAPS UGAR

PECS. V. NOVEMBER.

130 km-es PORTYA

/ Részletek Toncsi és Gazsi naplójából /

Mindenszentek napján d.u. négy órakor indultunk a Zrinyi sarkától. Miki és Miklós elkísérték bennünket Mecsekaljáig. Innen már az új betonenon mentünk. Tiliéknél leszáltunk, Matyi pumpált. Tili azzal vigasztalta, hogy csak kilométerenként kell majd pumpálnia...

Szentlőrincen már sötétben értünk.

Előjött a Hold. Ezüstös fény beritott a műtra, ~~axxxxx~~ és a mezőkre. A kis csoport hol elnyulva, hol összecsoportosulva haladt előre. A hold fénye megváltoztatta a táj képét. Palkó a kukoricást halastónak nézte.

Minden baj nélkül értünk Szigetvárra...

...Számoltuk a km-eket. Antalszállás után elhagytuk Baranyát és Somogyba tértünk át. Az erdőn uton leereszkedtünk. Esőben vonultunk át az alvó Terecsenyén. A tanító beengedett bennünket az iskolába. Megvacsoráztunk, én befutottam a kályhába. Megcsináltuk fekhelyünket a dobogóm és lefeküdtünk.

Kint a hold bevilágította a falut és az erdőt, elhomályosítva fényével a csillagokat is...

Vasárnap reggel hét óra. Lassan kezd a társaság ébredezni, de ezen nem lehet csodálkozni, tekintve, hogy tegnap ~~axdu~~ 60 km-t daráltunk le gyakran széllel szemben. Jóízűen nyújtózkodtunk ki, mert bizony a terecsenyi iskola tanítói katedrája nem az otthoni puha ágy...

Felöltöztünk, reggeliztünk, aztán elindultunk Bőszénfa felé. Közben megnéztük a tavalyelőtti táborhelyet...

Mise után elindultunk visszafelé. A vasuti kanyarban pont akkora ment a vonat. Valamelyikünk észrevett egy rétisát a levegőben vitorlázni; Nemsokára eltűnt a szemünk elől. Fölmentünk a lénian és a hegy gerincén siettünk hazafelé. Az úton szedreztünk...

Hazafelé elfogyasztottuk a kajánkat és rendbehoztuk a kerékpárokat. Laci és Toncsi az iskola mellett lévő meredek dombon kerékpároztak, illetve csak akartak, mert csufos vége lett. Laci épp hogy ráült a gépre nagyon nekiindult. Fékezni akart, de nem fogott a kontra. Nagyon felgyorsult, most azonban egy gödröcskénél elvágódott, ~~xxx~~ s a Laci a gépen, a gép pedig a Lacón keresztül bukásba ment, s mind a ketten elnyultak a földön...

Kiértünk a műtra. Egy felvételt készítettünk és elindultunk lefelé a Zselécség dombjain. Kb. 20-25 km/óra sebességgel haladtunk. Két óra alatt Szigetvárra értünk. Besötétedett. Csatársóba fejlődünk és fűtőrésszé darálunk. Szenlőrincet hamar elhagytuk. Tiliéknél egy háromszoros éljént dobtunk le. Elkészöntünk és a város felé indultunk...

/Toncsi-Gazsi/

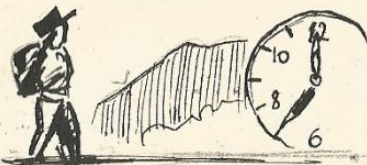
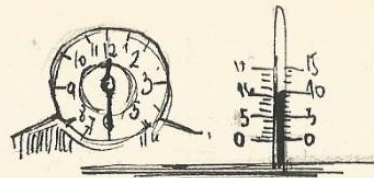
Téli tábor...

/Tili bá balladája./

A téli tábor közeledtével közöljük Tili bának Bp-ről küldött irását. A versnek a NAPSUGÁR tavalyi karácsonyi számában kellett volna megjelennie, de ez a helyszüke miatt nem volt lehetséges. Most, mivel az időszerűség is megkívánja leközzöljük folytatásba n.

+

Reggel hat óra. Felkelek.
Az időt nézem: jó meleg
Nem fázunk éjjel, jujj, de jó
Csak meg-maradna mind'ahé

Hét óra, éppen indulok
Sötét van még...-Én vén tulok
Otthon maradt a kulacsom,
Miből iszom majd Patacson?

Nyolc óra van, gyülekezünk.
Már véres, vörös a kezünk
De ne hogy azt hidd: a hideg!
"Vöröspecsenye csipte meg!"

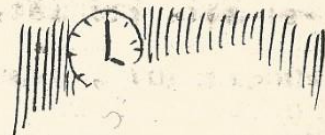
Nem tudom mennyi: indulunk.
Kétmródli lesz a fogatunk.
Van rajta lábos, rombuszok,
Kikerülük a vén buszok.

Nem tudom mennyi, dél lehet
A ködtől látni nem lehet.
Csak sejtjük merre van az út
"Mindegy az ember hova jut!"

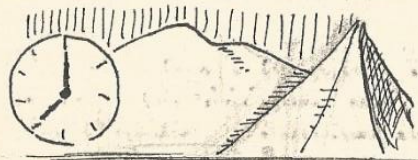
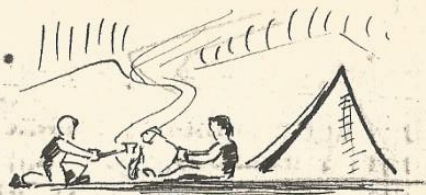
Délután kettő, már esik
Az egyik szánko szétesik.
Jóljött, a sárban télni kár
Könnyebb a kézben vinni már.

Négy óra van, leszáll az est.
De gyalogolni egy se rest.
"Menjünk tovább kibujt a hold,
Csak az nem látja aki holt."

Ötóra, majdnem vaksötét,
A hold behunyta üstökét.
Hómályban verni sátrakat
Neveli ez a bátrakat.

Hat óra , fél nap már letelt*
Mindenki egyen eledelt.
Parázs fölött szalonna sül,
Az őr, a táj elcsendesül.

Hétóra ejnye megfagyunk!
Se víz se föld...hát hol vagyunk?
Csaknem a sárban fekszemizunk?
A fene...hű a mindenit!

/Folytatjuk./

+

Eredményhirdetés.

A múlt hónap 15-én járt le a Fulgur pályázatok beadásának határideje. Öt pályázat érkezett; Mikitől Pistitől, Palkótól, Jancsitól és Miklóstól. Összítén Nem volt az elbírálás. Mindegyik írásban van valami ötletes elképzelés, komoly meglátás.

Két pályázat; Mikié és Pistié egy kicsit mégis megelőzi a többit. Főleg azért, mert a legkézenfekvőbb lépés fel. Így hát a két első díjat/lo-loft/ ők kapják. A másik három pályázót jó munkájuk elismerésüllo-lo dkg cukorka "kitüntetésben" részesítem.

Üdv a Mohikán-fulgenseknek!

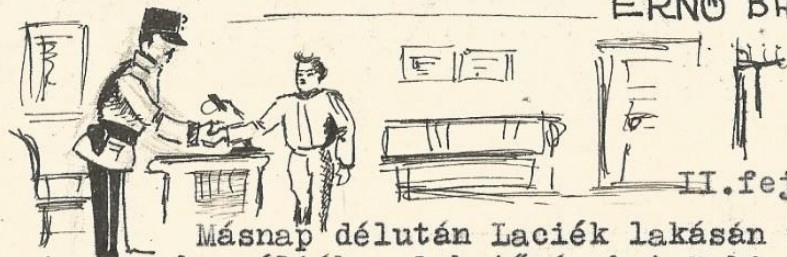
-Matyi-

MÁR MOST KEZDŐ MEG a gyűjtést ma szegény család részére. Nézzsét, ne csak otthon, hanem rokonoknál ismerősöknél is. A tavalyihoz hasonlóan vigyünk idén is sok szép, hasznos ajándékot pártfogoltjainknak. Lehet hozni ruhaneműt, élelmét, pénzt, játékot. Rajta. AZ IGAZI MAGYAR FIÚ, AHOL TUD SEGÍT.

JÖTETT GÁRDA

ERNŐ BAREGÉNYE

II. fejezet.

Másnap délután Laciék lakásán töviről-hegyire megbeszélték a lehetőségeket. Nekiszabadult a fiúk képzelete, és egész rémregényeket meséltek egymásnak az úgy várható kibontakozási lehetőségeiről. Éppen Bandi fejtegette fantasztikus feltevéseit, amikor csengetett valaki a kapunál. Két rendőr lépett be a kaput nyitó Géza legnagyobb csodálkozására. Lacit keresték. Tudatták vele, hogy a tegnapi nyomravezetés ügyében holnap délelőtt jelentkeznie kell a városi rendőrpáncsnokságon.

Ez a hivatalos hír újból olajat öntött a tüzre. Késő estig tárgyalták és találgatták a fiúk, vajjon mi lehet a hívás oka. Talán bevonják őket is a további nyomozásba? Vagy szembesítik az elfogott embertolvajokkal és a gépkocsivezető kénytelen lesz beismerni a Lacival lefolyt párbeszéd minden részletét? Csak az nem jutott egyiknek sem az eszébe, amiért valójában hívták Lacit.

x

A rendőrség folyosóján izgatottan járt-kelt Lacimár kilenc órától kezdve. Végre fél tíz után be-szólították egyik szobába.

-No csak jöjjön fiatal barátom, foglaljon helyet itt a karosszékben.

Melegen kezetszorított Lacival és elmondta neki, hogy a rendőrség órák alatt harminc tagot szedett össze az egész ország területén működő embertolvajbandából. Aztán elhallgatott és egy hivatalos, lepecsételt papírról olvasta fel a Belügyminiszter távirati úton érkezett határozatát:

"A nyomravezető fiúk számára jövő nyárra két-heti üdülést biztosít a miniszter a Mátra tetszés

szerinti pontján. Minden költséget, az utazást is a minisztérium téríti. "Aláírás.

Lacival fordult egyet a szoba. Alig tudta kivárni, hogy az őrnagy egy igazolványt állítson ki neki, mellyel május végén kell ugyanitt jelentkeznie a költségek megbeszélésére és az ingyenjegyek átvételére. Két perc se telt bele ésmár is az utcán volt. Fűtyörészve ment hazafelé, boldogan gondolva a jövő nyári táborozásra.

/folytatjuk/

Neoncső

ÉS ÉSZAKIFÉNY —

Ha egy két végén elektródokkal ellátott üvegcsőből kiszivattyuzzuk a levegőt és, magasfeszültségű áramot kapcsolunk rá, a csőben rózsaszínű fényaláb indul ki a két elektródból, alacsony nyomás esetén egyenletesen fénylik az üvegcső.

De most miért van ez így? Hát abban a ritkított gázban/levegőben/ ionok tartózkodnak és meglehetősen lustán mozognak. Most rákapcsolunk egy magasfeszültségű/10000-100000v/ áramforrást, ezt gyakorlatban transzformátor szolgáltatja, a sarkokra és az ionok egyszerre megbolondulnak, rettentő sebességgel rohagnak ide-oda. Közben ütköznek egymással és a gázmolekulákkal is, az ütközés hő jelent és a felizzó molekulák szolgáltatják a fényt. Persze ez csak váltóárammal jön létre, mert az egyenáram csak mondjuk a +sarkokból a -ig zavarná az ionokat és ezek aztán a kényszerítő hatás miatt ott maradnának és nem bántanák egymást. De ha bekapcsoljuk a v-ot a sarkok mp-ként 50-szer váltakozóknak, s ez aztán ide-oda zavarja az ionokat, erre kitör a pánik és a többit már tudjátok.

Ha meghajtjuk a csövet az nem izgatja az

ionokat, ezért fölhasználják reklámvilágításra. A neon-gázzal töltött cső narancsvörös, a hidrogénnel töltötté élénkvoros, a CO₂ vel töltött zöldes felirást ad.

Az északi fény is hasonló tünet. Csak hogy ott az ionok a Napból jönnek. Egy nap alatt érnek a föld közelébe. Az F mágneses tere aztán megzavarja őket, s ha sok ion érkezik a Napból, akkor még világítani is tudnak. Ugy ám! És ha ezeketán meg meri kérdezni, hogy mi az a neoncső és az északi fény, az megérdemli, hogy bedugjuk egy fénycsőbe és ráengedjük a kis barátságos 10000-20000 v-os áramot.

Gulliver

Nemtudomhányadik fejezet.

/Melyben szerző egy különös sziget iskolájában szerzett tapasztalatairól számol be./

Hat óra volt mire a Növelde elé értem kíséremmel. Az épületet, mely a várostól két km-e volt, három-szoros drótkerítés vette körül. Minden öt méteren egy-egy illatosító állt, melynek az volt a rendeltetése, hogy gázfelhőket bocsásson ki és így védje az udvart a káros szagoktól, lepkéktől, madaraktól. Az épület fölött egy hatalmas ultrapepita üvegbúra emelkedett, mely a napsugár káros pepita sugarait kiszűrte. Az illatosító mellett egy-egy hangszóró is állt, melyeknek az volt feladata, hogy télen percenként 90 szer, nyáron percenként 110 szer ismételjék el ez t a szót: libabőr. Mindezeknek a készülékeknek a rendeltetése abból állt, hogy a gyermek növelést zavaró minden helytelen befojyástól óvják a kánulókat.

A kapu fölött ez a jelemondát állott:

"Ma nőjj nagyobbra, mint tegnap!"

Negyed hétkor kezdtek érkezni a tanulók. A növelés ugyan csak 8 órakor kezdődik, de már 3/4 7-re mindenkinek az osztályban kell lennie, hogy ezzel a késéseket megszüntessék.

- folytatjuk -

/ Tili /

Földiekkel járó, gügye szünet

„Rémlik mintha látnám pusztító
növést...”

/Nem mind Arany ami fénylik/

Hasig esik
Le az állad;
S emközt véled
Milyen állat
Aki jó?
Jámpí ó!

Mint a zebra
Csikos lába;
Zsíros haját
Kobakjára
Borzolta
Borz horda.

S hogy e diszes
Állatsereg
Gorillával
Legyen kerek
Gorilla :
ő maga !

Rutra meszelt
Fehér talpát
Nem hív náki
Sok jóltáplált
ásmédve
Versenyre.

Nadrágja csó
Válla csapott. ...
Vélnéd, hogy egy
részekhagyott
Szép tarka
Rögy szarka.

/ DOLG /

KILOMÉTERES PÁLYÁZAT:

A tavalyihoz hasonlóan idén is pályáza -
tot hirdetünk; Hány kilométert tett meg törzsünk az
elmúlt négy év alatt kirándulások, táborok, portyak/ke-
rékpáros is beszámítandó/ alkalmával? Könnyebbség ked-
véért közöljük, hogy a tavalyi pályázat lezárásáig
/okt.21./ összesen 1002 km-t tettünk meg. Tehát vég-
eredményben csak az azóta megtett km-ek számát kell
kiszámítani és hozzá adni az 1002-höz. Beadási határ-
idő december 1. Aki legjobban megközelíti a valóságot
1/4 kg cukorka jutalomban részesül! / Szerk./

NAPSUGÁR

° SZERKESZTIK: KEVE-MITYU-MIKI-PALKÓ.

A szüneti felfrissítési ünnepély Műsora:

- 1.) Ünnepi beszéd. (Tartja Hurgó László, a Magyar
Tud. Ak. tagja.)
- 2.) Indián harci tánc. (Előadják: Török Elemér
és Dobos László balettművészek.)
- 3.) Ária Heit Antal: „Mikusz-forrás” c. operá-
jából. (Énekel: Elek Eszter és Körösi Pál.
A zenekart Salacz Mihály vezényli.)

Szünet.

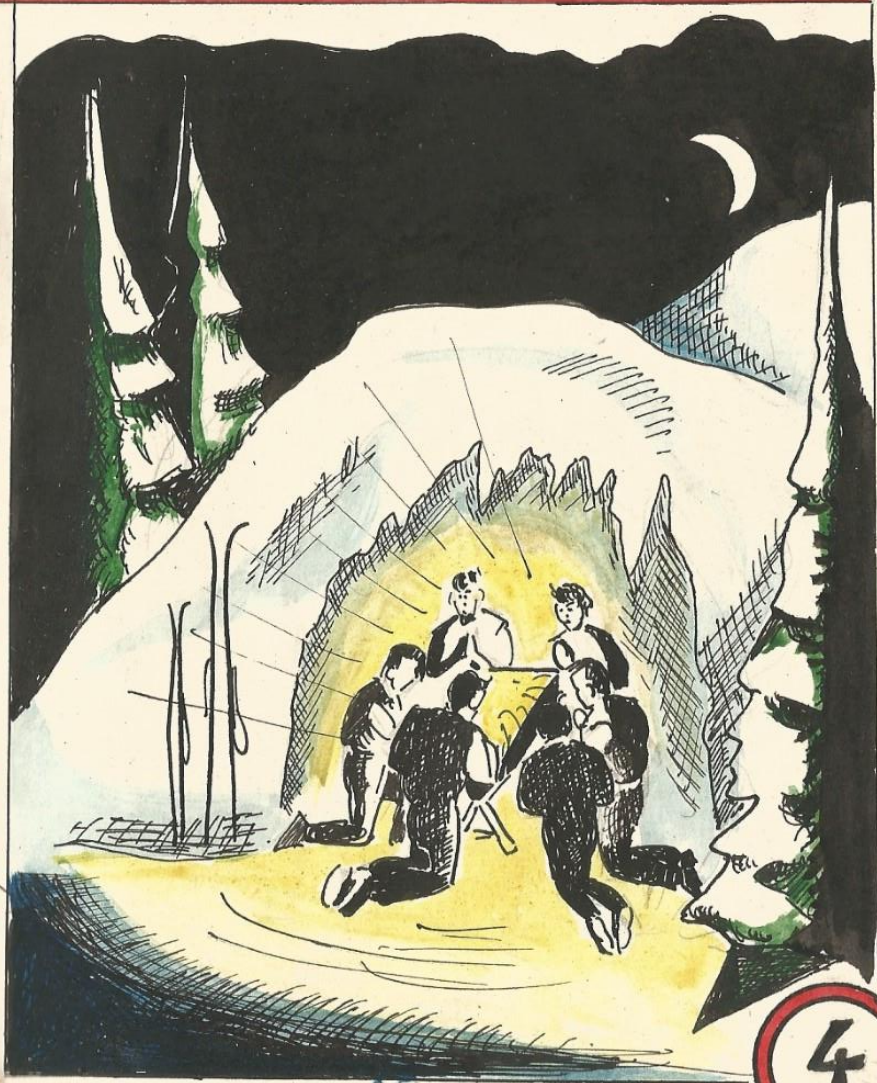
- 4.) Ivaskó Mátyás és cigányzenekara mu-
zikál. Fekete Miklós magyar néptánc c-
nekel.
- 5.) Böszörfi András ismerteti legújabb re-
gényét: „Tyúkmező Bill titka”-t.
- 6.) Simon György testnevelő tanár és
Heit (Antal) Gáspár izgalmas ökölvívó
mérkőzése.

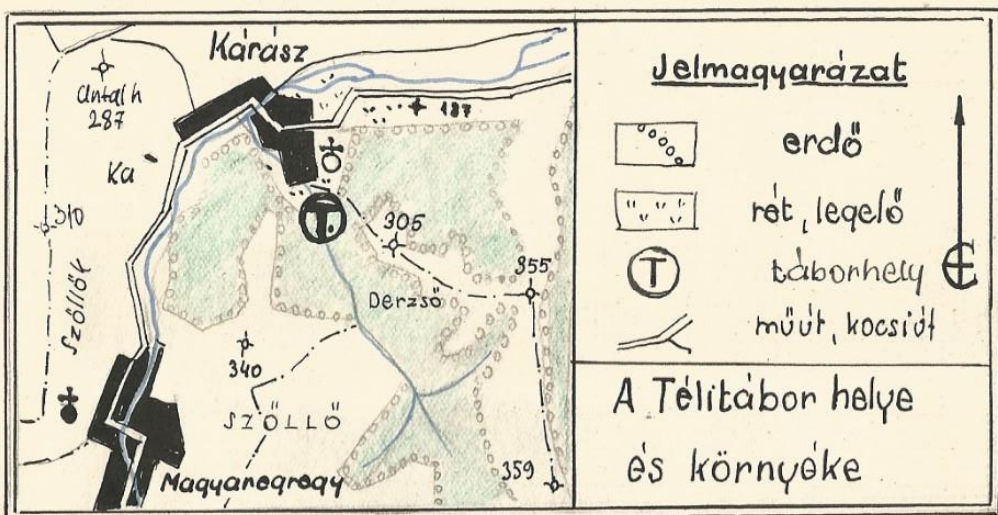
~

NAPSUGAR

TESTVEREM NE'ALLJ
H, AITALA
R NAPSUGAR!

Tartalom:

Betlehem az erdőn

Mecseki mozgótábor

1419 kilométer

Karácsonyesti találkozás

A vágoti Mohikán téli tábor

Kodály Zoltán 70 éves

Kirándulás a „Mókusforrás”-hoz

Téli táb...

Hoqyan készül a fénykép?

Tötöttgárda

A nyúl

NAPSUGAR

Pécs, V. december

Betlehem az erdőn

-Laci bá írása-

Karácsony elmúlt. A hegyeket, völgyeket vastag hóréteg borította, amelyben csak az őzek és nyuszkák nyomai rajzoltak kusza vonalakat. Mennyivel más volt a természet, mint a tavasz életfakadásában a nyár szikrázó melegében vagy az ősz levélhullató gyászában. Most csend volt mindenütt, néma, ünnepi csemé.

Ez a csendes ünnepi hangulat vet erőt a „sasok” táborán is, ott lenni, a völgyben álló kis vadászháznál. A ház előtt nyitva a hóba furva, mint valami léckerítés. Benna szabadon ropogott a tűz, és forrt a tűzhelyen a teavíz. Kint pedig, az erdő szélén, hol néhány fenyőfa zöld színe tarkábbá tette az erdő végtelen fehérségét, halk beszéddel és ünnepre készülő lélekkel építette nyolc fiú. Néhány ágból félignyitott pajtát állítottak, benne kis vesszőjászoly. A hóból barlangot építettek, akkorát, hogy két-hárman még be is bujhattak a kevélyre döngölt barlangnyíláson.

Vacsora után, henn a meleg szobában hosszan elbeszélgettek. Ma Szilveszter este van. A városban már csillogó lámpafénynél szórakozik az élvezetet kereső tömeg.

NOVEMBER HÓNAP LEGJOBB MOHIKANJA: GAZSI, MIKI.

Táncoló és borító emberek ezrei hajszolják az év utolsó napjának örömeit. És öröm helyett részegséget, fáradtságot, levertséget találunk. Vagy mások a templomok orgonás áhítatában gondolnak vissza az elmúlt esztendőre, hogy hálát adjanak Istennek minden áldásáért.

Ők nyolcan, a tél némaságába költözött "sások" itt ünnepeltek. Kimentek a megépített hóbarlanghoz, amelybe égő gyertyát állítottak, s a kis pajtában piciny tábortűzet gyújtottak. Ott álltak a végtelen sötétségben pislogó kicsi fények körül, némán nézték a láng lobogását, a hópelyhek halk hullását. És távolról, a falu felől egyszerre megkodult a kis harang szava.

Egyikük sem szólt egyetlen szótsem, de lelki mégetelt a szeretet és béke érzésével, s nagyon, nagyon közel érezték magukat Istenhez.

Nyárról maradt élmény./

Lassan szemerkélő esőben hagyjuk el a Rékavölgyet. Gyorsan haladunk előre. Hamar eltűnik szemünk elől akis Réka-kunyhó. Egy ideig a hegyoldalban baktatunk sűrű cserjésben. Az eső már zuhog. A víz minduntalan a nyakunkba csöpög. Lábunk előtt hatalmas tócsák. Sokszor bokáig a sárba süllyedünk.

Már Püspökszentlászló fölött járunk a gerincen. Kissé alábbhagy az eső. Fürdőnadrágra vetkőzünk. Egyik fiatal társunk állandóan lemarad, miatta ázunk, fázunk.

Lassan besötétedik. A villámok fényénél haladunk előre, s ó jaj! nem találjuk a Hidasivölgybe vezető utat. Mit tehetünk? Megyünk az orrunk után. Hosszú gerincen haladunk végig, több tisztást szelünk át.

Végre egy facsuszda végén csőszkunyhót pillantunk meg.

Hajrá! A meredek lejtőn félig nadrágféken csuszunk lefelé. Percek múlva fellobog a tűz. Assisi Szent Ferenc szavaival mondjuk:

Aldjon, Uram tűz bátyánk;

Vele gyujtasz világot éjszakán.

Alig eszünk. Leterítjük a sátorponyvát s hamarosan alszik a társaság.

...Vöröfényes reggelre ébredünk s kinevetjük a tegnapot, bizakodva nézünk a jövő felé...

-Palkó-

"Aki hibáit látni kezdi, az már ébred, s aki erős kézzel fog azok megjavításához, az már bele is állt az Isten napszámba."

/Prohászka: Adventi elmélkedések/

1419 kilométer

Beérkeztek a tippelések. Előre látható volt, hogy -bár ismerjük a tavaly októberig megtett kilométerek számát- nem lesz túlkönnyű megállapítani sőt megközelíteni a négy év alatt megtett ut hosszát. Mindenesetre, azért minden tag pályázott. /Még a beosztáson kívüliek is./ A legutolsó pályázat beérkezése után, megtörtént a nevezetes aktus. Pontosan kiszámítottuk az igazi eredményt.

A tavalyi pályázatok beérkezése óta/IV.

nov. 11./

a múlt évben megtettünk	176 km-t
A nagytábor folyamán:	30 "
Ebben az évben eddig:	211 "
	<hr/>
Ez	417 km

Adjuk hozzá a tavalyig megtett 2002 km-t

Összesen tehát 1419 km-t tett meg a törzs alakulásától a mai napig.

Nézzük a pályázatokat.

Palkó tippelt 1358 km-t tévedett 61 km-t

a jelentősi menekült, vagy a múlt emlékeitől ?

A szembejövő csoport a templom elé ért. Mindegyikük levette a sapkáját és keresztet vetett. Bent a templomban örököny szökött a Kisjézus szemébe. Az öröm gyémántk önyye.

/ Ernő bá /

A Vágodi Műhirdés Téli tábor

" Ajkunk nótás, szivünk bátor
Vár minket a télitábor.
Vigan zegg a nótaszó
Égre száll a dallam,
Szivünk minden öröme
Benne van e dalban."

Két évvel ezelőtt...

Korán reggel van még, hideg ködös az idő. Vidáman beszélgetve rakjuk meg a szerkocsit, aztán nekiégy ürközünk és elindulunk. Hárman vagyunk csak, a többiekkel a Mandulásban találkozunk. Toljuk a kocsit fel a Mátyás Flórián utcán a Pálosokig. Itt pihe-nünk, aztán hajrá tovább. A Mandulásban föl rakjuk a többiek csomagjait a láda tetejére és új erővel indulunk Lapis felé.

Itt letérünk a műtről. Kövek közt húzzuk a kocsit.

-Lesz ez még rosszabbul is - vigasztaljuk egymást. Csakugyan. A vadkörtefa után feneketlen sárhoz értünk. A rudra köteleket kötünk és így húzzuk a kocsit. Az éjjeli fagy felengedett és az út hatalmas töcsákkal van diszítve. Minduntalan felharsan elől a kiáltás: -Káááátyu!!!...Vigyázat!

A kátyu szót ki is neveztük télitábori tájszólásnak. /T.i; kátyus tájakon emlegetjük/ A hangulat nagyon jó...

Megérkezésünk öröme a vágodi kutyák éktelelen ugatásba kezdtek. Megérkezünk a már kiszemelt házhoz. Itt már fűtött szobával várnak. Lerakodunk, megcsináljuk a fekhelyeket, rendet teremtünk... Este viharlámpa fényénél tábor tüzet tartunk. Tíz óra felé mindenki mélyen alszik...

+

Másnap reggel még sötét van, mikor Laci jön lelkendezve kívülről:

-Ekkora hó esett!- mutat valamit, de a sötétben nem látjuk. Kimegyünk. Hát nem hó, hanem egy kis dér volt az éjjel.

Délután nagy szánkózást rendezünk a fagyos fűvön. Utána, tenyérlabdázunk.

+

Következő nap portyát rendezünk. Mecsekrákost és Mecsekszakált látogatjuk meg.

Utolsó tábor tüzet tartjuk a szobában. Holnap indulunk hazafelé...

-Jancsi-

Kodály Zoltán 70 éves

Bárdos Lajosnak
a NAPSUGÁR számára küldött írása.

December 16-án -Beethovennek is születésnapján!- ünnepli az ország Kodály Zoltánnak 70. születésnapját.

Miért? Miért országos ünnep egy zeneszerző születésnapja? Mert ez a zeneszerző olyan ajándékot adott az országnak, amit nem vehet el tőle senki. Énekre tanította. Az ének pedig zenekulturát, vagyis szépséget, boldogságot jelent. Kulturát, amit hangszer tanulással

egyelőre csak nagyon kevesen, de énekelve, milliók sajátíthatnak el. Ha éneklünk, -több-emberek vagyunk. Ha magyarul éneklünk, -ahogy Kodály Zoltán tanított meg bennünket zenei anyanyelvünkre- akkor magyarabb magyarak vagyunk. Ha együttesen énekelünk, megfogjuk egymás kezét és érezzük, nem vagyunk egyedül. Ha már kisgyermekkorunkban kezdünk énekelni, egész életünk jobb irányt vesz.

Kodály Zoltán előtt minderre nem volt módja a magyarság összességének. Tőle kaptuk. Áldja meg érte az Urísten, -akit annyiszor és oly gyönyörű magyar dallamokkal vallott meg műveiben is!

/ BL /

A tiszta zenei levegőben felnőtt gyermek egészséges marad lelkiileg is.

/Kodály Zoltán/

Kirándulás a „Mókusforrás”-hoz

-Részlet a törzsnaplóból-

Elég szép időben indulunk el Mikivel a Széchenyi térről a találkozás pontja felé. Kalandos keresgélések, szaladgálások után megindulunk utunk végcélja felé. A társaság hat tagból áll.

Hegyre föl, hegyről le tart az utunk. Palkó közben elveszti a sálját, de szerencsére Botond megtalálja, kb. fél 12-kor szemünk elé bukkan a kétáguréti indián kereszt. Sanyi bácsi már itt van és a forrásra kerülő jelvényünket vési.

Mintha egy hétig nem ettünk volna, úgy esünk neki az ebédnek megfelelő tizóraihoz. Többszöri nógátás után áll csak neki a társaság a forrás továbbépítéséhez. Jancsi és én „sziklákot” gyűjtünk. Miki és Palkó tüzet akarnak csinálni. Botond és Matyi kubikust megszégyenítő gyorsasággal elkezdik vájkálni a földet a forrás mellett...

Hosszas munka után, fél 4-kor pihenéshez látunk. Mivel Mikinek és Palkónak nem sikerült a tűzgyújtás a nedves fával, az „öreges” is megpróbálkoznak. Többszöri kísérletezés után föllobban a meleget jelentő vörös láng.

Ebédelünk. Az evés a szokásos kéregetések, csejlegések közt folyik le, amikor jóllakunk már szür-

kül is az ég. A tűz köré ülünk és Matyi vezetésével énekelünk. Botond viszi tovább a szót. A mindenhol föllobbanó tüzekről beszél meg arról, hogy mi is ilyen kis tüzek vagyunk... A sötétség és a tűz romantikussá teszi a helyzetet.

Hazafelé indulunk. Irány: Bükkösforrás-Jakabhegy. A Jakabhegyi kolostornál egy felvételt készítünk, amint a hold a romok fölött mosolyog.

További utunkon Matyi meg én a zenéről tárgyalunk, míg a többiek Botond szavait szívják magukba, amint a kolostorok munkájáról beszél. Ürögbe érve Matyi hirtelen a karjához kap és halkán felkiált: Elvesztettem az órát! Mi fakó arccal körülálljuk. A végén kiskülső hogy csak feljebbcsuszott a karján.

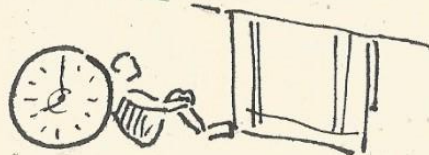
Negyed kilenc felé érünk a városba...

-Miklós-

Téli tábor...

/Tili bá balladája/

-folytatás-

Nyolcóra, kilenc, tizenegy...
Pokrócom - csuromvizes - eh.
Ülök hát, inkább dudolok,
Ez könnyebb, szárazabb dolog.

Éjfél. Alszik a tűz, az ór.

...Az ember arcán nő a szőr.

Holnap vasárnap lesz, nagy nap az,

Nyakamra kéne ragtapasz...

Ilyen nagy, mély gondolatok
gyötörnek. Talán álmodok?
Lehet... hogy mennyi nem tudom
Az idő áll, én álmodom.

Reggel. Az orrom kék, hideg.

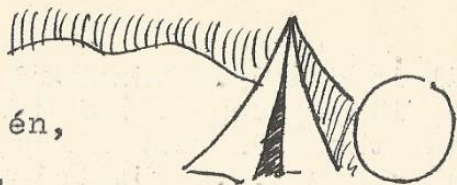
A combom merev és rideg.

A nyakam hajlik, de ropog,

Jé, a csuklóm még forog!?

Hatóra:-Jaj,hogy tegnap én
Milyen..vagy ök...de sejtem én,
Hogy legközelebb veletek...
Olyan nincs,fene beletek...!

Hétóra óta dalolunk.
A reggeli?Nincs gusztusunk
Felkelni és megrakni a
Tüzet.Nincs oly ember fia...!

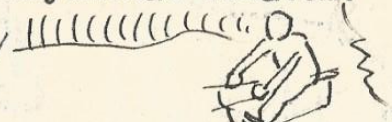
Nyolcórakor a szélvihar
Ledönti -rossz,mihaszna-
A sátrakat,igy felkelünk
Közben tovább énekelünk.

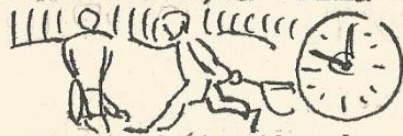
Kilencórára jóllakunk,
Elhagyjuk meleg otthonunk,
S a fűlszáritott utakon
A lábnyomokat kutatom.

-Nicsak,a fábarótt likak
/Tegyük csak le a ródlikat!/
Nem jelentenek valamit?-
Nem.Akkorseem,ha volna mit.

Tízóra.Lassan baktatunk.
Matyi elesik-vak tagunk-
-No,elsősegélyt nyujtani!-
"Csak próba!"-igy lóditani!?

Tizenegy.-Látszik Pécs köde.
"Zászlónk fennen röpköde"-
Szól Tili/költő fajta ő/
De kár,hogy nincsen rajta hó.../?/

Dél.Lassacsckán megérkezünk.
Szép volt.Elég volt.Fékezünk.
A hó,a sár,a vadregény
Most véget ér e vad regény...

Hogyan készül a fénykép?

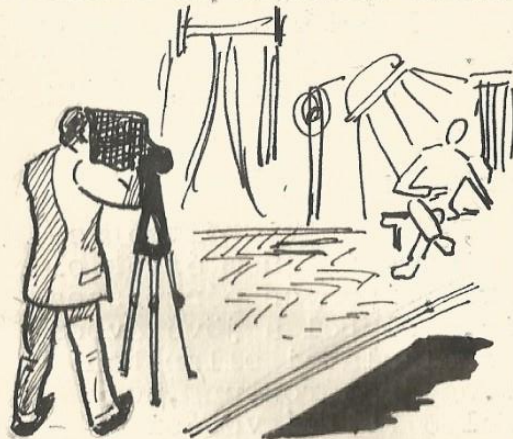
-Egyszerűen.-mondja egy "m ükedvelő".-Beállítom a fényerősséget,távolságot,időt és elcsettintem a gépet.

Ez igaz.De ez még korántsem kép.Mi lesz hát a

telefényképezett filmtekerccsel,midőn táborból hazatérve elvisszük az optikushoz.Hogyan lesz ebből fénykép?

Tiszta,zsirmentes edénybe öntjük az e l ő h i -
v 6 folyadékot/Mi is előállíthatjuk:1 liter vízhez
2 gramm metol,200 gr kristályos nátriumsulfid,5 gr
hidrochinon,2 gr borax/.A helyiséget,ahol dolgozunk,e-
lőzőleg már jól elsötétítjük.Ha még nincs elég gyakor-
latunk,gyujthatunk lámpát is,de vagy vörös /ortofort
filmnél/ vagy zöld /panchromatikus filmnél/ papírral
vonjuk be az égőt.

Ezután tiszta kézzel legöngyölítjük a filmet
az orsóról,letépjük róla a védőpapírt s a tekercs két
végét óvatosan fogva elkezdjük mártogatni az előhívó
folyadékba.Ezt/18 fok C esetén/ 8-12 percig ismételtet-
jük.Ezzel az előhívás készen van.

Most egy másik edényhez
visszük a filmet,amelyben
r ö g z i t ő folyadék va-
/Összetétele:1 liter víz,
250 gr fixirsó,25 gr káliu
metabiszulfid./Megkezdődik
rögztítés.10 percig folyama-
tosan mártogatjuk a filmet
a folyadékba.

Végül huzamosabb ideig
/kb.40 perc/ tiszta vízzel
mosogatjuk a filmet.Megszá-
ritjuk,és ezzel a negatív
kép készen van.

Most jön a pozitív munka:a másolás.Fényérzékeny
papírt teszük a film alá és fényt adok.Egyszerű szobai
világítás is megfelel.Ezt kb.4 másodpercig bocsájtom a
lemezre.Következik az előhívás,rögztítés./Az előbbi idő-
tartama 2-3 perc,az utóbbié 10 perc./Mosás,száritás,fé-
nyezés után,előttünk áll a kész kép.

Amint látjuk,nem is olyan ördögös dolog ez,és
érdemes elsajátítani.Sok örömet okoz az embernek,ha sa-
ját maga hívhatja elő és másolhatja felvételeit...

/-Matyi-/

JÖTETT GÁRDA

ERNŐ BA' REGÉNYE

III. fejezet.

Laciéknál nagy volt a sürgés-forgás. A karácsonyi szeretetkirándulás csomagjait állították össze a fiuk, hiszen két nap múlva itt van karácsony estéje. Mindenki hozott valamit: ruhát, könyvet, játékot, élelmiszereket. Már megvették a fenyőfát is, holnap diszitik közösen. Késő délután volt már, amikor végeztek a csomagolással és hangosan, vidáman köszöntek el Laci szüleitől. Hazafelé indultak, ki erre, ki arra.

Másnap délben nagy meglepetés várta otthon Lacit: levél a minisztériumból. Izgatottan tépte fel a borítékot és táncoltak a sorok a szeme előtt, amikor olvasta:

Kedves fiatal Barátom!

Tekintettel arra, hogy ezévi költségvetésünkben előirányzott kiadásaink nem érték el a megszabott keret határát, bizonyos pénzösszeg maradt azon a rovaton is, amelyből a jövő évben fedeztük volna hasznos szolgálatait ellenében megígért nyári utazását. Ugy határoztunk, hogy ezt az összeget még a folyó költségvetési évben kiutaljuk felhasználásra. A részletes tervek megbeszélése és a szükséges összeg átvételére céljából három napon belül jelentkezék a Minisztérium gazdasági osztályán Nagy Péter osztályvezetőnél.

Üdvözlettel

Hortai Bálint
főosztályvezető.

Kipirosodott arccal tette le a levelet. Egy perccel később kész volt fejében a terv: holnap reggel a gyors-

sál felutazik, este vissza, a készülődést Bandira bizsa, majd ő elirányítja a holnapi teendőket. Hosszu útravalókkal a konyhában termett és édesanyja nyakába ugorva ujságolta az örömhírt:

-Anyám, holnap Pestre kell utaznom hivatalos ügyben!

Az utolsó szavakat büszke mosolygás kísérte, a tervet pedig tett követte másnap. Mozgalmas nap volt de a délutáni gyors kevés olyan boldog embert röpi - tett Pécs felé, amilyen ő volt. Zsebében lapult a pénz, az engedély és még néhány hivatalos irat, fejében pedig zsibongtak a tervek.

A szenteste, a szépen sikerült szeretetkirándulás után boldog, meleg családi körben telt el. Az éjfél felé misén találkozott a fiukkal és hazafelé menet megbeszéltek, hogy a második ünnep délutánján jönnek össze az utazás részletes megbeszélésére. A tiznapos teltitábor utolsó napjaira a minisztérium felmentette őket az első tanítási napok alól, és így elég, ha 28-án indulnak és 8-án este érkeznek haza.

Volt izgalom az indulás előtti napon, de végre mégis eljött az utazás ideje. Nagy hátizsákokkal szálltak be a fiuk a zsufolt vonat egyik fenntartott kis fülkéjébe, és a kalauz is megmosolyogta őket, úgy virult az arcuk a boldogságtól. Az utazás vidáman telt el, és még nem volt késő este sem, amikor a mátraházi üdülőben felütötték a tanyájukat. Étvágyban és jókedvben nem volt hiány, de azért egyiket sem kellett elringatni, mert a hosszú utazás mégiscsak kifárasztotta őket.

Másnap egésznapos turára indultak. A havas Mátra távoli tájai csalogatóan integettek feléjük, és észre sem vették, hogy délre jár már az idő és messze jutottak a kiépített utaktól és minden emberlakta tájtól. Egy gyönyörű völgy volt aznap utjuk leg távolabbi helye és már csak percek kérdése volt, hogy a forráshoz érjenek, amikor Tibi szokatlan nyomokat fedezett fel: két vagy három

férfilábnym vezetett le az egyik hegyről és folytatódtott a másik hegyoldal felé a toretien hóban, és éppen ott, ahol a nyomok az utjukat keresztezték, nagyobb területen le volt taposva és fel volt dülva a friss hó, mintha valami nagy terhet raktak volna le az arra haladóknak. Zoli vizsgálódó szeme alakokat vett észre a jobboldali hegy tetején.

-Nézzétek, két ember visz egy nagy csomagot!

Valóban, az arra forduló kíváncsi szemek tisztán kivették a két mozgó alak körvonalait és látták, hogy ketten visznek valami hosszukás fekete terhet. Laci csendre intette őket és suttogva megbeszéltek, hogy utanaajarnak, ki lehet a két furcsa alak és mi van a valukon. Közben figyelték a hegygerincet, és a két ember egyszerre eltűnt a gerinc tulsó oldala irányában. Több se kellett nekik, elindultak a nyomokon felfelé. Lihegve értek a gerincre és megdöbbenve vették észre, alig 30 méterre maguk előtt a két férfit, amint háttal feléjük egy kidőlt fatörzson ülve falatoztak. A csomag a lábuk előtt feküdt és -uramfia!- mozgott. Lelapultak a földre és még a lélegzetüket is visszafojtva nézték dermedten a furcsa látványt. Az egyik

ember felállt és cigarettára gyujtott. A szél elfujta a gyufát a kezében, hat megfordult, hogy újra megpróbálja a rágyujtást. De nem volt ideje hozzá, mert feltekintve észrevette őket. Oldalabökte társát és vad iramban futni kezdtek mind a

ketten a völgy felé. A csomag ott maradt előbbi helyén. Laci érezte, hogy szive a torkában dobog mégis gyorsan határozott és Bandival odakuszott a csomag közelébe. Bátortalanul tapogatta meg a gyanus tömeget és majdnem felsikoltott, amikor megmozdult a pokrócba kötözött ember. Mert egy ember volt az, most már tisztán látszott a formájáról. Gyors mozdulattal szézvágtá a köteleket és egy kabuít fiu bontakozott ki a vastag pokróc alól. Hang nem jött ki Lacinak a torkán. A fiu körülnézett és mintha álmos volna vagy részeg a völgy felé mutatott és ezt mondta: Arra... Aztán ájuítan esett a fiuk karjaiba.

Figyelem! Az előző számban elkezdett "GULLIVER" c. cikk folytatását csak a következő számban közöljük.

A NYUL

Télitábor volt, abból a fajtából, amikor december és január fordulója táján nincs tél és nincs hó. Egy faluvégi házacska kibérelt szobájában gunnyasztottunk remény és kétség között az egékémlelve, jön-e valami vigasztaló szürkesség a látóhatáron...? És jött. Bár nem úgy, ahogy gondoltuk. Mert ebben a havatváró némaságba belépett közénk a Nyul. Valami vadásztársaság egyik tagjának a hátán jönnémán, üveges szemekkel, hogy méltóságteljesen elfoglalja helyét az ajtófélfába vert szegen. S mivel késő este volt csak néztük egymást. Ő minket, valami különös, gunyos vigyorral, és mi őt, várakozásteljesen, mint idegent, aki belépett és még nem szólt, hogy mit akar. Ez volt az első éjtszaka, amit együtt töltöttünk.

Reggel aztán megalakitottuk a vérbiróságot. Nehezen akad két hóhérlegény közülünk, akikkel sikerült elhitetnünk, hogy értenek a vadnyul földi maradványainak elkészítéséhez. A nyul látszólag bucsupillantást vetett üveges szemeivel szobánkra, miközben gyámenetben az udvarra vittük, de bizonyára tudta, hogy még sokáig nem válik meg tőlünk.

Néhány perc múlva egy alacsony szivafafa ágai közt foglalt helyet, fejjel lefelé, hátsó lábakkal az ágakhoz szegezve. Így írja ezt elő a nyul-etikett. A két rögtönzött hóhér nehezen, de udvariasan lesegítette a bundáját, a kesztyűit és a papucsait, végül hirtelen elhatározással... a fejét is. A levágott fej még kajánabul vigyorgott ránk...

Csak vacsorára készült el a nyul. Valami pirosasbarna anyag alakjában töltötte be a lábást, átmenetet képezve a szilárd és cseppfolyós állapot között. A lábas fölött pedig légnemű halmazállapot-

ban lebegett. Bele-bele szagoltunk és megismertük: ő az, a vigyorgó pofa...

Alig-alig fogyott belőle. Csak a bátrak gyomrát látogatta meg. És következett a második éjtszaka, amit együtt töltöttünk. Sokat virrasztottunk fölötte és minden szögletből az ő légnemű lényét éreztük.

Másnap pedig péntek vala. A végső és elkeseredett lakomát hát szombatra halasztottuk. A nyul pedig kezdte magát jól-érezni nálunk. Mindent átjárt, minden-hová bebujt, vele teltek meg a ruhák, a szalmazsákok. A szellőztetés nem sokat számított. Kezdett a nyul szemetelen lenni.

Szombaton már csak vizes zsebkendővel lehetett közlekedni. A lakomáról szó sem lehetett. A két hóhér lógó orral kísérté utolsó utjára kedvenc vendégünket, valami gödör aljára. Megszerettük és megsirattuk. Mindannyiunk kezében vizes zsebkendő volt...

Elment, de szaga és emléke nem távozott többé tőlünk. Ott volt mindenütt; a csajkafülek repedéseiben, a főzőkanalakban, a pokrócokban, a tejeslábosban, ahová udvariasságból telepítettük...

Nem távozott többé onnan. Hogy mégis elváljunk, mi jöttünk el Vágotról...

-Doló-

November hónap folyamán a törzskönyvtár valószínű rohamozás alatt állott. Egy hónap leforgása alatt 32 könyvet olvastak ki a törzs tagjai. Hasonló esetre még a jómemóriájú könyvtáros sem emlékezik, pedig hát ő a törzs legvénebb harcosa.

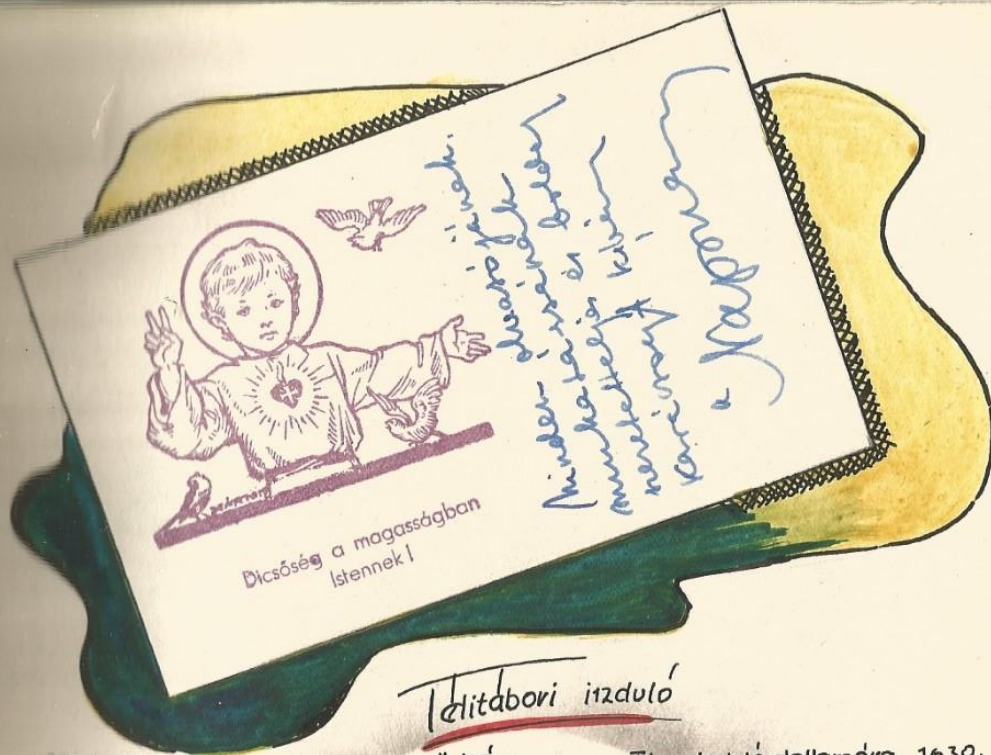
NAPSUGÁR

Szerkesztik: Keve

Mityu

Miki

Palkó

Telítabori izduló

Modarato - Emlő bál - Finn induló dallamára. 1630.

Csak - a szél fúj-do-gál el-pi - hent. mára tölj, s az er-dőn a da-las-aj-kú

vig kis-ma-dár. A fák közt a hold-tégyeret-tegye-jár, Mert fel, haqy nem jön el az

új tavka nyár. De ifjú szívünk dala zen-dül-ve száll, és tőle viszhangzik az

alvó haldv. Az ég-ből sok angyalvi-quet mostve-ánél, s mi té-geed nem felejtünk

és a szél hazánk!

TESTVERENIKKÖN KÄTTÄLÄNÄPÄK

NAPSUGÁR

JANUÁR
10
szombat

REMETE Szt. PÁL

1381. okt. 4.

... pécsi Balint és zágrábi Pál pispok egy
~~sz~~ ojjel nagy csendességgel, hogy a köznép rájuk ne ro-
 hánd érte, mivel a velenceiek becsülettel tartják vala, hozák
 szent Pálnak testét, két apró szenteknek testivel Magyar-
 országban Budának fenyves királyi városában oly nagy
 tisztossággal és készlettel oly nagy procenórával és
 ajtatossággal, kihöz hasonlatos soha Magyarországon
 nem volt és, helyhetek Buda városában... keves idő el-
 múlván kéré Lajos király ur pápának legátusát, hogy di-
 csőséges Remete Szt. Pálnak szent testét vinne bódóságos
 szent Lőrinc mártírnak egyházaiba Buda felett."

Erdi kódex

Ekkor választotta a magyar nép óhajára
 Nagy Lajos király Remete Szent Pált az ország védelmező-
 jévé és ettől kezdve a fent említett budaszőlőrci hata-
 mas pálos kolostorban (ma már csak romjai vannak meg)
 másfél évszázadon át püspökök és jobbakok, papok
 diákok és közönséges népek hatalmas tömegei zárando-
 koltak ehhez a csodálatos szenthez, aki életében a sok-
 sok évtizedig tartó fehér vértanúságot választotta ál-
 dozatul az üldözött keresztény népért.

És Remete Szent Pál ma is él és közbenjár-
 rására vadak serege támadt. Különösen az ifjúságot
 szereti, akinek imaát egész rendkívüli módon hallgatja
 meg.

Remete Szent Pál ma is járj közbe hű
 magyar gyermekeidért!

R. Pál

NAPSUGÁR

Pécs, V. január

Téltábori moxai k

/Képek kárászai téltáborunk
 életéből./

Irták: heten a tábor tagjai közül.

Kiutazás

Hajnali 4 óra 5 perckor kintvagyok az autó-
 busz megállónál. 40 perc izgalmas várakozás. Lassan meg-
 érkeznek a fiuk, három ember: Toncsi, Gazsi, Pista sehol
 sincsen. Matyi, aki várja őket kis hiján lemarad. A ko-
 csi leáll, s hamar utoléri, felpattan/nem a számárra/.
 A busz hátulján berendezkedünk. Kint még korom sötét
 van. Itt-ott hófoltokat véleg látni. A többiek gyomra
 lassan, de biztosan felkeveredik. Kedves dologpont a
 kerék fölött utazni. Háromnegyed 6 körül beérünk Kárász-
 ra. Vaksötétség. A "táborhely" kulcsát el kell kérni a
 kisbírótól. Óvatosan megyünk be a házba. A kutya hideg-
 vérű; morog, de nem ugat.

Végre kulccsal a kezünkben, fával a vállunkon
 megindulunk a nyaralók klubháza felé...

-Palkó-

Portya

10 óra felé indultunk öten Dobogó felé. /Hatan
 pedig nyugati irányba indultak/. A levegő tiszta volt.
 Irány a vadászház. Gyönyörű fenyvesen mentünk keresztül.
 A vadászháztól felfelé vezetett az utunk. Több gerincen

kellett áthagnunk, míg elértünk a Dobogó felé vezető utra. Az egész táj hóval volt borítva. Utközben találtunk egy jégmezőt is. Ki is használtuk. 2 és fél órai mászás után elértük Dobogó nyulványát. 5 perc múlva szemünk elé tűntek a Keleti Mecsek nyulványi/Zengő stb./Két nyulat is kiugrattunk a fészkből. Kis ideig szemléltük még a tájat, de aztán inkább a hátizsák mélyét néztük át.

Visszaindulásunk után az eső szemerkezni kezdett. 30 perc alatt a vadászháznál voltunk. Itt az eső már erősen esett. Magunkhoz vettük a maradék szivertörést.

Eléggé át voltunk ázva amikor tovább indultunk. További 1 óra alatt már bent voltunk a meleg szobában. A sáros holmijainkat kimostuk. Fél órán belül megérkeztek a Matyiék is.

-Miki-

Dr. Kozma kilátogatása

Haza felé jövünk, és már a fürdőnél vagyunk amikor hirtelen mindenki szaglászni kezd. Gyanús szagok terjengenek a ház felől!

Éhesek vagyunk mindnyájan, mégpedig kegyetlenül. Most valaki elkiáltja magát: kozma! Szaladva meggyünk a ház felé. S tényleg! Ahogy közeledünk egyre jobban érezni az annyira utált, de ismerős szagot.

A konyhában Gazsi-nadrágra vetkőzve, elkeseredetten keveri főztét - a kozmás babot.

A naposok fél óra hosszat surolták a lábost és 4 centi kozmát, kapartak le nagy izzadsággal.

-Mityu-

Tábortűz

Leoltjuk a villanyt, gyertyát gyújtunk és köréje ülünk. Tábortűznél nótázgatni kezdünk... Különösképpen a régen énekelt nótákat szedjük elő. Felcsendül a szép Téli tábori indulónk: Csak a szél fujdogál.. Ujoncavatás következik. Mikinek már erősen sajnó a becsesebb fele, amikor felfedezi, hogy a "tettes" nem más mint a mellette fekvő Keve. Pistát szerencsére mázoló, míg ő várakozástelien néz a fényképezőgép lencséje felé. Rémes csatakiáltás, a Wompa-wompa megtanulása következik. Előjönnek a trópusi dolgok is. Komolyra fordul a szó: hogy vagyok megelégedve eddigi tábori munkámmal? - Ek kérdésre válaszol a törzs minden tagja.

Jön a tábortűz fénypontja: Koszter atya: Ver-

gilius karosszéke c. diákvigjátéka II. felvonásának olvasása. Majd elmondjuk a portyán kitalált történeteket. Egészen beleéljük magunkat a hóviharral küzdő Totya helyzetébe. Tábortűzi jelenetek következnek: Mélyvizi harcsák indulója, Lekvárevés, Repeta!

Erősen leégett már a gyertya. Felhangzik az ének: Christus vincit, majd a Szellő zug távol... Befejezzük a tábortűzet.

-Matyi-

A nagy számcsata

Derzsötető. Három nagyszámjáték után vidáman indulunk lefelé. Ez az utolsó volt a legizgalmasabb. Mind a két csoport nyílt mezőn csapott össze. Ketten egy árokban kusztunk, de azmellenség egy váratlan pillanatban leolvasott, így kimentem a halottak közé nézni a játékot. Egyszerre meglepő eset történt. Pista és Keve szemközt álltak egymással, közben Matyi Keve hátamögé lopódzott. Egyszerre csaptak össze: Keve odaugrott Pistához és kikapta a számát.

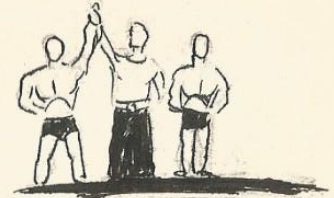

Matyi is előreugrott. Keve ezt észrevéve megfordult, és egyszerre szedték le egymást. Most már csak Laci és Toncsi volt hátra. Egy-két perc múlva Toncsi leolvasásával miénk letta győzelem.

-Pisti-

Birkózó bajnokságok

Vacsora előtt a "Kárászi Műhikán Stadiomban" elsőnek Fekete Magyarország/Mityu/ és Niccola de Salazza Spanyolország/Miki/ mérkőzést rendeztek. Kézfogással indulnak. E pillanatokban egyenlő a küzdelem, majd pedig a magyar versenyző veszi át a küzdelem irányítását. Végül is győz Fekete Magyarország. A mérkőzést vezető, közvetítő Mr. Keve most Ramzesz Egyiptom/Laci/ és Kőrösi Magyarország/Palkó/ mérkőzését jelenti be. Ramzesz rögtön fölényt szerez és a mérkőzést ő nyeri meg. Most Fekete Magyarország és Mellizume Suzaki Japán/Pityu/ párviadala következik.

LEGJOBB TELITÁBORZÓK: PITYU--MITYU.

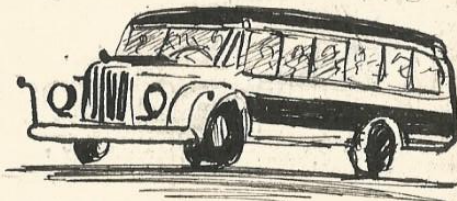
Fekete csodálatos fölényt szerez. Az első menetben Mellizuma öntusba megy át. Végül pontozással győz a magyar fiú. A kitűnő formában lévő egyiptomi versenyző, most Heit /Toncsi/ nyugatnémet versenyzővel áll szorítóba. A német versenyző jobbnak bizonyul, s így az egyiptomi versenyző elszenvedi első vereségét. Azonban újabb kísérletet tesz a pontszerzésre; Estebano Várbiro /Pista/ olasz versenyzőt hívja a szőnyegre. Eredmény: két tus és egy pont előnnyel győz Várbiro /Olaszország./ Utolsó menet: Salazza spanyol és Mellizuma japán versenyző küzdelme, mely a japán versenyző javára dől el.

Kedves haligatóim, a viszont haliásra és látásra jövő ilyenkor!

-Pista-

Hazafelé

Beteges zugással döcög ki a kanyarból a MÁVAG-busz. tele utassal. Azonnal lehetett látni, hogy a fele társaság lemarad! -No, mindegy, törődjünk bele. Az előre megbeszélte sorrendben felszáll Pityu, Mityu, Palkó, Pista, Pisti a csomagjainkkal, majd a kalauznó sajnálkozó mosollyal becsukja az orrunk előtt az ajtót.

Toncsi, Gazsi, Laci kigyalogoltak az állomásra /féláru jegyük volt/, mi pedig megindultunk az országuton Zobák felé, hogy legalább onnét jussunk be autóbusszal Pécsre. Persze semmi sem úgy következett be, ahogy gondoltuk, de inkább beszéljenek a résztvevők.

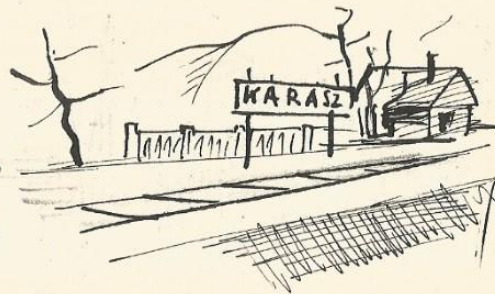
-Hát tudod, nagynehezen bepréseltük magunkat a buszba- mesélte Pityu-, de alig hogy sikerült elhelyezkedni, Magyaregregyen a soffőr bejelentette a szelep törést. Le kellett szállnunk. Vártunk. Akkor jöt-

tetek ki a kanyarból amikor látjuk, hogy leállítasz egy Csepel autót, aztán felugráltok és az autó elrobog. Hát dühöngtünk, gondolhatod. Nemsokára aztán jött egy

IKARUSZ, leintettük és bevitt bennünket Komlóra. Itt aztán megint vártunk egy csomót, majd kb. egy óra mulva ránk került a sor, mert rengetegen voltak, és egy IKARUSZ-szal betéptünk Pécsre. Fél hétkor már itt is voltunk.

Hát mi aztán jól megjártuk-mondja Toncsi-. A vonat csak fél 6-kor indult. Állatian fáztunk, és nagyon éhesek voltunk. Bemertünk a vendéglőbe, és egy szóda mellett ültünk a vonat indulásáig.

Dombóváron persze megint kellett várni. Késétt a pesti személy. Végre aztán az is megjött. Beszálltunk, találtunk egy gyerek koscit és aztán aludtunk Mecsekaljáig. Persze én ébren voltam. Marha unalmas volt, de fél 9-re már mi is itt-hon voltunk.

Végül, pedig mi következünk. Elhatároztuk, hogy leállítunk minden teherautót, valamelyik majd csak felvesz. Az első kísérlet mindjárt sikerült Magyaregregynél. Miki a platora, Matyi meg én a soffőr mellé ugrottunk be. Gyorsan fogytak a km-ek 50-60 km-es sebesség mellett és négy óra sem volt még, amikor a Malom utca sarkán leszálltunk a teherautóról....

-Keve-

SZERETET FÉL KIRÁNDULÁS

négy. Csomagolni kezdünk az otthonban. Matyi rendezői, én pedig feljegyzem a ruhanemű, játék és az élelem mennyiségét. Fél öt óra felé Jancsi is betoppan karján kis csomaggal. Együtt vannak az ajándékok. Idén több van mint tavaly. Majd Matyit egyedül hagyjuk....

•Palkó naplója-

+
Háromnegyed hat mult két perccel. Utolsóinak futok be. Hamarosan elindulunk. A rövid negyedórás utat beszélgetve néhány perc alatt megtesszük. Nehezen bár, de megtaláljuk a házat. Matyi engemet biz meg a két há-

rom köszöntő szó elmondásával. Előre megyek. Beadogat-
a csomagokat a szűk kis rustós konyhába. Boldog kará-
csonyi ünnepeket kívánva hamar eltűnünk a Tettye ut-
ca sarkán.

Egymásba fogódzva, boldogan indulunk haza-
felé.

-Palkó-

JÖTETTGÁRDA.

IV. fejezet.

Az ájult fiu sápadt arcán halálos kimerült-
ség mély barázdái látszottak. Laci nem sokat tétovázott. Ma-
ga köré gyűjtötte a fiukat. Rövid gondolkodás után elmond-
ta legközelebbi terveit.

-Bandi vezetésével négyen beszállítjátok ezt a fiut a szállásunkra, a többiek pedig velem jönnek és megpróbálunk az emberrablók nyomára jutni. Ha lehet estére hazaérünk, de ha nem sikerülne, akkor se aggódjatok értünk, reggelre biztosan otthon leszünk.

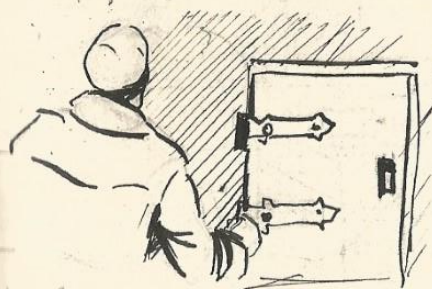

Bandiék hordágyat rögtönöztek két hosszú fából és kiskabátjaikból és megindultak az eszméletlen fiúval arrafelé, ahonnan feljöttek a hegyre. A másik társaság Lacival a menekülők nyomába indult. A frissen letaposott hó jól mutatta az irányt amerre menniük kellett. Már két hegyet megmásztak és kétszer ereszkedtek le a nyomok után a völgybe, amikor eltűntek a lábnyomok szemük előtt, és nagy területen ágakkal szinte felsöpör-
hó vette őket körül. Világos,

hogy a menekülők így akarták eltüntetni nyomaikat, és számítva az esetleges üldözésre, így akarták félrevezetni, vagy legalábbis késleltetni őket. Laciék a völgy

emelkedő része felé megkeresték a felbolygatott terület szélét és kétélebe indultak a megzavarásra szánt terület szélén. Valhol csak rábukkannak a továbbvezető nyomokra. Fűrészszó szemük hamarosan felfedezte a további élő nyomokat és megindultak a völgytől északra fekvő hegy gerince felé. Lihegve, sietve kapaszkodtak felfelé a hegyre, de kétszáz métert sem tettek még meg, a-

mikor Laci intésére szótlanul összesereglettek vezetőjük köré. Laci egy mély horpadás aljára mutatott és a fiúk csodálkozó szeme elé szokatlan látvány tárult: a párméteres horpadás alján vasalt faajtó volt és oda vezettek a menekülők lábnyomai. Minden jel arra mutatott, hogy az ajtó mögött

tűntek el az emberrablók.

Laci elhelyezte a fiukat a horpadás közelében szétszórva, jól álcázott figyelőállásokba: fára szikla mögé, mélyedésbe. Mindegyiket úgy, hogy szükség esetén a biztos menekülés is lehetséges legyen. A legveszélyesebb feladatot ő vállalta magára: Rózsát gyűjtött lekuszott a horpadás aljára, és tüzet gyűjtött a vízszintes faajtó tetején. Aztán maga is figyelőállást foglalt el egy szikla mögött, és várta, hogy az alkonyodó délutánban mi lesza tűz hatása azokra, akik az ajtó mögött kerestek maguknak menedéket.

Lassan tüzet fogott az ajtó is, és rőt, biztos lángok csaptak fel a horpadás aljáról. Az olvadó hó leve feketére festette a tűz környékét, és a fiúk feszült várakozása végre új táplálékot kapott: az égő ajtó felcsapódott és két hangosan, szinte ordítva beszélő ember tűnt elő a földalatti üregből. Zavart ijedt mozgással kuszta fel a horpadás szélére és fejvesztett futásnak indultak a völgy felé. A fiúk szorongó szívvel figyeltek utánuk, aztán az alkonyat és a társaság elfedte szemük elől a két menekülőt. Jó tíz percig maradtak még mozdolatlanul a helyükön. Végül Laci jött elő elsőnek és intésére összegyűlt a kis csapat. Fát szedtek, fellelesztették a bejáratnál elhamvadó szétszórt tüzet és ismét vártak egy i-

deig, hogy lesz-e még további hatása is a jól bevált kicsalogató eljárásnak. Közben teljesen leszalitt az este, csak a tűz világította be a környék ráit és a távolabbról feszülten figyelő arcokat.

/folytatjuk/

ERNŐ BÁT Törzsünk tiszteletbeli tagját testvéri szeretettel köszöntjük eljegyzése alkalmából, és mind neki, mind pedig menyasszonyának sok-sok boldogságot kívánunk.

EGY RÖPKE VISSZATEKINTÉS.

Néhány sorban ismertetni szeretném az idei karácsonyi háromszög lefolyását, eredményeit.

Kezdjük a jótetthéttel. A törzs tagjain kívül a beosztáson kívüliek is belekapcsolódtak a pontversenybe. Egyenkénti eredmények:

Palkó 111 jótett,	Pityu 70 jótett,	Laci 40 jótett
Keve 104 " "	Toncsi 55 " "	Miki 40 " "
Matyi 81 " "	Gazsi 55 " "	Bandi 17 " "
Pista 75 " "	Jancsi 51 " "	
Mityu 71 " "	Pisti 48 " "	

EZ összesen 818, kiegészítve 820 jótett. Tavaly 11 résztvevő 550 jócselekedetet végzett, idén 13 fiú 820 alkalommal szerzett boldogságot felebarátainak 1 hét alatt. Méltó előkészület volt a Kis Jézus eljövetele re....

A jótetthét befelyezését követő napon helyszínen rendeztük a karácsonyi teát. 16-an gyültünk össze. Mityu ekkor tette le a nagy elhatározást. A nagy teézást és a süteményezést műsor követte, melyet Doló állított be a "helyszíni közvetítés" keretébe.

A szegénycsaládnak 7 szép, ajándékcsomagot vittünk, tele ruhaneművel, élelemmel, játékokkal. Valamennyiünknek őszinte öröme szolgált, hogy idén még a tavalyi szép gazdag ajándéknál is többet tudtunk vinni.

Hála érte a karácsonyi Kisdednek!

-Matyi-

A GULLIVER c. cikk folytatása helyszüke miatt a következő számban jelenik meg.

ÉLTÁBORI KÉPEK

FIGYELEM!

AZ ELSŐ VADON TERMETT IBOLYA FELMUTATÓJA

- 10-FT, A MÁSODIK 5-FT JUTALMAT KAP !!!

NAPSUGÅR

TESTVEREMNE · ALLI · HATTALANAPNAKI!

Si-pótya

Gyalog, vállunkon a lécekkel haladunk a lapisi országon. Sietni itt még lehet. A hó csak kis foltokban ül a dűlját. Miki ugyan próbálkozik az aszfalton való sietéssel, s hogy eredményeit nem jegezte fel, annak köszönhetjük, hogy meleg sikerült.

Lapishoz érünk. Kis pihenő. Esünk valamennyit, majd Miki készít egy felvételt. Ezután, - mivel innen már lehet sietve haladni - csatolunk s indulunk tovább, a cél felé.

A hó itt már egyenletesen fedi a szép teli tájat. A Lóri-völgy felé vezető út mellett a fák közt kell „elhajozni”. Az útról letérvre jobbnál-jobb pótyákra akadunk. Egyszer megrögtöl Miki: „Ényem a babér, még meleg este!” Puff - elesik. Lassan odébbállunk. Miki vezet, én pár méterrel mögötte, Fanni és Miki hátrább követnek bennünket. Közben sovunkban fel-felhangzik a fűtőszó, pár jó vice, amit ket hánota követ.

De lassan megérkezünk. Sajnos Lóri-völgyben nincs, illetve alig van hó.

A tea pár perc alatt megfőde nekünk e pár perc órának tűnik.

A tűz füstöl, a szerek könnyeznek, a tea fő. Hamarosan vedzünk az ebédnél. Sietelni kezdünk a lustos kis hófoltokon. Miki sokára - hisz még tél van - sötétedni kezd. Csomagolunk, s indulunk hazafelé.

- Palkó -

NAPSUGAR

Pécs, V. február

Farsangi teadélután

/Részlet a törzsnaplóból/

Fél három mulott. Laci megérkezik, háromnegyed felé Gazsi is. Matyi beállit kezében egy lemezjátszóval és egy táska lemezzel. Háromkor berobog Botond Pistával, majd később Palkó. Palkót mindjárt el is küldjük Tonsciért, aki - mint Gazsától halljuk - nem tud eljönni, mert sok a tanulnivalója.

Mi ezalatt meghallgatunk egy-két lemezt és elbeszélgetünk, tréfálkozunk. Megjelenik a tea, a sütemény és megkezdődik a teázás. Palkó is visszatér, azonban küldetése nem járt sikerrel, mert Tonscit nem sikerült megagítálnia. Teázás közben Botond a farsangról beszél; elmond egy történetet, amely Szent Pál apostolról szól.

Ujabb lemezeket teszünk fel és megkezdődnek a jelenetek, tréfák. Többek között Matyi egy „Uragédiát” olvas fel, melyen rengeteget nevetünk. Laci és Gazsi száma után trópusozunk. Nótázzgatunk, megtanulunk egy új indulót: „Fel a bércekre!” Ugy 5 óra felé megérkezik Miki is, aki „rosszul volt informálva” a teadélután kezdetére vonatkozólag. Botond közben elküldi.

Miki tréfás verseket olvas fel, majd előjön-

Január hónap legjobb Mohikánja: Bandi, Mityu

nek a viccek. Egy nem várt külső tag, Janosi is berobog és bedob egy pár viccet. A sütemény közben állandóan fogy, de nem sok remény van rá, hogy elpusztítsuk. /U.i. sokkal több van, mint a karácsonyi teán volt, pedig akkor 16-an voltunk./

A sok tréfálkozás után komolyabbá dologra térünk; Matyi felolvasson egy izgalmas, de igen szomorú történetet /Toselli-szerenád/a hőselkű spanyol fiukról. A felolvasás közben többször felhangzik a gramafonon a Toselli-szerenád.

Később Matyi beszámol az elmúlt félév munkájáról és ismerteti a következő félév programját. Ezután még sokat nótáztatunk, Laci és Gassi búvészmutatványokkal jönnek, gramafonálunk, majd 8 óra tájban imával fejezzük be a farsangi teadélutánt.

-Bandi-

A FÉLÉVI BIZONYÍTVÁNYOK tükrében a következőképpen fest a törzs: van 1 kitűnő-, 1 jeles-, 4 jó-, 2 közepes-, 1 elégséges- és 1 elégtelenrendű tag.

Gulliver

-folytatás-

Kiderült, hogy a tanulóknak, csak számuk van és nincs nevük. Kisérőm elmagyarázta, hogyan kell értelmezni ezeket a számokat. Pl. 6383*96. Az első három számjegy jelenti, hogy a VI. osztály 38-ik tanulójáról van szó, a következő három számjegy pedig azt mondja, hogy az illető tanuló jelenlegi tanulmányi eredménye: 3*96. Látható ebből -magyarázta Kisérőm-, hogy az első három számjegy változatlan, a második három naponta változik. /Ezt az osztályfőnököknek naponta kellett kiszámítani/A szólítottak beléptek a kapun. A porta előtt a növekedési felelős egy centimétert csavart a növendék fejére, megmérte a fej területét. Megtudtam,

hogy hazafelé ugyanezt csinálják s a reggeli és déli fejbőség különbségéből számítják ki az aznapi tanulmányi eredményt.

Itt-ott a gyermekek sorában egy-egy felnőttest pillantottam meg. A Növelde igazgatója elmagyarázta, hogy ezek hiányzó gyermekük helyett jöttek el. Mindaddig, amíg fiacskájuk hiányzik, kötelesek szabályszerűen eljönni a Növeldebe, ott együtt ülni órákon a tanulókkal stb.-Ezzel akarjuk -magyarázta az igazgató- csökkenteni a mulasztások számát. Az a szülő, aki gyermeke helyett egyszer eljött, egész biztos, hogy legközelebb a fülénél fogva is elhozza a fiát, nehogy még egyszer végig kelljen szenvednie egy délelőtti.

Az osztály előtt egy kis fülkében megmotoszák a növendékeket, nehogy valami káros, a növekedést gátló dolgot vigyenek be magukkal. Orrukba pedig egy rózsaszín nedvet pumpálnak. Ennek a célja az, hogy a helytelen kisházi szokásokat kiűlje.

Az osztályban a padok háttal állnak a katedrának. Így a növelő nyugodtan figyelhet mindent a nélkül, hogy a növendékek őt látnák. 80-ig mindenki mozdulatlanul ül a helyén. A lábak két vas-kampóba akasztva, hogy ne tudjanak rugdalózni. Mindkét kéz kisujját a szájba kell rakni, hogy a kéz se mozogjon, vi-

szont egymással se tudjanak a tanulók beszélgetni. Kivételt csak azok a tanulók képeztek, akiknek utolsó 3 számjegyük 4-00-n felül volt. Ezek növőpárjuk füléhez hajolva kötelesek voltak az aznapi anyagot elmondani.

Arra gondoltam, hogy milyen jó dolguk van hazám iskolásgyermekeinek, akik egész más körülmények között tanulnak. . .

80-ko mély bugás jelezte a növekedés kezdetét. Észrevétlenül megnyílt a dobogó, és egy növelő mászott ki alá. A növendékek erről azonban mit sem tudhattak, mert hiszen háttal ültek a katedrának. . .

/Tili/

No, folytassuk?

JÖTETTGARDA

ERNŐ BÉREGÉNYE

V. fejezet.

Amikor már úgy látszott, hogy nem lesz további hatása a tűznek, Laci összehívta a fiukat és rövid tanácskozás után elindultak a horpadás alján lévő vízszintes, félig nyitott ajtó felé. Havat dobáltak az elhamvadó tűzre és részült rigyelemmel nézték, ahogy Laci fessegetni kezdte a megrokkant faajtót. Kevés próbálkozás után felosapódott az ajtó és a fiuk bátor vezetője leereszkedett a kelekkezett nyílásba. A derekára csavart kötél másik vége lassan csavaszodni kezdett az izgatott riuk karjáról és talán már husz méterre járhatott bent a föld alatt Laci, amikor megrándult a kötél és ebből megértették a többiek, hogy indulhatnak vezetőjük után.

Az a látvány, ami a szemük elé tárult a föld alatt, minden képzeletüket felülmulata. Néhány jól megerősített lépcsőn lemenve hosszú, lassan lejtő folyosóra értek, amelynek falait öt méterenként ajtók szakították meg. A harmadik ajtó pár után kiszélesedett a folyosó és egy viharlámpával világított nagyobb helyiségbe értek. A berendezés egyszerű volt:

emeletes pince, asztal, padok; mindez gyakorlatlan deszkából összetákolva. A falon kulcstartó táblát vettek észre számozott kulcsokkal. Lacinak borzalmas gondolata támadt és lekapva a hat kulcsot, a bevezető folyosó ajtóhoz rohanva megpróbálta kinyitni a legelsőt. Az egyik kulcs nyitotta is az ajtót. Szűk, sötét benyíló helyiség tárult a riuk szeme elé. Zseblámpák keráltak elő a zsebekből és lassan, megfontolt lépésekkel elindultak befelé. Ijesztő kép fogadta az elül haladó Lacit; jobbról egy csomó szalmán két fiatal legény ült

együtt, félénken összekuporodva. Ahogy arcukra esett a zseblámpa fénye, egyikük felugrott és Lacinak rohant. Csak a többiek gyors közbelépése mentette meg Lacit a legény felemelt öklének súlyos csapásától.

-Nyugalom, fiuk, -kiáltott Laci és két kitárt karjával hátrábtolta a többieket.

A legény zavartan állt és értetlenül bámult a kis társaságra.

-Kik vagytok? -szólalt meg folytatólag, reszkező hangon.

-Kiránduló diákok és úgy látszik, a ti megszabadítóitok -felelte Laci.

Pár perc múlva nyitva állt mind a hat oldalajtó és a belső helyiségben tizenkét fiatal, elcsigázottnak látszó legény szorongott a lámpa fénykörében. Laci az asztalnak dőlve állt és az értelmetlen, kérdésekkel teli csendben feltette a nagy kérdést:

-És ti kik vagytok? És hogy kerültetek ide? Egy idősebbnek, talán huszonöt évesnek látszó legény felelt az elhangzott kérdésre, kicsit előre lépve:

-Egy gonosz emberrabló társaság legujabb prédái, akiket néhány nappal a külföldre csempészés előtt mentettetek meg, fiatal barátom. Én tanító vagyok az Alföld egyik kis falujából, nevem Erős Gábor.

És melegen megszorította Laci kezét.

/folytatjuk/

EZERKILENC SZÁZ ESZTENDŐVEL EZELŐTT... Róma utcáin, terein hatalmas alarcos felvonulások, zene, tánc, tivornya. Farsang szelleme járja át az egész világot. A cirkusz porondján keresztények százait tépik szét a kiéhezett fenevadak. A pogány Róma örjög a mámortól...

S nem messze a Circus Maximustól, egy külvárosi házban, két ember ül szótlanul. Az egyik előtt papirusz tekercs, a kezében penna. Amikor megmozdul, megszörren a bilincs, amely a másikhoz, a katonához, az állam emberéhez köti őt.

Pál apostol ő a római állam foglya. Űl és a

távolba néz. Hirtelen felragyog az arca, megmártja a pennát és írja:

„Örvendjetek és velem együtt örvendjetek.”

+
Fiúk! Körülöttünk is tombol a mámor, az üres célnélküli mulatozás. Kereszteljük meg Farsang herceget! Legyen a mi vigadozásunk emberhez méltó, igazi, katolikus farsang!...

/Botondnak a farsangi teadélutánon elhangzott gondolataiból/

— EGYMÁSERT —

Kiötlötték és irták: KEVE és MIKI. */Elbeszélés/*
A kiötlésnél jelen voltak és hozzászóltak: Pista, Toncsi és Pityu.

/Kárászi télitáborunk egyik portyáján a főfeladat az volt, hogy az egyes csoportok a portya alatt költsenek valami jó történetet, amit aztán este a tábor-tűznél elmondanak. A Keve által vezetett csoport meséje aratta a nagyobb sikert, s ezért a NAPSUGÁR két folytatásban leközli./

Valahol messze, fönna a hegyekben egy kis menedékházban tíz fiú ül körül a tábor tüzet helyettesítő imbolygó gyertyalángot. Az utolsó tábor tüznél ültek együtt s éppen a másnapi hazautazást beszélték meg. Kinn jeges szél süvöltözött a kopasz fák között, s a fiúk most arra gondoltak, hogy hiába hozták fel a siléceket, ott porosodnak a fal mellett. Eddig csak Totya, a társaság legbelemenősebb tagja kötötte fel léceit, hogy csuszkáljon a deres fűvön. Most kicsit szomorúan gondoltak arra, hogy haza kell menniök, itthagyni ezt a kedves kis menedékházat, de aztán újra felvidultak, amikor a nyár programjával kezdtek foglalkozni. Közben kint sulyos hófelhők gyülekeztek a Sziklás-csucs felől elnyelve a Gyémánt-hegyet, mely mindig ott tündöklött a menedékház felett, és mire a fiúk nyugovóra tértek, néhez pelyhekben elkezdett havazni. Hullt a hó egész éjjel

belepett mindent s csodálatos szépre varázsolta a sívár, kopasz tájat.

+
Jancsi ébredt fel elsőnek és mikor álmosan nyújtózkodva kinézett a menedékház ablakán, szinte a lélegzete elállt a látványtól, majd nem törődve az alvó fiukkal, hatalmasat ordított:

— Srácok, ébredjetek, gyorsan hó, hó, esett a hó!
Váratlan hatása volt a felkiáltásnak. Egy perc alatt az ablaknál szorongott mindenki, majd cipőt rántva kirohantak a szabadba.

Valaki bedobta:

— Ne menjünk haza, maradjunk még itt!

Bementek a szobába és még egy pizzamában tárgyalni kezdték az ötletet. Totya ajánlkozott, hogy bemegy a városba, hoz kaját és megnyugtítja a szülőket, hogy csak két nap múlva mennek haza.

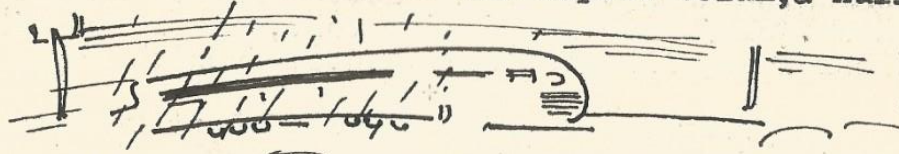
Villámgyors öltözés, felszerelés és Totya már a Hidegvölgy felé suhant könnyű futóléceivel. Ugy gondolta, hogy még elérheti a 10 órás vonatot és 4-re vissza is érhet. Totya különben sífutó-bajnok volt és most izgalmas versenyek hajrái jutottak eszébe. Ugy repült, hogy lécei szinte simogatták a havat.

Ujra havazni kezdett. Már látszott a kis megálló. Öt perc múlva lenn is volt. A félméteres havat éppen takarították el az állomás előtt.

Hamarosan befutott a gyors. Benn a városban megpakolta a hátizsákot, telefonált a szülőknél, majd újra rohant ki az állomásra. Most lassunak találta a gyorsvonalat is. Ugy számította, hogy ha nem késik a vonat, talán 3 órára is fönna lehet, hiszen két óra alatt megjárhatja az utat.

A vidékből nem látszott semmi, egyre esett a hó, belepte az utakat, és a vonat bizony félórás késéssel futott be a kis megállóhoz.

Gyorsan kiszállt, majd föltekintett a hegyekre, de most semmi biztatást nem kapott tőlük; a hulló hó

eltakart mindent. Gyenge szél fujdogált. Totya már a fny

vesbeh járt, bár a nagy hóban kezdett már elfáradni. Fölért a gerincre. Innen a következő völgyben kellett fölmenni a menedékházhoz.

Hatalmas fák alatt vitt el az utja, és a megmegerősödő szél kellemetlenül hordta a havat, befujt a szélkabát alá. Totya kiesit megborzongott. Nyugtalanítóak voltak ezek a nagy fák. Olyan furcsán zúgtak, hajladoztak.

Sűrűsödni kezdett a köd, alig látott valamit, hirtelen ötlettel megnézte az óráját. Nem hitt a szemének: már 3 óra volt! -Az nem lehet... Szent Isten, csak nem tévedtem el?! -suttogta maga elé.

Hirtelen fáradtság fogta el. Jó lenne pihenni, csak ne volna ilyen hideg és ez a csunya köd. Az ut még mindig emelkedett... Rövidíteni kellene -gondolta most, és le is vágott az utról jobbra. Siklott lefelé, itt már nem volt olyan nagy a köd. Ujra megállt.

-Érdekes -gondolta -
-mi ez a völgy itt? Minden olyan titokzatos, eh, mit... Mindjárt otthon leszek, a tulsó oldalon ott lesz a menedékház.

Nekilódult. Sapkájára ráfagyott a hó. Eltelt tíz perc, de csak nem akart elérni a völgybe. Megint körülvette a köd. Gondolkodott, majd megindult felfelé. Hirtelen nyomokat vett észre, figyelmesen nézte őket. -De hisz ezek futóléc nyomai, és csak neki van itt futóléce! Totya most már igazán félni kezdett.

/folytatjuk/

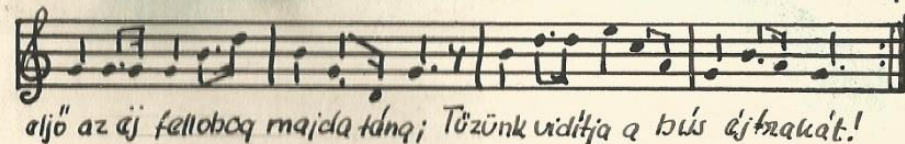
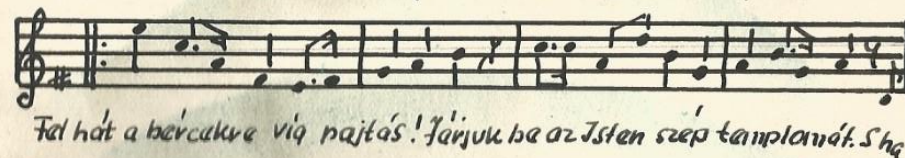
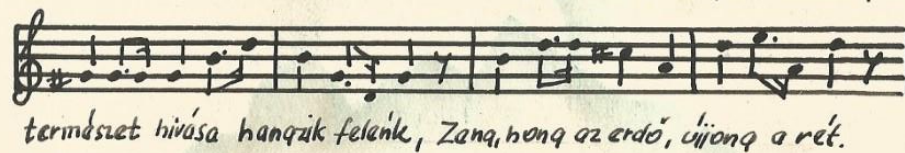
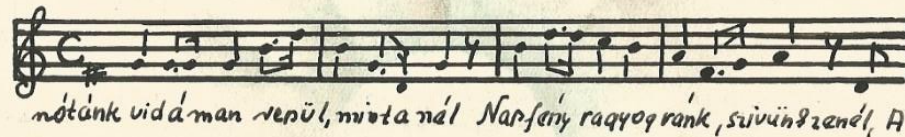
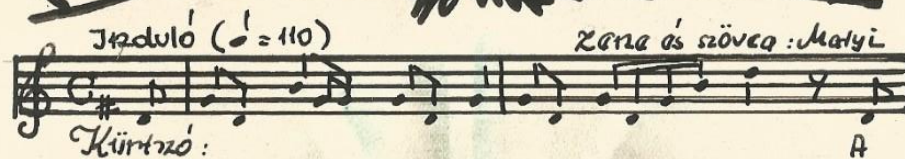
LEGFRISSEBB MOHIKÁN ESEMÉNY

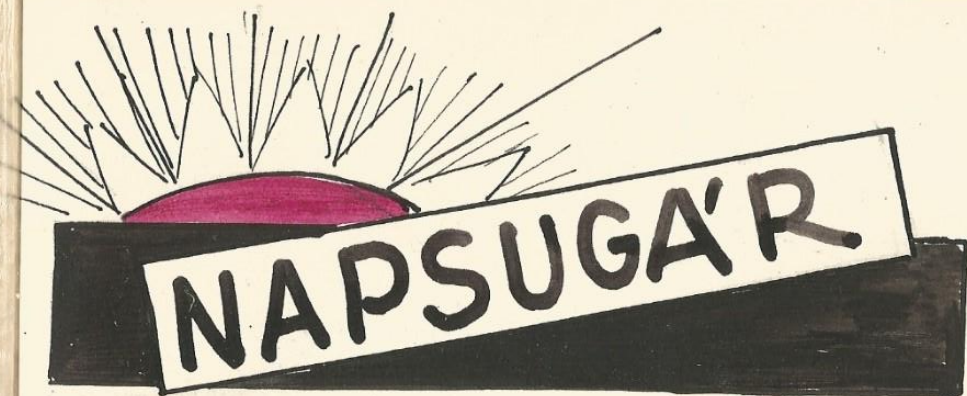
Keve megérkezett a mátraházi országos siver-senyekről. Egyesületük ötödik lett a sifutó csapatbajnokságon. Felejthetetlen élmény volt, amikor egy délnben a Kékesről megpillantották a ködtől övezett Magas Tár-rát.

Nagyszerűen sikerült sikirándulást rendeztünk a Kozári-vadászházhoz. Volt bőven gyakorlás, lesiklás, sőt egy kis verseny is.

NAPSUGAR Szerkesztik: Keve, Mityu, Miki és Palkó.

Fel a bércekre!

NAPSUGA'R

Tartalom

Koraviaszi kiróndolós.

Tavaszi szivek...

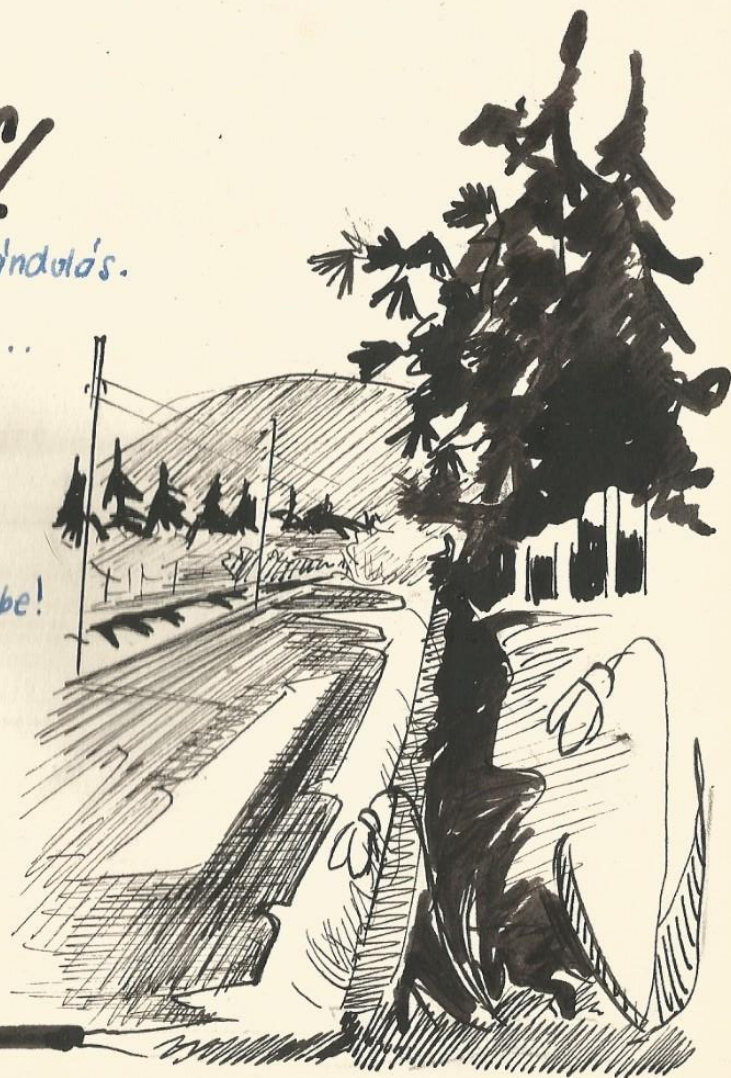
Egy másért.

Mórtom mester
meghalt.

Fel kelet-Mecsekbe!

Jó tettgórda

Autóbuszon
hallottam.

Fiúk márciusa

Kint a napfény ragyog,

fönt a magasban bármely felhőket kerget a szél...
Elgondolkozom. Talán százegynehány évvel ezelőtt, talán
éppen ezen a napon 1849 márciusában, a kisdobos dobper-
gése között rohamoz a magyar csapat. Még mindenkinek
emlékezetében élénken él a multéri nemvált fordulat.

1848 március. Jókai s, a többi márciusi ifjú hallgatja
Petőfi tüzes szavait: „A magyarok Istenére esküszünk!”

A kisdobos dobpergése, a maroknyi csapat szivdobkandá-
sa ezt veri: „... Esküszünk, hogy rabok tovább nem
leszünk!”

szabad óráikban hangosan olvassák a szentírást
imádkoznak, reménykednek....

A sebesültek ajkán, mint elhaló mosoly, Jézus nevé-
nek említése.

Fiúk! Ez a mi hónapunk, az ifjúságé! Merítsünk
erőt a régmúlt drcsőséges idők hős fiainak hősi
példa mutatásából!

Palkó.

NAPSUGÁR

Pécs, V. március

Korlatavari Kirándulás

Hideg van - szólt egyikünk amikor leszáll-
tunk a buszról - s ebben tényleg igaza volt. Hideg, é-
les szél fujt. Vendéglő a közelben nem volt, hogy meg-
reggelizzünk, hát elindultunk. Egy helyen megálltunk,
s megnéztük a csillék vontatását, majd folytattuk u-
tunkat. Hamarosan azonban - az éhség jelentkezett - le-
tértünk az utról, s reggeliheznláttunk. Ezután - most
először - felkötöttük a zászlót tovább indulva a Rá-
kos, völgy felé.

Rövid, 3/4 óras ut után megérkeztünk. Iga-
zi romantikus hely! Szélvédett helyet kerestünk, s ha-
marosan fellobogott a meleget adó láng. Letelepeltünk
köréje, s megindult a beszélgetés, viccelődés, majd
Palkó gügyeségéről elmélkedtünk. Mikor Matyi megjött
kis körszemléjéről, megtudtuk, hogy csak egy favágó
van a környéken. Most a morse tanulásához láttunk, a-
mit az ebéd elfogyasztása követett.

Lassan a szél is elült. Zászlónk vígan len-
gett az egyik fa tetején. Az ebéd utáni másfél óras
szabadidőben Mikivel és Matyival a sziklákön kezdtünk
mászálni, néhány felvétel is készült. Egyszer csak
megjelent Palkó, és elmesélte, hogy lekéste a buszt
mert hazaszaladt a kosztért, de a következő busszal
elindult, s itt kinn pedig eltévedt. Szegény! Ezután
még csináltunk egy-pár felvételt, majd egyikünk javas-
latára leomlózni kezdtünk.. Egyébb működésünk tetőpot-
ja az volt, hogy Matyi kb. 150 kg.-os követ gurított

le. Utoljára még - mivel Palkó megnoztam a tenyeri-
adát egy izgalmas mérkőzést játszottunk, ami magyarok
4:3-as győzelmével végződött.

Ezt uzsonna követte, ima, s ezzel elindul-
tunk a zászlóval az élen Mecsekszabolcs felé.

-Mityu-

Tavami szívek édes. hárfá - pengelése

-Egy lángragyult szívű gimnazista költeménye-
Hozzad zeng a hárfám, lányka
Lelkem hurját kezéd járja,
Szerelmemnek nagy ódája
Születik im dallamára.

Szemmel lehet nézni napba
De nem rád, óh szép csillagka!
Hangod, mint a kis pacsirta:
Csirip-csirip! - szól a hangja

Érted ég a szümnek tája
Mint kopár szik meleg nyárba
S rajta tikkadt szöcske nyájak
Pécs városnak határába.

* Eltemnek, óh napja lettél
Költővé engem Te tettél
S hogyha mégis nem szeretnél
Szivem metssze át pengeél.

Halld hát szümnek dobbanását
Szerelem-láng lobbanását
Nyisd ki szived kalitkáját
S hivd szerelmem madárkáját.

PETŐ BOLDOZSÁR

II. a. oszt. tan. költő
leveléből kileste:

-Doló-

Február 28-án Frici bátyánk előadást tartott az
otthonban "A diadalmas egyház világhelyzete." cim-
mel. Törzsünk majdnem teljes létszámmal jelen volt.

EGMÁSÉRT

-folytatás-

Ujra a nagy fákat látta csak maga körül.
Fázott és már a cipője tiszta víz volt. Most már szin-
te ösztönösen ment előre. A szél egyre erősebben kezdet
süvölteni, lassan, lassan sötétedet. Kibomlott a háti-
zsákja, nem is vette észre, hogy minden kihullik be-
lőle. Csak ment tovább.

Hirtelen megbotlott egy alattomos kis fa-
ágban. Lábaiban enyhe fájdalmat érzett, fel akart kel-
ni, de csodálkozva vette észre, hogy nem tud.

-Mi ez! Mi van velem! Te jó Isten! Pániksze-
rű félelem fogta el.

-Fiuk, segítség, gyertek, segítség! Seegit-
sééég.....!

Csak a fák zúgtak újra, s a szél különös
zizegéssel üzte végig az erdőt a hópelyheket. Totya

visszazökkent a puha hóba. Ugy érezte, hogy most kegyet
lenül fáradt, és olyan jó volna most aludni egyet. De

mi lesz a fiukkal? Hiszen várják a kaját! Ujra felemel-
kedett, megnézte órája vilá-
gitó számlapját, 4 óra volt.
Fél óra múlva teljesen sö-
tét lesz. Ujra kiabálni kez-
dett.

-Fiuk ne hagyjatok itt!
Segitsetek! Nem tudok jáár-
ni....Segitség.....!

Egészen berekedt. Végtelen fáradtság fog-
ta el, és jól esett mostan ott feküdni a puha hóban.
Egy kicsit pihenni akart, csak egy kicsit, aztán újra
nekiindul. Feje lezökkent a mellére, szemei lecsukód-
tak, és lassan elaludt.... A hó pedig egyre hullott rá
és tíz perc múlva alig látszott belőle valami.

+

A fiuk izgatottan várták Totyát, hogy mi-
kor érkezik haza. Már rég itthon kellene lennie. Totya
nem olyan aki akármilyen miatt elmarad. Tanakodtak egy kis
időig, és elhatározták, hogy eléje mennek, hátha vala-
mi baja történt az uton.

Nem kellett sokáig menniök, mikor
ben az uton sinyomokat vettek észre. Rögtön megismer-
ték Totya lécének nyomát. Most csak azt kell megállap-
ítani, hogy milyen irányba ment. Jobbfelé, volt a meg-
állapítás.

Sietve indul-
tak a nyom után. Majdnem bele-
szaladtak egy kiálló gyöker-
be. Lackó a társaság legfiata-
labb tagja borzongva gondolt
Totyára, hátha valami nagy baja lett. Franci aki megé-
rezte Lackó gondolatait, így szólt a fiukhoz: Fiuk si-
esetek jobban, ne féljeteK nem lesz semmi baja Totyá-
nak.

Zseblámpáik kutató fénye mellett a fák
ágai úgy néztek ki mint, mozgó pókhálók. A fény utja
állandóan a nyomokat követte. Ott egy alak feküdt hó-
val szinte teljesen eltakarva. A fiuk rettentően izga-
tottak voltak az elmúlt félóra
eseményei után. Rögtön felemel-
ték és sietve hazafelé vitték,
hogy minél hamarabb fedél a-
latt legyenek. Ugy néztek ki,
mint egy gyorsított gyászmen-
et.

Nemsokára hazaértek.
Fölbontották Totya zubbonyát
és meghallgatták, hogy dobog-
egyáltalán a szive. Dobogott!!
Mesterséges légzés alkalmazása
után se tért magához. Lackónak eszébe jutott, hogy a
tűzhelyen maradt a kulacsában egy kis tea. Odavitte
Totyához, és kezdte a szájába önteni a forró italt. A
fiuk lélegzet visszafojtva figyelték a műveletet. A me-
leg tea hatott. Totya kinyitotta szemeit, majd egy lát-
mosollyal újból becsukta.

A fiuk boldogok voltak, hogy megmen-
tették Totyát a halál torkából. Nagyon jól tudták, hogy
nemes cselekedetet vittek véghez.

Totya is örült, mert tudta, hogy most
álmára barátai vigyáznak, és hogy nem kell félnie.
Boldog volt, hogy társai kényelmüket elhagyva megmen-
tették a halál torkából. Istennek legyen érte hála.!

-Kave-Miki-

MÁRTON mester meghalt.

Kihullott a ceruza MÁRTON LAJOS kezéből.
61 éves korában a nagy magyar művészek stílusához méltó-
tán teljesen szegényen, sokat szenvedve tért meg ab-
ba a világba, melynek szolgálatába állította csodála-
tos tehetségét.

Köztünk, igaz ma-
gyar fiuk közt érezte jól ma-
gát mindig. Ott találjuk őt az
első világháborút követő ha-
zug, neonfényes, pálinkás sza-
gu, pocsolya-büzi világ köze-
pén éledő tisztaszemű fiusereg
mellett, akik tudnak akarni,
tisztán kacagni, szó nélkül szenvedni és ismeretlenül
jót tenni. S amerre járt a papírlap megelevenedett keze
alatt. Ideális, tiszta, felemelő lelkesítést, mosolyt és
elszánást sugárzó alakokat kelt életre, kik vonzanak,
utat mutatnak, lelkesítenek.

Mi jól ismertük őt. Láttuk gyakran egyesül-
ni a hófehérruhás misztikus Krisztussal, s jól ismer-
tük rajzait, melyek apostolai és hirdetői annak a dia-
dalmas életszemléletnek, melyhez hű maradt a szegény-
ség és szenvedések közepette is.

Márton mester meghalt. De mi találkozunk
minduntalan köztünk élő keze nyomával, és erőt merítünk.
Márton Lajos bá' jó munkát végeztél!

-Botond-

FEL KELET — MEGSEKBE !

Három évvel ezelőtt, a törzs máodik évé-
nek husvétja alkalmából háromnapos keletmecseki mozgó-
tábort rendeztünk. Ez idő alatt bejártuk az ottani leg-
szebb vidékeket Rékavölgytől egészen Mérévárig.

Lapozgassunk a törzs naplójában és idéz-
zünk fel néhány kedves élményt ebből a táborból.

...Pécsvárad. A vár előtt megállunk. Vidám

Róka csinál egy felvételt. A műton megyünk tovább. Fehér Szarvas végre leveti télikabátját s az élre tör. De azért ezt a helyet nem soká tartaja meg. Közben a baloldali völgy másik oldalán kőbányát látunk, ahol éppen fejtik és szállítják a követ. Vidám Róka tanácsolja Vidám Mókusnak, hogy kiáltson át az egyik kocsisnak "Bácsi, forog akerék!". Vidám Mókus ezt meg is teszi, de a szólított biz nem hallja.

A műt kacskaringóssá válik s bevezet az erdőbe. Sorozatossá válik, hogy a holmik elmaradnak. Még csak az a jó. Hogy Vidám Róka mindent megtalál; vagyis Fehér Szarvas télikabátját, Vas Sziv pedig Dörgő Felhő kenyerét.

+ ...Megérkeztünk Püspökszentlászlóra. Itt szerencsére megkapjuk az iskola kulcsát. Rögtön lepakkolunk, és megcsináljuk az éjjeli fekhelyeket. Két egyén még gyerekágyat is csinál a padokból. Mikor készen vagyunk szétnézünk szállásunk környékén. Gyölekező után Vidám Róka egy kis térképészetet magyaráz, majd felmegyünk a Zengő oldalán lévő kis rétre s az esti tanácstűzhöz gallyat gyűjtünk....

...Megkezdjük a tanácstűzet. Nótázunk, megtanuljuk a "Hol csavarogsz.." kezdetű nótát. Majd Vidám Róka elmond egy népmesét. Megbeszéljük a mai nap történetét, és összeállítjuk a holnapi tervet. Nótázunk, majd befejezzük a tanácstűzet. Befedjük a tűzhelyet, majd összefogózkodva megindulunk lefelé....

+ ...Leértünk a hidhoz, mely már Hidas-völgyben van. Erdőszélen és réteken visz az utunk tovább. A patak nagyon szép, mert bővizűek a források, amelyek táplálják. Még mindig kötéllel a vállunkon haladunk. Fűtőrészünk jó menetnótákat.... Közeledünk a vadászház felé, ahol Ducsi és Keve ütötte fel tanyáját. Kevét a réten találjuk. Elpanaszolja, hogy nem tudtak aludni az éjjel a hidegtől és a füsttől....

+ ...Vacsora. Bár mindenki fáradt a portya után, a jókedv mégsem hiányzik. Talán tulságos is. Fehér Szarvasnak például - amíg félrenéz, két bőrében nem férő harcos sőt tesz a teájába. Fehér Szarvas morog egy

kicsit, de végül megnyugszik. Ugyanis teája nagyrészt már ugyis megitta....

+
.....Robogunk Pécs felé. Szemünk előtt már a nyári nagytábor lebeg, melynek talán egy kis előjátéka volt ez a háromnapos keletmecseki kistábor...
/Tompa Kés, Dörgő Felhő, Vidám Róka, Vas Sziv és Súlyom Szem írásaiból összeválogatta: Matyi./

Jöttelgárda

Ernö bá regénye.

VI. fejezet. /vége köv./

A különös felfedezés új távlatokat nyitott meg Laciék előtt. A kialakuló beszélgetésben mérlegre tették a távolabbi teendőket, de arról egy szó se esett köztük, hogy hogyan próbálják majd elcsipni az emberrabló társaság kerekeltöltött tagjait. Végre is a tanító tette fel a kérdést:

-Fiuk, arra találjatok ki valami jót, hogyan juthatnánk ezeknek a gonosz embereknek a nyomára?

Ebbe az irányba terelődött a beszélgetés. Végül Lacinak támadt egy pompás ötlete. A homlokára csapott:

-Megtaláltam a megoldást!

És röviden elmesélte a tervét. Megállapodtak abban, hogy Laci azonnal felutazik a minisztériumba, engedélyt kér terve végrehajtására és persze pénzt is, és előreláthatólag sikerülni fog a csempészek elcsipése. Sorban felírta mindegyik lakáscímét és

a fiuk összeadott pénzéből és a közös pénzből mindegyiknek a kezébe számolta a hazautazáshoz szükséges összeget. Mielőtt elhagyták volna a földalatti tanyát, gondosan átkutatták, becsukták a cellaajtókat és végül a külső kijáratot is elfedték ágakkal, hogy avatatlanok rá ne bukkanjanak,

... mig a rendőrség helyszíni szemlét nem tartott. Aztán a boldog emberektől búcsút vettek azzal, hogy Laci távirati értesítésére azonnal Pestre utaznak a terv végrehejtására.

Laci másnap reggel elindult Pestre. Újra sikerrel járt és társait távirati úton hívta Pestre, ugyanakkor a kiszabadítottaknak is hívást küldött az ország tizenkét tája felé, az otthonukba. Két nap múlva hat polgári ruhás rendőrrel megindult a kis csoport vonaton Szombathelyre. Izgatottság uralkodott a fiukon, de a felnőttek is érezték, hogy komoly lépés, amire vállalkoztak.

Késő délutáni órában értek az ország határa közelébe. Itt megalakult a rabcsoport és a kíséret azon a helyen, ahol a megtalált iratok szerint a határon való átcsempészés történni szokott. A rabok és a kísérők zsebében egyforma rendőrpisztolyok lapultak arra az eshetőségre készen, ha fegyveres harcra kerülne a sor a kelepcébe esalt csempészekkel. Miután a közeli magyar határőrök előtt igazolták a rendőrök a csoport igazi szándékát, elindultak nyugati irányban, az arra fekvő sötét erdő szélé felé.

Autóbuszon hallottam

/Avagy: még a kisgyereket sem ajánlatos becsapni./

Kaposvár felé robog a busz. Az utasok gyönyörködve nézik a szelici tájakat.

Az egyik ablak mellett egy apa utazik 4-5 éves kisfiával. Hirtelen lekapja az atya kisfia fejéről a sapkát, és eldugja.

-No fiacskám hol van a sapka?

A gyerek néz jobbra-balra, de nem találja. Az apa mosolyogva oktatja a fiút: Fűtyülj egy jó nagyra akkor biztosan visszajön.

A gyerek megfogadja a tanácsot és fűtyül.

A tréfás atya hirtelen mosdulattal visszateszi a gyerek fejére a sapkát. Est a játékot többször meg is ismétlik. A papa azonban hamarosan megunja, és egy utasal

„Autóbuszon hallottam” c. cikk folytat.

kezd beszélgetni.

A gyerekek unatkoznak, majd jó ötlete támad. Felkapja apjának az ülésre tett kalapját és kidobja az ablakon. A papa lassan befejezi a beszélgetést és a kisfiához fordul. A gyerekek vjjonva szólal meg:

- Édesapám, elrepült a kalapod valahová, most gyorsan fűtyülj neki, hogy visszajöjjon.....

(Doló elbeszélése után. Magyar)

Halli, halló Figyelen! ...

Kedves hallgatóim, sikerült bejutnom a Mohikán nagyvezérkar titkos ülésére. Jól ki tudom venni a két ablakot; egy íróasztal mellett ülve tárgyalnak. Azonnal fölerősítem a mikrofont és most hallani fogják miről is beszélnek. Nem is sejtik, hogy a díván alól a villogó mikrofon mindent felfog. Most éppen balvezt viselő nagyvezér főnököl.

- Hát, azt hiszem ebben megegyezhetünk így biztosan ki fogunk jönni. De legjobb lesz ha most ezeket rögtön lerögzítjük. Ho-yan is gondold akkor?

- Most tehát véglegesen döntöttünk ebben, a nyári tábor akkor mozgó lesz? -

- Természetesen egy mecseki helyet is keresünk szükség esetén.

- No akkor írjad:

Bonács illetve Baja - Budapest határ - Kerekrádon tovább Miskolc Lillafüred - Bükk - Párad - Matra (Kékes) - Starján, Cserhát, - Entengom - Pilis - Veszprém - Tapolca - keszthely - Pécs.

Nagyon klassz! Nem is kerül majd sok pénzbe. Persze most a kaja majd másodrendű kérdés lesz.

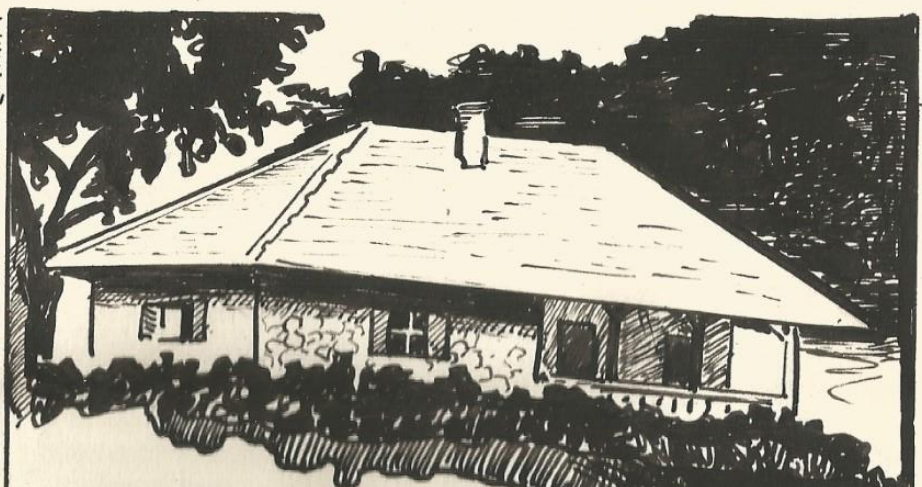
-..... No, azt hiszem ez tökéletesen elegendő, kedves hallgatóim, most már mindent tudnak, a viszonthallásra a legközelebbi adásunk.....

NAPSUGAR

T
E
S
T
E
R
E
N
E
I
A
L
L
I
H
N
T
A
L
A
K
A
P
N
A
K
I
.

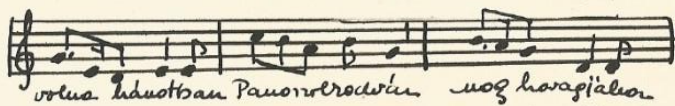
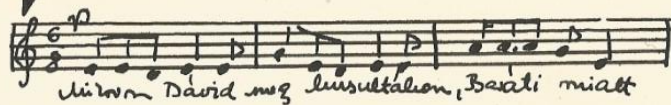
Tartalom:

Mese egy kisizaddól.
 Jótetőkávé.
 Mohikán hírek.
 Ullanyújság.
 Baulangásztunk.
 Naqzelhatározdst tetetiz.

ÍGY KEZDŐDIK KODÁLY

PSALMUS

HUNGARICUS - 9

NAPSUGÁR

Pécs, V. április

nagy Végtelenből, a Szeretet Tenyeréből egy kis madár repült fel hosszú útjára. Az éltető nap büröngy sugarai kísérték sokáig reptében. Aztán felhőbe került. Sötét viharok tomboltak körülötte. Szélrohám dobálta gyenge szárnyait. Viharzónába került!

Reménytelen háborgó tengerből végre egy sziklatömb intett felé. Megismerte. A Csend szigete. Csakhogy megpihenhetett remegő szárnya s vadul dobogó szive!

Csodálatos sziget volt ez! Csak egy fa nőtt rajta, de az egészen az égig ért. Kétfelől boruló lombjai titkokat suttogtak. S a kis madár elbűvölve a csodálatos fától, ágról-ágra repdesve tízennégyszer itta a fa illatát. S közben a szive megtelt a látófa édes illatával.

A legfelső ágacska elszenderedett. Rettenetes álma volt. Nagy parkban járt. Szárnyai megkötözve s körös-körül lángolt az éjtszaka. Égett hus nehéz szaga terjengett a levegőben, s a sziporkázva leomló tüzcsovák majd megölték. A félelemtől megremegett a szive s csak mikor felébredt értette meg, hogy a lángtengerék izzó ereje élteti a csodálatos éjgérő fát.

Március hónap legjobb Mohikánjai: LACI, PISTA.

Most gyerekeket látott a fa alatt játszani. Bő fehér ruhában ugráltak és nevetgéltek. Aztán az egyiket kinezni kezdték. Végül megrugdosták, megköpdösték és megölték. S a fiu szivéből kifolyó vértől csodálatos virágok nőttek a csodafán.

Ekkor feltűnt a Fény. Izzó, hatalmas sugár. S a kismadár megfáradt szive vágyott az éltető fény után, de a szeme bele nem láthatott az izzásba. S a fény átölelte a vihart, a tengert, a közelt, a távot, a múltat és a jövőt, s a kismadár álmélkodó remegéssel hallgatta a sugarakból fakadó esti dalt.

AFény lehuny s szerteszét apré lángok lobbantak bele az éjbe. A lángok kettesével fel s alá mozogtak s mikor összehajoltak a csend muzsikálni kezdett a tüzgömb körül. A kismadár érezte, hogy az ő szivéből is tarka színes dallamok kelnek szárnyra. Ettől megkönnyebbült a szive. Valahol pedig éjfélt muzsikált egy öreg zenélő űka.

Ahajnal kacagott, a patak csobogott, s lilapárák szálltak fel mindenfelé.

AVégtelenben ismét fellobbant a Fény. Most azonban izzó tüzes lánvjával alakot vett fel magára. Alakot, melynek nincsenek határai s mégis tapintható. Alakot, mely izetlen s mégis bódítóan édes. Gyengeségében a szél elkapkodja s izmai formálják a világokat. Szintelen és mégis hófehér. Csoda! Csoda! Csoda! Álmélkodott sóvárgó szerelmes szemmel a kismadár. S egyszer csak érezte, hogy meglebben körülötte a lomb s ő mámoros sulytalan könnyűséggel belecsobban a Titkok csodálatos Titkába.

ACsend uralkodott mindenfelé. Van-e dal, mely most méltó volna?

Akismadár érezte, hogy a szárnya megtelik repüléssel, a szeme látással, a szive dobogó boldogsággal.

gálkés az élete diadalmas örömmel. És ezekben a pillanatokban a csend muzsikálta édes, szerelmes, fenséges himnuszát.

Most a szigetből hatalmas hegykoszoru emelkedett ki. A hegyre vezető ösvényt barka-füzér övezte. S ott, ahol a barka csokorral borult össze, új világ született az égig érő fa tövében. A kismadár most már ifju sasként körözött a sziget felett s kémlelte az új látóhatárt. S a széttáruuló perspektívák verejtékezést ígértek számára.

Saz ifju sas határozott. Hívták a magaságok.

Mégegyszer elrendezte fiatal tollait. Közben egy pillanatra a sok szegény, szürke madarra gondolt, kiket dobál a vihar, vagy az utcák porában az állati maradványok közelében fürdenek. Szegények! Gondolta.

Saz azzal szembefordult a nappal. Tüzes szárnyait meglóditotta. Körülötte az árnyak meglebbentek. Az égig érő fa buzdítólag intett felé. A csodás virágok szirmaikat kínálták neki. S tüzes mellét nekifeszítette a vihar, orkán, s ujjongó szivét pedig megígérte örökre a diadalmas Végtelen...

-Botond-

EGY KIS BETEKINTÉS A BARLANGÁSZATBA;
Hogyan keletkezik a barlang? - A lehulló csapadék mielőtt a mészkő-rétegbe kerülne, dus humusztalajon szivárog át. Eközben annyi szénsavat vesz fel, hogy azzal a mészkőbe jutva vegyi munkáját megkezdheti. Segítségre jön még a víz mechanikai munkája is, mely tágtja a hasadékokat, majd üregekké bővíti ki s egymással hálózatszerűen összeköti.

A kőlyuki barlangból 159, az abaligetiből 184 állatfaj vált ismeretessé, köztük 12 olyan faj is, mely az egész földön kizárólag csak a mecseki barlangokban fordul elő.

Jelenleg ismert mecseki barlangok: Abaligeti cseppkőbarlang, Büdöskuti cseppkőbarlang, Kőlyuki, Vízfői, Melegmányi.

JÓTETT GÁRDA

E R NŐ B A R E G E N Y E

VII. fejezet.

Talán fél órát mentek, már tuljutva erősen a magyar határon, amikor csillogó zöld fényre lettek figyelmesek. A mátrai földalatti tanyán talált leírásokból tudták, hogy ez a jele a tuloldali átvevő csempészbandának. Visszajelezték és a hat rendőr a négy legkisebb fiuval kétoldalt elvált a főcsoporttól, hogy szükség esetén oldalról biztosítsa a zöld fény irányában haladó főcsoportot. A „kisérők” parancsnoka a megbeszélés szerint a tanító volt, a „raboké” pedig, -ha szükség lenne irányításra-, Laci.

A zöld fényjelzés egyre sűrűbb lett és lassan kivehetővé vált négy felnőtt férfi alakja talán hatvan méter távolságra. Ők is közeledtek, így pár perc telt csak el a találkozásig.

-Szerelőmihely gázvilágítással, -hangzott a tanító ajkáról a megtalált jelszó és jött is rá az előre ismert válasz: „ruhák a szekrényben”. Ez azt jelentette, hogy bátran jöhetnek, minden rendben van.

A két oldalcsoporthoz egészen közel férközött a találkozás színhelyéhez, és az előre pontosan megtervezett taktika be is vált, mert a négy mit sem sejtő csempész a másodperc tört része alatt a földön hevert hátracsavart kezekkel, ki hason, ki oldalt, de mindegyiken legalább hárman ültek. A szájukba gyömöszölt zsebkezdők is megtették hatásukat; egy hang se jött ki a halálra rémült emberekből.

+

Vidám nótaszó verte fel a budapesti személyvonat egyik kocsijának unalmas csendjét. Laciék daloltak. De nem úgy a négy „pacák”. A rendőrök csak mosolyogtak mellőlük a vidám fiúk felé és alig várták, hogy ők is azt a pillanatot, amikor a fiúk átveszik a kormánytól megérdemelt jutalmukat. A banda további és végleges feigöngyölítése már szakemberek dolga. A fiúk megtették kötelességüket.

+

A minisztérium épületének egyik nagy terében volt az ünnepélyes kitüntetés. Az államtitkár meleg szavakkal köszönte meg az egész magyar nép nevében a fiúk szolgálatát és kövér borítékot adott át Lacinak azzal, hogy a benne lévő százasokból egy jó országos turát rendezzenek a nyáron, a hogy ő maga tette ezt többször is, fiatal korában.

Kint sütött a nap, de még a napfénynél is fényesebben csillogott a fiúk szeme a boldogságtól. Gondolatban már ott ültek saját csónakjaikban a Dunán, valahol a visegrádi résznél, az ország egyik legszébb vidékén. Előttük lebegett a magyar múlt jelképéül a visegrádi várhegy, a szívében pedig izgett a magyar jövő biztosítéka, a Hazánk és népünk iránti tevékeny, igaz szeretet.

VÉGE.

.....
TÖRD MAGAD, MINT JÉZUS KRISZTUS JÓ KATONÁJA!

..... /Szent Pál/

MOHIKÁN HIREK

Az első ibolyát Jancsi, a másodikat Pista mutatta be. Jancsi 10 Ft, Pista 5 Ft jutalomban részesült.

Az Afganisztán-Beludzsisztán közti háborút az afgánok nyerték meg Kevecseng fővezér vezetésével.

Rövidesen megkezdődnek a különpróbázások. Válaszd ki a Nekeg legmegfelelőbbet és készülj rá alaposan. A következő különpróbák vannak: motoros, kérekpáros, mentő, Mecsekismeret, szakács, történész, villanyszerelő, kézügyességi, zenei, térképész.

.....
 A HANGULATEMBER - IDŐJÁRÁS-EMBER. HASONLÓ A LEVE-
 LI BÉKÁHOZ, MELYNEK VISELKÉDMÓDJÁT A PILLANATNYI
 IDŐJÁRÁS SZABJA MEG. URALKODJ SZESZÉLYEIDEN!

Nagyelhatározást tettem.

A Mohikán Golgotán körbeálljuk a keresztet.
 A törzs három tagja most teszi le a Nagyelhatározást,
 a többiek pedig megújítják. En az említett három kö-
 zött vagyok.

A Nagyelhatározásban fogadalmat teszünk, hogy
 az igaz magyar fiu törvényei szerint fogunk élni. Ezért
 az eddigieknél fokozottabban kell vigyáznunk a lelünk-
 re.

Fogadalmat teszünk, hogy életünk minden nap-
 ján hiven teljesítsük kötelességeinket Istennel, ha-
 zánkkal és embertársainkkal szemben. Erre a fogadásra
 Istent hívjuk tanuul, hogy Ő tanuskodjék az elhangzot-
 takról. Ő egykor majd, ha ítélőszéke elé kell állnunk,
 számon fogja kérni tőlünk, hogy fogadalmunkhoz hivek
 maradtunk-e?

.....
 Én úgy érzem, hogy a Nagyelhatározás közelebb
 hozott bennünket az Istenhez. Ünnepeles fogadalmunk-
 nak csak akkor lesz értéke, ha éljük a Tíz Törvényt.
 -Pista-

NAPSUGÁR

Szerkesztik:

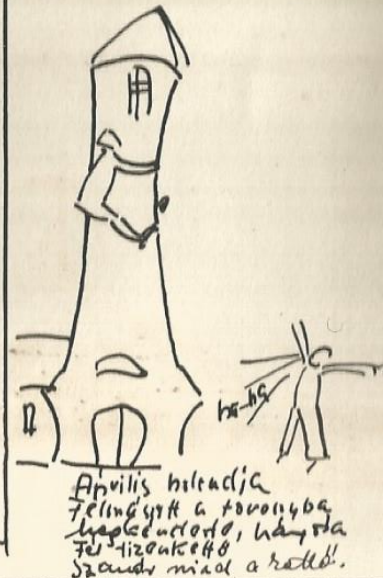
Keve Mityu Miki Palkó

~ Április ~

(népdalok, népszokások)

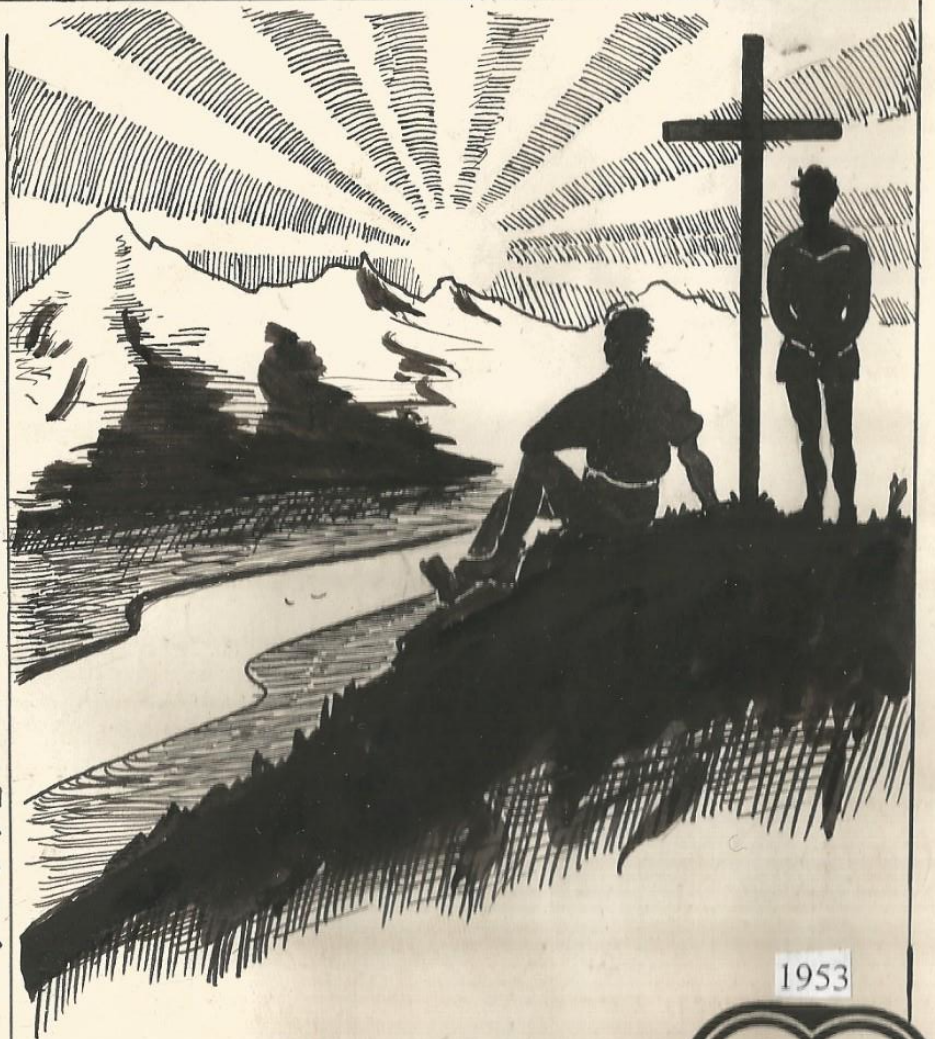
Tavami: nél vizet arant...

NAPSUGAR

ESTABLISHED 1914

1953

9-10

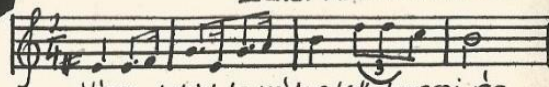
Ifjak májusa

/ Francia rowerinduló /

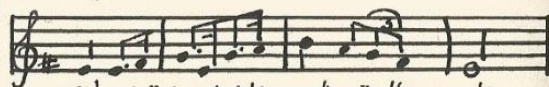

Szöveg: R. Chevalier
Fordítás: Matyi

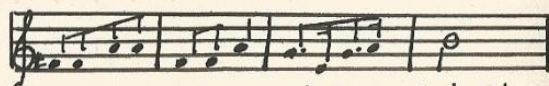
Zene: Fr. Bonaventura

Vigan tekint le ránk a kedv tavaszi ég,

Ifjú szívünk dalát a szél röpteti szét.

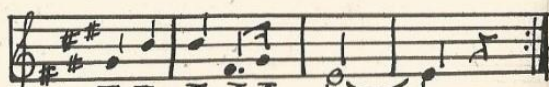
Velünk füttyöl a maddv lombosdú fán,

f ü t t y s z ó

Május királynője átadva négy, Hile-

- lu-ja! Zeng föld s az ég!

NAPSUGÁR

V. május-június

AZ ÖTÖDIK ÉV VÉGÉN

Ha majd valamikor, évek múltán valaki olvasgatni fogja a Mohikán törzs naplóját, tán mosolyogni fog azon, hogy milyen büszkék is voltunk mi az együtt töltött öt évre.

-Ugyan, kérem, mi az a rövid öt kis esztendő! Milyen röpké idő egy emberi élethez mérve.

Ha így nézzük, öt év valóban nem nagy idő. De ha behelyezzük a mi, 15-16 éve folyó életünkbe, egyszerre óriási időnek tűnik. Hiszen gondoljunk csak arra, hogy amikor Mohikánok lettünk, még rövidnadrágos, játékos kisfiúk voltunk. Ha valami fájt vagy nem tetszett, könnyen sírni kezdtünk, a kis kirándulások is komoly megpróbáltatásokat jelentettek s egy-két napi távollét után határtalan módon vágyódtunk haza, az édesanyánkhoz. Szóval kisgyerekek voltunk, no.

És ma? Középiskolások, gimnazisták, viharezett Mohikánok vagyunk, akik egy-két év múlva érettségiznek s készülnek a stramm, katolikus magyar férfieletre.

Hej, mégis csak nagy idő öt esztendő! Felmerül a kérdés: mit hozott nekem a törzsbent töltött öt év?... Pusztán csak élményeket, stramm táborokat, kirándulásokat, portyákat s a törzsi élet-több száz megmozdulását? Vagy adott még mást is?

Segített-e nekem a törzs a krisztusi ut keresésében és megismerésében?

Segített-e engem a Mohikán élet a puhaságra, nyárspolgárságra, jampizmusra való hajlam elleni harcban?

Segített-e engem a törzsi élet, hogy különb

Április-május hónap legjobb Mohikánja: PISTA.
AZ EGÉSZ ÉVI MUNKA LEGJOBBJAI: PISTA, MITYU, GAZSI.

ifju legyek, mint osztálytársaim, hogy ezáltal másokat is különbb emberekké tudjak tenni?

Mohikán testvérem! Alljunk meg egy percre és nézzünk magunkba. Próbáljunk feleletet adni - saját magunknak - ezekre a kérdésekre. És ezek a feleletek döntik majd el, hogy érdemes volt-e öt évig Mohikának lenni. S ha érdemes volt, akkor én, mint bucsuzó vezetőök csak egyet mondok Nektek; ugyanazt, amit nemrégiben Bárdos Lajos üzent a törzsnek:

Fiuk, tovább!

-Matyi-

ÖT ÉV ÉLMÉNYEIBŐL

"Délután 46-kor gyultunk össze az Otthonban. Imával és a Tíz Törvény felolvasásával megkezdük az őrsi összejövetelet s egyben a cserkészmunkát. ...Az őrsi állatnév megválasztása nem kis izgalommal töltötte el az őröt. Négy állatnevet említettem, hogy ezek közül válasszanak: pacsirta, galamb, kakuk, mókus. A tulnyomó többség a mókus mellett döntött, s így a 10.P.A.R. cserkészcsapat legifjabb őrének "Mókus" lett a neve..."

/Matyi: Alakuló összejövétel/

A legjobb anekdóta

Műszámlálás

A Bükkbe mentünk taborozni. Első táborom volt; én voltam a szertáros. Vittünk többek közt 5 hatalmas harminczemélyes sátrat. Mindegyikhez 17 vasrud tartozott: 16 nagy és egy nagyon nagy.

Mindent megszámláltam, amikor az otthonból a teherautóba raktuk, meg amikor a teherautóról a vonatra. Akkor is megszámláltam, amikor Diósgyőrött a kisvasutra átraktuk. Végül, amikor a kisvasutóról a hegyre vittük, akkor is. Ekkor azonban már Béla bá, a parnok kétségbeesetten a fejéhez kapva ramszólgó

-Elemér!!! Most már ne számold! Ha nincs meg hát nincs meg!... De megvolt mind...

-Elemér bá-

EGY ÓRA AZ ABALICETI BARLANGBAN

A hűvös levegő szinte folyik ki az abaliget-i cseppkőbarlang bejáratán, mely egészen el van öntve vízzel. Egy-két követ gurítunk a tiszta vízbe és bemegyünk. Itt már föl lehet egyenesedni. A barlangfolyosó elkanyarodik és a víz kb. félméter magasán hömpölyög kifelé. A pallók elöntve vízzel; nincs semmi remény a bejutásra.

Palkóval nagy nehezen eljutok a palló végére, de onnét kb. 6 m a száraz rész. Kint lármázik a törzs, de nekem semmi kedvem sincs belelépni a hideg vízbe.

Azért végre egy-két pallót leraktunk és félórai munka után megnyílt az ut a barlang további része felé. Azt hallottam hogy kb. 100 m hosszú a barlang.-

Palkót otthagytam a félhomályos kanyarban és nekiindultam a felfedező utnak. A karbidlámpa fénye végigimbolygott a nedves falakon. A barlangi patak tiszta vize most csak egy szűk mederben folydogált, -mellette száraz volt a szikla.

Nem akartam hinni, hogy még mindig nincs vége. Visszarohantam Palkóért. És most együtt indultunk az utnak. Már ugy 10 perce bent jártunk a barlangban, de még mindig nem volt vége. Az izgalomtól kimelegedve rohantunk vissza szólni a többieknek. Ugy éreztük magunkat, mint ha mi lettünk volna a barlang felfedezői. Most már megnövekedett létszámmal kutattuk tovább a helyenként 15 m magas hasadékszerű barlangot. Cseppkő-képződmények ritkán vannak, de az

a kevés nagyon szép. Elhagyjuk a Függyönt, Cethalat, Karthágó romjai közé kerülünk. Ez hatalmas terem, a mennyezetét már nem világítja meg a lámpa. Összevissza hatalmas kőtömbök fekszenek.

Iránytűvel megállapítjuk az irányt. A barlang megközelítőleg DDNY-nak tart. A folyosó elszűkül, azt gondoljuk vége is van. Ámde Gazsi felredez, hogy ez a Pokol torka és átbujva a szűk nyíláson újra mehetünk tovább. Még egy éles kanyar NY-ra és egy szifon alatt eltűnik a barlangi patak. A kristálytisztá vizben egy pár lapos fehér hal uszik. Itt valóban vége van a járható résznek.

Megnézem az órámat: 22 perc alatt értünk ide a bejáratról! Visszafelé megnézünk egy-két cseppkővet és a negyvenedik átkelésnél, a 600. lépésnél elérjük a nagy átkelő helyet. A denevérek csipögve szállnak a fejünk felett.

Megcsillan a vízben a kinti világosság, s mi kerek egy órás barlangászás után kibujunk a szabad levegőre...

-Keve-

ÖT ÉV ÉLMÉNYEIBŐL

Megindulunk a nehéz hátizsákokkal a táborhely felé. Abaligeten megállunk és harman bemegyünk a postára bélyegért. Kis pihenő után indulunk tovább. Amikor elhagyjuk a falut, nagy emelkedő áll elénk. Nagy küszködéssel felérünk a tetejére. Nemsokára megérkezünk a táborhelyre.

Az egyik sátorból három egyén vigyorog felénk: Duci, Győző és Laci. Felverjük a másik két sátrat is. Aztán várjuk a Kevével érkező Dezsőt és Bencét, akik jósokára meg is jönnek.

Elkészítjük az éjjeli fekhelyet s az étellemet leadjuk a szersátorba. Besötétedés után megrakjuk a tábor tüzet...

/Kétágu-réti tábor. Bandi: Megérkezés a táborba.

A MOHIKÁN TÖRZS MINDEN KÜLSŐ, BELSŐ ÉS
TISZTELETBELI TAGJA IGAZ SZÍVBŐL KÖSZÖNTI SZERETETT
ERNŐ BÁJÁT
ESKÜVŐJE ALKALMÁBOL ÉS ÁLDÁSOS HÁZASSÁGOT KIVÁN NEKI

Az ötödik évet egy igen romantikus megmozdulással, éjjeli portyával egybekötött másfél napos kirándulással kezdtük.

Szeptember folyamán megkezdük a kétágu-réti „Mókus”-forrás építését, mely pillanatnyilag a befejezéshez közeledik.

Osszel több kirándulást rendeztünk, melyek közül kimagaslik a 130 km-es másfél napos kerékpáros portya.

A karácsonyi jótettnét eredménye: 820 jótett. A teadélután minden eddiginél nagyobb és ünnepélyesebb keretben folyt le. A karácsonyi „Napsugár”-ba a kiváló magyar zeneszerző, Bárdos Lajos írta a 70 éves Kodályról szóló megemlékezést. Szeretetkirándulásunkra a tavalyit is felülmuló mennyiségű ruhát, étellemet és játékot gyűjtött a törzs.

December 27-31 között zajlott le az ötnapos kárászai Mohikán Télitábor. A két évvel ezelőtthez hasonlóan most sem volt hó, de a svájci környezet, a bő program és hangulat nagyban ellensúlyozta ezt a hiányt.

Február elején volt a farsangi teadélután. Folytatódtak a még év elején megkezdett tudományos, világnézeti és közhasznú előadások, melyet az illető tárgykörben otthonosan mozgó előadók adtak le a törzsnek. A mai napig nyolc nagy előadás volt.

A barlangkutató volt az a téma, mely a forrásépítés mellett több kirándulásunkat tette élményszerűbbé. Eddig az abaligeti és vízfői barlangokat kutattuk át tüzetesebben.

Husvét előtt volt a törzs másfél napos lelkitábora a Hidasivölgyben, melynek alkalmával a törzs újabb tagjai letettek, a régiek pedig megújították a Nagyelhatórázást...

Most készülünk a nyári bucsutáborra, mely valószínűleg fél-országos kerékpáros mozgótábor lesz, mely méltóan fogja betetőzni ötévi munkánkat.

Az ötödik év munkáját a kirelé való orientálódás jellemzi. Azaz igyekeztünk a törzsen kívülálló lehetőségeket a törzsi élet javára felhasználni/előadások, zenedélutánok, mozik, hangversenyek stb. Egyszóval azon voltunk, hogy most már -mint középiskolások- az erdei élet mellett a társadalmi élet különböző berkeiben is otthonosan mozogjunk. A mai napig/máj.15/ számszerint volt 38 megmozdulás;

- 11 egész vagy másfélnapos kirándulás ill. portya
- 1 télitábor
- 6 összejövetel
- 6 megbeszélés
- 3 séta
- 7 mozilátogatás ill. hangverseny
- 2 zenedélután
- 2 teadélután

A törzskönyvtár talán ebben az évben bonyolította le legnagyobb forgalmát; csak a mai napig 120 könyvet olvastak ki a Mohikánok.

+

Adjon Isten mindannyiunknak a Mohikán bucsúévhez hasonló élménydus esztendőket!

-x-

ÖT ÉV ÉLMÉNYEIBŐL

"...Mivel a hőmérő ötven fölé hágott
Zselicország népe eső után vágyott.
De eső nem esett, forró volt a világ
Elpilledt az ember, elhervadt a virág.

Tisztalkodáson túl frissülni is kellett,
Locsolkodást csaptunk a gémeskut mellett.
Egymásra öntöttük vödörből a vizet;
Zselic népe tán még sose látott ilyet.

De egy ujitás is felütötte fejét:
Ö n ö n t és vette át az öntözés helyét..."

/Terecsenypusztai tábor. Ernő bá: Öntetés./

ELVÉGEZTED-E MÁR A N A P I J Ó T E T T E D E T ?

Az utolsó táborlüz

Csendesen, busan szállt a dal:

Rakd meg, rakd meg, rakd meg
pajtás azt a tüzet,
Isten tudja, mikor látunk
megint ilyet.

A fiuk szívében a bucsuzás fájdalmas érzése égett:
„Isten tudja, mikor látunk
megint ilyet.”

Öt éve járták közösen azt az utat, amely most szerteágazik, el kell válnia a kis társaságnak, s mindegyiküknek saját útján egyedül kell tovább indulni, hogy ott keressen új feladatokat, új társakat, új barátokat. Pedig mennyire egybeforrt ez a kis baráti csoport!

Először csak néhány közös sétán járták együtt a Mecsek utjait, vagy egy-egy délután közösen rúgták a focit és ütötték a tenyeret. Aztán úgy ösztözték, hogy együttesen tervezett és végigjárt kirándulásokat rendeztek. S most már néhány nyáron át egy-két hetet töltöttek táborban a Mecsek, a Bükk hegyei közt vagy a Balaton partján.

És most annyi közös élmény után el kell válniuk. Imre Pestre megy műegyetemre. Sanyi erdész akar lenni s ezért bucsuzik eddigi városától. Pétert a teológia szólítja máshová. S akik itthon maradnak, azoknak is el kell bucsuzni eddigi játékos, szabad életük-től. A munka, az élet komolyabb feladatai véget vetnek az elmúlt öt év közös szórakozásainak.

Ezekkel a fájó, bucsuzó gondolatokkal nézték a mind apróbbakat pislákoló lángokat, majd a hamvadó parazsat. Nézték, de egyikük sem szólt egy szót sem. A szívükben mégis ugyanazok az érzések keltek; gondolataik mégis közösek voltak.

-Elbucsuzni öt együtt töltött év után, lehet. De elszakadni egymástól úgy, hogy a közös élmények egymáshoz vonzó kötelékét ne érezzük, lehetetlen. Lehet

egyikünk utja a siker és érvényesülés, másiké a bal-szerencse és mellözöttség; lehet majd egyikünk gazdag, másikunk szegény; élhetünk egymástól távol, az ország különböző városaiban, mégis valami közös kapocs mindig össze fog tartani bennünket.

Most az utolsó tábertűz hamvadó parázsánál érezték meg, hogy mennyire összefort a lelkük.

S mikor a kihunyt parázs mellől nyugovóra tértek, nemcsak a bucsu fájó érzését, de egy életre - szóló barátság melegségét vitték magukkal.

-Laci bá-

FORRÁSKÖVEK ÉITKA

Két Mohikán megy át a Kétágu-réten. A "Mókus"-forrás csatornáját gyorsan kitisztítja, a két kivésett kőtáblát pedig arrébbteszi s ágakkal letakarja; majd ha elkészül a forrás ráérünk kitenni! Ezzel odébbállnak.

Félóra múlva egy újabb Mohikán érkezik. Nagy riadalma támad: nem látja a forrás tábláit. Kétségbeesik. Ugy látszik nem tud következtetni. Láthatja, hogy a csatorna ki van tisztítva és a kidobált iszap friss. Nem látja, hogy a forrástól egy köpésre ott a két tábla ágakkal letakarva.

Mohikánunk hazamegy a családdal együtt.

Nemsokára befut a másik két Mohikán mit sem sejtve. Sőt egyikük még

meg is jegyzi, hogy ha itt valaki jár mostanában a törzsből, meg fog ijedni a forráskő hiányzásán.

Hazaérve a két Mohikánt váratlan hírek érik: elveszett a forráskő. A kintjárt Mohikán megérkezésükig fellármázta a fél várost.

A két Mohikán csak hümmög. Az „egy Mohikán”-

pedig e cikket olvasva meglepődik...Palkó, Palkó! nem voltál elég körültekintő. Nem baj, a forráskő azért megvan...

-Pista-

AZ ELMULT ÉV TÖRZSMUNKÁJÁNAK PONTOZÁSI EREDMÉNYE

/Az alábbi eredményekben nincs benne a szept.-okt.-nov. havi pontozás; u.i. Miki és Pista akkor még nem voltak a törzsből s így ha e hónapok pontozását is számításba vennék nem kapnánk való-szerű képet. Egyébként is az említett három hónap pontozási eredményei -sorrendet tekintve- nagyjából azonosak az egész évi összesített eredmények-el./

1. Pista	213 pont	5. Miki	175 pont
2. Mityu	198 "	6. Bandi	173 "
3. Gazsi	194 "	7. Palkó	169 "
4. Laci	179 "	8. Toncsi	166 "

+++

Automata sebváltó

Ugy-e eddig is tudtátok, hogy minden autóban ottvan a „sebváltó”; a régi kocsikon az ülés mellett jött fel egy rud, rajta egy gomb, az újabbakon a kormány mellett lehet látni. De ha vélelzenül betülnétek egy napjainkban gyártott kocsiba, nem látnátok egyiket sem. A kormányrudon ugyan van egy kar, de ez csak két irányba mozoghat; ezzel szabályozzák, hogy a kocsí előre vagy hátra menjen.

Lenn is csak két pedál van: a gáz és a fék. A kupplung, a tengelykapcsoló nincs sehol. Ha most el szeretnél indulni ezzel a kocsival, akkor meg kell hogy nyomjál a szerélékifalon egy gombot. Erre beindul mind a nyolc henger, a sebességváltó beugrik az indulási sebességbe, és neked csak a gázpedálba kell lépned és megindul a kocsí. Ha nyugodt természetű vagy és lassan nyomod be a pedált, akkor -amikor 20-

at mutat a sebességnérő mutatója- bekapcsolódik a második sebesség, a 40 km/6-nál a harmadik, 60-nál a negyedik, 90-100 km/6-nál az ötödik. Ha ellenben türelmetlen vagy és belerugsz a gázpedádba, a motor sirva felbőg, és te már a 20 km után az ötödik sebességgel száguldhatsz kedved szerint.

Ha most jön a kanyar, leveszed a gázt, a sebesség csökken a fordulatszám is leszáll, és az automata visszakapcsol kisebb sebességre.

Az elv a fordulatszám változtatásán alapzik. Persze gyakorlati kivitele kissé körülményes, de a lényeg az, hogy pl. a második sebesség a mp-kénti 800 fordulatszámánál kapcsolódik be, a harmadik 1500-nál, a negyedik 3000-nél és így tovább.

Most elégedjétek meg ennyivel, azt hiszem ez is elég egyelőre, majd ha lesz egy Fordom, "életben" is bemutatom nektek az automata sebváltót.

-Keve-

TEGEZÉS és egyebek

No, nem kell megijedni; nem Karinthynak az általunk agyoncsépelet "Tegezés" c. jelenetét akarjuk ismertetni, pláne leközozni. Csak egy-két égető problémára szeretnénk megoldást adni.

Egyik tavaszi kirándulásunkon felmerült a kérdés:

-Társasági érintkezéseinkben milyen esetben használhatjuk a tegezést nőikkel és férfiakkal szemben?/alapul véve természetesen a mi 15-16 éves korunkat/.

Nagy vita alakult ki, de egységes véleményre nem jutottunk. Nem is nagyon juthattunk, mert ebben a kérdésben nem lehet dogmatikusan határozni. Épp ezért most kikértük öt különböző egyén véleményét ezzel kapcsolatban. Természetesen szándékunk nem bölcs meghatározások gyűjtése volt, hanem, hogy nálunk tapasztaltabb, tanultabb emberek mondják el hogy mit tennének ők helyünkben hasonló esetben.

Tehát kérdés: ha idegen személlyel megismerkedem, milyen esetben, hány éves korig használhatom vele szemben a tegezést?

Doló:

Lányokkal szemben/L/: A nálam fiatalabb leányt tegezem, de ha egyidős vagy idősebb magázom.

Férfiakkal szemben/F/: Egyetemista kor végéig /24 - 25 év/ nyugodtan tegezhetem az illetőt/ természetesen ha az is tegezett engem.

Egy Mohikán édesanya:

L.: Csak fiatalabbakat lehet tegezni.

F.: Egyetemista kor végéig visszategezhetem.

Elemér bá:

L.: 13 évtől felfelé már magázom

F.: Ha egyetemista nyugodtan tegezem, de ha állásban van az illető, csak kb. 20-22 évig.

Mohikán vezetők egyike:

L.: Hozzám hasonló korut, fiatalabbat tegezek ~~ahhoz~~ idősebbet 20 évig abban az esetben, ha az il-

ÖT ÉV ÉLMÉNYEIBŐL

"A fenyvestől már Fekete Nyilék huzzák a szerkocsit. A Lapsi vadashaznál megtízóraizunk. Utána elindulunk a 2-es uton. Társalogva megyünk egy ideig, de nem sokáig, mert jön a sár. Hosszas huza-vona után átkelünk rajta és örülünk, hogy ezen már átjutottunk. De ez csak izelítő a többihez képest!

Az ut többi részén hatalmas kátyuk állják el az utat. Ezeket közös erővel kelünk át. Fekete Nyil és Fehér Szarvas különösen erőlködnek és derekasan elmerülnek a sárban. A többieknek sincs okuk panaszsra. Ők is dagasztják a sarat. Vágot határában rendbeszedjük magunkat és bevonulunk a kis hegyi településre..."

/Vágoti télitábor. Vas Sziv: Táborba-szállás/

EGY ÉRDEKES SZÁMADAT: -Hányszor találkoztunk közösen öt év alatt? -259-szer. Többek között volt 9 táborunk és 60 kirándulásunk ill. portyánk. A táborok összesen 65 napig tartottak.

Látó még nem asszony vagy menyasszony.
F.:A főiskolás kor végéig tegezem.

Ernő bá:

L.:Egykorukat és idősebbeket már magázok,fi-
talabbakat tegezem.

F.:20 éves korig tegezem,azon felül csak ha
külön felszólít,de akkor is amegszólításhoz hozzáte-
szem,hogy „bátyám”.

E sorok írója még a köszöntéssel kapcsolat-
ban szeretne egy-két dolgot mondani.

15-16 éves fiu semmiképp se köszönjön fér-
fiaknak „kezét csókolomó-ot ill.„csókolomot”.Kivéve
ha rokon az illető.Viszont ne szokja meg a magyarta-
lan,nyárspolgári „tiszteletem” köszönést sem.Ez egyéb-
ként a régi „alázatos tiszteletem”maradványa.Köszöm-
jünk amugy magyarosan jó reggelt,jó napot,jó estét.
A művelt és nagyon udvarias franciák,angolok még a
nőknek is így köszönnek.Nem leszel azáltal tekinté-
lyesebb,uriasabb egyén,ha másként köszönsz,mint a
magyar falvak és gyárak dolgos,egyszerű emberei.

A társasági helyes viselkedés ne mások maj-
molását,hanem igazi egyéniségünk -művelt keresztény
emberhez méltó- megnyilatkozását jelentse.

-M-

ÖT ÉV ÉLMÉNYEIBŐL

„...Ebéd után szabadidő.A törzs két részre
szakad.Az egyik rész a vadászháznál marad.Vidám Róka
és én elmegyünk szétnézni a völgyben.Visszatérve a
megáradt patak fordulatánál találkozunk három Mohi-
kánál:Fekete Nyillal,Magányos Fűzfával és Fúrge Pár-
duccal.Megtudjuk,hogy háboru van köztük és Dörgő Fel-
hőék közt,akik befészkeltek magukat a faház padlására.
Magányos Fűzfát elfogták s a száját betömték.Alig tud-
ták kiszabadítani.Összeállunk a faháziak elleh.A va-
dászháztól nem messze elfogjuk Súlyomszemet és be-
zárjuk a vadászházba.Megkezdjük az erődítmény ostro-

mát:bottal s fenyegetésekkel.Egy ideig tartják magu-
kat,majd elhallgat minden.Rögtön cselet gyanitunk.Va-
lamelyikünk a ház mögé megy,hat ott bujnak ki egyenk-
ként a védők s meg akarnak szökni.Hamarosan mindhar-
mukat foglyul ejtjük s bezárjuk őket is a vadászház-
ba.Miután teljes a győzelem,szabadon bocsájtjuk a
foglyokat és megbeszéljük közösen a harc foljását...”
/Figyelő Kakas:Rékavölgyi kirándulás.

ESTI Cserkészés

A Bárányuton végigmenve
rólérünk a Mandulásba.Itt
Matyi három fiut:Bandit,Mi-
tyut,Pistát előreküldi szá-
mokkal felszerelve,s meg-
hagyja nekik,hogy a Szent
Imre sziklát védjék.Mi:Ma-
tyi,Pityu meg

én várunk egy
tiz percet és
elindulunk u-
tánuk.Egy da-
rabig együtt
megyünk de a
sziklához kö-
zeledve eivá-
lunk egymás -
tól s a szik-
lát három ol-
cáiról támad-
juk meg.Már elég sötét van.
Engem Mityu és Bandi támad
meg s hamarosan le is szed.
Kimegyek a sziklához s lá-
tom,hogy Pityu ott fekszik.
Elmondja,hogy őt már az e-
lejen leszedték.No,már csak

Matyi van hátra.Matyi egy-
kettőt leszed,de nem bír
a tulerővel s így győznek
a védők.

Gyorsan hozzalátunk a
tűzrakáshoz,közben megjön
Toncsi.Pár perc múlva lo-
bogó tűz mel-
lett vigan cam-
dül fel énekünk.
E tábortűz fő
témája a nyári
tábor megbeszé-
lése.Matyi el-
mondja,hogy mo-
gó vagy állótá-
bort rendezünk.
A többség a mo-
gó mellett sza-
vaz.Megtanulunk

egy francia rowerdalt.
Eltelt az idő.A tűz is
elhamvadt.Indulunk haza-
felé.

-Pisti-

NEM MINDENNAPOS ÉLMÉNYBE volt része az egyik elmúlt májusi vasárnapon három Mohikánnak. Verőfényes reggeli időben indultak el kirándulni. Délután beborult az ég, egyre hűvösebb lett s esni kezdett az eső. Az esőzés hamarosan havazásba ment át. Csakhamar fehér lett a májusi díszében pompázó természet. Alombos fák roskadoztak a rájuk esett hótól. A három Mohikán hamarosan bokáig érő hóban járt. A hegytetőkön este felé tombolt a hóvihar s igazán csak a felgyorsított menetnek köszönhetik, hogy nem lett következménye a nyári öltözetben átvészelt téli kalandnak.

Felejthetetlen élmény volt, annyi bizonyos!

Bücsüzik a

Kedves Olvasóim!

Ötödik évét tölti be a törzs, én most vagyok kétesztendő. Bizony, két évig szolgáltam én is a törzs ügyét. -Szórakoztattam, tanítottam, eseményeket megörökítettem; a törzs életének tükre voltam. Ugy érzem én is segítettem mozgalmassabbá tenni a Mohikán életet.

A „NAPSUGÁR” legutolsó számát tartod kezében, testvérem. Kérlek, hogy most az ötödik év végén a sok-sok élményre való emlékezés közepette, rám is gondolj egy kicsit. Gondolj szerkesztőimre, munkatársaimra, akik igyekeztek szebbé, színvonalasabbá tenni engemet -a Te számodra. Ahogy idősebb lettem, egyre tartalmasabbakká váltak számaim.

A II. évfolyam lapjait már ketten: Keve és Mityu díszítették szebbnél-szebb rajzokkal. Palkó a cikkírásból, Miki a gépelésből vette ki derekasan a részét. Szerkesztőim mellett munkatársaim is jól dolgoztak. Igen nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy Bárdos Lajosnak, neves zeneszerzőnknek cikkét közölhettem. Ernő bá folytatólagos regénnyel, a „Jótettgárdá”-val lepett meg Titeket, amit nagy izgalommal ol-

vastatok. Bőséggel jelentek meg lapjaimon napiórészletek, melyekért a törzs tagjainak jár dicséret. De ezeken kívül még sok-sok érdekes, mulatságos írás, vers látott napvilágot.

A II. évfolyamban -az apróságokat nem számítva- 103 cikket közöltem. Lássuk csak, ki hány cikket írt?

Szerkesztőség:

Keve	8
Mityu	3
Miki	3
Palkó	7

+

Bárdos Lajos	2	Matyi	14
Elemér bá	2	Bandi	1
Laci bá	2	Toncsi	2
Ernő bá	11	Gazsi	1
Tili bá	2	Pista	3
Botond	4	Pisti	2
Doló	3	Jancsi	2
Tili	3	Behe	1

És volt 27 egyéb cikk/kották, hírek, idézet/

A II. évfolyam 116 oldalból áll.

+

Bucsuzom Téled, testvérem. Emlékezz egy jótanácsot adok Neked: Mindig alapos körültekintéssel válaszd meg olvasmányaidat; a jó könyv jó barát, de a rossz könyv a legállokabb ellenség. Vigyázz a lelkedre és az eszedre!

Jó táborozást!

-NAPSUGÁR-

ÖT ÉV ÉLMÉNYEIBŐL

„...Tíz óra felé jár az idő. Dobok egy darabka fát a tűzre és megszólalok:

-Fiúk, három éve éljük ezt a szép Mohikán életet. És most itt ülünk annak a tábornak utolsó tábor-tűzénél, mely úgy érezzük, minden eddigi közül

a legjobb és legszebb volt. Lenne nekem egy kedves gondolatom: ajánlom, hogy az eltöltött tizenegy vidám nap és a Nagyelhatározás emlékére jöjünk itt ezen a helyen össze pontosan mához öt évre és tartunk ünnepélyes tábortűzet. Beleegyeztek?

A fiuk mindegyikének tetszik az ötlet és örömmel beleegyeznek. Ezzel megkötjük a Nyárásvölgyi Mohikán Nagytábor Tábortűzi Szerződését. A szerződésről szóló okmányt holnap palackban fogjuk elásni a zászlóárbóc alá..."

/Nyárásvölgyi tábor. Vidám Róka: Az utolsó tábortűz/

BI-PI szól hozzánk

Az én életem óráján már kilencre áll a mutató. Nemsokára itt az idő, hogy aludni menjek! Nálatok délelőtt 11 óra van, délfelé jár a nap, a legszebb része még előttetek van. Az én napom igen szép volt. Voltak felhői, zivatarjai, de volt ragyogó napfény is.

S ti vajjon hogy töltitek a napot? A ti napotok is lehet épp ilyen boldog, ha ilyenné a k a r j á t o k tenni. De persze nem úgy, hogy lustalkodva töltitek el s várjátok a véletlen jószerencsét, vagy elalusszátok a felét.

Ébredjete, munkára fel! Csak egy életnapotok van: használjátok hát jól minden percét. Ha egész nap szorgalmasan dolgoztatok, annál jobban, édesebben fogtok aludni, ha eljön az éjtszaka.

Azoknak van nyugtalan, álmatlan éjtszakájuk, akik henyéltek, amíg a nap sütött.

A boldogság a tietek, ha jól vezetitek a csanakot! Tiszta szíveimből óhajtom, hogy boldoguljatok s kívánok egész életetekre:

JÓ TÁBOROZÁST!

NAPSUGAR

Szerkesztik: Keve, Mityu, Miki és Palkó

HATÁRKÖNÉL

Öt év áll mögöttünk. Vidám gyermekévek,
Élirányok, dúsak, érdekesek, szépék.
Új öt áll előttünk, sok komoly esztendő,
Biztatva intget felénk a jövőendő.

Mikor alindultunk, kis gyerekek voltunk,
Vadvidékos réten dalolgatva jöttünk.
Aztán elkezdtek a viharos évek,
Kérdett feltétlenül előttünk az élet.

Serdülő korunkban meleg, bitos kézzel
Vezettek bennünket, dacoltunk a vésszel,
Minden nap megrivtunk a bűnnel csatáinkat,
Imádtuk az Istent, szaveltük Hazánkat.

Lelkünkben a jószág, szívünkben a nőta,
Izunkban az aró növekszik azóta,
Hiszünk a jövőnkben, nem tekintünk hátra,
Rakacsaunk bátran az egész világra.

Mire elkezünk majd a férfikorba,
Csak az égre nézünk, sohasem a porba.
Soha nem adjuk fel szilárd elveinket,
Krisztus irányítja férfieleinket.

- ERŐS BÉ -

